

جامعة
المصطفى
العالمية

مجتمع آموزش عالی
زبان، ادبیات و فرهنگ‌شناسی

دو فصلنامه علمی

زبان و فرهنگ ملل

ویژه‌نامه ظرفیت‌های فرهنگی و علمی ایران و آمریکای لاتین
(مقالات فارسی و عربی)

دوره ۷، شماره ۱۳، تیرماه ۱۴۰۳

صاحب امتیاز:	جامعة المصطفى العالمية
مدیر مسئول:	حجة الاسلام و المسلمين دکتر سید حسین ساجد
سردبیر:	دکتر محمد فولادی
دبیر علمی و مدیر داخلی:	دکتر محمد قربانپور دلاور
کارشناس نشریه:	محمد مهدی پیروز مفرد
ویراستار ارشد:	سیدمهدی قافله باشی
مترجم و ویراستار انگلیسی:	محمدناصر واعظی

- ❖ دو فصلنامه «زبان و فرهنگ ملل»، بر اساس مجوز شماره ۸۲۳۲۸ مورخ ۱۳۹۷/۰۴/۱۱ معاونت مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی منتشر می‌شود.
- ❖ این مجله بر اساس مجوز شماره ۱۱۱۵۸/۵۰۷/۱۰/د مورخ ۱۳۹۵/۰۴/۱۰، مورد تأیید جامعه المصطفی العالمية است.
- ❖ این مجله حاصل فعالیت علمی «مجتمع آموزش عالی زبان، ادبیات و فرهنگ‌شناسی» جامعه المصطفی العالمية است.

اعضای هیئت تحریریه

- محمد فولادی (دانشیار دانشگاه قم، ایران)
- حمیدرضا یوسفی (استاد تمام دانشگاه‌های پوتسدام و زارلاند، آلمان)
- هارالد زوبرت (استاد تمام دانشگاه غیردولتی الهیات بازل، سوئیس)
- پیتر گردن (استاد تمام دانشگاه هامبورگ، آلمان)
- نعمت‌الله صفری فروشانی (استاد تمام جامعه المصطفی علیهم السلام ایران)
- حسین عبدالمحمدی بنچناری (دانشیار جامعه المصطفی علیهم السلام ایران)
- محمدعلی میرعلی بیداخویدی (دانشیار جامعه المصطفی علیهم السلام ایران)
- محمد رضا یوسفی (دانشیار دانشگاه قم، ایران)
- حسن خیری (دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم، ایران)

مشاوران علمی این شماره

سیدحسین ساجد، حمیدرضا طوسي، رسول عبداللهي، سعيد عبيري، محمد قربانپور دلاور،
صادق آكتاش، على توانا، محمدرضا یوسفی، مصطفی مطهری، محسن قنبری، محمد روحانی

- سامانه الکترونیکی مجله: ثبت نام و ارسال مقاله: lcn.journals.miu.ac.ir
پست الکترونیکی مجله: P.ilcs@miu.ac.ir
شاپای چاپی: ۷۲۱۰ - ۲۶۴۵
جامعه المصطفی عالیمه
چاپ و صحافی:
شمارگان: ۱۰۰ نسخه
بهاء:
نشانی دفتر مجله: قم، بعد از گلزار شهداء، بلوار شهیدان شاهروodi، مجتمع آموزش عالی زبان، ادبیات و
فرهنگ‌شناسی
تلفن: ۰۲۵ - ۳۷۰۴۸۱۰۵

شرایط پذیرش و راهنمای تدوین مقالات

- دوفصلنامه «زبان و فرهنگ ملل»، از تمامی استادان و پژوهشگران حوزه و دانشگاه دعوت می‌نماید با رعایت نکات ذیل، مقالات پژوهشی خود را از طریق سامانه الکترونیکی مجله به نشانی: lcn.journals.miu.ac.ir ارسال نمایند.
- هر گونه مقاله پژوهشی که در آن موazین علمی و پژوهشی رعایت شود و متناسب با موضوع مجله و در عرصه زبان و فرهنگ ملت‌ها نوشته شده باشد، مورد بررسی، داوری و چاپ در مجله قرار خواهد گرفت.
- مقالات ارسالی نویسنده / نویسندگان، بایستی حاوی موضوعات بدیع باشد و پیشتر در مجله یا همایشی چاپ نشده باشد. نویسندگان محترم توجه داشته باشند که مقالات ترجمه شده، به همراه متن اصل مقاله ارسال شود.
- هیئت تحریریه در رد یا قبول و نیز حک و اصلاح مقالات آزاد است.
- تقدّم و تأخیر در چاپ مقالات، با بررسی و نظر هیئت تحریریه تعیین می‌گردد.
- مسئولیت صحت مطالب مندرج در هر مقاله به عهده نویسنده / نویسندگان است.
- حق چاپ پس از پذیرش برای دو فصلنامه «زبان و فرهنگ ملل» محفوظ است و نویسندگان نمی‌توانند مقالات خود را در جای دیگر چاپ کنند.
- پیکره مقاله باید شامل: چکیده، کلید واژه، مقدمه، پیشینه تحقیق، بحث، تحلیل و نتیجه‌گیری باشد.
- معیار نگارش و رسم الخط بر اساس آخرین شیوه‌نامه فرهنگستان زبان و ادب فارسی است.
- مقالات بایستی در محیط word و با فونت ۱۳ و قلم B zar تایپ و از طریق سامانه مجله بارگذاری گردد.

نویسنده‌گان محترم دقت فرمایند که به هنگام ارسال مقالات، فایل اصل مقاله، بدون نام نویسنده‌گان باشد. مشخصات کامل نویسنده / نویسنده‌گان (به ترتیب اولویت به هنگام چاپ)، رتبه علمی، محل اشتغال، شماره تلفن، نشانی منزل و نشانی پست الکترونیکی در فایل دیگری تایپ و در سامانه مجله بارگذاری شود.

- چکیده مقاله حداکثر در ۲۵۰ – ۲۰۰ کلمه به دو زبان فارسی و انگلیسی همراه با ۵-۷ کلید واژه ضمیمه گردد. چکیده باید در یک بند حاوی اجزای اصلی مقاله یعنی: بیان مسئله، اهداف مورد نظر، روش تحقیق و مختصری از نتایج به دست آمده از پژوهش باشد.
- مجله از پذیرش مقاله‌های بیش از ۲۰ صفحه A4 (۸۰۰۰ کلمه) معذور است.
- معادل لاتین اسمی و اصطلاحات مهجور، مقابل عبارت نوشته شود.
- پاورقی‌های توضیحی در پیوست مقاله و بعد از نتیجه‌گیری قرار گیرد.
- به جای ذکر منبع مورد استفاده در پاورقی یا پایان هر مقاله، بعد از هر نقل قول مستقیم یا غیر مستقیم، منبع مورد نظر به صورت «درون متنی» و به شکل: (مطهری، ۱۳۶۸، ج ۱: ۲۵) / (نام خانوادگی، سال انتشار، شماره جلد: شماره صفحه) ذکر شود.
- منابع پایانی مقاله به ترتیب حروف الفبا^۱ نویسنده‌گان، به صورت ذیل آورده شود:
کتاب: نام خانوادگی، نام. (سال انتشار). عنوان کتاب. نام مترجم/ مصحح. نوبت چاپ. محل نشر: نام ناشر.

مانند: زرین کوب، عبدالحسین. (۱۳۵۳). ارزش میراث صوفیه. چاپ دوم. تهران: امیرکبیر.
مقاله: نام خانوادگی، نام. (سال انتشار). «عنوان مقاله». نام مجله. دوره/ سال مجله. شماره مجله. صفحات مقاله.

مانند: پاینده، حسین. (۱۳۸۶). «رمان پسامدرن چیست». فصلنامه ادب پژوهی. سال اول.
شماره ۲. صص: ۱۱-۴۷.

سخن سردبیر

با توجه به ضرورت و اهمیت جایگاه فرهنگ در اسلام و سایر ادیان، می‌توان بیان نمود که مقوله دین و فرهنگ همواره دارای رابطه پیوسته و ناگستینی‌ای دارند. به عبارت دیگر، همانگونه که دین در عرصه تمدنی و فرهنگی انسان، نقش اساسی را به عهده دارد، فرهنگ نیز در استفاده شایسته و بایسته از فعالیت در محیط‌های مادی و معنوی به آدمی کمک می‌کند و چه بسا عامل تأثیرگذار در تکامل و پیشرفت انسان می‌گردد. از سویی دیگر، زبان و ادبیات اقوام و ملیت‌ها یکی از مولفه‌های مهم و اساسی فرهنگ، به شمار می‌رود و هر شخص در هر سطح، در ارتباط و تعامل با سایر اقوام و ادیان، ناگزیر از شناخت دقیق زبان و فرهنگ مخاطب می‌باشد. این مهم در مبانی دینی اسلام نیز به خوبی تأکید گردیده که برای بیان حقایق اسلامی و اعتقادی با زبان هر قوم تبیین نماید. مانند آنچه که در آیه چهارم سوره ابراهیم بیان شده‌است: «ما هیچ پیامبری را نفرستادیم، جز با زبان قومش؛ تا (حقایق را) برای آنها آشکار سازد».

بنا بر همین ضرورت، «مجتمع آموزش عالی زبان، ادبیات و فرهنگ‌شناسی» جامعه‌المصطفی‌العالمیه با توجه به اهمیت مرکز بر پژوهش‌های فرهنگی با رویکرد بین‌المللی و نیز مطالعه آداب و رسوم و زبان و ادبیات و فرهنگ ملت‌ها و نیز بازشناسی جریان‌های فرهنگی مؤثر در کشورها، با تأسیس نشریه علمی چند زبانه «زبان و فرهنگ ملل» و چاپ مقالات پژوهشی دانشمندان این عرصه، در تلاش است که تصویر روشنی از وضعیت فرهنگی، زبانی و تعاملات میان ملت‌ها و فرهنگ‌ها را ارائه دهد.

در پایان، مسئولان اجرایی این نشریه از تمامی محققان برجسته بین‌المللی در مراکز گوناگون فرهنگی و علمی داخل و خارج کشور، دعوت می‌نماید که با ارسال مقالات علمی به سامانه نشریه «زبان و فرهنگ ملل» (به نشانی: Icn.journals.miu.ac.ir) نکته نظرات علمی و پژوهشی و تحقیقاتی خود را به اطلاع جامعه مخاطبان فرهیختگانی این نشریه برسانند. از پیشنهادات و انتقادات علمی استاد گرانسینگ، بهره لازم را خواهیم برد.

فهرست مطالب

مطالعه تطبیقی مبارزه با استعمار در ایران و کوبا.....	۱۱	
علیرضا بابایی / سید حسین ساجد		
چشم انداز همکاری‌های علمی و پژوهشی ایران و آمریکای لاتین	۳۷	
محمد حسین توکلیان		
الگوی ارتباطی جمهوری اسلامی ایران در جمهوری آرژانتین	۶۳	
معصومه مرادجانی / جلال غفاری / پیمان جبلی / اکبر نصرالهی		
جریان شناسی عرفان در آمریکای لاتین	۱۱۷	
حسن اردشیر لاجیمی		
فلسفه آزادی‌بخش یا فلسفه آمریکای لاتین	۱۳۳	
هادی ضرغامی		
ارزیابی مقایسه‌ای الگوی مبارزه با ظلم از دیدگاه کلیسای کاتولیک رومی و الهیات رهایی‌بخش امریکای لاتین.....	۱۶۱	
سید محمد رضا میریوسفی		
افق‌ها، اهداف و رویکردهای مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب‌های آمریکای لاتین.....	۱۸۹	
خسرو آرام		
بولیواریسم و تاثیر آن بر سمت و سوهای سیاست خارجی کشورهای آمریکای لاتین در فاصله سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲.....	۲۰۹	
صلاح الدین هرسنی		
بررسی ایدئولوژیک سیاسی چاویسم	۲۳۹	
محمد حسین زارع / احمد اسدزاده		
مطالعه تطبیقی مراسم تولد خورشید در ایران و بولیوی	۲۵۷	
مهردی هنرجو		
ارزشهای فرهنگی مشترک ایران و آمریکای لاتین	۲۸۵	
محمد حسن زارع / سوخی اینوخوسا کلین		
تحلیل ثقافة المقاومة من وجهة نظر الإسلام	۳۱۳	
عبدالقدیر امینی / سعید العبری		

مطالعه تطبیقی مبارزه با استعمار در ایران و کوبا

علیرضا بابایی^۱

استاد همکار گروه ادبیات عربی، مجتمع آموزش عالی زبان، ادبیات و فرهنگ شناسی، جامعه المصطفی العالمیه
سید حسین ساجد^۲

دکتری مدیریت - فقه و اصول؛ رئیس مجتمع آموزش عالی زبان، ادبیات و فرهنگ شناسی
تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۳ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۱۸

چکیده

قرن بیستم بستر شکل گیری دگرگویی‌های سیاسی اجتماعی مختلف در کشورهای گوناگون است که پیدایش انقلاب‌های متعدد را می‌توان از نمونه‌های شاخص این دگرگویی دانست. برخی از این انقلاب‌ها نه تنها در سنجش داخلی و ملی کارساز بودند، بلکه سیاست جهانی و نظم جغرافیایی پنهان گیتی را نیز دستخوش دگرگویی‌های عمیقی کردند. انقلاب کوبا در سال ۱۹۵۷ میلادی به رهبری فیدل کاسترو و انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۳۵۷ شمسی به رهبری امام خمینی دو انقلاب مهم در این قرن است. این دو انقلاب از آنجا که برآمده از خیزش‌های مردمی بوده و سرنگونی رژیم حاکم و تغییر وضع موجود را در پی داشته است، دارای شباهت‌ها و البته تفاوت‌هایی با یکدیگر هستند؛ از این رو، بررسی علل و قوع و ماهیت این دو انقلاب سیاسی اجتماعی در قرن بیستم یکی از مباحث نگریستنی بوده که ذهن پژوهشگران و علاقهمندان را به خود جلب کرده است. مقاله حاضر به روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع معتبر کتابخانه‌ای و نرم افزارهای رایانه‌ای

1. E-mail: a.babaei.pr@miu.ac.ir

2. E-mail: samir201333@yahoo.com

به کاوش در شباهت‌ها و تفاوت‌های این دو انقلاب پرداخته است. هدف از این پژوهش ایجاد درک و تحلیل صحیح از مسائل دو انقلاب برای دانشمندان، سیاستمداران و تصمیم‌گیران و جلوگیری از خطای راهبردی به هنگام مقایسه دو انقلاب است. جنبش ضد استعماری، آرمان ضد دیکتاتوری، مقابله ایالت متحده آمریکا از جمله شباهت‌های دو انقلاب و علل وقوع، ایدئولوژی، شخصیت رهبری، استقلال و اتکاء به نیروی مردمی یا عوامل خارجی، میزان حضور مردم، بسی پرواپی یا ترس از مقابله با سیاست‌های استعماری ایالت متحده آمریکا و سطح گستره تاثیرات انقلاب در جهان از جمله تفاوت‌های مهم آن است.

واژگان کلیدی

استعمار، انقلاب، ایران، کوبا، آمریکا، فیدل کاسترو، امام خمینی.

مقدمه

رشد و آگاهی افکار عمومی جهان در رویارویی با سیاست‌های استثماری، نظام سلطه به ویژه آمریکا را در کاربست پژوهه‌های استعماری در پنج قاره جهان با چالش‌های جدی روبرو کرده است. نبرد با استعمار یکی از مهمترین و پر ارزش‌ترین کنشگری‌هایی است که در تاریخ بسیاری از کشورها صورت گرفته است. این مبارزه‌ها بیشتر به هدف حفظ استقلال، خودمختاری و جلوگیری از چیرگی ستیز جویانه امپریالیست‌ها بر کشورها انجام شده است.

بزرگترین و مهم‌ترین انقلاب سیاسی اجتماعی پیش از قرن بیستم، به سال ۱۷۸۹ (۱۱۶۸ش) در فرانسه تحت عنوان انقلاب کبیر فرانسه به وقوع پیوست. این انقلاب، خروج مردمی بود که برای اولین بار به حاکمیت موروژی و اشرافی خاندان‌های فئودالی و حاکم بر جامعه فرانسه خاتمه دادند و نظم اجتماعی کهنی را که قرن‌ها مبتنی بر اراده پادشاه و سلطه مطلق او بر زندگی مردم فرانسه استوار شده بود درهم

شکستند. شکسته شدن این نظم کهن، از یک سو گرایش به سوی انقلاب‌های اجتماعی را در سایر اجتماعات انسانی تقویت کرد و از سوی دیگر، پیدایش عصر تازه‌ای را در زندگی بشر رقم زد و موجد تحولات بزرگ فکری و اجتماعی در قرون بعد شد (علیزاده سوده، فرشته، ۱۳۸۹: ص ۳۸). به ویژه در قرن بیستم که به حق می‌توان آن را «قرن انقلاب‌ها» نامید. در این سده، اقصی نقاط جهان شاهد تحولات سیاسی اجتماعی متعددی بود که تحولاتی بنیادین را در ساختار سیاسی و ژئوپلیتیکی کشورها به ارمغان آورد.

تاریخ معاصر ایران نشان می‌دهد که مبارزات با استعمار و امپریالیسم به عنوان یک بخش بسیار مهم و پراهمیت از تجربه‌ی این کشور به شمار می‌آید. این مبارزات، که جزء مبارزات مردم ایران برای حفظ استقلال، خودنمختاری و حکومت مشروع محسوب می‌شوند، تاریخچه‌ای پرماجراء و برجسته را در تاریخ معاصر این سرزمین به جا گذاشته‌اند. از بین مبارزات متعدد این کشور، آنچه اهمیت داشته و موضوع مطالعه قرار گرفته است، انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۳۵۷ هجری شمسی به رهبری امام خمینی است. اکنون، نام و شهرت انقلاب اسلامی به علت برخورده با نظریات و سیاست‌های نظام حاکم، ناشی از ایدئولوژی‌ها و اندیشه‌های آزاداندیشانه و دین‌داری است، که به بررسی جدی و نقد عمیق نظریات و سیاست‌های نظام حاکم منجر شده است. این الگو، اگرچه در بسیاری از جنبش‌های منطقه‌ای مورد استفاده قرار گرفته و مبارزان را به سوی رویکردهای ضداستعماری هدایت کرده است، اما ارزیابی مبارزات ضداستعماری گذشته و مقایسه آن با انقلاب اسلامی نیز از اهمیت فراوانی برخوردار است. یکی از مهم‌ترین مراحل مبارزه با امپریالیسم در قرن بیستم، در کشور کوبا رخ داده است. این انقلاب در سال ۱۹۵۹ میلادی تحت رهبری فidel کاسترو اتفاق افتاد و به سرنگونی حکومت دیکتاتوری باتیستا و برقراری نظام جمهوری اشتراکی انجامید. این انقلاب به یکی از نمونه‌های برجسته‌ی

مبازه با امپریالیسم در آمریکای لاتین تبدیل شد و نقش مهمی در تحولات منطقه‌ای و جهانی ایفا کرد. این مقاله در صدد است تا به روش توصیفی و تحلیلی به مطالعه تطبیقی و بیان شباهت‌ها و تفاوت‌های این دو انقلاب پرداخته تا در خلال آن به اهدافی نظیر فهم عمیق‌تر، شناخت الگوهای ارتباطات، پیش‌بینی و تجزیه و تحلیل بهتر، تعیین راهبردها، دست یابد.

مفاهیم پژوهش

۱. استعمار

استعمار یک واژه عربی از ماده «عمران» و هیئت «استفعال» به معنای آباد کردن است (فراهیدی، خلیل، ۱۴۰۹: ۱۳۷/۲). در گذشته استعمار به معنای مهاجرت کشورهای متمدن به سرزمین‌های خالی از سکنه به‌منظور عمران آن سرزمین است. اما اکنون استعمار به معنای نفوذ و دخالت کشورهای زورمند در کشورهای ناتوان به بهانه آبادی و سازندگی و به هدف تاراج بردن دارایی آن‌ها است. استعمار به معنای تسلط و تصرف یک کشور یا منطقه توسط یک کشور یا امپراتوری دیگر است. این تسلط ممکن است در ابعاد مختلفی نظیر اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و نظامی باشد و بیشتر همراه با بهره‌برداری از منابع طبیعی و انسانی کشور مورد تسلط اتفاق می‌افتد. استعمار بیشتر به سوءاستفاده، ستم و ظلم، فقر، عدم توسعه و ناپایداری اقتصادی و اجتماعی در کشورهای تحت تصرف کشیده می‌شود. در این میان، مردم به رهبری سردمداران خود به هدف مقاومت در برابر استعمار، جنبش‌های ملی‌گراهی را تشکیل داده و به دنبال انقلاب و استقلال کشور از تحکم استعمارگران هستند (رهنمایی، مجید، ۱۳۵۰: ص ۱۵).

۲. کوبا و مبارزات ضد امپریالیسم در آن

کوبا یک کشور جزیره‌ای در دریای کارائیب با مساحت کلی ۱۱۰,۸۶۰ کیلومتر مربع است که شامل خشکی‌ها، آبهای ساحلی و سرزمینی می‌شود. این کشور با

این مساحت، هشتمین کشور جزیره‌ای بزرگ در جهان است. جزیره اصلی کوبا دارای ۵۹۷۴۶ کیلومتر خط ساحلی و ۲۸,۵ کیلومتر مرز زمینی است. تنها مرز زمینی کوبا در خلیج گواناتانا مو قرار دارد، جایی که پایگاه دریایی گواناتانا مو نیروی دریایی ایالات متحده واقع شده است. کوبا به لحاظ جغرافیا، در غرب اقیانوس اطلس شمالی، شرق خلیج مکزیک، جنوب تنگه فلوریدا، شمال غرب آبراهه بادگیر و شمال شرقی تنگه یوکاتان قرار دارد. هاوانا بزرگترین شهر کوبا و پایتخت آن است. شهرهای بزرگ دیگر آن شامل سانتیاگو د کوبا و کاماگوئی است. از شهرهای کوچکتر معروف می‌توان باراکوا آ را نام برد.

مبارزات ضداستعماری در کوبا نقش مهمی در تاریخ این کشور داشته‌اند. نخستین مبارزات در قرن های ۱۸ و ۱۹ میلادی بوده که بر ضد استعمار گران اسپانیایی به ویژه در زمان زندگی جوزه مارتی مبارزه می‌کردند. پس از آن، در دهه‌های بعدی مبارزات برای استقلال از نفوذ‌های خارجی ادامه داشت. اما مبارزات برجسته‌تری در دهه ۱۹۵۰ به رهبری فidel کاسترو و اعضای حزب ۲۶ یولیو آغاز شد که در نهایت منجر به انقلاب کوبا در سال ۱۹۵۹ شد. این انقلاب سرانجام به سرنگونی حکومت دیکتاتوری باتیستا و برقراری نظام جمهوری اشتراکی در کوبا انجامید (فضلی، رسول و همکاران، ۱۴۰۰: ص ۵).

۳. ایران و مبارزات ضداستعماری در آن

ایران یک کشور در جنوب غرب آسیا واقع شده و مرکز آن در جلوه‌ای تاریخی و فرهنگی غنی است. با مرکزیت شهر تهران، این کشور با مساحتی حدود ۱'۶۴۵'۵۹۵ کیلومتر مربع و جمعیتی در حدود ۸۰ میلیون نفر، یکی از بزرگترین کشورهای جهان است. ایران یکی از قدیمی‌ترین تمدن‌های جهان را به خود اختصاص داده است و به عنوان جایی با تاریخی چند هزار ساله مطرح است. این کشور دارای فرهنگی چند جانبه و متنوع است که شامل ادبیات، هنر، معماری، موسیقی، و تمدن‌های باستانی

مانند تخت جمشید و پاسارگاد می‌شود. همچنین ایران دارای منابع طبیعی غنی از جمله نفت، گاز، معادن مختلف و آب و هوای گوناگون است که به اقتصاد این کشور اهمیت ویژه‌ای می‌بخشد. سیاست خارجی ایران نیز در حوزه‌های مختلف از جمله منطقه‌ای و بین‌المللی نقش مهمی را ایفا می‌کند. همچنین ایران یکی از کشورهای پیشرو در زمینه پژوهش و فناوری در منطقه و جهان محسوب می‌شود. با وجود چالش‌های مختلفی که این کشور رو به رو است، مردم ایران با فرهنگ پویا و مقاوم، تلاش می‌کند تا توسعه و پیشرفت را در همه زمینه‌ها به دست آورند. اسلام در ایران از سده هفتم میلادی وارد شد. ورود اسلام به این منطقه به صورت تدریجی اتفاق افتاد و تا دوره‌های مختلف تاریخی، گسترش یافت. این فرآیند توسط مسلمانان عرب در زمان حکومت اموی و عباسی آغاز شد و پس از آن به ویژه در دوران سلجوقیان و صفویان، بخصوص با ظهور دولت صفوی، اسلام به عنوان دین رسمی ایران پذیرفته شد و تاکنون جایگاه بسیار مهمی در فرهنگ و تاریخ این کشور داشته است.

انقلاب اسلامی ایران، یکی از مهم‌ترین و پرتحرک‌ترین رویدادهای تاریخ ایران و جهان معاصر است که در سال ۱۳۵۷ به وقوع پیوست. این انقلاب با پرچمداری رهبری امام خمینی و با حمایت گسترده مردم ایران، منجر به پایان یافتن سلطه غرب به ویژه ایالت متحده آمریکا و سرنگونی حکومت شاهنشاهی محمدرضا پهلوی و برقراری یک نظام جمهوری اسلامی شد. این انقلاب تأثیرات گسترده‌ای در سیاست، اقتصاد، فرهنگ، و اجتماع ایران داشته و تاکنون نقش بسیار مهمی در تاریخ معاصر ایران و نیز در دینامیک‌های سیاسی منطقه و جهانی ایفا کرده است (حشمت زاده، ۱۳۸۳: ص ۷).

شباختهای انقلاب اسلامی و انقلاب کوبا

ین انقلاب اسلامی ایران و انقلاب کوبا شباختهایی وجود دارد. این دو انقلاب از جهات مختلف در یک گروه قرار گرفته باشند و طی آن علاوه بر آن که نظام سیاسی پیشین سرنگون شده باشد، تحولاتی بینادین در آن کشور ناشی از انقلاب به وجود آمده باشد و نقش گروههای مردمی در آن تعیین کننده باشد. اما هر کدام دارای شرایط و ویژگی‌های خاص خود هستند. در اینجا به برخی از شباختهای پرداخته می‌شود:

۱. تحرکات ضد استعماری: هر دو انقلاب اسلامی ایران و انقلاب کوبا به عنوان نمونه‌هایی از تحرکات ملی مردمی در جهت مبارزه ضد استعماری در قرن بیستم شناخته می‌شوند.

۲. فشارهای بیگانگان به ویژه ایالات متحده آمریکا: هر دو انقلاب برابری با نفوذ خارجی و تأثیرات آن را تأکید کردند و به دنبال تحقق استقلال و خودمختاری بودند. پس از شروع مبارزات، ایران و کوبا همواره با تحریم‌ها و فشارهای بین‌المللی به رهبری ایالت متحده آمریکا مواجه شده‌اند و با این وجود، همچنان در مسیر مبارزه با امپریالیسم و حفظ استقلال و خودمختاری کشور قرار دارند.

ایالات متحده آمریکا در سیاست خارجی خود، پیوند نزدیکی با رژیم‌های پهلوی (در ایران) و باتیستا (در کوبا) برقرار کرده بود و از آن‌ها آشکارا حمایت می‌کرد و همین امر موجب نارضایتی و بدینی تودهای مردم این کشورها نسبت به سیاست‌های مداخله جویانه آمریکا شده بود. حتی این مسئله تا آنجا برای مردم دارای اهمیت بود و خشم عمومی را برانگیخته بود که بیرون راندن آمریکا و رفع دخالت‌های سلطه طلبانه این کشور، به انگیزه‌ای برای تودها جهت سرنگونی رژیم‌های وابسته به آمریکا مبدل شد.

این تنش‌ها منجر به بسته شدن سفارت آمریکا در تهران، پایتخت ایران، در سال

۱۳۵۸ شمسی و در هاوانا، پایتخت کوبا، در سال ۱۹۶۱ میلادی شد. امری که به «تسخیر لانه جاسوسی» از سوی رهبر هر دو کشور لقب گرفت. این تصمیم به دنبال تدابیر دولت مستقر در ایران و کوبا در مواجهه با تدابیر تحريمی ایالات متحده آمریکا برای لغو انقلاب و تسلط بر منافع آن بود. این رویداد از آن زمان تا به امروز با تحولات مختلف، به خصوص در دوره های مختلف ریاست جمهوری آمریکا، تحت تأثیر قرار گرفته و روابط دوجانبه بین این دو کشور را تحت تأثیر قرار داده است.

۳. آرمان های ضد دیکتاتوری: هر دو انقلاب بر ضرورت مبارزه با دیکتاتوری و تبعیض اجتماعی تأکید داشتند و به دنبال تحقق ایده آل های عدالت اجتماعی بودند.

۴. رهبری برای تغییر: هر دو انقلاب با رهبری شخصیت های معتبر و ایدئولوژیکی (امام خمینی در ایران و فیدل کاسترو در کوبا) صورت گرفتند که برای تغییرات سیاسی و اجتماعی کلان ایستادگی کردند.

۵. تاثیرات منطقه ای و بین المللی: هر دو انقلاب به عنوان رویدادهایی با تأثیر گسترده در منطقه ای و بین المللی معروف هستند و تاثیرات آنها هنوز هم در جهان مشهود است (شفیعی و همکاران، ۱۳۹۰: ص ۶۴۱).

تفاوت انقلاب اسلامی و انقلاب کوبا

هر دو انقلاب به عنوان رویدادهای تاریخی مهم و با تأثیرات بی نظیر در جهان شناخته می شوند، اما با وجود شباهت ها، تفاوت های مهمی نیز بین آنها وجود دارد.

۱. علل وقوع دو انقلاب

وقوع انقلاب ایران دارای علل وجودی گوناگونی بود و برخلاف انقلاب های دیگر که بیشتر جنبه اقتصادی یا سیاسی داشتند، نمی توان تنها یک عامل را به عنوان علت قطعی شکل گیری انقلاب اسلامی در نظر گرفت؛ چرا که عوامل گوناگون سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی به صورت توأمان در شکل گیری وضعیت انقلابی در

ایران نقش داشته‌اند. با این حال در ادامه به بیان برخی دیدگاه‌ها و نظریه‌ها در مورد علل وقوع انقلاب اسلامی پرداخته خواهد شد.

متفکرین غربی اغلب مسأله مدرنیته را مطرح می‌کنند. اساس این بحث نیز برپایه اصلاحاتی است که رژیم گذشته در ۱۵ سال آخر حکومتش انجام داد، اما آنگک این اصلاحات بسیار سریع بود و در جامعه‌ای مثل ایران که بخش عمده آن را اقسام سنتی تشکیل می‌دهند، آمادگی لازم برای هضم این تحولات وجود نداشت، در نتیجه جامعه دچار ناهنجاری اجتماعی و سپس ناهنجاری سیاسی شد و لاجرم انقلاب اسلامی را با خود به همراه آورد. نگاهی به تاریخ ایران قبل از انقلاب اسلامی، مبین این واقعیت است که نوع زمامداری حکومت محمد رضا شاه را سیاست‌های مدرنیستی پهلوی سامان داده بود. سیاست‌هایی که مرحله جدیدی از نارضایتی اجتماعی اقتصادی و رفاهی اقسام مختلف جامعه و ادغام اجباری سیاسی آن‌ها را به دنبال داشت؛ عواملی که مردم ایران را از هر طبقه‌ای به ادراک و فهم این نابرابری‌ها، بعض‌ها و بی‌عدالتی‌ها سوق داده بود (جوانپور هروی و همکاران، ۱۳۹۹: ص ۲۸).

دیدگاه دیگری مطرح است که اساس و ریشه انقلاب را در مسائل اقتصادی جستجو می‌کند. برطبق این دیدگاه، انقلاب اسلامی ریشه در ناهنجاری‌های اقتصادی دارد که در سال‌های آخر عمر رژیم گذشته بروز کرد. هنگامی که در سال ۱۳۵۲ شمسی جنگ رمضان پیش آمد و به دنبال آن غرب از جانب اعراب مورد تحریم نفتی قرار گرفت، قیمت‌های نفت در بازارهای جهانی بالا رفت و در مدتی کمتر از شش ماه قیمت آن به چهار برابر قیمت اولیه رسید. این تحولات باعث شد که درآمد رژیم شاه از ۵ میلیارد دلار به ۲۰ میلیارد دلار افزایش یابد. مدافعان نظریه «اقتصاد عامل انقلاب» بحث خود را از اینجا شروع می‌کنند که این درآمد هنگفت وارد اقتصاد ایران شد ولی اقتصاد ایران در مجموع ظرفیت و توان ساخت و ساز لازم را برای جذب این درآمد نداشت و اصطلاحاً « DAG » کرد که نتیجه‌اش به صورت تورم،

فساد و رشوه و خواری، گرانی، قطع برق و بیکاری مشاهده شد. افزایش مشکلات اقتصادی و معیشتی در اواخر دوره دولت امیر عباس هویدا و ناکارآمدی کابینه او و نیز سیاست‌های ضد تورمی که دولت جمشید آموزگار اعمال کرد، باعث شد که بحران اقتصادی عمیق‌تر شود، لذا به تدریج این معضل به بحران سیاسی تبدیل و در نهایت منجر به انقلاب شد. این دیدگاه بیشتر در نظر افراد دارای دیدگاه چپ و رادیکال مطرح است (زیبا کلام، صادق ۱۳۸۸، صص ۳۱-۳۲). اما باید در نظر داشت که در ایران قبل از انقلاب برخلاف کشورهایی که انقلاب‌های بزرگی چون فرانسه و روسیه در آن به وقوع پیوست، نه تنها از نظر اقتصادی بحران و وحامت جدی اقتصادی که غیرقابل کنترل توسط رژیم حاکم باشد وجود نداشت، بلکه در طول چند ساله قبل از انقلاب به علت افزایش ناگهانی و سریع قیمت نفت، توانایی‌ها و قدرت اقتصادی رژیم شاه به سرعت افزایش پیدا کرده بود (کاظمی، ۱۳۸۸: ص ۲۷) سومین تفکری که در مورد ریشه انقلاب بیان می‌شود با عنوان «اسلام، عامل انقلاب» مطرح است. این دیدگاه به دنبال مسائل اقتصادی و یا مدرنیته نیست. بلکه مشخصاً در مورد اسلام‌گرایی و اسلام‌خواهی تأکید می‌کند. این دیدگاه می‌گوید یک تحول معنوی نمود یافت که بر اثر آن اشار مختلف به سمت مذهب رفتند و چون این اشار رژیم شاه را به عنوان رژیم غیر مذهبی می‌شناختند، خواهان ایجاد ساختار و نظام اسلامی شدند و چون این چارچوب به هیچ شکل نمی‌توانست در رژیم شاه بگنجد، برای همین دست رد به سینه رژیم زدند و آن را ساقط کردند و یک رژیم اسلامی به وجود آورden.

تفکر چهارم معتقد است که اصولاً نمی‌توان انقلاب اسلامی را جدا از سیر کلی سیاسی و اجتماعی تحولات معاصر ایران دانست. به عبارت دیگر، از یک مقطعی بر عليه سیستم سیاسی حاکم بر ایران مبارزه شروع می‌شود. این مبارزه در مقاطعی مذهبی هستند که در رأس مبارزه با رژیم شاه قرار می‌گیرند و انقلاب اسلامی در

حقیقت دنباله همین مبارزات بوده است. با این تفاوت که در گذشته رهبری این مبارزه در دست جریانات غیرمذهبی بوده اما از نیمه اول دهه پنجاه و به دنبال تحولاتی که چه در خود جامعه صورت می‌گیرد و چه تحولاتی که در زمینه نگرش و تفکر دینی صورت می‌گیرد، جریان‌های دینی هستند که رهبری مبارزه را به دست می‌گیرند و در نتیجه وقتی مبارزه پیروز می‌شود، جریانات مذهبی هستند که ساختار سیاسی بعد از انقلاب را پدید می‌آورند. به سخن دیگر، ریشه انقلاب اسلامی را باید در فقدان مشروعیت و مقبولیت سیاسی رژیم شاه جستجو کرد (زیبا کلام، صادق ۱۳۸۸، ص ۳۳).

در مقابل، علت وقوع انقلاب کوبا را می‌توان در اعتراض مردم به وضعیت اسفناک کوبا در امور اقتصادی و بهداشتی و ظلم بیش از حد حکومت باتیستا دنبال کرد. در قرن بیستم زمین‌هایی که طی مبارزات علیه اسپانیا بین خرده مالکین به صورت گسترده تقسیم شده بود، به دلیل توسعه صنعت نیشکر دوباره دست چند نفر متصرف شد و کوبا تبدیل به جامعه‌ای بی ثبات و صدمه‌پذیر با اقتصادی تک‌محصولی متشکل از بازار گنان آمریکایی، فئودال‌های کوبایی و کارگران روزمزد شد. حتی اگر دهقان‌ها حقوق خود بر زمین‌هایشان را اثبات می‌کردند، بازار گنان آمریکایی به آسانی این حق را می‌خریدند و طبقات بالای جامعه کوبا نیز طرفدار منافع بازار گنان آمریکایی بودند؛ به همین دلیل زمین‌های کوبا اغلب و به سرعت به مالکیت آمریکاییان درآمد. سنگینی بار فقر در این جزیره بر دوش کارگران روستایی بود، به طوری که حدود یک میلیون کارگر روستایی زندگی شان وابسته به شکر بود و فقط ۱۵ درصد از آن‌ها کار مداوم و سالیانه داشتند (افضلی، رسول و همکاران، ۱۴۰۰: ص ۶).

در واقع هر چند مردم کوبا توانستند از یوغ استعمار اسپانیا رهایی یابند، اما این پایان کار نبود بلکه شروعی بود بر عصری سراسر خفقان، دیکتاتوری و

تمامیت‌خواهی آمریکا و ایادی محلی آن که در همه حال منافع آمریکا و شرکت‌های سرمایه‌گذاری آمریکا را مقدم بر منافع مردم کوبا می‌دانستند. این زمان، دوران فرمانروایی دیکتاتور کوبا یعنی فولخنسیو باتیستا بود؛ در این دوره با تشدید ظلم‌های باتیستا به مردم و حمایت آمریکا از او، گروهی از همان ابتدا به مخالفت با ظلم‌های او به شکل سازمان نیافه پرداختند و عرصه را بر او تنگ کردند (شفیعی و همکاران، ۱۳۹۰: ص ۶۴۳).

تحولات تاریخی و وضعیت زندگی غم‌انگیز مردم کوبا، سابقه‌ای پرنگ و پیچیده دارد که از دوران حکومت باتیستا شروع شده و تا قبل از آن هم ادامه داشته است. در همین زمان، با انقلاب اکبر در روسیه و انقلاب چین، نظریات کمونیستی گسترش یافته و تأثیر آن بر جوامع مختلف جهان رو به افزایش بود. این ایدئولوژی‌ها به طور کامل به جامعه کوبا نیز نفوذ پیدا کردند، زیرا برخی تئوریست‌ها و روشنفکران کوبایی آنها را ترویج کرده و به این کشور وارد کرده بودند. در آن دوران، وضعیت بهداشتی کوبا بسیار نگران کننده بود؛ فقر و بی‌سوادی مردم این کشور را فراگرفته بود و در عین حال، حکومت باتیستا با ظلم و ستم بسیاری از مردم روبرو بود. از سوی دیگر، دخالت‌های مکرر کشور آمریکا در امور داخلی کوبا، از جمله نگرانی‌های رشد کمونیسم در این کشور بوده است. این دخالت‌ها همچنین به خطر افتادن سرمایه‌گذاری‌های آمریکا در این منطقه اشاره دارد. در نتیجه، اندیشه‌های کمونیستی به تدریج در جامعه کوبا رشد کرده و با توجه به دلایل فوق، طرفداران زیادی پیدا کرده بودند (افضلی، رسول و همکاران، ۱۴۰۰: ص ۷).

۲. ایدئولوژی دو انقلاب

انقلاب اسلامی ایران بر پایه ایدئولوژی اسلامی و تأکید بر اصول دینی برگزار شد. اصول اصلی این انقلاب شامل ایمان به یگانگی خداوند متعال، حقانیت دین مبین اسلام و مذهب تشیع، باورمندی به عدل الهی و عدالت اجتماعی، مبارزه با فساد و

ظلم، استقلال ملی، خودکفایی اقتصادی، و تحقق آرمان‌های اسلامی در انواع مختلف زندگی بود. علت این پایه گذاری را در قدرت دین باید جستجو کرد. دین، به عنوان یک قدرت بسیج‌گر، نقش مهمی در حرکت‌های تاریخی، چه در دوران میانه و چه در دوران معاصر، ایفا کرده است. این توانایی و استعداد، قبل از ظهور دوران جدید و پدید آمدن انگیزه‌ها و شرایط جدید برای خیشش‌های عمومی، به طور مشخص در اختیار ادیان بود. اما در دوران جدید و در عصری که نقش و اهمیت اجتماعی دین نسبت به گذشته کاهش یافته و جریان‌های دیگری با اندیشه‌های گوناگون در جایگاه آن قرار گرفته‌اند، ادیان همچنان یکی از قدرتمندترین جریان‌های بسیج‌گر اجتماعی باقی مانده‌اند، به ویژه ادیانی که دارای جهت‌گیری‌های اجتماعی مؤثر هستند (شجاعی‌زند، علیرضا، ۱۳۸۳: ص ۴۴)

با آمدن به قدرت محمدرضاشاه، یک دوره جدید از تحولات اجتماعی در تاریخ معاصر ایران آغاز شد. در این دوره، الگوی نوسازی تحت حکومت محمدرضاشاه، بر پایه اصول ملی‌گرایی، سکولاریسم، و حکومتی بدون تأثیر مذهب، شکل گرفت. می‌توان ادعا کرد که ویژگی اصلی سیاست‌های اصلاحی و حکومتی که شاه ارائه می‌داد، تلاش برای ارتقاء مدرنیته بود که باعث ایجاد شکاف بین دولت و مردم گردید. یکی از مواردی که سبب تشدید سیاست‌مداری در جامعه شد، اقدامات غیردینی دولت پهلوی بودند (جوانپور هروی و همکاران، ۱۳۹۹: ص ۳۸).

فرهنگ سیاسی شیعه، که نمایانگر نگرش شیعه امامیه نسبت به قدرت و سیاست است، تحت تأثیر مبادی نظری، عقاید، باورها، و سنت‌های شیعه قرار دارد. این مبانی در طول تاریخ، تحولات سیاسی و اجتماعی مهمی را تجربه کرده و الگوهایی را برای پذیرش یا رد حکومت‌ها ارائه کرده‌اند. از جمله این مفاهیم می‌توان به اصل امامت، انتظار و غیبت، شهادت، تقیه، و غیره اشاره کرد. به همراه این مفاهیم، نمادهایی نظیر عاشورا نیز در فرهنگ سیاسی شیعه وجود دارند که قدرت بالقوه‌ای

در تحریک و موبایل سازی مردم و تقویت اراده مبارزه و انقلابیگری دارند. علاوه بر این، استفاده از شعارها و عباراتی که مفاهیم عاشورا را به خود جلب کرده‌اند، و نیز برگزاری مراسم‌های عزاداری و سخنرانی‌هایی که در آنها این مفاهیم مطرح می‌شوند، محیطی را برای موبایل سازی مردم و ترویج اراده مبارزه‌ای ایجاد کرده‌اند (هراتی، محمدجواد و همکاران، ۱۳۹۱: ص ۲۰۰).

اما انقلاب کوبا بیشتر بر پایه ایدئولوژی کمونیسم بنا شد. مکتب کمونیست یک جریان ایدئولوژیک است که بر اساس اصول مارکسیسم و لینینیسم ساخته شده است. ایدئولوژی مارکسیسم-لینینیسم به عنوان نظریه‌ای سیاسی و اجتماعی، بر اساس افکار کارل مارکس و فردریش انگلس استوار است که بدون ایمان به خداوند و غیب و بدون توجه به معاد، تنها تأکید بر عدالت اجتماعی، مساوات بین افراد و سرمایه‌داری و طبقه‌بندی اجتماعی بر اساس تفاوت‌های اقتصادی دارد. این ایدئولوژی معتقد است که در جامعه کلاسی وجود طبقات اجتماعی باعث بروز نابرابری و ناتوانی افراد در دستیابی به منابع و امکانات می‌شود.

مکتب کمونیست به عنوان یکی از مهمترین جریان‌های ایدئولوژیک و سیاسی در قرن بیست تأثیر به‌سزایی در روند تاریخی جهانی داشته است و در بسیاری از کشورها و حتی در حکومت‌هایی مانند شوروی، چین، کوبا، و دیگر کشورها به شکل حکومت‌های کمونیستی عمل کرده است.

اما باید دانست که مکتب کمونیست به عنوان یک ایدئولوژی و جنبش سیاسی-اقتصادی در بسیاری از کشورها و به ویژه در دهه‌های اخیر قرن بیست با شکست مواجه شد. این شکست به شکل گیری جوامع کپیتالیست در بسیاری از کشورها و عدم موفقیت حکومت‌های کمونیست در تأمین نیازها و آرمان‌های اجتماعی بهتر، توسعه اقتصادی، و حفظ حقوق بشر باز می‌گردد (شفیعی و همکاران، ۱۳۹۰: ص ۶۵).

دلایل اصلی شکست مکتب کمونیست عبارتند از:

أ. ناتوانی در مدیریت اقتصاد: برخی از حکومت‌های کمونیست به دلیل تمرکز بر اقتصاد دولتی و نداشتن سیستم‌های اقتصادی مؤثر و کارآمد، با مشکلاتی همچون تورم، کمبود کالاهای رکود اقتصادی مواجه شدند.

ب. کنترل سیاسی و توجه به حقوق بشر: حکومت‌های کمونیست معمولاً به شدت کنترلی بودند و حقوق شهروندان در بسیاری از موارد نادیده گرفته می‌شد. این باعث ایجاد ناامنی اجتماعی و اعتراضات علیه نظام می‌شد.

ج. رقابت با جهان غرب: مسائلی همچون جنگ سرد و رقابت با ایالات متحده آمریکا و کشورهای غربی، بارزترین چالش‌های حکومت‌های کمونیست را شکل داد. تحریم‌ها و فشارهای بین‌المللی به این حکومت‌ها نیز افزوده شد.

د. عدم پذیرش عمومیت ایدئولوژی: عدم پذیرش عمومیت ایدئولوژی کمونیست در بسیاری از جوامع و تضادهای فرهنگی و مذهبی میان مردم، باعث شکست آن شده است.

به عنوان نمونه‌هایی از شکست مکتب کمونیست، می‌توان به فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی سابق در سال ۱۹۹۱ میلادی و انهدام جمهوری کمونیست چین اشاره کرد. این رویدادها نشان‌دهنده شکست ایده‌ها و سیاست‌های کمونیستی در مقابل چالش‌های اجتماعی، اقتصادی، و سیاسی بوده است (افضلی، رسول و همکاران، ۱۴۰۰: ۷).

بنابراین یکی از تفاوت‌های انقلاب اسلامی ایران با انقلاب کوبا، تأکید بر معنویت و ارزش‌های برآمده از دین اسلام بود. این انقلاب با توجه به قدرت فرهنگی متاثر از اسلام و با بازیابی ارزش‌های اسلامی در شرایط داخلی و بین‌المللی خاص، با بسیج گستردگی از مردم به پیروزی رسید (جوانپور هروی و همکاران، همان، ص ۲۷). بدون تردید در کنار عوامل دیگر سیاسی و اقتصادی که منجر به

نارضایتی مردم از حکومت پهلوی شده بود، تفکر در مورد ایجاد یک حکومت اسلامی تمام عیار که در آن قوانین دینی و شریعت اسلام پی ریزی شود، مردم ایران را به سوی یک انقلاب اسلامی سوق می داد. به عبارتی دیگر، هر چند که اختناق، فشار سیاسی، سرکوب، ظلم و استبداد؛ نارضایتی ها و اعتراضات مردم را به طور روزافرون بیشتر می کرد اما وجود یک آلترناتیو و رهبری واحدی که هیچ فرد یا گروه دیگری یارای رقابت با او را نداشت، سبب شد که اکثریت مردم یک صدا خواهان ایجاد حکومت جمهوری اسلامی در ایران شوند (افضلی، رسول و همکاران، ۱۴۰۰: ص ۱۰).

۳. شخصیت رهبری

در دوران قرن بیستم، هیچ انقلابی بدون حضور یک یا چند رهبر قابل تصور نبود. در مواجهه با شرایط انقلابی، رهبران نقش بسیار حیاتی و حساسی در الهام بخشی و رهبری حرکت به سوی تحقق و تثبیت تغییرات انقلابی داشتند. حضور یک رهبر محبوب و مورد اعتماد، که بتواند آرزوها و امیدهای جامعه‌ی ناراضی را به خود جلب کرده و آنان را به حمایت ویژه و وفاداری از جنبش انقلابی ترغیب کند، نقش بسیار مهمی در موفقیت و پیشرفت این جنبش‌ها داشت (محمدی و همکاران، ۱۳۷۹: ص ۷۰).

انقلاب اسلامی ایران با رهبری امام خمینی صورت گرفت. امام خمینی یکی از شخصیت‌های برجسته‌ی تاریخ ایران و اسلام است. او در ۲۲ بهمن ۱۳۲۰ شمسی در شهر خمین در استان مرکزی ایران به دنیا آمد. امام خمینی به عنوان رهبر و معارض حاکمیت شاهنشاهی در ایران، نقش بسیار مهمی در انقلاب اسلامی ایران ایفا کرد. با جرأت می‌توان اظهار کرد که در دوران سلطنت پهلوی دوم، به جز امام خمینی (ره)، هیچ رهبر دیگری وجود نداشت که بتواند با قدرت و تأثیر خود، توده‌های جامعه را به سوی اهداف و خواسته‌هایش سوق دهد.

وی در طول دوران فعالیت‌های انقلابی خود، با بیان ایده‌های اسلامی و حضور موثر در میان مردم، توانست حمایت گسترده‌ای را برای انقلاب جلب کند. او در زمینه‌های مختلف از جمله سیاست، اقتصاد، فرهنگ، و اجتماعی تلاش کرد تا مبانی و اصول جمهوری اسلامی را بینان نهاد. امام خمینی، عالمی برجسته و حکیمی بود که در زمینه‌های فقه، اصول، فلسفه و ادبیات عربی مسلط بود. او آثار متعددی در زمینه‌های مختلف دینی و علمی بر جای گذاشته است که تاکنون مورد بررسی و بحث قرار گرفته‌اند. امام خمینی به عنوان موسس جمهوری اسلامی ایران نیز نقش مهمی در ارتقای سطح دانش و فهم اسلامی در جامعه داشته است.

رهبر دینی که هم نقش سیاسی و حکومتی را برعهده می‌گیرد، به واقعیت کمنظیری تبدیل می‌شود و در دوران مدرن، که با کاهش نقش و اهمیت دین در زندگی سیاسی و اجتماعی جوامع همراه بوده، تقریباً بی‌نظیر است. به عبارت دیگر، اگر بتوان برای رهبران دینی در موقع اعتراض علیه سیاست‌ها و قدرت‌های سیاسی حاکم، مثال‌هایی پیدا کرد؛ آن‌ها را در مناصب رسمی حکومت نمی‌توان یافت. این پدیده بی‌نظیر و نادر، توانسته است در ایران و در منطقه‌ای پر تلاطم به شکلی بی‌نظیر ظاهر شود و نزدیک به نیم قرن ادامه یابد، حتی در شرایطی که بخش قابل توجهی از عوامل خارجی علیه آن مخالفت و اقدام کرده‌اند (شجاعی‌زند، ۱۳۹۸: ص ۱۰۰).

مشخصات رهبر انقلاب اسلامی به شرح زیر بوده است: ۱. ایدئولوگ انقلاب یا بنیانگذار مکتب فکری و طراح ایدئولوژی انقلاب. ۲. رهبر انقلاب یا قهرمان و فرمانده کل عملیات انقلاب. ۳. زمامدار حکومت انقلابی یا سیاستمدار و یا در واقع معمار جامعه بعد از پیروزی انقلاب (محمدی و همکاران، ۱۳۷۹: ص ۷۰).

نقش امام خمینی (ره) به عنوان رهبر انقلاب اسلامی شامل سه بُعد می‌شود: ۱. ایدئولوگ یا نظریه‌پرداز؛ ۲. بسیج گر یا عملیاتی؛ ۳. بنیان‌گذاری یا مدیریت.

همچنین جنبه‌ی معنوی امام خمینی می‌تواند از دیدگاه‌های مختلفی مورد بررسی

قرار گیرد. امام خمینی به عنوان یک رهبر مذهبی و سیاسی، اهمیت بسیاری به جنبه‌های معنوی و اخلاقی زندگی مردم می‌داد. او معتقد بود که اسلام نه تنها یک دین بلکه یک نظام کامل زندگی است که همه‌ی ابعاد زندگی را پوشش می‌دهد، از جمله اخلاق، عبادت، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی. امام خمینی بر تأکید بر ارزش‌های معنوی مبنی بر اسلام، اخلاق و عدالت تأکید می‌کرد. وی برای تحقق اهداف انقلاب اسلامی در ایران، به ترویج اصول و ارزش‌های اسلامی و ایجاد جامعه‌ای بر پایه‌ی اخلاق و عدالت توجه داشت. امام خمینی به دنبال برقراری نظامی بر پایه‌ی ولایت فقیه بود که به نظر او می‌توانست زندگی معنوی مردم را تقویت کند و به فرهنگ و ارزش‌های اسلامی پایبندی داشته باشد. از این رو، جنبه‌ی معنوی امام خمینی مرتبط با اهداف و ارزش‌های انقلاب اسلامی و نظام اسلامی مطرح می‌شود.

نکته مهمی که باید در نظر گرفت، این است که رهبری امام خمینی(ره) نه تنها تا زمان پیروزی انقلاب، بلکه پس از آن تا زمان رحلت، اهمیت و اعتبار خود را حفظ کرده است. رهبری ایشان در دوران جنگ تحمیلی هشت ساله و سایر چالش‌های پس از انقلاب، به همان اندازه که قبل از پیروزی انقلاب مهم بود، محسوب می‌شود و هرگز از جایگاه و اعتبار خود در میان مردم کاسته نشده است (اصلی، رسول و همکاران، ۱۴۰۰: ص. ۷).

این در حالی است که انقلاب کوبا تحت رهبری فیدل کاسترو بود. وی با این پیش که تاریخ تنها به اندک کسانی روی موافق نشان می‌دهد، خود را ناجی کوبا می‌دانست. در این دوره طبقه کارگر، دهقانان بدون زمین و سایر اقشار جامعه سنتی و مذهبی کوبا مورد استثمار و بهره‌کشی فشودال‌ها، بازرگانان آمریکایی، طبقه سرمایه‌دار و در رأس همه آن‌ها دیکتاتور و اطرافیان او قرار گرفته بودند. طبقه کارگر که اغلب آن‌ها را کارگران مزارع نیشکر و معادن کبالغ و نیكل تشکیل می‌داد، هر روز ساعت‌ها به کار طاقت‌فرسا و جان‌فرسا با درآمدی اندک مشغول

بودند و با توجه به شروع و شیوع جنبش‌های کارگری در سراسر جهان، بارها به اعتراض و اعتراض‌های گسترده دست زدند. اما نبود یک رهبر و یک سازمان قوی کارگری باعث شد که این اعتراض‌ها ره به جایی نبرد. در این شرایط کاسترو فوراً دست به کار شد تا برای این نقش آماده شود. طی هفت سال، جنبشی را پدید آورد و رهبری کرد. فیدل کاسترو، رائول کاسترو، ارنستو چه گوارا و تنی چند از روشنفکران و تحصیل کرده‌های کوبایی که با اندیشه‌های مارکسیسم آشنا شده و آن را پذیرفته بودند، مردم را علیه باتیستا تحریک و تهییج می‌کردند و با آگاهی بخشی سعی داشتند طبقه کارگر و سایر اقشار ملت کوبا را که تحت فشار اقلیت حاکم بودند، تشویق به انقلاب کنند. کاسترو سرانجام باتیستا را سرنگون ساخت و خود در مقام نخست وزیری کوبا جای گرفت. همین که وی به قدرت رسید، کوبا را از دموکراسی دور ساخت و در آغوش کمونیسم جا داد. روی هم رفته، اقتصاد کوبا در دوره فیدل کاسترو آسیب دیده بود. به نظر می‌رسد که پیشرفت در عرصه‌های روابط‌های بهداشت عمومی، آموزش و کشاورزی تنها دستاوردهای نسبی و عمده او بود. با این حال، او ارتش بزرگی را نگهداری می‌کرد و به تلاش برای صدور انقلابش به دیگر کشورهای جهان سوم ادامه داد. آنچه روشن است، تأثیر عمده‌ای است که کاسترو نه تنها بر کوبا بلکه بر تمام جهان داشته است (رایس، ارل، ۱۳۹۷: ۱۲).

۴. استقلال انقلاب اسلامی از عوامل خارجی و اتكا به نیروی مردمی

استقلال انقلاب اسلامی و اتكای آن بر نیروی مردمی، دو عنصر اساسی در موفقیت و پایداری انقلاب اسلامی ایران بوده‌اند.

انقلاب اسلامی به عنوان یک حرکت ملی و مستقل، بدون وابستگی به قدرت‌ها و نهادهای خارجی، برپا شد. این انقلاب بر اساس ارزش‌ها، اهداف و نیازهای مردم ایران بنا شده بود و خود را از هرگونه تسلط و تبعیت از مداخله‌های خارجی مستقل

دانست. این استقلال برای حفظ هویت فرهنگی، سیاسی و مذهبی کشور بسیار مهم بوده و نقش بسزایی در پایداری انقلاب داشته است. انقلاب اسلامی با حضور پرشور مردم ایران و حمایت آن‌ها از رهبری امام خمینی، به موفقیت رسید. این حمایت گسترده مردم، باعث ایجاد فضایی برای تحولات سرنوشت‌ساز در کشور شد و این نیروی مردمی، به عنوان محرک اصلی برای تحولات اجتماعی و سیاسی ایران در دوران انقلاب اسلامی شناخته می‌شود. اتکای انقلاب به نیروی مردمی، نه تنها باعث حفظ استقلال و خودمختاری کشور شد، بلکه اساسی‌ترین عامل در برقراری نظام جمهوری اسلامی ایران به میان آمد.

در مقابل انقلاب کوبا، اگرچه در ابتدا یک حرکت ملی و مستقل بود که بر اصولی از جمله عدالت اجتماعی، انتقاد از استعمار، و حمایت از کشاورزان و طبقه کارگر تأکید داشت. اما پس از پیروزی انقلاب، روابط بین کوبا و شوروی تقویت شد. در ابتدا به دلیل عدم تمایل آمریکا به ارتباطات موثر با کوبا، کاسترو به دنبال پشتیبانی از جمهوری شوروی برای توسعه اقتصادی و نیروهای مسلح خود بود. این همکاری‌ها به ویژه در زمینه اقتصادی و نظامی تقویت شد و کوبا به یکی از آخرین حلقه‌های کمونیستی در جهان تبدیل شد. تا پایان جنگ سرد و فروپاشی شوروی، روابط دو کشور به شدت تحت تأثیر قرار گرفت. با این حال، پس از فروپاشی شوروی و سختی‌های اقتصادی در کوبا، روابط بین دو کشور تضعیف شد. اما در سال‌های اخیر، با دیپلماسی فعال کوبا و ارتباطات با کشورهای دیگر، همکاری‌هایی بین کوبا و روسیه مجددًا تقویت شده است، اگرچه این همکاری‌ها به مراتب کمتر از دوران شوروی است. ایدئولوژی کمونیسم در زادگاه خود فرو پاشید، اما کوبا همچنان بر این مکتب پایبند است. رنگ و بوی سابق را ندارد اما هنوز هست (شفیعی و همکاران، ۱۳۹۰: ص ۶۴۱).

اسلام، دینی آسمانی و الهی با پشتونه قوی پیامبر (ص) و ائمه اطهار (ع) با

رویکرد ظلم سیز را هیچگاه نمی‌توان با دیگر مکاتب مقایسه کرد. جایگاه، قوت، عظمت و اقتدار جهان اسلام سال‌هاست که تأثیر مثبت خود را در جوامع بشری گذاشته به همین خاطر است که دشمنان با خلق فرقه‌های تکفیری و الحادی سعی دارند تا چهره زیبای اسلام را در ذهن مردم دنیا بد جلوه دهند.

۵. حضور آحاد مردم

انقلاب اسلامی ایران از این جهت، در مقایسه با قیام‌ها و انقلاب‌های پیشین و انقلاب‌های کوچک و بزرگ سایر مناطق دنیا، دو بر جستگی و برتری داشته است؛ یکی این که ملی و جوشیده و دربرگیرنده تقریباً کلیه طبقات و صفووف جامعه ایران بوده، برخلاف آنچه بعداً اصرار ورزیده می‌شود، اختصاصی طبقاتی نبوده و از یک فرد یا یک حزب تحمیل و تلقین نشده است. درحالی که مثلاً در انقلاب کمونیستی روسیه نه چنین مشارکت وسیع داوطلبانه وجود داشته و نه در آن، چنان وحدت کلمه و یکرنگی به لحاظ اهداف و شعارهای اولیه دیده شده است. امتیاز نسبی دیگر انقلاب اسلامی، تحول و تداوم آن می‌باشد (بازرگان، ۱۳۶۳: ص ۱۱).

اما در انقلاب کوبا، تمامی توده‌های مردم به مبارزه و فعالیت علیه نظم موجود نپرداخته بودند. تنها طبقات مشخصی از جامعه مثلاً کارگران، ستمدیدگان، دهقانان، دانشجویان و غیره بیشترین نقش را در انقلاب‌شان ایفا کردند.

۶. عدم سازش و بی‌پروایی از مقابله با استکبار جهانی

آن طور که جفری گلدبرگ نوشته بود، پیش‌بینی کاسترو از آینده بحران اتمی ایران این بود که «این مشکل (بحران اتمی ایران) به سمت حل شدن نمی‌رود؛ چرا که حکومت ایران پروایی از رودرودشدن با تهدیدهای پیش‌رویش ندارد. حکومت ایران یک تفاوت عمده با حکومت انقلابی کوبا دارد و آن خاصیت مذهبی بودنش است و تجربه نشان داده که پسر رهبران مذهبی کمتر اهل سازش هستند».

در مقابل، به دلایل گوناگون از جمله فشار سیاسی و اقتصادی زیاد بر کوبا، شکست ایدئولوژی و مکتب کمونیست در کوبا، تغییر ظاهری سیاست‌های آمریکا

در قبال کوبا، توان این کشور در برابر امپراتوری آمریکا کم شد. سیاست تغییر او باما رئیس جمهور پیشین آمریکا پس از گذشت بیش از ۱۰ سال تازه در یک مورد به نتیجه رسید که آن هم هنوز روشن و قطعی نیست و بستگی به رفتار آمریکا با کوبا دارد. او باما بسیار تلاش کرد تا بتواند با پایان دوران ریاست جمهوری خود دستاوردهایی را در حوزه سیاست خارجی آمریکا برای دولت خود به ثبت برساند و از خود در تاریخ خاطرات خوشی برای مردم آمریکا به جای بگذارد (شفیعی و همکاران، ۱۳۹۰: ص ۶۳۸).

یکی از آن دستاوردها برای او باما پایان بیش از ۵۰ سال خصوصت کاخ سفید عليه کوبا بود که به ظاهر به آن دست یافته است. او و کاسترو پس از گذشت ۶۰ سال از قطع روابط، نخستین سران دو کشور بودند که با هم دیدار و گفت و گو کردند. برادر فیدل، رائول در این دیدار به عنوان رهبر کوبا با او باما دیدار کرده بود.

بازگشایی سفارت آمریکا در هاوانا با جشن تولد ۸۹ سالگی فیدل کاسترو رهبر کوبا همزمان بود. هنگامی که پرچم آمریکا در هاوانا به اهتزاز در می آمد، او کیک تولد ۸۹ سالگی خود را خاموش می کرد و برای این که هنوز نشان دهد ضد امپریالیست و ضد آمریکاست مقاله ای ضد آمریکایی نوشت. کاستروی ۸۹ ساله در مقاله اش که در رسانه های جمعی کوبا انتشار یافت اشاره ای به مرحله تازه روابط هاوانا و واشنگتن و سفر جان کری به هاوانا نکرد. اما در مقاله خود نوشت، پس از جنگ جهانی دوم و بمباران اتمی ژاپن، آمریکا تبدیل به کشوری شد که اکثر ثروت جهان را در اختیار داشت در حالی که در پس زمینه آن جهانی نابود شده مملو از کشته ها زخمی ها و مردم گرسنه وجود داشت. فیدل نوشت؛ کوبا هرگز مبارزه برای صلح و موفقیت همه مردم صرف نظر از رنگ پوست و کشور آنها را متوقف نخواهد کرد. انقلایان کوبا برای همه شهروندان جهان آرزوی حقوق برابر بهداشت و درمان، آموزش، کار، غذا، امنیت، فرهنگ، دانش و رفاه را دارد.

بنابراین با توجه به شکاف عمیقی که بین این دو انقلاب بر سر ایدئولوژی و استقلال یا وابستگی به بلوک شرق وجود دارد، نباید اتفاقاتی نظری بهبودی روابط کوبا با آمریکا در سال‌های اخیر را برای ایران نیز پیش‌بینی کرد. با حضور جان کری، وزیر امور خارجه آمریکا، در مراسم بازگشایی سفارتخانه آمریکا در هاوانا، او این لحظه را به عنوان یک مرحله تاریخی مهم توصیف کرد. اما باید توجه داشت که این نوع تاریخ‌نگاری برای روابط ایران و آمریکا، ممکن است معتبر نباشد. آینده این دو کشور نمی‌تواند بر اساس موقع متشابهی که بین کوبا و آمریکا رخ داده است، پیش‌بینی شود. این اظهارات به نوعی غیرقابل پیش‌بینی است. تضاد عمیق اعتقادی میان دو تفکر غربی و شرقی که یکی نشأت گرفته از ظلم، زور، استثمار و سرکوب و جنایت است و دیگری نشأت گرفته از دستورات الهی، پیامبر اعظم و امامان معصوم اجازه نمی‌دهد، میان این دو جمع حاصل شود.

۷. سطح تأثیرات

انقلاب اسلامی ایران تأثیرات گسترده‌ای بر منطقه و جهان داشته است، در حالی که انقلاب کوبا تأثیرات کمتری را در مقیاس بین‌المللی داشته است. ایران اسلامی در منطقه ای حساس، سرنوشت ساز و استراتژیک قرار دارد که حوزه نفوذ آن و عمق استراتژیک جمهوری اسلامی بسیار فراتر از مرزهایش قرار دارد. وسعت، امکانات وسیع، نیروی انسانی خلاق، مردمی پاییند به آرمان‌های انقلاب اسلامی، توانمندی های علمی، دفاعی و نظامی و بسیاری ویژگی‌های دیگر، جمهوری اسلامی ایران را از همه مکاتب و ایدئولوژی‌های دنیا متمایز کرده است (جوانپور هروی و همکاران، ۱۳۹۹: ص ۳۰).

نتیجه‌گیری

به طور خلاصه، می‌توان گفت که شباهت‌ها و تفاوت‌هایی بین انقلاب اسلامی ایران و انقلاب کوبا وجود دارد. این دو انقلاب هر دو به عنوان جنبش‌هایی که بر ضد استعمار و تأثیرات سیاسی و اقتصادی خارجی در کشورهای خود بودند، شناخته می‌شوند. هر دو انقلاب با فشارهای بیگانگان به ویژه ایالات متحده آمریکا روبرو شدند. هر دو انقلاب آرمان ضد دیکتاتوری داشته و در صادرات این آرمان به دیگر کشورها در تلاش هستند. تفاوت‌های موجود بین انقلاب اسلامی ایران و انقلاب کوبا باعث می‌شود که این دو رویداد را نتوان به طور کامل با یکدیگر مقایسه کرد یا آن‌ها را به طور کامل تطبیق داد. این تفاوت‌ها در موضوعاتی مانند علل وقوع، ایدئولوژی، شخصیت رهبری، استقلال و اتکاء به نیروی مردمی یا عوامل خارجی، میزان حضور مردم، بی‌پرواپی یا ترس از مقابله با سیاست‌های استعماری ایالت متحده آمریکا و سطح گستره تأثیرات انقلاب در جهان وجود دارد.

فهرست منابع

۱. رایس، ارل، انقلاب کوبا، ترجمه مهدی حقیقت‌خواه، تهران: انتشارات ققنوس، چاپ پنجم، ۱۳۹۷ش
۲. رهنما، مجید، مسائل کشورهای آسیایی و آفریقایی، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دوم، ۱۳۵۰ش
۳. زیبا کلام، صادق، یادداشت‌های انقلاب، چاپ اول، تهران: انتشارات روزنه، ۱۳۸۸ش
۴. فراهیدی، خلیل بن احمد، العین، قم، نشر هجرت، ۱۴۰۹ق
۵. کاظمی، یادداشت‌های انقلاب، چاپ اول، تهران: انتشارات روزنه، ۱۳۸۸ش
۶. محمدی؛ قربانی گلشن‌آباد، بررسی اجمالی نهضت‌های اسلامی در صد سال اخیر، تهران: انتشارات صدر، ۱۳۷۹ش

۷. افضلی، رسول؛ کامران، حسن؛ عابدی شجاع، فرزاد، مجله تحلیل گفتمان مدیریت سیاسی فضای در کشور کوبا پس از انقلاب ۱۹۵۹، *فصلنامه جغرافیا*، دوره نوزدهم، شماره ۶۹، ۱۴۰۰ ش.
۸. جوانپور هروی، عزیز؛ موسوی، سید محمد رضا؛ علیپور، امیر مهدی، نشریه پژوهش‌های راهبردی انقلاب اسلامی، شماره ۹، ۱۳۹۹ ش.
۹. حشمت زاده، محمد باقر، بازتاب انقلاب اسلامی در کشورهای مسلمان، نشریه چشم انداز ارتباطات فرهنگی، بهمن و اسفند، شماره ۱۴، ۱۳۸۳ ش.
۱۰. شجاعی زند، علیرضا، نقش و عملکرد دین در «وضعیت انقلابی» بررسی تطبیقی انقلاب فرانسه و ایران، نشریه جامعه‌شناسی ایران، دوره پنجم، شماره ۳، ۱۳۸۳ ش.
۱۱. شجاعی زند، علیرضا، رهبری دینی در نهضت و در نظام، *پژوهشنامه متین*، سال بیست و یکم، شماره ۸۵، ۱۳۹۸ ش.
۱۲. شفیعی، زهرا؛ یزدانی، محمد رضا، مقایسه تطبیقی سیاست خارجی آمریکا در مقابل ایران و کوبا در دوران جنگ سرد، *فصلنامه سیاست خارجی*، سال بیست و پنجم، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۰ ش، صص ۶۳۶-۶۵۶.
۱۳. علیزاده سوده، فرشته، انقلاب کبیر فرانسه علل و نتایج، نشریه رشد آموزش تاریخ، شماره ۳۸، ۱۳۸۹ ش.
۱۴. موسوی، سید صدرالدین؛ درودی، مسعود و اسلامی کتولی، انسیه، نگرشی گفتمانی به مشارکت زنان در انقلاب اسلامی. نشریه پژوهشنامه انقلاب اسلامی، سال دوم، شماره ۶، ۱۳۹۲ ش.
۱۵. هراتی، محمد جواد؛ هنری لطیف پور، یدالله و حجازی، سید محمد کاظم، عاشورا و تحولات اجتماعی ایران عصر انقلاب اسلامی، نشریه پژوهش‌های انقلاب اسلامی، سال اول، شماره ۲، ۱۳۹۱ ش.

چشم‌انداز همکاری‌های علمی و پژوهشی ایران و آمریکای لاتین

محمد حسین توکلیان^۱

دکتری تمدن اسلامی، عضو هیأت علمی دانشگاه فرهنگیان البرز

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۴ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۱۸

چکیده

سابقه روابط اقتصادی ایران و آمریکای لاتین به گذشته دور باز می‌گردد، با این حال همکاری‌های علمی ایران و آمریکای لاتین، سابقه چندانی ندارد و این همکاری‌ها در قالب تفاهمنامه‌های مشترک به امضای طرفین رسیده است. سطح همکاری‌های علمی در برخی از رشته‌ها مانند پزشکی، مهندسی، شیمی و علم مواد بیشتر و در برخی دیگر از علوم مانند شاخه‌های مختلف علوم انسانی، زمین‌شناسی، کیهان‌شناسی و... نیاز به تقویت دارد. پژوهش حاضر با رویکرد توصیفی تحلیلی و با هدف بررسی چشم‌اندازهای راهبردها و اهداف این همکاری‌ها سامان یافته است. نتیجه‌ای که از این پژوهش حاصل شده است این است که ایران می‌تواند در دو سطح اهداف کوتاه‌مدت و بلند مدت با بینش راهبردی، چشم‌انداز خود را ترسیم نماید.

واژگان کلیدی

ایران؛ آمریکای لاتین؛ چشم‌انداز، راهبرد، هدف.

1. E-mail: m.tavakolian@cfu.ac.ir

مقدمة

امروزه سازمان‌ها در محیط فرّار، نامطمئن، پیچیده و مبهم قرار دارند که از آن به محیط VUCA یاد می‌شود. این کلمه مخفف چهار کلمه فرّار^۱، نامطمئن^۲، پیچیده^۳ و مبهم^۴ است. واژه فرّار بازتاب‌دهنده سرعت و نوسان تغییرات محیط است.^۵ به سبب پیچیدگی روزافرون فعالیت‌ها و محیط به شدت متغیر و متلاطم جهان امروز، مدیران دریافته‌اند که برنامه‌ریزی سنتی دیگر مشکلات آن‌ها را حل نخواهد کرد. از سویی کوچک‌ترین غفلت آنها پیامدهای جبران نشدنی را به همراه خواهد داشت. از این‌رو برخورداری از مدیریت استراتژیک ضرورتی در سازمان‌ها شمرده می‌شود و مدیران با به کارگیری آن به دنبال یافتن جهت‌گیری مناسب به منظور هدایت سازمان‌های خود در فضای متلاطم امروزی هستند.^۶ برنامه‌ریزی استراتژیک در راستای چشم‌انداز صورت می‌گیرد. چشم‌انداز به صورت توصیفی چارچوبی ایده‌آل از آینده سازمان را ترسیم می‌کند.^۷

یکی از مناطقی که در سال‌های اخیر در زمینه همکاری‌های اقتصادی، سیاسی و علمی مورد توجه کشور ایران قرار گرفته و چشم‌انداز مثبتی برای آن پیش‌بینی می‌شود، منطقه آمریکای لاتین می‌باشد.

آمریکای لاتین، به مجموعه کشورهای بخش جنوبی از قاره آمریکا گفته

1.Volatile

2.Uncertain

3.Complex

4.Ambiguous

۵. خاشعی و اسدی، «طراحی مدل کنترل راهبردی در استارت آپ‌های اینترنتی»، فصلنامه مطالعات راهبردی، شماره ۱۰، ص ۱۲۶؛ حسن‌زاده، عابدینی، یزدانی، «ارائه چارچوبی برای تدوین چشم‌انداز

مطلوب: مطالعه استناد چشم‌انداز شرکت‌های برتر»، پژوهش‌های مدیریت راهبردی، شماره ۸۱، ص ۹۶

۶. صفری و خان محمدی، «تدوین و اولویت‌بندی اهداف استراتژی با استفاده از روش حداقل مربوطات

لگاریتمی فازی و مدل همسانی فازی و ترسیم نقشه استراتژی»، مدیریت بازرگانی، شماره ۶، ص ۵۷۶

7. Poister, Streib, Elements of strategic planning and management in municipal government: Status after two decades. Public administration review, 65, p 46

می شود که در آن ها به زبان های اسپانیایی، پرتغالی و فرانسوی صحبت می شود و شامل کشورهای آرژانتین، بولیوی، برباد، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا، کوبا، جمهوری دومینیکن، اکوادور، السالوادور، گواتمالا، هندوراس، مکزیک، گوادلوب، نیکاراگوئه، پاناما، پاراگوئه، پرو، اروگوئه، ونزوئلا و پورتوریکو می شود. منطقه آمریکای لاتین در قیاس با سایر مناطق جهان سرشار از ثروت های طبیعی و منابع مادی است این منطقه از ۲۵ درصد از زمین های جنگلی و قابل کشت و ۳۰ درصد از آب شیرین موجود در جهان برخوردار است. علاوه بر این، ۶ کشور از ۱۷ کشوری که در جهان از نظر بیولوژیکی بسیار متنوع هستند و ۱۳ کشور از ۱۵ کشوری که بیشترین تولیدات معدنی را دارا هستند، در این منطقه قرار دارند. همچنین، ۶۵ درصد از ذخایر جهانی لیتیوم، ۴۲ درصد از ذخایر نقره، ۳۸ درصد از ذخایر مس و ۲۱ درصد از ذخایر جهانی آهن در منطقه آمریکای لاتین قرار دارد.

روابط ایران و آمریکای لاتین به ۱۹۰۲ میلادی، یعنی زمان سفر اسحاق خان مفخم الدوله، وزیر مختار ایران در واشنگتن، به آمریکای جنوبی و امضای عهدنامه مودت و تجارت با کشورهای مکزیک، برباد، آرژانتین، اروگوئه و شیلی باز می گردد. با این حال برقراری روابط سیاسی و سفارت در کشورهای مذبور در حدود سی سال بعد یعنی در دوره رضاخان پهلوی عملی شد.^۱ بعد از انقلاب نیز جهت بهبود روابط اقداماتی انجام شده است به عنوان مثال در برنامه دوم و سوم توسعه سیاسی، اقتصادی و اجتماعی ایران اهدافی چون توسعه روابط منطقه ای جمهوری اسلامی ایران با آمریکای لاتین به منظور اتخاذ مواضع مشترک در خصوص مسائل مهم بین المللی، توسعه روابط اقتصادی به منظور تنوع سازی در روابط تجاری و ایجاد شرکت های مختلط برای سرمایه گذاری مشترک که اهداف مشترکی بین طرفین می باشد، مشاهده می گردد. در دوره کنونی نیز با توجه به هم خوانی و مطابقت

بسیار بین مؤلفه های سیاست خارجی منطقه آمریکای لاتین با مؤلفه های سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران و هم چنین تنوع و مشابهت های اقتصادی زمینه مناسبی برای همگرایی ایران و آمریکای لاتین فراهم آمده است. این روابط در دولت های مختلف با فراز و فرودهایی همراه بوده که اوج آن را در دولت نهم و دهم (۲۰۰۵-۱۳۹۲ میلادی) شاهد بودیم. به عنوان نمونه میزان مبادلات تجاری ایران و آمریکای لاتین از ۹۰۰ میلیون دلار در سال ۱۳۷۹ (۲۰۰۰ میلادی) به نزدیک ۴ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۲ (۲۰۱۳ میلادی) رسیده بود. همچنین در آن سال ها، ایران در روابط اقتصادی خود با کشورهای آمریکای لاتین به متتنوع سازی شرکای اقتصادی و بازرگانی پرداخت و طی سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۲ (۲۰۰۹-۱۳۹۲ میلادی) توانست بیش از ۲۵۰ توافقنامه تجاری با کشورهای آمریکای لاتین امضا کند. از جمله این طرح می توان به توسعه صنعتی محور آپوره اورینو کو، ساخت ۷۰ هزار واحد مسکونی، همکاری های آب و برق، فرآورده های خون و انتقال فناوری، ساخت کارخانه مهمات، کارخانه مونتاژ خودرو و کارخانه سیمان اشاره کرد. این روابط در دولت یازدهم و دوازدهم (۲۰۱۳-۲۰۲۱ میلادی) با عمق کمتری ادامه یافت اما با روی کار آمدن دولت سیزدهم (۲۰۲۱ میلادی) توجهی ویژه به این پهنه جغرافیایی شد و هم زمان با تلاش برای تقویت روابط با همسایگان و کشورهای منطقه غرب آسیا، در صدد توسعه مناسبات با کشورهای آمریکای لاتین به عنوان حیاط خلوت آمریکا نیز برآمده تا فرصت های از دست رفته سال های گذشته در زمینه همکاری های راهبردی با آمریکای لاتین را دوباره زنده کند.

همکاری های علمی و پژوهشی میان ایران و کشورهای آمریکای لاتین سابقه چندانی ندارد و این همکاری ها در آغاز راه است و تا نقطه مطلوب مسیر زیادی را باید طی نماید. اهمیت پژوهش حاضر آن است که تا حدی می تواند افق همکاری های علمی میان ایران و آمریکای لاتین را در برابر مجامع علمی و

دانشگاهی روش نماید. در این راستا سؤال اصلی مقاله این است که چشم انداز همکاری‌های علمی و پژوهشی ایران و آمریکای لاتین چگونه خواهد بود؟ پژوهش حاضر بر این فرضیه استوار است که آمریکای لاتین در زمینه بهبود روابط اقتصادی و سیاسی با سایر کشورها خوب عمل کرده و به دنبال بالا بردن سطح علمی خود به وسیله گسترش همکاری‌های علمی و پژوهشی می‌باشد. سیاست جدید ایران نیز گسترش این همکاری‌ها با آمریکای لاتین است.

برای بررسی فرضیه پژوهش، نگارنده تلاش می‌کند با به کارگیری روش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و نیز تارنماهی مراکز علمی و دانشگاهی به بررسی موضوعات علمی و نیز زمینه‌های همکاری میان مراکز علمی ایران و آمریکای لاتین پرداخته و چشم انداز این همکاری‌ها را ترسیم نماید.

ادیبات پژوهش

۱. چشم انداز

یک هدف ایده آل در آینده چشم انداز نام دارد که شامل مجموعه‌ای از ارزش‌های محوری و وظایف ضروری می‌باشد. چشم انداز بر تغییر و ایجاد یک وضعیت و ایده در آینده تأکید دارد و فاصله زمانی بیشتری نسبت به مأموریت‌ها دارد. چشم اندازها معمولاً هنجارهای موجود را به چالش می‌کشند، انتظارات عملکرد برتر را مشخص می‌کنند و به افراد این اعتماد را می‌دهند که می‌توانند به چشم انداز دست یابند بنابراین ایجاد یک چشم انداز جذاب از وضعیت آینده، منجر به اعتماد به نفس کارکنان و ایجاد این حس می‌گردد که می‌توانند این حالت آرمانی در آینده را به دست آورند.^۱

بیشترین مناقشه در مورد ویژگی‌های یک چشم انداز، میزان واقع گرایی یا

1. Haque, TitiAmayah, Liu, The role of vision in organizational readiness for change and growth. Leadership & Organization Development Journal, 37, p 983

آرمان گرایی آن است.^۱ چشم انداز به عنوان نشانه هویت و شخصیت سازمانی شرکت‌ها شناخته می‌شود و می‌تواند به ایجاد اعتبار شرکت کمک کند. معمولاً چشم انداز به عنوان یک تصویر از آینده دیده می‌شود. این تصویری از پیشرفت و تعالی، چیزی است که شخص، تیم یا سازمان می‌خواهد در آینده ممکن برای خود ایجاد کند. این امر از تخیل خلاق، عمل یا قدرت در ک ذهنی و تخیلی تصاویر، از نوعی پیش‌بینی، نشأت می‌گیرد.^۲

هر سازمانی که بخواهد پیشرفت کند و به تعالی ارتقاء یابد، باید چشم‌اندازی برای خود تعریف کرده باشد، بدون چشم‌انداز می‌توان شرایط حاضر را حفظ نمود یا ادامه حیات داد ولی نمی‌توان توقع تعالی و پیشرفت داشت^۳ و در نتیجه، سازمان دچار لغزش می‌شود و رفتار سازمان با محیط و رقبا، انفعالی خواهد بود و هرگز به یک سازمان در تراز جهانی تبدیل نمی‌شود. آینده‌نگری و ترسیم چشم‌انداز، مهم‌ترین عامل برای تحقق مأموریتها و هدفهای ای و برنامه‌های عملیاتی از طریق طراحی افق‌های روشن و انجام فعالیت‌ها بر مبنای این طراحی محقق می‌شوند.^۴

۲. راهبرد

راهبردها ابزارهایی هستند که شرکت می‌تواند به وسیله آنها به هدف‌های بلندمدت خود دست یابد.^۵ راهبرد عبارت است از برنامه‌ای که مسیر رسیدن به اهداف اساسی^۶

۱. رسولیان، «چشم‌انداز، عامل حیاتی برنامه‌ریزی منابع سازمان»، پژوهش‌های مدیریت راهبردی، شماره ۲۱، ص ۱۱۸

2. Joachim, A.. Interface between corporate vision, mission and production and operations management. Global journal of management and business research, 10,P 18

۳. کریمی قهرودی، فشارکی، نظامی پور، «تدوین چشم‌انداز و بلوغ توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات سازمان»، فصلنامه بهبود مدیریت، شماره ۷، ص ۱۳۸

۴. مروتی، فتاحی، وحیدنیا، «دانشگاه مسئولیت‌پذیر و چشم‌انداز آن در آموزه‌های دینی»، مدیریت در دانشگاه اسلامی، شماره ۲، ص ۸۸؛ حسن‌زاده، عابدینی، یزدانی، همان، ص ۱۰۴

۵. دیوید، مدیریت استراتژیک، ص ۳۸

۶. چگینی، «طرح ریزی راهبردی نظامی و برنامه‌ریزی دفاعی»، مجله سیاست خارجی، شماره ۵۱، ص ۷۱

و جهت گیری‌های عمدۀ سازمان را مشخص می‌کند و رهنمودهایی برای تخصیص منابع در مسیر کسب هدف‌های بلندمدت سازمانی ارائه می‌دهد.^۱

۳. هدف

هدف یک دستاورد خاص و قابل سنجش است که باید در یک‌زمان مشخص و با هزینه معین به آن دست یافت.^۲

۳-۱. هدف‌های کوتاه‌مدت

اهداف کوتاه‌مدت، نتایج مطلوب و موردنظر یک شرکت در یک دوره یک‌ساله یا کمتر هستند که با اهداف بلندمدت شرکت سازگاری دارند. این اهداف خطوط راهنمای فعالیت‌های وظیفه‌ای و عملیاتی شرکت می‌باشند.^۳

۳-۲. هدف‌های بلندمدت

می‌توان هدف‌های بلندمدت را به صورت نتیجه‌های خاصی که سازمان می‌کوشد در تأمین مأموریت خود به دست آورد تعریف کرد. مقصود از دوره بلندمدت، دوره‌ای است که بیش از یک سال باشد.^۴

پس از آنکه برنامه ریزان راهبردی فرصت‌های خود را بررسی کردند، تلاش می‌کنند تعیین کنند که کدامیک با احتمال بیشتری منجر به تحقق اهداف بلندمدت متعدد خواهند شد. تقریباً به طور همزمان، آنها تلاش می‌کنند تا پیش‌بینی کنند که آیا یک راهبرد بزرگ و در دسترس می‌تواند با بهره‌گیری از فرصت‌های ترجیح داده شده به اهداف پیشنهادی دست یابد. در آن صورت، لزوماً سه انتخاب متمایز (انتخاب راهبرد، انتخاب هدف، انتخاب فرصت) ولی به شدت وابسته به هم صورت

۱. رضائیان، مبانی سازمان و مدیریت، ص ۲۶۷

۲. رضائیان، همان، ص ۶۷؛ آقا محمدی و شریفی، «ارائه الگوی مدیریت تحول‌آفرین تکاملی و روش-شناسی طرح‌ریزی راهبردی»، فصلنامه مطالعات مدیریت راهبردی دفاع ملی، ص ۱۵۹

۳. پیرس و راینسون، «مدیریت استراتژیک تدوین، پیاده‌سازی و کنترل»، ص ۴۹

۴. رضائیان، همان، ص ۳۷

می‌گیرند. انتخاب این سه عنصر با هم، انتخاب راهبردی را تشکیل می‌دهد.^۱

جایگاه علمی ایران

بررسی جایگاه علمی جمهوری اسلامی ایران در سال ۲۰۲۳ بر اساس برآوردهای نظامهای بین‌المللی WOS، اسکوپوس (SCOPUS)، نظام نامه NATURE INDEX و استخراج از اطلاعات پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) نشان می‌دهد که رشد علمی ایران بر پایه شاخص‌های بین‌المللی تولید علم، مثبت بوده است. در این بخش، گزارشی از جایگاه ایران در نظامهای بین‌المللی ارائه خواهد شد.

۱- جایگاه علمی ایران در Web of Science (WOS)

در حال حاضر جمهوری اسلامی ایران بر پایه آخرین اطلاعات تولید علم، در نظام بین‌المللی Web of Science در سال ۲۰۲۳ در رتبه هفدهم دنیا قرار دارد و آخرین بهروزرسانی تولید علم ایران در حوزه Web of Science تا تاریخ ۲ آوریل ۲۰۲۴، ۴۷۲ بوده که این میزان نشان‌دهنده میزان کیفیت مقالات ایرانی ثبت شده است.^۲ (پیوست شماره ۱)

جایگاه علمی ایران در Web of Science در پنج سال اخیر نشان می‌دهد که درصد مقالات کنفرانسی به دلیل شیوع کرونا در سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ نسبت به دوره‌های قبل به طور محسوسی کاهش داشته است. (پیوست شماره ۲)

داده‌های مربوط به بخش درصد مشارکت بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران از پایگاه InCite و با در نظر گرفتن ESCI استخراج شده است و نشان می‌دهد که درصد مشارکت بین‌المللی در پنج سال اخیر رشد خوبی داشته است. این درصد از میزان ۳.۳۷ در سال ۲۰۱۹ به میزان ۴۹؛ آقا محمدی و شریفی، همان، ص ۱۶۰^۳ درصد در سال ۲۰۲۳ رسیده است.

۱. پیرس و راینسون، همان، ص ۴۹؛ آقا محمدی و شریفی، همان، ص ۱۶۰

2. <https://isc.ac/fa/grid//۲۱۱>

بخش قلمروهای پژوهشی برتر جایگاه علمی ایران در Web of Science در پنج سال اخیر نشان می‌دهد که سه گروه مهندسی، شیمی و علم مواد مهم‌ترین قلمروهای پژوهشی کشور در این مدت بوده‌اند.

کشورهای همکار با گروه‌های علمی ایران در حوزه Web of Science در سال‌های اخیر تفاوت‌هایی با یکدیگر داشته‌اند. در سال ۲۰۱۹ کشورهای آمریکا، کانادا و استرالیا و در سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۳ کشورهای آمریکا، چین و کانادا همکار علمی ایران بوده‌اند.

۲- جایگاه علمی ایران در SCOPUS

در نظام نامه بین‌المللی اسکوپوس (SCOPUS) مهم‌ترین قلمروهای پژوهشی ایران در تولید علم در سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۳ پزشکی، مهندسی و علم مواد بوده است. کشورهای همکار علمی ایران نیز در سال‌های ۲۰۱۹ آمریکا، کانادا و انگلستان و در سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۳ آمریکا، چین و کانادا، بوده‌اند.^۱ (پیوست شماره ۳)

۳- جایگاه علمی ایران در Leidenranking

نظام رتبه‌بندی لایدن سال ۲۰۲۳ فهرست ۱۱۱۴ دانشگاه برتر از ۷۲ کشور جهان را در بر می‌گیرد و ۴۶ دانشگاه ایران در نظام رتبه‌بندی لایدن سال ۲۰۲۳ حضور دارند. در مقایسه با ۴۴ دانشگاه ایران در رتبه‌بندی سال ۲۰۲۲، ۲ دانشگاه جدید (مرکز جهاد دانشگاهی و دانشگاه علوم پزشکی همدان) به رتبه‌بندی سال ۲۰۲۳ اضافه شده‌اند.^۲ حضور دانشگاه‌های ایران از سال ۲۰۱۳ به بعد در نظام رتبه‌بندی لایدن که یکی از معتبرترین و علمی‌ترین نظام‌های رتبه‌بندی دانشگاه‌ها در سطح جهان محسوب می‌شود نشان‌دهنده رشد کمی و کیفی تولیدات علمی و افزایش مشارکت علمی دانشگاه‌های ایران و مؤید رؤیت پذیری این دانشگاه‌ها در سطح جهان است.

1. <https://www.scopus.com/>⁴ <https://isc.ac/f/a/grid/> ۲۱۲
<https://www.scimagojr.com/journalrank.php?country=IR>

2. <https://www.leidenranking.com/ranking/2023/list>

۴- جایگاه علمی ایران در NATURE INDEX

جایگاه علمی ایران در NATURE INDEX نیز در سال ۲۰۲۳ نشان می‌دهد رتبه کل ایران ۳۲ است. این رتبه در سال ۲۰۲۱ عدد ۳۶ بوده است. نظام بین‌المللی (Nature) INDEX برای اولین بار در سال ۲۰۱۳ ساخته شد.^۱ این پایگاه داده‌ای از اطلاعات محققان و مقالات پژوهشی اساسی است که در یک گروه منتخب از ۸۲ مجله علمی با کیفیت بالا در زمینه علوم طبیعی منتشر شده است. نیچرایند کس اطلاعاتی را درباره نتایج تحقیق با کیفیت بالا در سطح نهادی ارائه می‌دهد.^۲ (پیوست شماره ۴) جداول سالانه نیچرایند کس ۲۰۲۳ بر اساس خروجی‌های تحقیقاتی نشان می‌دهد که ایران بر اساس جدول درصد سهم همکاری، بیشترین همکاری را به ترتیب با آمریکا، آلمان و چین داشته است.^۳

جایگاه علمی منطقه آمریکای لاتین

در جدیدترین رتبه‌بندی دانشگاه‌های منطقه آمریکای لاتین در سال ۲۰۲۳ که توسط نظام رتبه‌بندی تایمز (Times Higher Education) منتشر شده است برزیل با ۲۸ دانشگاه در میان ۵۰ دانشگاه برتر و ۷ دانشگاه در میان ۱۰ دانشگاه برتر، در صدر رتبه‌بندی دانشگاه‌های آمریکای لاتین قرار دارد و بالاترین میانگین امتیاز کلی را در بین همه کشورها (۵۱.۳ از ۱۰۰) دارد. در میان کشورهایی با ۱۰ دانشگاه یا بیشتر که در رتبه‌بندی حضور دارند با این حال، برای چهارمین سال متوالی رتبه اول به دانشگاه شیلی به نام Pontificia Universidad Católica de Chile رسیده است. رتبه‌های دوم و سوم به دانشگاه‌های بزریلی شامل دانشگاه سائوپائولو و دانشگاه کامپیناس اختصاص یافته است. این دو دانشگاه بالاترین نمرات ممکن را در شاخص کامپیناس اختصاص یافته اند.

1 .<https://isc.ac/fa/grid/109>

2 .<https://www.imna.ir/news/709828>:<https://www.javanonline.ir/fa/news/1150298>

3 .<https://www.nature.com/nature-index/>

پژوهش (تحقیق) به دست آورده و همچنین در شاخص آموزش نیز نمره خوبی کسب کردند. کشورهایی که بیشترین رتبه را دارند به ترتیب برزیل با ۷۲ دانشگاه و پس از آن شیلی با ۳۰ دانشگاه، کلمبیا با ۲۹ دانشگاه، مکزیک با ۲۶ دانشگاه، اکوادور با ۱۳ دانشگاه و پرو با ۱۰ دانشگاه هستند. برزیل همچنین با ۵۵.۶ بالاترین میانگین امتیاز را در شاخص آموزش دارد. مکزیک با ۴۳.۵ دوم و شیلی با ۳۵.۹ سوم هستند. برزیل نیز بالاترین میانگین امتیاز را در شاخص پژوهش (تحقیق) دارد.^۱ همچنین مطابق آخرین نظام بندی دانشگاه‌های منطقه آمریکای لاتین که مورد تأیید وزارت علوم جمهوری اسلامی ایران است، در سال ۲۰۲۴ برزیل، شیلی و کلمبیا هر کدام با ۲ دانشگاه درجه A در رتبه‌های اول هستند و در میان دانشگاه‌های با درجه B برزیل با ۱۲ دانشگاه، در رتبه نخست و سپس مکزیک و شیلی، هر کدام با ۸ دانشگاه در رتبه دوم و کلمبیا با ۵ دانشگاه در رتبه سوم قرار دارد.^۲

روابط ایران با کشورهای منطقه آمریکای لاتین

کارشناسان معتقدند حوزه‌های همکاری با کشورهای آمریکای لاتین را با توجه به نیاز منطقه می‌توان انرژی به ویژه نفت و گاز، صنایع تولید مواد غذایی، صنایع تولید مواد شیمیایی و شوینده، عمران، ساخت سد، تولید برق و انرژی‌های برق آبی، ساخت مسکن، معادن و فلزات، خدمات مستشاری، آموزش و مهارت افزایی، کشاورزی صنعتی و سنتی، دامداری سنتی و صنعتی، تأمین و توزیع سبد غذایی، بهداشت و درمان خصوصاً دارو و خدمات درمانگاهی، تکنولوژی‌های تک و نانوتکنولوژی و ... تعریف کرد.

در این بخش به برخی از تفاهم‌نامه‌های علمی و پژوهشی مشترکی که میان جمهوری اسلامی ایران و کشورهای آمریکای لاتین منعقد شده است اشاره می‌شود.

برزیل

برزیل، بزرگ‌ترین کشور در آمریکای لاتین است که از نظر مساحت پنجمین کشور بزرگ جهان و هفتمین کشور پر جمیعت جهان محسوب می‌شود. همکاری‌های علمی میان ایران و برزیل در زمینه‌های مختلف می‌باشد که در تفاهم‌نامه‌های مختلف ایجاد شده است. از جمله تفاهم‌نامه‌های همکاری، مربوط به صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران معاونت علمی و فناوری ایران و بنیاد تحقیقاتی سائوپائولوی برزیل (FAPESP) است. بر اساس این تفاهم‌نامه از پژوهش‌های مشترک محققان ایران و برزیل در حوزه علوم شناختی حمایت می‌شود. همچنین حمایت از برگزاری کارگاه‌های آموزشی و سمینارها نیز از دیگر برنامه‌های آن است.^۱

شیلی

در خصوص تفاهم‌نامه‌های همکاری علمی میان ایران و شیلی به موارد زیر می‌توان اشاره نمود: تفاهم‌نامه همکاری میان دانشگاه علم و صنعت ایران و دانشگاه Andrés Bello کشور شیلی^۲ و تفاهم‌نامه همکاری میان دانشگاه «Diego Portales» شیلی و دانشکده روابط بین‌الملل وزارت امور خارجه ایران، در خصوص تبادل متخصص جهت آموزش و هدایت تحقیقات، تدارک شرایط مناسب برای مبادله دانشجویان ممتاز و اجرای طرح‌های مشترک، میان پژوهشگران دو مرکز علمی.^۳

کلمبیا

روابط علمی و حتی اقتصادی میان ایران و کلمبیا، نسبت به بسیاری از کشورهای آمریکای لاتین در سطح پایین تری قرار دارد؛ با این حال ۱۵ تفاهم‌نامه علمی و تجاری میان ایران و کلمبیا وجود دارد که ضرورت دارد تا این تفاهم‌نامه‌ها اجرایی

1. <https://dolat.ir/detail/337088>
 2. <https://www.iust.ac.ir/content/44124/>
 3. <https://www.irna.ir/news/5496894/>; https://www_udp.cl/

شود.^۱ از جمله تفاهم‌نامه‌هایی که در گذشته به امضای طرفین رسیده است، تفاهم‌نامه همکاری زمین‌شناسی و معدنی میان سازمان زمین‌شناسی ایران و موسسه زمین‌شناسی و معدن کلمبیا است که در زمینه تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی، ژئوشیمیایی و ژئوفیزیکی، انجام مطالعات ژئوفیزیک هوایی با استفاده از روش مغناطیس سنجی و رادیو متريک، اجرای بررسی‌های مشترک زمین‌شناسی پزشکی و زمین‌شناسی زیست محیطی و... می‌باشد.^۲

مکزیک

مکزیک دومین اقتصاد بزرگ آمریکای لاتین است و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۵۰ تولید ناخالص داخلی اکثر کشورهای اروپایی را تحت الشعاع قرار دهد. این کشور در سطح جهانی، از نظر سهولت کسب و کار در رتبه ۶۰ و در آمریکای لاتین (پس از شیلی) در رتبه دوم قرار دارد. مکزیک با دسترسی به اقیانوس آرام و اقیانوس اطلس و ارتباطات تجاری با آمریکای شمالی و جنوبی و همچنین آسیا و اروپا، دارای موقعیت استراتژیک مهمی می‌باشد. خدمات خردفروشی، عمده فروشی و املاک و مستغلات هر کدام حدود ۱۰ درصد از کل تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهند و پس از آن حمل و نقل (۶.۵ درصد) و خدمات مالی (۴ درصد) قرار دارند. مکزیک از نظر ارائه فرصت‌های اعتباری به کسب و کارهای بین‌المللی جدید در رتبه یازدهم جهانی قرار دارد.

همکاری‌های علمی میان ایران و مکزیک نیز به جهت برخی از مسائل سیاسی در جایگاه مطلوبی قرار ندارد؛ با این حال اقداماتی توسط برخی از دانشگاه‌های ایران جهت برقرار ارتباط و همکاری مشترک صورت گرفته است. از جمله می‌توان به بررسی راه‌های همکاری‌های علمی میان دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال و دانشگاه‌های مکزیک در دیدار با سفیر آن کشور^۳، تفاهم‌نامه میان دانشگاه

1. <https://farsiiranpress.com/> / <https://khabarfarsi.com/u/151646476>

2. <https://www.irna.ir/news/6570997>

3. <https://ntb.iau.ir/fa/news/12113/>

دانشگاه Santiago de Querétaro شهر Universidad Santiago de Querétaro^۱ مرااغه در زمینه‌های فنی مهندسی و کشاورزی^۲، بررسی‌های نهایی جهت عقد تفاهم میان دانشگاه هنر تهران و دانشگاه Universidad Veracruzana^۳ اشاره نمود.

اکوادور

روابط علمی میان ایران و اکوادور منجر به امضای چند یادداشت تفاهم همکاری شده است که به برخی از آنها اشاره می‌شود. تفاهم همکاری میان پارک فناوری پرديس و دبیرخانه ملی علوم و فناوری اکوادور مبنی بر مشاوره و کمک به اکوادور برای ایجاد پارک فناوری، انتقال دانش فنی، بازاریابی محصولات دانشبنیان در دو کشور و برگزاری نشست‌های تبادل فناوری؛^۴ یادداشت تفاهم وزارت صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران و وزارت معادن و نفت اکوادور به منظور توسعه و تحکیم روابط دو جانبه برای همکاری در زمینه زمین‌شناسی و معادن از طریق توسعه مشترک پژوهه‌ها در نواحی زمین‌شناسی و معادن؛ همچنین پشتیبانی و آموزش در زمینه تحقیق و شناسایی و استخراج منابع معادنی با استفاده از فناوری edge-cutting، پشتیبانی و آموزش در پردازش تصاویر ماهواره‌ای به منظور تحقیقات زمین‌شناسی، شناسایی منابع معادنی، تجزیه و تحلیل مخاطرات زمین‌شناسی و ارزیابی آثار زیست محیطی آن به منظور حمایت از برنامه ریزی و اداره کشور به ویژه در بخش معادنی و حمایت و پشتیبانی در امر تهیه تصاویر ماهواره‌ای مطابق با نیازها و واقعیت‌های کشور از دیگر پژوهه‌های طرفین محسوب می‌شود.^۵

-
1. <https://usaq.com.mx/>
 2. <https://www.iribnews.ir/fa/news/3303887/>
 3. <https://www.uv.mx/>; <https://art.ac.ir/file/download/page/65b9e07ca37f0-1402.pdf>;
 4. <https://www.mehrnews.com/news/1302710/>
 5. <https://www.irna.ir/news/6573234>

ونزوئلا

۵۱

کشور ونزوئلا با مالکیت بیش از ۳۰۰ میلیارد بشکه نفت دارای بزرگ‌ترین ذخایر نفت دنیا است و در زمینه فولاد و محصولات کشاورزی ظرفیت اقتصادی گسترده‌ای دارد. در همین خصوصیات کارشناسان اقتصادی می‌گویند ایجاد روابط اقتصادی و علمی در زمینه‌های مختلف، از جمله کشاورزی، احیای صنعت نفت و تعمیر و بازسازی پالایشگاه‌های این کشور نه تنها برای ونزوئلا، بلکه برای ایران نیز سودمند است.

سابقه همکاری ایران و ونزوئلا به سال‌ها قبل بر می‌گردد و قانون موافقت‌نامه همکاری‌های فرهنگی، علمی و آموزشی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بولیواری ونزوئلا در سال ۲۰۰۲ به تصویب رسیده است.^۱ با این حال روابط ایران و ونزوئلا در دولت یازدهم و دوازدهم (۲۰۱۳-۲۰۲۱ میلادی) کاهش یافت. پس از روی کار آمدن دولت سیزدهم در سال ۲۰۲۱ و سفر رئیس جمهور ونزوئلا به ایران و بالعکس، زمینه همکاری‌های اقتصادی و علمی میان ایران و ونزوئلا رشد چشمگیری به خود گرفت و در این خصوص تفاهم‌نامه‌های مختلفی ایجاد شد. از جمله، تفاهم‌نامه همکاری میان وزیر علوم، تحقیقات و فناوری ایران و معاون علمی و فناوری، آموزشی و بهداشتی رئیس جمهور ونزوئلا در زمینه‌های علمی، آموزش دانشگاهی، تحقیقاتی و فناوری به امضای طرفین رسید. بر اساس این تفاهم‌نامه، طرف‌ها در گستره صلاحیت‌ها و مناسب با توانایی‌های خویش از طریق برنامه‌ریزی و توسعه برنامه‌ها و طرح‌های آموزش فنی و حرفه‌ای شامل آموزش فنی، حرفه‌ای و آموزش دانشگاهی، تربیت و ارتقای استعدادها در محورهای خود کفایی غذایی؛ علوم دارویی و تجهیزات پزشکی؛ آموزش؛ ورزش؛ علوم اجتماعی و مدیریت سیاست‌های عمومی در جهت تأمین رفاه؛ همکاری و همبستگی خود را در

زمینه های علمی، آموزش دانشگاهی، تحقیقاتی و فناوری گسترش داده و تقویت خواهند کرد. به منظور تضمین تبادل و همکاری متقابل در حوزه های ذکر شده، طرف ها تفاهم می نمایند که از تبادل آموزشی و آموزش آکادمیک برای تکثیر و تخصیص اجتماعی دانش در هر یک از پژوهشها و برنامه های توسعه یافته در هر حوزه حمایت کنند.^۱

همچنین تفاهم نامه دیگری میان معاون علمی و فناوری ریاست جمهوری و نزوئلا و رئیس مرکز تعاملات بین المللی علم و فناوری امضا شد که هدف این تفاهم نامه ایجاد «مرکز نوآوری و فناوری مشترک ایران- ونزوئلا» و طراحی یک چهارچوب همکاری در زمینه های علمی، فناوری و نوآوری بر مبنای برابری، احترام متقابل و منفعت مشترک است. تسهیل تبادلات دانش و فناوری، تحقیق و توسعه مشترک، توسعه بازار و تولید مشترک در ونزوئلا، همکاری متقابل در پارک های فناوری، برنامه های ویژه برای آموزش و تقویت استعدادهای ملی، رشد پژوهش های علمی، سرمایه گذاری های مخاطره پذیر مبتنی بر فناوری از اهداف مشترک بین دو کشور در مرکز نوآوری و فناوری ایران و ونزوئلا به شمار می رود. فناوری اطلاعات و ارتباطات؛ هوش مصنوعی و مکاترونیک، پزشکی، تجهیزات پزشکی و آزمایشگاهی، فناوری زیستی، فناوری نانو، محیط زیست، فناوری حمل و نقل، صنعت نفت و گاز، سرمایه گذاری روی شرکت های دانش بنیان، سرمایه گذاری در شرکت های دانش بنیان، داروهای هسته ای، رادیولوژی، نهادهای زیستی زمینه های همکاری دو کشور هستند.^۲ از دیگر موارد همکاری، قانون موافقنامه همکاری های فرهنگی، علمی و آموزشی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بولیواری ونزوئلا^۳ و نیز امضای ۱۹ سند همکاری فرهنگی هنری میان ایران و ونزوئلا

1. <https://dolat.ir/detail/399788>

2. <https://www.irna.ir/news/85141216/>

3. <https://rc.majlis.ir/fa/law/show/93794>

توسط وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در کاراکاس است.^۱

از دیگر اقداماتی که می‌توان نام برد، برگزاری نمایشگاه ایران ساخت است که به محصولات دانش‌بنیان و خلاق ایرانی اختصاص دارد و با حضور ۸۲ شرکت ایرانی و ۵۰ مجموعه فناور و نوؤلایی در ژوئن ۲۰۲۳ برگزار شد و بزرگ‌ترین و راهبردی‌ترین شرکت‌های ایرانی در حوزه صنعت «خودرو»، «کشاورزی»، «دارو»، «تجهیزات پزشکی»، «آی‌سی‌تی» و «صنایع خلاق» در آن حضور داشتند و دستاوردهای خود را به نمایش گذاشتند.^۲

نیکاراگوئه

یکی از زمینه‌های همکاری ایران با نیکاراگوئه در حوزه سلامت می‌باشد. میزان تولید دارو در کشور نیکاراگوئه دو تا سه درصد است در حالی که در جمهوری اسلامی ایران ۹۸ درصد از نیازهای دارویی در داخل کشور تولید می‌شود. مسئولان بهداشت و درمان کشور نیکاراگوئه از واردات داروها و تجهیزات پزشکی ایران استقبال کردند و در این خصوص توافق‌نامه‌ای برای صادرات محصولات سلامت محور به نیکاراگوئه تدوین شد. در زمان گسترش کووید ۱۹ جمهوری اسلامی ایران واکسن کرونای تولید مجموعه برکت را به کشور نیکاراگوئه ارسال کرد و آنها از این واکسن ابراز رضایت کردند، اظهار تمایل کردند که دیگر واکسن‌های ساخت ایران را نیز از جمهوری اسلامی خریداری کنند.^۳ تلاش‌هایی نیز توسط سفرای ایران و نیکاراگوئه در خصوص ایجاد تفاهم‌نامه جهت تبادل دانشجویان، اساتید و انجام پژوهش‌های مشترک^۴ نیز شده است که امید است که به نتیجه برسد.

-
1. <https://www.irna.ir/news/85139386/>
 2. <https://borna.news/fa/news/1379904/>
 3. <https://www.isna.ir/news/1402032516555/>
 4. <https://news.iums.ac.ir/>

بولیوی

همکاری‌های علمی میان مراکز علمی و دانشگاهی ایران و کشور بولیوی در سال‌های گذشته انجام شده است و تفاهم‌نامه‌هایی نیز امضا شده است. سفر رئیس دانشگاه^۱ Universidad Mayor de San Simón به ایران و امضای تفاهم با دانشگاه تهران جهت تبادل استاد و دانشجو و ارائه بورس به دانشجویان معرفی شده از طرف دو دانشگاه، ارائه دوره‌های آموزش‌های الکترونیکی و راهاندازی دوره‌های زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه‌های بولیوی توسط دانشگاه تهران، از جمله این تفاهم‌نامه‌ها است. در این تفاهم‌نامه، دانشگاه San Simón نقش یک حلقه واسطه میان دانشگاه تهران و دانشگاه‌های آمریکای لاتین را ایفا می‌کند.^۲

همچنین رئیس دانشگاه San Simón به همراه سفیر بولیوی با بازدید از دانشگاه یزد^۳ و دانشگاه صنعتی شریف^۴ تفاهم‌نامه‌هایی را نسبت به تبادل استاد و دانشجو و گسترش همکاری‌های علمی و پژوهشی به امضا رساندند. پیگیری جهت به نتیجه رسیدن این تفاهم‌نامه‌ها می‌تواند آغازی بر گسترش همکاری‌های علمی میان ایران و بولیوی شود.

کوبا

جمهوری اسلامی ایران از سال‌ها قبل با کشور کوبا روابط سیاسی، اقتصادی و علمی داشته است. از مهم‌ترین مسائلی که باعث قرابت جمهوری اسلامی ایران و کوبا می‌شود، درگیری کوبا و ایالات متحده آمریکا است. نزدیکی جغرافیایی کوبا با ایالات متحده آمریکا مهم‌ترین نقطه‌ای است که جمهوری اسلامی ایران در مناسبات خود با کوبا مورد توجه قرار داده است. درگیری کوبا بر سر پاناما و سوسيالیستی بودن کوبا، دو نقطه جدی از لحاظ سیاسی فی‌ما بین کوبا و ایالات متحده آمریکا

1. <https://www.umss.edu.bo/>
 2. <https://www.irna.ir/news/84710030/>
 3. <https://yazd.mfa.ir/portal/newsview/676218>
 4. <https://mazandaran.ribnews.ir/fa/news/3410508/>

است. افزایش مناسبات جمهوری اسلامی ایران و کوبا می‌تواند به نحوه‌ی تعامل آن دو با یکدیگر بر گردد. کشور کوبا با وجود سرمایه و ثروت اقتصادی زیادی که دارد در لایه ذخایر نفتی، تأمین مواد غذایی، تأمین برق، حوزه ارتباطات و فناوری اطلاعات، خدمات فنی و مهندسی و تجهیز زیرساخت‌های زندگی مشکلات زیادی دارد. در همین چارچوب جمهوری اسلامی ایران قادر خواهد بود تا با فراهم کردن این زیرساخت‌ها در این کشور سرمایه‌گذاری کرده و در ازای آن مواد اولیه مورد نیاز خود را از کوبا تأمین کند.

سابقه روابط علمی ایران و کوبا بیشتر در بخش دارویی، حوزه انرژی و خدمات فنی مهندسی بوده است و ارتباط زیادی میان دانشگاه‌های آن کشور و دانشگاه‌های ایران نبوده است. در بازدیدی که سفیر کوبا در سال ۲۰۲۲ از دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) داشته است زمینه‌های ایجاد تفاهم‌نامه در خصوص تبادل دانشجو، آموزش زبان فارسی، تقویت فعالیت‌های علمی در حوزه‌های کشاورزی و صنعتی با کشور کوبا مورد گفتگو قرار داده شد^۱ که این گفتگوها می‌تواند زمینه ورود سایر مراکز علمی و همکاری بیشتر را فراهم سازد.

همچنین در سفری که رئیس جمهور کوبا در سال ۲۰۲۳ به ایران داشت، گفتگوهای مختلفی در زمینه بخش‌های مختلف علم و فناوری^۲، بهداشتی، کشاورزی، انرژی و معدن، تجهیزات زیرساختی، مخابراتی و فiber نوری^۳ و پزشکی^۴؛ انجام شد که در برخی موارد توافق‌نامه‌هایی نیز به امضای طرفین رسید.^۵

ارتقا و توسعه همکاری‌های علمی و فناوری بر اساس اصول برابری و انتفاع متقابل، مطابق با قوانین و مقررات مربوطه از طریق توسعه پروژه‌های همکاری مشترک در زمینه‌های علوم و فناوری نانو، فناوری زیستی، تغییرات آب و هوا و سایر

1. <https://www.irna.ir/news/85034264/>

2. <https://www.isna.ir/news/1402100402669>

3. <https://www.isna.ir/news/1402110201188/>

4. <https://www.isna.ir/news/1402032616702>

5. <https://www.isna.ir/news/1402091308982>

حوزه های مورد توافق طرفین، تبادل یا تعیین دانشمندان و محققان برای انجام پروژه های مشترک یا به اشتراک گذاری تجارب، انتقال یا تبادل فناوری در زمینه های علمی، فناوری و نوآوری، سازماندهی یا پشتیبانی از برگزاری سمپوزیوم ها، کنفرانس ها، اجمن ها، سمینارها، کارگاه ها و دوره های آموزشی در حوزه های مورد علاقه متقابل، تشکیل کمیته کاری مشترک و ایجاد مرکز مشترک علم و فناوری از جمله بندهای توافق نامه میان بین معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنيان ریاست جمهوری ایران و وزارت علم، فناوری و محیط زیست جمهوری کوبا بود.^۱

چشم انداز

چشم انداز همکاری های ایران و آمریکای لاتین را می توان در ۱۰ عنوان مطرح

کرد:

۱. بورسیه دانشجو میان دانشگاه های ایران و آمریکای لاتین و تبادل اساتید
۲. برگزاری دوره های کوتاه مدت و فرصت های مطالعاتی
۳. تولید کتاب، مقالات و پژوهه های علمی مشترک
۴. تأسیس مرکز علمی و دانشگاهی فرا سرزمینی
۵. تأسیس رشته ها و ایجاد کرسی های علمی در زمینه اسلام شناسی، شیعه شناسی، مطالعات اسلامی، زبان و ادبیات فارسی در آمریکای لاتین
۶. تأسیس و گسترش رشته های زبان اسپانیایی و پرتغالی، فرهنگ و ادبیات آمریکای لاتین، تاریخ کشورهای آمریکای لاتین و ... در دانشگاه های ایران
۷. برگزاری نشست ها و همایش های مشترک علمی
۸. اولویت جذب دانش آموختگان مرکز علمی طرفین در دانشگاه ها و مؤسسات به عنوان هیأت علمی
۹. حذف موانع سفر و اقامت مانند ویزا، محدودیت های مدت اقامت، اسکان،

1. <https://dolat.ir/detail/429311>

ازدواج و ... میان جمهوری اسلامی ایران و کشورهای آمریکای لاتین

۱۰. ایجاد و تقویت مراکز زبان‌آموزی در ایران و آمریکای لاتین و تشویق دانشجویان و نخبگان به یادگیری زبان اسپانیایی و پرتغالی.

راهبردها

جهت رسیدن به چشم‌اندازهای همکاری‌های ایران و آمریکای لاتین، برنامه و ابزاری مورد نیاز است که به برخی از آنها اشاره خواهد شد.

۱. رایزنی‌های سیاسی: این نوع از رایزنی‌ها باید توسط نهادهای مختلف دولتی مانند وزارت امور خارجه، وزارت علوم، وزارت بهداشت، وزارت نفت، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان فرهنگ و ارتباطات و ... انجام پذیرد تا موجب تسهیل در گسترش روابط علمی شود.

۲. تفاهم‌نامه‌های دانشگاهی: این تفاهم‌نامه‌ها، رسیدن به چشم‌انداز ایده‌آل روابط علمی ایران و آمریکای لاتین را سرعت می‌بخشد.

۳. ایجاد و تقویت ارتباط نخبگانی میان اساتید و پژوهشگران ایرانی و آمریکای لاتین: هم اکنون بسیاری از محققان ایرانی با اساتید و پژوهشگرانی از کشورهای اروپایی، چین و آمریکا پژوهه‌های مشترک اجرا می‌کنند که این ارتباط و همکاری با پژوهشگران آمریکای لاتین هم باید اتفاق بیفتد.

۴. ایجاد نظام پیگیری تفاهم‌نامه‌ها: مسئله بسیار مهم‌تر از ایجاد تفاهم‌نامه همکاری، پیگیری و به ثمر نشاندن تفاهم‌نامه است که باید مورد تأکید قرار گیرد.

اهداف

در اهداف کوتاه‌مدت که در سال جاری باید به آن نیل پیدا کرد می‌تواند موارد

زیر باشد:

۱. شناخت ظرفیت‌های متقابل و تلاش در جهت ارتباط بیشتر: همایش بین‌المللی ظرفیت‌های علمی ایران و آمریکای لاتین که به همت جامعه المصطفی العالمیه برگزار شده است می‌تواند آغازی بر شناخت ظرفیت‌های متقابل باشد.

۲. ایجاد کمیته‌ای شامل دانشگاه‌ها و استادی جهت تمرکز بر برقراری ارتباط میان مجامع علمی ایران و آمریکای لاتین

۳. درخواست از نهادهای سیاسی جهت برطرف کردن موانع

هدف بلندمدتی که باید مدد نظر قرار گیرد، رسیدن جایگاه ایران به نقطه اول در تعامل علمی و پژوهشی با آمریکای لاتین خواهد بود که این هدف می‌تواند آورده‌های اقتصادی و علمی و فرهنگی بسیاری را برای جمهوری اسلامی ایران به همراه داشته باشد.

نتیجه‌گیری

از مجموع آنچه بیان شد این نتیجه حاصل می‌شود که منطقه آمریکای لاتین منطقه‌ای با فرصت‌های بسیار در زمینه‌های مختلف است و همچنین کشور جمهوری اسلامی ایران در سال‌های پس از پیروزی انقلاب با وجود تحریم‌ها، رشد چشمگیری را در زمینه‌های علمی داشته است و می‌تواند این دستاوردها را در اختیار کشورهای آمریکای لاتین قرار دهد. گسترش این تعامل می‌تواند فشار تحریم‌ها بر روی برخی از کشورهای آمریکای لاتین را کاهش داده و همچنین موجب بر هم زدن انحصار طلبی آمریکا در آن منطقه شود و ایجاد توازن قدرت گردد.

بیشترین تعامل ایران و آمریکای لاتین از گذشته تا کنون در خصوص صنعت نفت، پژوهشگری و مهندسی بوده است و در خصوص حوزه‌های دیگر، خصوصاً حوزه ادبیات و علوم انسانی تقریباً کار جدی صورت نگرفته است. با این حال عدم اشتیاق دولت قبل نسبت به ایجاد رابطه با آمریکای لاتین موجب کاهش شدید تعامل میان تمام حوزه‌های علمی و صنعتی و آن منطقه شد؛ اما همانکنون و با روی کار آمدن دولت سیزدهم و اشتیاق دولت نسبت به این نوع از همکاری‌ها، زمینه خوبی برای پژوهشگران و دانشمندان جهت ظرفیت‌یابی و انجام پژوهش‌های مشترک ایجاد شده است. این آغاز راه است و تا رسیدن به وضعیت ایده آل در همکاری‌های علمی و پژوهشی، مسیری طولانی در پیش است اما با تلاش و همت، این راه دست نیافتنی

این مقاله در حد بضاعت خویش، وضعیت موجود همکاری‌های علمی و پژوهشی میان ایران و کشورهای منطقه آمریکای لاتین را مورد بررسی قرار داد و چشم‌انداز این همکاری‌ها، ابزار و برنامه‌های نیل به این چشم‌انداز و نیز نتایج مطلوبی که در کوتاه‌مدت و بلندمدت حاصل خواهد شد را مورد مذاقه قرار داد و امیدوار است که این پژوهش زمینه‌ای جهت شناخت بهتر منطقه آمریکای لاتین برای پژوهشگران ایرانی و نیز ظرفیت‌های ایران برای پژوهشگران آمریکای لاتین گردد.

فهرست منابع

کتاب‌ها

۱. پیرس، جان ای و راینسون، ریچارد بی، مدیریت استراتژیک تدوین، پیاده‌سازی و کنترل، ترجمه
۲. دیوید، فرد آر، مدیریت استراتژیک، ترجمه علی پارسائیان و سید محمد اعرابی، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۹۹۹ م.
۳. رضائیان، علی، مبانی سازمان و مدیریت، تهران، سمت، ۱۳۹۵ ش.
۴. محمدحسین بیرامی، تهران، سازمان مدیریت صنعتی، ۲۰۱۱ م.
۵. هوشنگ مهدوی، عبدالرضا، تاریخ روابط خارجی ایران، تهران، امیرکبیر، دوم، ۱۳۵۵ ش.

مقالات

۶. آقامحمدی، داود و شریفی، شهاب، «ارائه الگوی مدیریت تحول آفرین تکاملی و روش‌شناسی طرح‌ریزی راهبردی»، فصلنامه علمی مطالعات مدیریت راهبردی دفاع ملی، شماره ۱۰، ۱۳۹۸ ش.
۷. چگینی، حسن، «طرح‌ریزی راهبردی نظامی و برنامه‌ریزی دفاعی»، تهران، مجله سیاست خارجی، شماره ۱۴، ۱۳۷۴ ش.
۸. حسن‌زاده، کاظم، عابدینی، علی، یزدانی، حمیدرضا، «ارائه چارچوبی برای تدوین چشم‌انداز مطلوب: مطالعه استناد چشم‌انداز شرکت‌های برتر»، پژوهش‌های مدیریت

راهبردی، شماره ۸۱، ۱۴۰۰ ش.

۸. خاشعی، وحید و اسدی، رضا، «طراحی مدل کنترل راهبردی در استارت آپ های اینترنتی»، فصلنامه مطالعات راهبردی، شماره ۱۰، ۱۳۹۸ ش.

۹. رسولیان، محسن، «چشم انداز، عامل حیاتی برنامه ریزی منابع سازمان»، پژوهش‌های مدیریت راهبردی، شماره ۲۱، ۱۳۹۴ ش.

۱۰. صفری، حسین و خان محمدی، احسان، «تدوین و اولویت‌بندی اهداف استراتژی با استفاده از روش حداقل مربعات لگاریتمی فازی و مدل همسانی فازی و ترسیم نقشه استراتژی»، مدیریت بازرگانی، شماره ۶، ۱۳۹۳ ش.

۱۱. کریمی قهرودی، محمدرضا؛ فشارکی، مهدی؛ نظامی پور، قدیر، «تدوین چشمانداز و بلوغ توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات سازمان»، فصلنامه بهبود مدیریت، شماره ۷، ۱۳۹۲ ش.

۱۲. مروتی، سهراب؛ فتاحی، امیر؛ وحیدنیا، فرحناز، «دانشگاه مسئولیت‌پذیر و چشم‌انداز آن در آموزه‌های دینی»، مدیریت در دانشگاه اسلامی، شماره ۲، ۱۳۹۲ ش.

منابع لاتین

13.Haque, M. D., TitiAmayah, A., & Liu, L. The role of vision in organizational readiness for change and growth. *Leadership & Organization Development Journal*, 37(7), 983-999, 2016.

14.Joachim, A.. Interface between corporate vision, mission and production and operations management. *Global journal of management and business research*, 10(2), 18-22, 2010.

15.Poister, T. H., & Streib, G. Elements of strategic planning and management in municipal government: Status after two decades. *Public administration review*, 65(1), 45-56, 2005.

سایت‌های اینترنتی:

16. <https://art.ac.ir/>

17. <https://borna.news/fa/>

18. <https://dolat.ir/>

19. <https://farsiiranpress.com/>

20. <https://farsnews.ir/>

21.<https://grad.saorg.ir>

22.<https://isc.ac/fa>

23.<https://isc.ac/fa/>

24. <https://khabarfarsi.com/>

^{25.} <https://mazandaran.iribnews.ir/fa/>

26. <https://news.iums.ac.ir/>
27. <https://ntb.iau.ir/fa/>
28. <https://rc.majlis.ir/fa/>
29. <https://usaq.com.mx/>
30. <https://www.imna.ir/>
31. <https://www.iribnews.ir/fa/>
32. <https://www.irna.ir/>
33. <https://www.isna.ir/>
34. <https://www.iust.ac.ir/>
35. <https://www.javanonline.ir/fa/>
36. <https://www.leidenranking.com/>
37. <https://www.mehrnews.com/>
38. <https://www.nature.com/>
39. <https://www.timeshighereducation.com/>
40. <https://www.umss.edu.bo>
41. <https://www.uv.mx/>
42. <https://yazd.mfa.ir/>
43. <https://www.udp.cl/>

پیوست ها:

جاگاه علمی جمهوری اسلامی ایران در سطح بین المللی

ISC
موسسه اسنادی و پایش دهنده معتبرین
جهان اسلام

		سهم (دروصد)					تعداد					روتبه					جاگاه	
		۲۰۱۹	۲۰۲۰	۲۰۲۱	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۱۹	۲۰۲۰	۲۰۲۱	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۱۹	۲۰۲۰	۲۰۲۱	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۱۹	
۱.۸۵	-۰.۲	۱.۹۸	۱.۹۳	۱.۹۵	۱.۹۷	۱.۹۸	۸۹۴۹۶	۷۷۱۱۷	۷۷۰۵۰	۷۸۵۰۵	۷۸۵۹۲	۱۶	۱۶	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	
۲.۷۴	۲.۷۴	۱۹.۱۱	۱۸.۱۹	۱۷.۵	۱۷.۵	۱۷.۵	۸۹۴۹۶	۷۷۱۱۷	۷۷۰۵۰	۷۸۵۰۵	۷۸۵۹۲	۱	۱	۲	۲	۲	۲	
۱.۳۳	۱.۴۶	۱.۷۴	۱.۷۶	۱.۷۲	۱.۷۲	۱.۷۲	۱۰.۱۲۰	۸۶۴۴۶	۸۶۴۴۶	۸۶۴۴۶	۸۶۴۴۶	۳۱۱۹۹	۸۶۷۶۱	۱۷	۱۶	۱۶	۱۷	
-	-	-	-	۲.۷۹	۲.۸۸	-	-	-	-	-	-	۹۳	۹۳	-	۲۷	۲۷	۲۷	
۲.۱۳	۲.۶۰	۲.۹۷	۲.۹۷	۲.۹۸	۲.۹۸	۲.۹۸	۵۷۱	۵۷۲	۵۷۳	۵۷۳	۵۷۳	۲۰	۲۲	۱۸	۲۰	۱۸	۱۷	
۲.۴۲	۲.۴۲	۲.۹۷	۲.۹۷	۲.۹۷	۲.۹۷	۲.۹۷	۵۷۳	۵۷۴	۵۷۴	۵۷۴	۵۷۴	۵۷۴	۵۷۴	۱۸	۲۰	۱۸	۱۷	
۱.۹۵	۱.۹۳	۱.۷۶	۱.۷۶	۱.۷۶	۱.۷۶	۱.۷۶	۱۷۴۴	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۲۴	۲۴	۲۴	۲۳	
-۰.۶۶	-۰.۶۶	-۰.۶۱	-۰.۶۱	-۰.۶۸	-۰.۶۷	-۰.۶۷	۲۲۲۰	۲۲۲۰	۲۲۲۰	۱۸۶۹	۱۸۶۹	۱۸۶۹	۱۸۶۹	۱۰.۲۷	۱۰	۱۰	۱۰	
۰.۵۳	۰.۵۳	۰.۷۸	۰.۷۸	۰.۷۸	۰.۷۸	۰.۷۸	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	
۰.۴۹	۰.۴۹	۱.۷۶	۱.۷۶	۱.۷۶	۱.۷۶	۱.۷۶	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷۴۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	
۲۸.۰۲	۲۱.۷۹	۲۵.۸۷	۲۶.۹۱	۲۷.۲۳														

۲- منظور، درصد مقالات کنفرانس از کل مقالات کمتر است.

جاگاه علمی ایران در سال ۲۰۲۳ در دنیا هنوز تثبیت نشده است، از این رو برای مقایسه با سال های اخیر فایل اطلاعات نهادهای مربوط به استنادات، مشارکت بین المللی و درصد آن از InCite ESCI استخراج شده است.

۱- در این رده فرایونی تجمعی مقالات برتر از اینها تا سال مورد نظر محاسبه شده است، اما در رده بالا بعد مقالات

برتر هر سال درج نموده است.

(۱) پیوست شماره ۱

الگوی ارتباطی جمهوری اسلامی ایران در جمهوری آرژانتین

معصومه مرادجانی^۱

دکترای علوم ارتباطات، دانشکده علوم اجتماعی، فرهنگ و رسانه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران (نویسنده مستول)

جلال غفاری^۲

دانشیار فرهنگ و ارتباطات، دانشکده علوم اجتماعی و فرهنگی، دانشگاه امام حسین (ع)، تهران، ایران

پیمان جبلی^۳

استادیار فرهنگ و ارتباطات، گروه ارتباطات، دانشگاه صداوسیما، تهران، ایران

اکبر نصرالهی^۴

استادیار مدیریت رسانه، دانشکده علوم اجتماعی، فرهنگ و رسانه دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی و رئیس دانشکدان هنر و رسانه دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۲۲ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۲/۲۲

چکیده

در گذشته روابط کشورها اغلب متمرکز بر دیپلماسی رسمی بود اما با گسترش ارتباطات بین‌المللی، تحول نهادی ژرفی ایجاد و بعد دیگری از اثرگذاری اجتماعی و روابط بین دولت-ملت‌ها ظهور و بروز یافت. سطح و کیفیت روابط رسمی ۱۲۰ ساله کشورهای ایران و آرژانتین را باید در دو بخش پیش و پس از حادثه انفجار انجمان یهودیان آرژانتین موسوم به آمیا در بوئنوس آیروس در سال ۱۳۷۳ بررسی کرد. از آن جایی که دو کشور مذکور در فراز و فرود تثیت جایگاه منطقه‌ای و بین‌المللی خود به عنوان قدرت‌های نوظهور هستند؛ فلذًا ضرورت دارد با اثبات بی‌اساسی ادله‌های مطروحه علیه ج.ا.ایران، ابهامات این پرونده برای افکار عمومی

1. E-mail: Sienta112@gmail.com

2. E-mail: Jalalghafari@gmail.com

3. E-mail: Jebelli@irib.ir

4. E-mail: Akbar.nasrollahi@gmail.com

برطرف و روابط فی‌مایین در ابعاد مختلف تعمیق یابد. مسئله پژوهش حاضر دستیابی به الگوی ارتباطی مناسب جهت رشد و توسعه اثربخش ارتباطات جمهوری اسلامی ایران و جمهوری آرژانتین است. ادبیات مفهومی این پژوهش ارتباطات توسعه و قدرت‌های نوظهور؛ و روش تحقیق، مطالعه اسنادی و نظریه داده بیناد است. با مراجعه پژوهشگران به کتب، مقالات و گزارش‌های معتبر سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و همچنین انجام مصاحبه عمیق نیمه ساختاریافته با ۱۲ نفر از نخبگان،^{۵۱۴} مضمون، ۱۲۸ مقوله سطح یک، ۴۲ مقوله سطح دو و ۱۰ طبقه احصاء شد. براساس نتایج، الگوی رفتاری آرژانتین در نظام بین‌الملل اقتصادمحور اما غیرپایدار بوده و اثربذیری بالایی از شرایط جهانی، گروه‌های فشار داخلی و رویکرد سیاسی حزب حاکم دارد؛ لذا ضرورت دارد جمهوری اسلامی ایران راهبردی ثابت و فرادولتی با تاکتیک متغیر متناسب با تغییرات جامعه هدف را در مواجهه با رسانه‌های سنتی و نوین، جامعه، نهادهای مدنی و دولت آرژانتین به کار بگیرد. هم‌چنین با توجه به گفتمان مسلط خدایرانی در رسانه‌های این کشور و حمایت از صهیونیسم بین‌الملل، ج.ا. ایران بهتر است ظرفیت‌های پیشان دیپلماسی عمومی را با تمرکز بر دیپلماسی رسانه‌ای، دیپلماسی فرهنگی و دیپلماسی مبادله فعال کند.

واژگان کلیدی

ارتباطات توسعه، الگوی ارتباطی، قدرت نوظهور، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری آرژانتین، انجمن یهودیان آرژانتین (آمیا).

۱. مقدمه

کشور آرژانتین تا قبل از کشف در قرن شانزدهم، متعلق به بومیان با سابقه ۸ تا ۱۱ هزار ساله بوده است. پس از استقلال در سال ۱۸۱۰ و تشکیل دولت ملی، سیاست‌های تشویقی جذب مهاجر بویژه از اروپا در دستور کار قرار گرفت. طی بیش از ۱۲۰ سال گذشته، جامعه پویای آرژانتین با ۹۵ درصد مهاجر، روز به روز در حال تکامل بوده است اما یکی از بزرگترین موانع آرژانتین، اثرباری سیاست‌های کلان کشور از گروه‌های قومی و نژادی مهاجران است که روند تشکیل دولت-ملت را دز این کشور به تأخیر انداخته است. در قرن بیستم، دولت‌های اروپایی و دیگر کشورها با اهداف مختلف و ضرورت‌های سیاسی-اجتماعی، برنامه‌های توسعه‌ای خود را در آرژانتین اعمال کردند. در کنار ابهامات و سردرگمی، یافته‌های خروجی نظریه در عمل و اجرای عملیاتی برنامه‌های توسعه کشورها، نهادها و اقوام مختلف، دستاوردهای چشمگیری در بررسی ارتباطات توسعه در آرژانتین داشت.

به موجب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، رسالت بین‌المللی نظام جمهوری اسلامی و آرمان‌های رهبران و نخبگان، بهبود، تقویت و ارتقای سطح مناسبات دوچاره و روابط دولت-ملت‌ها حائز اهمیت است. با عنایت به تفاوت شرایط کشورها از حیث راهبرد و اهداف، بدیهی است که برنامه‌های توسعه باید متناسب سازی شود که مقدمه ارائه راهبرد و برنامه، شناخت جامعی از وضعیت سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جامعه هدف است.

مبتنی بر داده‌های جمعیت‌شناسی، در تاریخ ۲۳ فروردین ۱۴۰۳ (۱۱ آوریل ۲۰۲۴) جمعیت کشور آرژانتین بیش از ۴۷ میلیون نفر بوده است که از این میان، ۴۸.۹ درصد مرد و ۵۱.۱ درصد زن است. از سال ۱۹۵۲ تا ۲۰۲۴ نرخ رشد جمعیت اغلب روندی نزولی داشته است. نرخ رشد جمعیت در سال ۱۹۸۲ برابر با ۱.۶۲ بوده که در سال ۲۰۲۴ به ۱.۰۴ رسیده است.

جدول ۱- آمار جمعیتی آرژانتین در ۱۱ آوریل ۲۰۲۴ (بر حسب نفر)

نوع جهانی سال	جایزه روزانه	وفات سال جایزه	وفات سال جایزه	نوله روزانه	متولدین سال	جایزه روزانه	جایزه سال	جایزه کل	نوع جهانی سال
۷۷۶۲۴	۷۷	۹۹۶۵	۳۴	۲۲۳۲	۲۲	۸۰۷۷	۳۲۱	۷۷۰۲۱	۷۷۶۹۲۷۷

منطبق بر داده‌های منتشره در سایت Countrymeters

مبتنی بر یافته‌های پژوهش حاضر، الگوهای ارتباطی موفقی در آرژانتین بوده است که برخی از آن‌ها مربوط به اقدامات قدرت‌های جهانی، برخی مربوط به قدرت‌های نوظهور و برخی نیز به قدرت‌های میانه و کوچک و یا حتی اقوام و نژادها تخصیص یافته است که با راهبرد و راهکارهایی مشخص با برنامه بلندمدت به کنشگری در آرژانتین پرداخته‌اند. هر کدام از آن‌ها یک محور ارتباطی مرکزی داشته و دیگر محورها پیرامون آن قرار گرفته و قوام‌بخش آن بوده‌اند؛ البته هر کشور، قوم و نژادی چالش‌های جدی هم داشته است که در ادامه اهم نکات آن ذکر می‌شود.

با توجه به رویکرد چندجانبه گرایی جمهوری اسلامی ایران در عرصه بین‌المللی و کنشگری موثر اقتصادی آرژانتین در سپهر اقتصادی نظام بین‌الملل به ویژه در آمریکای لاتین؛ لذا ضرورت دارد تا ج.ا. ایران ارتباط موثری با این کشور پیشران رویدادهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی نظامی و امنیتی منطقه آمریکای لاتین برقرار کند. مسئله اصلی پژوهش حاضر این است که الگوی ارتباطی

ج.ا.ایران در آرژانتین چگونه باید باشد تا بتوان ارتباط قوی و موثری با این کشور برقرار کرد؟

جهت پاسخ به این مسئله ضرورت دارد اشراف جامعی به وضعیت فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی جامعه، استقلال رسانه از حاکمیت و نهادهای بین‌المللی، مصرف رسانه‌ای مردم، نسبت کنشگری مخاطب با رسانه پیدا کرده و در ادامه به درکی از الگوهای ارتباطی توسعه کشورهای مختلف در کشور آرژانتین، شناسایی رسانه‌های جریان اصلی و تعیین کننده آن‌ها، چیستی و چگونگی کارکرد شبکه‌های اجتماعی در بروزیل و در نهایت شناسایی چالش‌های ارتباطی ج.ا.ایران در جامعه هدف دست یافت. پژوهشگران کوشیده‌اند تا یافته‌های علمی و دیدگاه نخبگان را برای برطرف کردن خلا دانشی، احصاء و به یک نگاه جامع در خصوص برقراری ارتباط موثر ج.ا.ایران با آرژانتین دست پیدا کنند.

۲. پیشینه پژوهشی

با وجود این که بخش چشمگیری از پژوهش‌های ارتباطات توسعه در آمریکای لاتین بوده و خاستگاه رویکرد مطالعات انتقادی توسعه، در میان صاحب‌نظران این منطقه بوده است، اما تا کنون پژوهش‌های داخلی اندکی بر روی این جوامع، دولتها و رسانه‌های آن‌ها انجام شده است که به یافته‌های برخی از نزدیکترین آن‌ها به لحاظ زمانی و محتوایی به پژوهش حاضر اشاره می‌کنیم:

الف- مارینا لاریونوا و آندری شلپوف^(۱)، در مقاله‌ای با عنوان «بریکس، گروه ۲۰ و اصلاح حکمرانی جهانی» به پتانسیل‌های هر کشور از قبیل وسعت، جمعیت، زیرساخت‌های اقتصادی و... در فرایند اقتصاد جهانی می‌پردازد. از دید این مقاله کشورهای عضو بریکس به عنوان اقتصادهای در حال ظهور می‌توانند به عنوان بدیلی برای غرب در دهه آینده برای اقتصاد جهانی مطرح شوند.

ب- آندره خا جاکلیچ (۲۰۱۸)^۱ در کتاب «چین و ایالات متحده: دو ابرقدرت در اقتصاد جهانی»، از آخرین اطلاعات اقتصادی و تجاری برای نشان دادن چگونگی آمیختگی محیط‌های تجاری و اقتصادی چین و ایالات متحده استفاده می‌کند و چگونگی ادغام شرکت‌های چندملیتی را ارائه می‌دهد. به باور اوی جهان انتظار یک نظام شبه کنسertی منطقی را دارد که بر زبان مشترکی برای رسیدن ذی‌نفعان به توافق در سطح جهانی مبنی است.

پ- براساس یافته‌های مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد معصومه مرادجانی (۱۳۹۷) تحت عنوان «سیاست‌های مطلوب محتوایی شبکه هیسپان‌تی‌وی با رویکرد دیپلماسی فرهنگی ج.ا.ایران»، شبکه برومنزی هیسپان‌تی‌وی برای اینکه بتواند نقش مؤثری در دیپلماسی فرهنگی ایران در آمریکای لاتین ایفا کند، باید سیاست‌های محتوایی خود را بر اساس اهداف و اولویت‌های رسانه و با در نظر گرفتن شرایط محیطی مخاطب تدوین کرده و راهبردهای ساختاری، مدیریتی و توزیعی مطلوب و متناسبی را در برنامه‌ها و محیط سازمان رسانه در پیش بگیرد. این پژوهش کاربردی برای کل آمریکای لاتین انجام شده بود و تمرکز آن بر ارائه سیاست‌های جامعی برای اثربخشی هیسپان‌تی‌وی در آمریکای لاتین بوده و به صورت اختصاصی به بزریل نپرداخته است.

ت- براساس یافته‌های پژوهش احمد امین‌فرد تحت عنوان «ارائه راهبردهای مطلوب ارتقای دیپلماسی عمومی ج.ا.ایران برای شبکه هیسپان‌تی‌وی»، مهم‌ترین راهبرد، پرهیز از پرداختن به مسائل اختلاف‌برانگیز و تبعیض‌آمیز در برنامه‌های شبکه، شفاف‌سازی در نوع پوشش وقایع کشورهای سوریه، بحرین و فلسطین، و برجسته‌سازی اقدامات و مواضع دوگانه و هماهنگ رسانه‌ای غرب به رهبری آمریکا است که با نظریه قدرت هوشمند مطابقت دارد؛ البته در این پژوهش به نقش

1. Andreja Jaklič(2018)

تعیین کننده محیط رسانه در دریافت مخاطب از رویدادهای خبری توجه اندکی شده است.

ث- براساس پژوهش «برنامه‌ریزی راهبردی برای شبکه تلویزیونی هیسپان‌تی‌وی» توسط ابوذر خوشبیان و همکاران (۱۳۹۶) به روش سوات (SWOT)، «تأمین منابع مالی مورد نیاز شبکه و فقدان کسری بودجه» و «کسب جایگاه معتبرترین، سریع‌ترین و دقیق‌ترین منبع اخبار خاورمیانه در میان شبکه‌های اسپانیایی زبان دنیا» دو هدف اول شبکه از میان اهداف ۵ گانه بوده است. سپس از طریق مصاحبه نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای شبکه مشخص و اولویت‌بندی شدند. با تناظر عوامل داخلی و خارجی در ماتریس سوات، راهبردهای مطلوب احصاء و اولویت‌بندی شدند. «داشتزن موضعی فعال در جذب نیروی انسانی متخصص و تدوین سیستم آموزش ضمن خدمت مناسب برای پرسنل»، «همکاری با شبکه‌های همسو در منطقه هدف و انجام تولیدات مشترک با آنها» و «افزایش وجهه خبری شبکه» به عنوان سه راهبرد اولویت‌دار شبکه از میان ۲۹ راهبرد احصا شده، مشخص شدند. این پژوهش کاربردی به طور اخص به راهبردی موثر برای کشورهای مختلف جامعه هدف نپرداخته است.

ج- یافته‌های پایان‌نامه کارشناسی ارشد یعقوب حاجی‌پور و همکاران (۱۳۹۹) با عنوان «راهبردها و راهکارهای مقابله رسانه ملی با نفوذ رسانه‌ای ایالات متحده در آمریکای جنوبی به روش تحلیل مضمون»، رسانه به عنوان تقویت کننده همه ابزارهای نفوذ همه جانبه ایالات متحده در آمریکای جنوبی شناخته شد. ایجاد شکاف رسانه‌ای در جامعه هدف در جهت تشکیک افکار عمومی و عمل براساس فهم رسانه‌ای، تقویت گفتمان مقاومت، تبیین اهداف استعماری آمریکا و احیا سنت بومی احصاء شد. این پژوهش کلی بوده و به صورت اختصاصی به راهبردی مشخص برای کشور پیش‌ران آمریکای لاتین نپرداخته است.

با بررسی پژوهش‌های پیشین، در اثر پیش رو سعی شده است تا به صورت علمی و تخصصی به درک جامعی از کشور جمهوری آرژانتین رسیده و مبتنی بر واقعیات آن جامعه، الگوی مطلوبی را برای کشگری موثر در این کشور ترسیم و در جهت تحقق راهبردهای آن تلاش کرد.

۳. ادبیات مفهومی

هر میزان که جامعه از سادگی به سمت پیچیدگی پیش می‌رود، ارتباطات انسانی و جمعی نیز اشکال پیچیده‌تری به خود می‌گیرد (دادگران، ۱۳۷۷: ۲۹). با در نظر گرفتن محدوده ارتباطی، ارتباط به دو نوع ملی و بین‌المللی (جهانی) تقسیم می‌شود (ساروخانی، ۱۳۹۱: ۴۴). با رشد فناوری‌های نوین، ارتباطات، بیش از پیش اهمیت یافته و ابزارهای نوین ارتباطی، پیشران آن شده‌اند. پیشرفت‌های ترین شکل ارتباط با مشارکت حداکثری، خود مدیریتی جوامع و رسانه‌های ارتباطی فی‌مایین است (Ferire, 1973). این اصل به معنای حق مشارکت آگاهانه مردم، نخبگان و دولتها در برنامه‌ریزی و تولید محتواهای رسانه‌ای و پیشبرد امور است.

پیوند آشکاری بین دیدگاه ارتباطات به منزله جریان انتقال اطلاعات و رویکرد نوسازی در توسعه وجود دارد. نوسازی یکی از قدرتمندترین پارادایم‌هایی است که بعد از جنگ جهانی دوم ظهور کرد. برای دیدگاهی که ارتباطات را به منزله فرایند انتقال پیام می‌داند، بسیار آسان است که توسعه را به عنوان فرایند نوسازی از راه انتقال یا جای دادن تکنولوژی و یا القای ارزش‌ها، نگرش‌ها و رفتارها در مردم بینند. از این نظر، اطلاعات و ارتباطات ابزارهای ترغیبی هستند که می‌توانند به یاری فرایند نوسازی بیابند (ملکات، ۱۳۹۶: ۳۸). نوسازی الگوی مسلط توسعه در آمریکای لاتین شد. در سال ۱۹۵۸، دانیل لرنر، پژوهشی را در مورد ۵۰ کشور منتشر و دستاوردهای پژوهش خود را منسخ شدن جوامع سنتی برای ایجاد فضایی برای نوسازی خوانده و الگوی خطی توسعه را مطرح کرد (گذر از جامعه سنتی تالیف دانیل لرنر، ۱۳۸۳).

در رویکرد انتقادی به پارادایم مسلط، توسعه فرایندی خطی نیست اما باید دارای زمینه تاریخی و از نظر فرهنگی حساس و چند وجهی باشد و به همه فرایندها و ساختارهای ایدئولوژیکی، سیاسی و اقتصادی تشکیل دهنده جامعه، توجه داشته باشد. (ملکات، ۱۹۶۲، ۱۳۹۶:۳۹). در سال ۱۹۶۲، اورت میچل راجرز، نظریه اشاعه نوآوری‌ها را به منزله موتور نوسازی جامعه ارائه کرد. راجرز تاریخ جامع مطالعات ارتباطی را مشحون از تحولات اجتماعی گوناگون می‌داند (راجرز، ۱۴۰۲) و نوآوری را به عنوان ایده، عمل، هدف، وسیله و یا انطباق با وضعیت متغیری که شخص آن را نو فرض می‌کند، تعریف کرده است (شکرخواه، ۱۳۸۶).

الگوی ارتباطی به معنای فضا، شکل و ترتیباتی است که مبنای ایده و رفتار توسعه یا به بیانی آرایش فیزیکی توسعه هستند که مبتنی بر گفتمان‌های توسعه، نحوه استقرار و چینش کنشگران در یک نظام جهانی توصیف می‌شود (همانت شاه و ویلکینز)^۱ که نشان‌دهنده سه عنصر فضا، نقاط کلیدی (وزارت خانه‌ها و ساختارهای بین دولتی تدوین گر سیاست‌ها و مجری برنامه‌های توسعه) و بردارها (پیوند کنشگران نهادی و فضایی در جهت انتقال منابع مالی، فنی و انسانی) هستند. به باور محقق، پارادایم نوسازی برخاسته از نظریه اقتصادی نوکلاسیک، نظریه‌های جامعه‌شناسی توسعه به ویژه نظریه‌های دوقطبی نوسازی برگفته از نظریه‌های تکامل اجتماعی و در سطح فردی نظریه‌های مربوط به روانشناسی فردی است که منشا نوسازی آمریکای لاتین را افراد غربی دانسته و به عنوان یک گفتمان باید به تغییر ویژگی‌های فردی و شبیه شدن آن‌ها به ارزش‌های اروپایی و شمال آمریکا منجر شود. تفکر توسعه‌گرایی جدید طی دهه‌های اخیر، مداخلات نهادی در کشورهای جهان سوم با مکانیسم‌های بیشتری را برای کنترل تسهیل کرد و آحاد جامعه واقعیت‌های اجتماعی و فیزیکی شان را در دیالکتیک توسعه یافتنگی و توسعه یافتنگی

تولید و باز تولید کردند. گفتمانی با رویکردن سکولار و عرفی که ارزش‌های دینی را مانع می‌داند و با سوگیری انسان‌انگارانه به محیط‌زیست، بهره‌کشی حریصانه برای رشد اقتصادی را چشم‌انداز خود می‌داند. الگوی اشاعه نوآوری به عنوان راهنمای گاهی مجری برنامه‌ریزی ارتباطات برای توسعه در سطح محلی موثر بوده است. از سوی دیگر، در دهه‌های جدید، مفاهیم متعددی مانند قدرت نوظهور، قدرت منطقه‌ای و قدرت میانه مطرح شده است که تمرکز اصلی آن بر دولت‌هاست. تضعیف ابرقدرت‌ها، طیفی از کشورها را متقادع کرده تا در عرصه‌های منطقه‌ای و بین‌المللی ابراز وجود کنند. (Hae Won, 2022:26) قدرت یابی این بازیگران از ابتدای سده بیست و یکم و به ویژه از هنگام بروز بحران مالی و اقتصادی جهانی آغاز و به یکی از پیشران‌های اقتصاد و تجارت بین‌المللی تبدیل شده‌اند. تفاوت اصلی قدرت‌های نوظهور با قدرت‌های میانه در این است که رفتار بین‌المللی و مواضع سیاست خارجی قدرت‌های میانه در حفظ وضع موجود و ثبات نظم جهانی معطوف است (Schoeman, 2000)) اما قدرت‌های نوظهور نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل دهی به ساختار قدرت در نظام بین‌الملل پس‌انتقالی (تغییر نظام لیبرال با چندجانبه‌گرایی) ایفا می‌نمایند. دولت‌هایی که اولویت‌های مشترکی دارند، ائتلاف‌های باثباتی را شکل می‌دهند (میرترابی و فلاح، ۱۴۰۱:۴۲۰) مبتنی بر تعریف کسینجر، شاخص‌های ترکیبی برای گذار از نظم بین‌الملل مطرح است که دو شرط ضروری دارد؛ ۱- تحول نهادی ۲- تغییر قدرت. بدین ترتیب گذار نظم زمانی اتفاق می‌افتد که تغییر عمدahای در قوانین، نهادها و یا توزیع قدرت روی دهد (راد گودرزی و صفری، ۱۳۹۸:۲۳۷).

قدرت‌های نوظهور علی‌رغم موانع و چالش‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی موجود، فرایند هویت‌سازی بین‌المللی را طی می‌کنند که فرجام آن نقش آفرینی در جابجایی قدرت و باز توزیع نقش و نفوذ در حوزه‌های مختلف نظام بین‌الملل خواهد

بود که مهم‌ترین ویژگی آن‌ها واقع گرایی، قدرت بیانی (هر رفتاری به پشتونه قدرت از دولت سر می‌زند)، قدرت برتر منطقه بودن، حمایت از چندجانبه گرایی و به حد اکثر رساندن منافع از طریق قدرت نرم هستند. (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۵:۵) قدرت‌های مذکور اگرچه به مناطق مختلف جغرافیایی تعلق دارند، اما به دلیل برخورداری از اشتراکات متعدد، در قالب گروه‌ها و سازمان‌های جهانی مثل بربیکس، G20 گام‌های بلندی را برای نهادینه‌سازی نقش و حضور جهانی خود برداشته‌اند. جمهوری اسلامی ایران و جمهوری آرژانتین به ترتیب قدرت نوظهور و قدرت میانه محسوب می‌شوند.

الگوهای ارتباطی بسیار موفقی در آرژانتین بوده است که برخی از آن‌ها مربوط به قدرت‌های جهانی، برخی مختص قدرت‌های نوظهور و برخی نیز به قدرت‌های میانه و کوچک تخصیص یافته است که با راهبرد و راهکارهایی مشخص جایگاه و حضور خود را در برزیل تثیت کرده و یا در حال قوام‌بخشی به جایگاه خود هستند. هر کدام از آن‌ها یک محور ارتباطی مرکزی داشته و دیگر محورها در پیرامون آن قرار گرفته و قوام‌بخش آن بوده‌اند؛ البته هر کشوری چالش‌های جدی هم داشته است که اهم آن‌ها ایالات متحده آمریکا و چین از قدرت‌های جهانی، اسپانیا، ایتالیا و مکزیک از قدرت‌های میانه و نوظهور؛ و اقوام یهودی مهاجر از ایالات متحده و رژیم صهیونیستی و همچنین اعراب و مسلمانان لبنان و سوریه از قدرت‌های کوچکی هستند که برخی با برنامه پیشین و برخی بالاجبار وارد خاک آرژانتین شده‌اند.

۴. روش پژوهش

به دلیل وجود تنوع دیدگاه در خصوص الگوهای ارتباطی و برخورد سلیقه‌ای در میزان تمرکز بر متغیرهای توسعه، ضرورت داشت تا خلاصه اولیه نمایان گردد. بر همین مبنای، ابتدا به روش کتابخانه‌ای با بررسی منابع مکتوب و غیرمکتوب، پژوهش آغاز شد. سپس سوالات پژوهش به صورت نیمه ساختاریافته طراحی و با صاحب‌نظران، مصاحبه عمیق انجام شد. مشارکت کنندگان به صورت هدفمند و

بر حسب خصوصیات و تجارب زیسته، از میان نمایندگان رسمی ج.ا.ایران در آرژانتین، نخبگان فرهنگی در جامعه المصطفی و سازمان فرهنگ و ارتباطات، اساتید دانشگاه و فعالان رسانه‌ای انتخاب شدند.

جدول ۱- اطلاعات مشارکت کنندگان

ردیف	تحصیلات، حوزه تخصصی و سمت سازمانی
۱	نماینده رسمی اسبق ج.ا.ایران در آرژانتین
۲	نماینده رسمی اسبق ج.ا.ایران در آرژانتین
۳	عضو هیأت علمی مطالعات آمریکای شمالی دانشگاه تهران
۴	مدیر گروه مطالعات آمریکای لاتین دانشگاه تهران
۵	دکترای علوم ارتباطات، پژوهشگر و فعال رسانه‌ای
۶	دکترای علوم ارتباطات، پژوهشگر و از مدیران صداوسیما
۷	پژوهشگر آمریکای لاتین و دکترای علوم سیاسی
۸	پژوهشگر و فعال فرهنگی در حوزه آمریکای لاتین
۹	مدیر شبکه هیجانی وی
۱۰	مدیر کل همکاری‌های رسانه‌ای سازمان فرهنگ و ارتباطات
۱۱	کارشناس ارشد مسائل امنیتی آمریکای لاتین
۱۲	کارشناسی ارشد مطالعات آمریکای لاتین از دانشگاه تهران

دغدغه برخی از خالقان نظریه مبنایی به ویژه اشتراوس، برآفتاب شدن فرایند تحلیل کیفی بود. (Strauss, 1987) از نظر ایشان، داده‌ها باید در چند مرحله کدگذاری شده تا نتیجه در چارچوب الگوی پارادایمی یکسانی بازنمایی شوند. (Strauss and Corbin, 1998) بنا بر اقتضایات روش نظریه مبنایی سیستماتیک، متن مصاحبه پیاده‌سازی شد. سپس مراحل کدگذاری اولیه (نسبت دادن کدهای مفهومی و مقوله‌ای به کوچکترین واحد معنادار از محتوای متنی هدف)، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی صورت گرفت. طبق روش اشتراوس و کورین، همه داده‌ها

باید در مقوله‌های علی، محوری، راهبردها، متغیر زمینه‌ای، عوامل واسطه‌ای و مداخله کننده و پیامدها(نتایج و آثار) قرار داده می‌شد. بر همین مبنای صورت‌بندی و در قالب الگویی پارادایمی ارائه شد. با تمرکز بر روی کدگذاری اولیه، پدیده محوری شناسایی و مقولات حول آن ایجاد شد. مصاحبه با مشارکت‌کنندگان تا زمانی که کاوشگر به اشباع نظری رسید، ادامه یافت که در ادامه به تشریح آن‌ها پرداخته شده است.

جدول ۲- تعداد کدهای اولیه، مضامین و مقوله‌های چند سطحی

طبقه	مقوله‌های سطح ۲	مقوله‌های سطح یک	مضامین احصاء شده
۱۰	۴۲	۱۲۸	۵۱۴

۵. کدگذاری دیدگاه‌های نخبگان در خصوص جمهوری آرژانتین در کدگذاری داده‌های مستخرج از مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته نخبگان حوزه مطالعاتی آرژانتین، مضامین و مقوله‌های چند سطحی در طبقات حوزه فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، علمی-فناوری، سیاست خارجی، روابط دو جانبه ایران و آرژانتین، رسانه در آرژانتین، ایران در افکار عمومی این کشور و الگوهای ارتباطی موفق در آرژانتین احصاء شد که در ادامه کدگذاری شده‌اند. به دلیل تلخیص و کاهش حجم مقاله، کدهای اولیه ذکر نشده اما مضامین مشترکی که کاوش‌گر مبتنی بر آن به اشباع نظری رسیده است، قید شده است.

۱-۵. کدگذاری داده‌های فرهنگی

جدول ۳- مضماین و عبارات کلیدی احصاء شده حوزه فرهنگ آرژانتین

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح ۱	مضامین مشترک بخی از عبارات
۱	عدم امکان ابرای بزرگ‌الگوی رفواری همگانی	منشا اثربخش فرهنگی	مهاجران؛ موثرترین لایه اجتماعی جامعه متاثر از فرهنگ اروپایی بویژه فرهنگ اسپانیا و ایتالیا / بازنمایی فرهنگ اروپایی در بونتوس آیروس (رفار فردی و اجتماعی، سبک زندگی، ورزش، شهرسازی و...) / در سطح یابین تر تاثیرگذاری یهودیان و اعراب بر سنت و رسم
	شکل دهنده‌های هویت فرهنگی	فرهنگ و سنت اجدادی مهاجران، مذهب، محل سکونت، نژاد، قوم و درآمد، زبان اسپانیایی و ادبیات واحد مورد پذیرش همگان، جشن و سرود ملی، تقویم یکسان اما بعض اختصاصی اقوام، وحدت‌بخشی و ورزش‌های گروهی	
	عناصر شکل دهنده فرهنگ عامه	برجستگی آداب و رسوم بین فرهنگی و نوبیدید / عادات کاری بسیار متفاوت و متناسب با سطح اجتماعی / سبک زندگی و سبک تغذیه بین فرهنگی	
	نقاط قوت گفتمان فرهنگی غالب	باورمندی حداکثری به خداوند / افتخار به فرهنگ / سخت کوشی / باسادی / علاقه‌مندی به پیشرفت / میل به جهان وطنی شدن / احترام به مفاخر ادبی و هنری	
	نقط ضعف گفتمان فرهنگی غالب	مرجعیت دین عرفی / ضعف در ملیت‌گرایی / عدم انسجام اجتماعی در جامعه (جامعه‌ای نسبتاً گرسخته)	
۲	نگارگاری در میان زن و مرد	ساخтар متمرکز مدیریت فرهنگی	امور مذهبی در دیرخانه مذهب کشور زیر نظر وزارت خارجه به دلیل چندفرهنگی، مذاهبان متعدد و متکثراً بودن جامعه (بیش از ۲۵۰۰ دین، مذهب و فرقه) / دیرخانه زیر نظر شخص رئیس جمهور
	نمادسازی جهت ایجاد اشتراک فرهنگی	فوتبال به عنوان گفتمان مشترک، هیجان اجتماعی، غرور و تعصب / چوگان با اردک آرژانتینی (پاتو) / ورزش گانوجو (سوارکاری کارکشته و مدافعان ملت) / چای ملی ماهه و یک دنیا تعابیر	
	برجسته‌سازی قهرمانان ملی	حوزه سان مارین در سپهر سیاسی و ملی گرایی (پدر میهن	

مظاہمین مشترک برخی از عبارات	مفهوم سطح یک	مفهوم سطح دو	ردیف
آرژاتین و نماد مبارزه با استعمار در شیلی و آرژاتین، هم پیمان با چگوارا و سیمون بولیوار / لیونل مسی (موفق، پاییند به خانواده و اخلاق مدار) دیگو مارادونا (ورزشکار موفق اما معتمد و غیراخلاقی) / برندگان جایزه نوبل صلح و نوبل علمی			
مشارکت رو به رشد آحاد جامعه در تولید آثار فرهنگی / تقویت نسبی صنایع و فعالیت‌های فرهنگی توسط آحاد جامعه / صنعتی پرسود فرهنگی با بیش از ۳ درصد تولید ناخالص داخلی	مشارکت اجتماعی در اشاعه فرهنگ محلی	نقاطی سازی فرهنگ	۳
افزایش صادرات کالاهای فرهنگی / رو به تعدیل رفتار تراز تجارت فرهنگی آثار سمعی و بصری / عضویت در کنوانسیون بین‌المللی / برگزارکننده هشتمین کمیته میراث جهانی در یونسکو آیروس	صدر فرهنگی		
ترجمه اغلب آثار ادبی آرژاتینی به دیگر زبان‌ها در خارج از کشور / موقیت ناکافی برنامه جنوب در وزارت خارجه برای ترجمه آثار اسپانیایی به زبان‌های خارجی / ترجمه محدود آثار انگلیسی در آرژاتین	ترجمه آثار به اسپانیایی و بالعens	آزادی زبان و مذهب	۴
مسیحیت؛ دین اکثریت آحاد جامعه (براساس آمر غیررسمی ۷۶ درصد کاتولیک، ۱۱ درصد لایک، کمتر از ۵ درصد مسلمان، یهودی و ارتدوکس) / آمار رسمی؛ تعداد یهودیان و مسلمانان قریب به ۳۰۰ هزار نفر / آمار غیررسمی و واقعی یهودیان بیش از ۲ میلیون نفر	کشوری کاتولیک اما فاقد دین رسمی		
اعلام روز آزادی مذهبی در آرژاتین در ماه نوامبر / عدم معرفی دین رسمی در قانون اساسی / ظاهرا جامعه‌ای مذهبی اما در عمل، پاییندی محدود به مناسک دینی و سبک زندگی غیرمذهبی	راهبرد صهیونیسم در آزادی دین	نقیه مسلمانان	۵
زیرنظر بودن مسلمانان بویژه شیعیان / رایج بودن تقیه بین مسلمانان به دلیل اذیت و آزار، از دست دادن موقعیت شغلی، حمله یهودیان افراطی و موج اسلام هراسی	تقیه مسلمانان	نقیه مسلمانان	

مضامین مشترک بخی از عبارات	مفهوم سطح یک	مفهوم سطح دو	ردیف
جديد وارد شده به اين کشور / مهاجران مسلمان عرب سوری تبار، لبنانی تبار، فلسطینی تبار و ترک / تعداد مورد وفاق همگانی در حال حاضر بين ۴۵۰-۹۰۰ هزار نفر	مسلمان و مسیحی		
عدم وجود فدراسیون یا اتحادیه برای استیفاده حقوق مدنی / عدم اتحاد و وجود اختلافات بین مسلمانان	چالش مسلمانان		
اقدامات گمراه کننده جهت رفع وجهه منفور و غیر مردمی یهودیان در آرژانتین / انججار مشکوک انجمن یهودیان جهت مظلوم نمایی و خروج از فشار افکار عمومی	نکنیک مظلوم نمایی صهیونیست‌ها		
يهود آرژانتین؛ بزرگترین جامعه یهودی در آمریکای لاتین / آمار شمار یهودیان به ترتیب ۱- اسرائیل -۲- آمریکا -۳- آرژانتین / کل جمعیت رسمی: بیش از ۳۰۰ هزار که اکثریت مطلق در بونوس آیروس و بقیه در روساریو، کوردوبا و دیگر شهرها / اکثریت یهود آشکنازی و بیش از ۱۰ درصد سفاردي	اقیانی کم تعداد		
اهداف مهاجرت: مهاجرت هدفمند و با برنامه به قصد تجارت، کشاورزی و ایجاد کلونی، مهاجرت مردمی به قصد شهرنشینی و پذیرش مشاغل پایین و فرار از ارزوای مذهبی / قرار گرفتن در دوره کمون نهایی / چشم‌انداز: مدیریت منابع توسط یهودیان / کسب قدرت سیاسی به عنوان مقامات فدرالی، استانی و ملی / ایجاد سازمان سیاسی - امنیتی دایا / نفوذ نهادی و زیرساختی به لایه‌های مختلف اجتماعی با محوریت فعالیت فرهنگی، ادبی، اقتصادی و سیاسی جهت سفیدکردن وجهه منفور یهود و دفاع از منافع قومی / تاکید بر ازدواج درون دینی و تشکیل خانواده / برگزاری مناسبات‌های اجتماعی و حساس یهودستیزی	حضور پرنفوذ و مویرگی در دولت، نهادها و جامعه	جمهوری اسلامی و قدرت‌گذاری	
آغاز پرقدرت فعالیت حرفاء روزنامه‌نگاری و امور مطبوعاتی / نفوذ حداکثری در رسانه‌های گروهی ملی و بین‌المللی جهت اثراگذاری بر افکار عمومی / نفوذ در رسانه‌های یهودی و غیر یهودی مطرح / چاپ صدھا روزنامه و مجله یهودی در دفاع از منافع قومی / ایجاد سازمان فرهنگی آمیا	راهبرد اجتماعی - رسانه‌ای		

۵-۲. کدگذاری داده‌های اجتماعی

آرژانین؛ کشوری در حال توسعه است که به لحاظ اجتماعی با چالش‌های زیادی در فرایند جامعه‌پذیری مواجه است.

جدول ۴- مضماین و عبارات کلیدی احصاء شده حوزه اجتماعی آرژانین

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح یک	مضامین مشترک برخی از عبارات
		جامعه: ترکیی از مهاجران از ۵ قاره	مشکل از جمعیت گسترده مهاجران از قاره‌های مختلف / تسریع و تسهیل مهاجرت قانونی و غیرقانونی از کشورهای لاتین و آسیای شرقی (چین و کره جنوبی) در شرایط امروزی
۱	جامعه‌پذیری محدود و چالش‌های دولتی	جامعه‌پذیری چالش‌های جامعه‌پذیری از ورود مهاجران مجبور به ترک وطن در صده اخیر / بازنمایی هنجارها و ارزش‌های سنتی در جامعه نو / اختلاط سیاهان با مهاجران؛ نسل جدیدی از دورگه‌ها و افزایش تبادلات فرهنگی / برقراری مقررات و قواعد عرفی در جامعه و سبک زندگی	جامعه‌پذیری محدود و ملّ مختلط / تشکیل دولت - ملت واقعی به دلیل تعلقات هویتی / مهاجرانی با تعلقات پیچیده به جامعه مادری / تقویت روابط با جامعه سنتی خود / واستگی روحی و عاطفی محدود به سرزمین آرژانین / نسل جدیدی از ورود مهاجران مجبور به ترک وطن در صده اخیر / بازنمایی هنجارها و ارزش‌های سنتی در جامعه نو / اختلاط سیاهان با مهاجران؛ نسل جدیدی از دورگه‌ها و افزایش تبادلات فرهنگی / برقراری مقررات و قواعد عرفی در جامعه و سبک زندگی
۲	ارزش آفرینی		پیشبرد نظام اجتماعی پویا و در حال تکامل / جایگزینی تدریجی ارزش‌ها و هنجارهای ملی به جای هنجارهای قومی / تقویت ارزش‌های ملی (نمادملی، سرزمین، زبان، سنت‌ها و ادبیات)، ارزش اجتماعی (قانون و هنجارهای مدنی و عرفی)، ارزش فرادینی (حقوق بشر و...) و ارزش دینی (باورها و مناسک دینی)
	عمق بخشی به هویت ملی		ایجاد احساس تعلق و تعهد به جامعه مبتنی بر اشتراکات / محدود شدن هویت آرژانینی به زمان استقلال از اسپانیا /

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح ۱	مضامین مشترک برخی از عبارات
			تمسک به فوتیال، موسیقی (نانگو) و بازپس‌گیری جزایر مالویناس (فالکلند به مثابه ارزش سیاسی- حاکمیتی)
۳	تفصیل اقلیت نژادی بومی و سلطه اکثریت مهاجر غیربومی	سرکوب و تضییع بومیان	نابودسازی بومیان توسط استعمارگران با اتهام قانون‌گریزی و اصلاح‌ناپذیری تا قرن بیستم / زدن برچسب بی‌قانونی و اصلاح‌ناپذیری / سیاست استراتژیک جذب مهاجر در دهه ۷۰ قرن نوزدهم / پیشکش اراضی حاصلخیز به مهاجران اروپایی / راندن پامپاس‌ها به سمت قطب جنوب توسط مهاجران اروپایی گامی مهم برای ایجاد ثبات در پامپاس
	فرضیت انتشار بومی	ماپوچه	تنهای اقلیت بومی ملموس به معنای مردم سرزمین با سبک زندگی قبیله‌ای / سنت‌ها به مثابه قانون اساسی / نماد مقاومت ^۳ صدۀ ای در برابر اشغال‌گری وینکاها ^۱ / تصاحب اراضی ماپوچه پس از قرن بیستم توسط ایتالیایی‌ها و تغییر حرفة به دامداری / ادامه مبارزه برای به دست آوردن سرزمین اولیه خود در پاتاگونیا
	فرضیت انتشار بومی	اورپایی‌ها	اکثریت مطلق جامعه / اهدا امتیازات ویژه به مهاجران ایتالیایی، اسپانیایی، فرانسوی، آلمانی و یهودیان روس / تسهیل مهاجرت لهستانی‌ها، ترک‌های عثمانی و....
	راهبرد مدیریت	یهودیان	از بزرگ‌ترین اقلیت‌ها / یهودیان خود را آرژانتینی می‌نامند (اقلیت مذهبی داخلی)
۴	تبیین اقلیت نژادی بومی و سلطه اکثریت مهاجر غیربومی	اعراب؛ کثیر اما غیر منسجم	از بزرگ‌ترین اقلیت‌ها / اعراب برخلاف یهودیان تمایل به حفظ تابعیت عربی دارند / سوری‌ها و لبنانی‌ها؛ بیشترین اقلیت اعراب / حضور بیش از یک قرن زیست مسالمت آمیز اعراب در آرژانتین
	تبیین اقلیت نژادی چپ‌گراها	تبیین اجتماعی راست‌گرها	غلبه انگاره سفید پوست بودن آرژانتینی‌ها در سپهر اجتماعی / خارجی تلقی شدن دورگه‌های بومی الاصل یا آفریقایی / محدودیت برای مهاجران غیرسفید پوست / زدن برچسب خشونت به رنگین‌پوستان مهاجر بویژه سیاهان

۱. غیرماپوچه. این قوم بزرگ به شدت از اسپانیایی‌ها متنفر بودند.

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح ۱	مضامین مشترک برخی از عبارات
		راهبردهای مقابله با بعض نژادی چپگرها	نقد جدی به راستگرایان به دلیل نفرت افزایی، تبعیض نژادی و تبعیض جنسیتی / وعده سیاست‌های برابری (توزیع عادلانه اراضی، آموزش چندزبانه، حمایت از تنوع فرهنگی و هویتی، دفاع از حقوق بومیان و...)
	ورود هوشمندانه و قدرت طلبانه		اقلیت نژادی و مذهبی قوی / نفوذ حداکثری در ساختار اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کشور / اقلیتی با حمایت خارجی حداکثری جهت تصمیم‌سازی در ارکان سیاسی / فعالیت حداکثری به نفع منافع درون گروهی / آرژاتین یهودیان (حس تعلق آرژاتین به یهود) / زیست یهودیان با تعریفی متمایز از قومیت، هویت، منافع گروهی و روح جمعی و سازماندهی / هویت سازی با تعریفی خاص از نقش جهت شکل دهنده به نظام اجتماعی / انگیزه قوی برای تبدیل شدن به قدرت سیاسی / برتر خواندن قوم یهود / نهادسازی با حفظ هویت مذهبی در قسمت‌های پرجمعیت از ابتدای مسکونی شدن سرزمین آرژاتین / کلونی شدن با هدف حفظ هویت مذهبی / تولیدکننده و صادرکننده برتر اقلام کشاورزی / اثربخشی حداکثری در سیستم مالی و بانکی / ارتباط حداکثری با چهیونیسم بین الملل بویژه اسرائیل
۵	نقدهای یهودی از جمهوری اسلامی ایران	همکاری گسترده یهودیان آرژاتین و اسرائیل	مانعت انگلیس از تحقق ایده تشکیل اسرائیل در آرژاتین و ترغیب و تشویق به مهاجرت به فلسطین / سکونت یهودیان آرژاتینی در اسرائیل / حمایت قدرت‌های غربی از یهود / آرژاتین؛ کشوری دور از کانون بحران / مأمن یهودیان اسرائیلی یهودیان دوتابعی آرژاتینی-اسرائیل؛ لایی قوی چهیونیسم / از دست رفتن غیریهودیان در تعاملات گسترده یهودیان دو کشور / متعادل بودن مهاجرت دو کشور / بالا رفتن نرخ رشد جمعیتی یهودیان
	امتیازگیری اقلیت فعال از اکثریت خاموش		ظرفیت سلطه همه‌جانبه بر آرژاتین / امتیاز خواهی حداکثری از سیستم حکومتی / تبعیض مثبت شدید نسبت به شهروندان یهود / سیاست‌های ضدبشری به نفع یهودیان / بزرگنمایی آمیا و تاریخ‌سازی از آن در مدارس آرژاتین /

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح ۱	مضامین مشترک برخی از عبارات
			فعالیت گسترده رسانه‌ای و آموزشی در آرژاتین در خصوص هلوکاست
	حس منفی آرژاتینی‌ها به یهود		احساس تفر و ترس سنتی آرژاتینی‌ها از قدرت یا بی‌یهود / نقد روحیه زیاده‌خواهی یهود / عملکرد ریاکارانه / عقاید
			نزادپرستانه و حس برتری طلبی / عدم جامعه‌پذیری و فرهنگ‌پذیری یهودیان
	نفوذ در ساختار قدرت نفوذ از طریق افزایش جمعیت، نهادسازی و هویت‌سازی و همچنین تاسیس دایا جهت نفوذ حداکثری سیاسی-اقتصادی / تقویت یهودیان آرژاتین پس از حاکومت اسرائیل / راهبردها: تقویت یهود در فلسطین اشغالی، دفاع از ارزش‌های یهود، مبارزه با یهودستیزی براساس قانون		رسانه، سیاست و اقتصاد؛ مامن اقلیت یهود / کنترل نسیبی قدرت به طور آشکار و پنهان / قرار داشتن شرکت‌های بزرگ رسانه‌ای یهود در کنار نهادهای پولی جهت تقویت تفکرات یهودیان / نفوذ از طریق افزایش جمعیت، نهادسازی
	ناامنی؛ منطق مهاجرت		مشکلات امپراتوری عثمانی و ایجاد نامنی گسترده برای آحاد جامعه
	امواج مهاجرت اعراب	برآیند نهاد پرداز تفکر منظر	سوری‌ها، اولین اعراب مهاجر / موج اصلی مهاجرت تا قبل از جنگ جهانی پیروان دین و مذهب مسیحی و ارتدوکس / دومن گروه مسلمان و دروزی به دلیل رشد بالای اقتصادی آرژاتین و فرست کاری / بزریل، شیلی و آمریکا؛ مقصد مهاجرت مسلمانان از آرژاتین / گروه سوم مهاجرت
	چالش مهاجرت		سوری‌ها، لبنانی‌ها و فلسطینی‌ها در نیمه دوم قرن بیستم و مهاجران مسلمانان آسیایی و آفریقایی طی سال‌های اخیر

مضامین مشترک برخی از عبارات	مفهوم سطح یک	مفهوم سطح ۲	ردیف
مهاجرت اولیه در اواخر قرن نوزدهم / مهاجرت گستردۀ پس از قتل عام / مهاجرت ارامنه یونان، رومانی، بلغارستان و ترکیه به آرژانتین پس از جنگ جهانی دوم به دلیل بی‌ثباتی، نامنی و استقرار کمونیسم / جمعیت محدود چند ده هزار نفری	رونده رو به رشد مهاجرت ارامنه	ارامنه‌های فعال و کارگران	
فعالیت کلیساها، انجمنه‌ها و کلوب‌ها پس از استقرار / اقلیتی خوش نام و تاجریشه / تهدید علیه ترکیه به دلیل نفوذ در آرژانتین / راهبرد عدم حضور مستقیم در سیاست داخلی / حفظ منافع اقلیت با لایی اقتصادی قوی	فرصت‌های پیش رو	پیش رو	
پراکندگی جمعیت به دلیل سطوح درآمدی متفاوت و حرفه‌های متنوع در بوئوس آیروس و کوردوبا	چالش‌های پیش رو		
تبیعیض مثبت به نفع زنان در قانون / تخصیص بیش از ۳۰ درصد کرسی قانون‌گذاری و قضایی کشور به زنان / ریاست جمهوری زنان (کریستینا کرشنر)	سیاست‌های محدود تبیعیض مثبت		
جمعیت بیش از ۵۰ درصدی زنان / بالا بودن نرخ بیکاری / عدم اشتغال نیمی از زنان باساده به مشاغل مناسب / اشتغال زنان در مشاغل سخت و کم درآمد / اشتغال بیش از ۷۰ درصدی زنان به مشاغل آموزشی، اجتماعی و بهداشتی و اشتغال حداقلی به سمت‌های مدیریتی / رشد حداقلی زنان و مادران سرپرست خانوار	چالش‌های اجتماعی		
شیوع پدیده قاچاق انسان توسط آمریکایی‌ها / برده جنسی / شدن مهاجران فربی خورده جویای کار در آمریکا / آرژانتین؛ مرکز قاچاق زنان لاتینی و انتقال به آمریکا، اروپا، ژاپن و رژیم صهیونیستی به علت قوانین ناکافی و غیردقیق / عدم اشراف اطلاعاتی پلیس و بعضًا همکاری با آن‌ها / فقر / مواجهه بخشی از جامعه زنان با اشکال مختلف خشونت	محور ترازنیت و سوء استفاده جنسی از زنان	وضعیت نامطلوب اجتماعی زنان	۶
نهادینه شدن خشونت علیه زنان / مردسالاری منبعث از گاوچرانی / جریان‌سازی مثبت رسانه‌ای مقطعی؛ ممنوعیت درج آگهی تبلیغات جنسی در جراید و مطبوعات در دولت کرشنر (چپ‌گرا) / اولویت یافتن رسیدگی دستگاه قضایی به	خشونت خانگی در کلان شهرها		

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح یک	مضامین مشترک برخی از عبارات
			خشونت علیه زنان و رایگان بودن آن / ممنوعیت قضایی قاچاق انسان / چالش‌های نجات زنان از دست دلالان
	زنده‌گی شبه صنعتی و مسائل انسانی		عدم دستیابی به رشد و توسعه مطلوب در فرایند جهانی شدن / توسعه نامتقاوی و نامتقارن کشور / توزیع ناعادلی در درون کشور / توزیع درآمد ناعادلانه کشور / کاهش رشد اجتماعی / بالا رفتن آمار جرم، جنایت، خشونت‌های اجتماعی و ساختاری / افزایش فساد اداری، انتظامی و قضایی در نتیجه چالش اقتصادی و مالی
۷	الگوهای آسیب‌پذیر اجتماعی و رفتاری نهادینه سازی شده	شایع بودن پدیده اعتیاد بی‌رویه	هزینه هنگفت مصرف مواد مخدر ستی و صنعتی / آمار بسیار بالای مصرف کوکائین، ماری‌جوانا و مواد مخدر تزریقی / آرژانتین؛ مسیر اصلی ترانزیت مواد مخدر به اروپا و دیگر نقاط جهان / کشف و ضبط حجم بسیار زیاد مواد به طور سالانه
	انحطاط اخلاقی و تضعیف نهاد خانواده		جامعه‌ای اخلاق‌مدار و مذهبی تا قبل از دهه ۱۹۹۰ / آمار تصاعدی طلاق / زنده‌گی مشترک خارج از ازدواج / سست شدن اعتقادات و باورهای مذهبی
	بازنولید اهانت به منزلت زن		تداعی استثمار زنان در رسانه‌های سنتی و نوین با درج و توزیع پیام و عکس پورنوگرافی / توهین، تحیر و حتک حرمت زن و سلب منزلت آن / تقویت خدمات جنسی / درآمد حداکثری تبلیغات جنسی در روزنامه‌های مطرح کشور و شبکه‌های اجتماعی
۸	مهاجرت معکوس در عصر حاضر مهاجرت و پناهندگی	مهاجرت معکوس در عصر حاضر	بازگشت نسل جدید مهاجران پیشین به سرزمین مادری / مقصد مهاجرت‌های اخیر به ایالات متحده، پاراگوئه، مکزیک، شیلی، برباد، اروگوئه و کانادا / در اروپا و آقیانوسیه مهاجرت به اسپانیا و ایتالیا و استرالیا / در خاورمیانه مهاجرت به سرزمین اشغالی
	پناهندگی		پناهندگی بیش از ۳۰۰ هزار پناهنده / بیش از ۲.۵۰۰.۰۰۰ نفر مهاجران و پناهندگان غیرقانونی (بدون اوراق هویتی) عموماً از خاورمیانه و آفریقا

۴-۵. کدگذاری داده‌های اقتصادی

۵- مضامین و عبارات کلیدی احصاء شده حوزه اقتصادی آرژانین

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح ۱	مضامین مشترک برخی از عبارات
	مزروعه‌ای بزرگ با مردمی خاص	مزروعه‌ای بزرگ با اراضی حاصلخیز و هموار با بارش فراوان / پرورشگاه فراورده‌های دام و طیور / مشغول بودن عامه مردم به مشاغل وابسته به کشاورزی / فرعنگ روسایی؛ عاملی بسیار موثر در سبک زندگی سنتی و بازنمایی نیازهای اجتماعی / اکثربت قاطع تحصیل کرده	
۱	تعارضات جامعه ستی صنعتی شدید	رشد و توسعه غيرمت مرکز	آغاز روند صنعتی شدن از اواسط قرن ۱۹ / تبعات رکود اقتصادی آمریکا در آرژانین به دلیل اولین مشتری صادرات این کشور بودن / کوچتای نظامی و شکست برنامه‌ها و پروژه نوسازی در این کشور در قرن بیستم / بهره‌برداری از تکنولوژی پیشرفته بومی در بسیاری از صنایع از جمله صنعت خودروسازی، داروسازی و فناوری هسته‌ای / قطب عمده صادرات محصولات کشاورزی (سویا، ذرت و آفتابگردان) و دامی (گوشت گاو) / از تولید کنندگان عمده سویا و گوشت صنعتی شدن برخی از مناطق خاص و محروم ماندن بسیاری از استان‌ها / کشاورز و دامدار بودن بافت غالب کشور / رونق توسعه شهری با توسعه خطوط ارتباطی شهرهای مهم بونتوس آبروس، روساریو و کوردوبا
	توسعه یافتنگی محدود و نامتوازن	شکاف طبقاتی بسیار زیاد	کشاورزی، بهره‌برداری از منابع طبیعی، تکنولوژی پیشرفته در صنعت هسته‌ای، داروسازی به عنوان مشخصه‌های اصلی آرژانین، جامعه‌ای علمی و باسواند با رفاه نسبتاً بالا با توسعه نامتوازن، بخشی و ناپایدار
۲	وضعیت نابسامان اقتصادی و معیشتی	چالش‌های رشد اقتصادی در دولت میلیئی	تولید ناخالص داخلی (GDP) تقریباً ۶۴۰ میلیارد دلار، سومین اقتصاد بزرگ آمریکای لاتین در ۳۰ مارس ۲۰۲۴ / واحد پول: تغییر دوباره واحد پول آرژانین از آسترال به پزو و ایده تغییر مجدد آن به دلار در دولت راستگرای میلئی / بازار چند نرخی ارز در آرژانین امروز / چاپ اسکناس ۲۰، ۱۰، ۵ و ۱۰۰ پزویی در کشور رایج بود که در دولت خاوایر میلئی به ۱۰.۰۰۰ پزویی هم رسیده است.

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح ۱	مضامین مشترک بین خواسته از عبارات
		ناکارآمدی مسئولان	بی بهره بودن جامعه از موهابت به دلیل نقش موثر و منفی سیاستمداران و تصمیم‌سازان / دولت‌های چپ‌گرایی؛ پیشران خروج جامعه از زیر خط فقر
۳	توزيع ناعادلانه درآمد چالش‌های روزافروز اقتصادی		علم برخورداری جامعه از سطح رفاه مناسب با وجود صنعتی بودن کشور / بافت کشاورزی، مناسبات ارباب-رعیتی در ساختار تولیدی / طبقه زمین‌دار قادرمند و کارگر ضعیف و متکی / معناداری فاصله طبقاتی بسیار زیاد بین بالاترین و پایین‌ترین لایه‌های جامعه / درصد بالای افراد زیر خط فقر و در خط فقر مطلق / درصد بالای از افراد با شغل موقت (کمتر از ۳۵ ساعت)
	مهمنه ترین دخل و خرچ‌های دولت		درآمد: فشار بر گرده مردم از طریق اخذ بیمه اجتماعی، مالیات بر ارزش افزوده، مالیات بر درآمد، مالیات گمرکی / ذخیره ارزی چند ده میلیارد دلاری هزینه‌ها: بخش تامین اجتماعی، تخفیفات، فعالیت‌های عمرانی و زیرساختی، بهداشت، آموزش، فرهنگ و تحقیقات، امنیت
	عدم کفاایت بهداشت و سلامت		درگیری سه بخش دولتی، اجتماعی و خصوصی / برخورداری یک دهم جامعه از خدمات مطلوب حوزه سلامت / عدم برخورداری نزدیک به ۱۰ میلیون نفری کشاورزان، کارگران فصلی و... از خدمات بیمه‌ای
۴	صنعت توریسم	گردشگری بین‌المللی	فرایم بودن زیرساخت توریستی (هتل، جاده، اتوبوس رانی، مترو در شهر بوئنوس آیروس) / بازدید از آثار جهانی ثبت شده مطرح مثل بلوک عیسوی کوردوبا، پارک ملی یخچال‌های طبیعی (دراچه بزرگ آرژانتین) در پاتاگونیا / پارک ملی ایکوگاسو / غار دست ساز از فرهنگ جوامع بشری اولیه در پاتاگونیا / شبه جزیزه در استان چوبوت / مسیر تجاری ۱۰ هزار ساله در مجاورت رودخانه ریوگرنده (راه اینکا)
۵	در اقتصاد بین‌الملل	رویکرد اقتصادی چپ‌گرایان	احزاب مختلف منشعب از چپ‌گرایی / با شعار گسترش عدالت اجتماعی به نفع طبقات محروم / خودکفایی در تولید به وسیله جایگزینی واردات / دشمنی با قدرت‌های جهانی و به چالش کشیدن آنها

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح ۱	مضامین مشترک بخی از عبارات
		رویکرد اقتصادی راستگرایان	دلاری سازی ارز آرژانتین / انتخاب خاوير میلنی، رهبر ائتلاف آزادی رو به جلو / نماد انتخاباتی: اوه برقی / برنامه تعطیلی بانک مرکزی آرژانتین، بستن ۱۱ وزارتخانه جهت کاهش هزینه عمومی / ورود به دولت با شعار تحریب زیرساخت‌های موجود

سیاست اقتصادی بین‌الملل آرژانتین در دولت‌های چپ و راست دچار تغییرات اساسی می‌شود. «اتحاد با کشورهای منطقه»، «همسویی و همکاری با قدرت‌های برتر اقتصادی در نظام بین‌المللی» و «کاهش نابرابری‌های اقتصادی و افزایش توسعه اقتصادی در داخل» از مهم‌ترین برنامه‌های آرژانتین بوده است. در جهت توسعه روابط اقتصادی با همسایگان شاهد امضای موافقنامه تجارت آزاد میان مركوسور و جامعه کشورهای آند^(۱) (۲۰۰۳)، تاسیس جامعه ملل آمریکای جنوبی^(۲) با ورود شیلی، گویان و سورینام (۲۰۰۴) و تغییر نام و تغییر کاربری جامعه ملل آمریکای جنوبی از اقتصادی به حوزه‌های سیاسی، اجتماعی، زیربنایی، فرهنگی و زیست محیطی تحت عنوان اتحادیه ملل آمریکای جنوبی^(۳) (۲۰۰۷) و نقش موثری در شکل‌گیری گروه اقتصادی قدرت‌های نوظهور اقتصادی، بریکس در قرن بیست و یکم بودیم. در سال جاری این رویکرد تغییر معناداری داشته و راهبردهایی چون برنامه تعطیلی بانک مرکزی آرژانتین، دلاری سازی ارز این کشور، بستن ۱۱ وزارتخانه جهت کاهش هزینه عمومی در داخل کشور و خروج از گروه بریکس، قطع رابطه با بربزرگ، متمسک شدن به چین و اسپانیا برای چاپ پول جدید را در سیاست اقتصاد بین‌الملل در پیش گرفته است. اگرچه دولت راستگرای خاوير میلنی از بریکس خارج شد اما تا به امروز مجبور شده است که روابط خود را با بربزرگ حفظ کند.

۴-۵. کدگذاری داده‌های رسانه در آرژانتین

جدول ۶- مضماین و عبارات کلیدی احصاء شده حوزه رسانه

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح یک	مضامین مشترک برخی از عبارات
۱	قدرت تعیین کننده رسانه در آرژانتین	مدیریت افکار عمومی	آزادی عقیده و افکار در رسانه ها مبتنی بر قانون اساسی بدون هیچ محدودیتی / صاحب رسانه شدن هر فرد با ثبت شرکت / همسوسی حداکثری رسانه ها و مطبوعات با دولت منتخب راستگرا / شرکت رسانه ای کلارین؛ غول رسانه ای صهیونیستی آرژانتین / بزرگترین مانع دولت های چپ گرا و پیشان اصلی دولت های راستگرا / جریان سازی رسانه های خارجی به دلیل حضور حداکثری مهاجران و ارتباطات گسترده با دنیای خارج از کشور / اثرگذاری نقش رسانه ها در به زیر کشیدن دولت های قانونی / رسانه های یهودی؛ مهم ترین نهاد و گروه های فشار علیه حکمرانی چپ گراها / تصویب قانون جدید رسانه در سال ۲۰۰۹ توسط دولت چپ گرا جهت تبدیل انحصار رسانه ها
۲	سرگرمی؛ پیام رسانه ای منتشره	غالب بودن محتوای سرگرمی	کنترل و مدیریت محتوا توسط سرمایه گذاران خارجی و داخلی وابسته به صهیونیست ها / چیزگی محتوای سرگرمی بر آموزشی و خبری- اطلاع رسانی / عدم برخورداری از سطح مطلوبی از محتوای رسانه ای و پرداخت حداکثری به مسائل زرد و روزمره / محابد بودن مطالب مثبت و تخصصی / قیالیت نسبی کلاس- های آموزشی، شرکت ها و کسب و کارها و ... / ترجیح مصرف رسانه ای سرگرمی مخاطبان در فضای مجازی
۳	کار رفتن رسانه های سنتی و مرکز بر امتداد آن ها در	کم رونقی محتوای رسمی	عدم جذایت مسائل سیاسی و کلان بین المللی / چیزگی حواشی خبری بر متن رسانه ای و بازتاب گسترده ای آن / دست برتر داشتن مسائل سیاسی و اقتصادی داخلی در صورت مطرح شدن رویکرد خبری
		وضعیت انفعالی رادیو	آغاز به کار رادیو تقریبا همزمان با آمریکا با محوریت پخش برنامه های ورزشی، هنری و ادبی / فعالیت هزاران موج رادیویی AM و FM در حال حاضر / کم رونقی رادیو در بین مخاطبان آرژانتینی

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح یک	مفهوم مشارک برحی از عبارات
	فضای مجازی	تفویت تلویزیون اما با برد محدود	آغاز به کار تلویزیون از ابتدای نیمه دوم قرن بیستم / اخذ مجوز کanal خصوصی در اوخر دهه ۵۰ / انحصار تلویزیون در اختیار شرکت‌های رسانه‌ای خاص / منوعیت مالکیت خارجی بر تلویزیون داخلی / نفوذ آمریکا از طریق شرکت‌های موازی / ورود NBC، ABC، CBS و کanal ۱۱ به آرژانتین با سرمایه گذاری در شرکت‌های داخلی / تقویت قدیمی ترین تلویزیون آرژانتین (کanal ۷) توسط چپ‌گراها در تقابل غول رسانه‌ای غرب
	امتداد مطبوعات و نشریات اغلب یهودی در فضای مجازی	حضور اغلب مطبوعات در فضای مجازی، جریان سازی رسانه‌ای توسط روزنامه مشهور / استقلال نسی مطبوعات از دولت مرکزی یا دولت‌های ایالتی / انحصار کاغذ مطبوعات در اختیار شرکت وابسته به گروه رسانه‌ای کلارین / کلارین؛ از پرفروش ترین روزنامه‌های آمریکای لاتین / دیگر روزنامه‌ها Gazeta، Diario Popular، Ambierto Financiero، Nación، La Voz de Interior و Cronica	حضور اغلب مطبوعات در فضای مجازی، جریان سازی رسانه‌ای توسط روزنامه مشهور / استقلال نسی مطبوعات از دولت مرکزی یا دولت‌های ایالتی / انحصار کاغذ مطبوعات در اختیار شرکت وابسته به گروه رسانه‌ای کلارین / کلارین؛ از پرفروش ترین روزنامه‌های آمریکای لاتین / دیگر روزنامه‌ها Gazeta، Diario Popular، Ambierto Financiero، Nación، La Voz de Interior و Cronica
	کمنگ شدن نسخ چاپی	جاگاه مطلوب در تعداد و نشرکتاب در آمریکای لاتین / دارا بودن کتابخانه‌های متعدد در سطح شهر / پر تراژ بودن ادبیات داستانی کودک و نوجوان / اولویت یافتن کتب علوم انسانی، مذهبی و علمی در سبد مصرف شهر وندان / کاهش نسی تعداد و تراژ کتب چاپی / توسعه و رشد نسخ الکترونیک کتب	جاگاه مطلوب در تعداد و نشرکتاب در آمریکای لاتین / دارا بودن کتابخانه‌های متعدد در سطح شهر / پر تراژ بودن ادبیات داستانی کودک و نوجوان / اولویت یافتن کتب علوم انسانی، مذهبی و علمی در سبد مصرف شهر وندان / کاهش نسی تعداد و تراژ کتب چاپی / توسعه و رشد نسخ الکترونیک کتب
	دسترسی همگان به اینترنت	دسترسی حداقلی مردم با سواد آرژانتین به اینترنت / در صدر بودن شهر وندان بوتوس آیروس، کوردووا، ساتافه و مندوسا به عنوان بیشترین مصرف کننده اینترنت	دسترسی حداقلی مردم با سواد آرژانتین به اینترنت / در صدر بودن شهر وندان بوتوس آیروس، کوردووا، ساتافه و مندوسا به عنوان بیشترین مصرف کننده اینترنت
۴	فعالیت خبری - تبلیغاتی رسانه نوین	فعالیت موثر خبرگزاری‌ها	دها خبرگزاری فعال با بودجه خصوصی / یک خبرگزاری رسمی دولی به نام Telam با بودجه دولی / مهم‌ترین خبرگزاری‌های جریان ساز اینفوگرافیک، دی.وای.ان و اخبار آرژانتین
	رونق تبلیغات در رسانه سنتی	از منابع درآمد مطبوعات و گروه‌های رسانه‌ای / تمرکز شرکت‌های رسانه‌ای بر تبلیغات رادیویی و تلویزیونی	حضور حداقلی اغلب فروشگاه‌ها و کسب و کارها در

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح یک	مضامین مشترک برخی از عبارات
			شبکه‌های اجتماعی (واتس‌اپ، فیسبوک، یوتیوب و...)/ جایگزین شدن آرام‌فضای مجازی به جای تلویزیون در حوزه تبلیغات
		واتس‌اپ: دست برتر شبکه‌های اجتماعی	شبکه ارتباطی برتر با بیشترین کاربر / جایگزینی نسبی اینستاگرام و یوتیوب به جای فیسبوک
	محتوای غالب منابع خبری	سیاست داخلی	بیشتر متمرکز بر مسائل روز، انتخابات محلی و سیاست‌های حزبی با استقبال غیرمطلوب مخاطبان
۵	سیاست خارجی		برتری رسانه‌های جریان اصلی آمریکا و اروپا (رویترز، اسوشیتدپرس و دیگر رسانه‌های مطرح غربی) به عنوان منبع خبری

رسانه‌ای که کنشگری موثری در جامعه آرژانتین ایجاد می‌کند، واتس‌اپ است. انتشار اخبار غیرواقعی در خصوص تحولات داخلی و بین‌المللی سابقه‌ای دیرینه دارد. اثرگذارترین آن نشر اکاذیب در حداثه آمیا و مطرح شدن ادعاهای بی‌اساس اثبات نشده‌ای است که گفتمان ضدایرانی را در این کشور رقم زده و تا حدودی آن را نهادینه کرده است. اگرچه دولت کریستینا فرناندز کرشنر و دیگر چپ‌گرایان رویکرد اصلاحی نسبت به تقلیل سلطه صهیونیست‌ها بر فضای رسانه‌ای داشتند اما همچنان جریان اصلی خبر و اطلاعات تحت مدیریت اقلیت یهود است.

۵-۵. ایران در افکار عمومی آرژانتین

جدول ۷- مضامین و عبارات کلیدی احصاء شده در خصوص ایران در افکار عمومی آرژانتین

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح ۱	مضامین و عبارات تاکیدی احصاء شده
۱	آرژانتینی‌ها از ایران و خاورمیانه	ادرانک	شناخت نسبتاً مطلوبی از خاورمیانه به دلیل حضور چشمگیر شهر و ندان عرب / تفر حداکثری از یهودیان / حضور نسبتاً موثر ترک‌ها و اعراب در ساختار سیاسی و اجتماعی / به قدرت رسیدن اعراب به عنوان رئیس جمهور، وزیر، معاون وزیر و...

ردیف	مقوله سطح ۲	مقوله سطح ۱	مضامین و عبارات تاکیدی احصاء شده
			ظهور و بروز فرهنگ اعراب و مسلمانان در سبک زندگی شان
			نسل جدید مهاجران عرب: شناخت سطحی، محدود و مخدوشی از ایران به دلیل سیاست‌های ضد اسرائیلی به ویژه پس از آمیا
	درک مخدوش و سطحی از ایران		سالخورده: شناخت نسیی نسل دوم مهاجران از ایران، ستایش نگرش و سیاست‌های استقلال طلبی ایران، حمایت ایران از مستله فلسطین، نکوهش رویکرد خصم‌مانه برخی از احزاب نسبت به ایران
			پذیرفتن قرائت غربی برخی از شهر و ندان حامی آمریکا و رژیم صهیونیستی و محل نظم بین‌المللی خواندن ایران
	فرصت و محدودیت هیسپان		اقدام شایان تقدیر ج. ایران در عرصه دیلماسی عمومی و رسانه‌ای / توانمندی متوسط در ارتباط‌گیری با مخاطب به دلیل تفاوت‌های فرهنگی، گفتمان غالب رسانه‌ای غربی، محدودیت دسترسی به شبکه / پذیرش محدود رویکرد رسانه‌ای و محتوا جدی و رسمی
۲	راهبرد هوشمند رسانه‌ای هیسپان		سرگرمی؛ بیشترین مصرف رسانه‌ای شهر و ندان / عدم استقبال عمومی از اخبار رسانه‌های رسمی / هیسپان‌تی وی سکوی رسانه- ای جهت انتشار تولیدات فرهنگی متناسب با ذائقه جامعه هدف / بستن قرارداد با شبکه‌های آرژانتینی با هدف تولید محتوا در قالب مستند، بر جسته سازی تولیدات رسانه‌ای ایران / تعامل با بلاگرها و واينرهای آرژانتینی جهت اثربخشی بر شبکه‌های اجتماعی و ایجاد يك رسانه با شخص‌های اثربخشی اجتماعی غیردولتی / ضرورت برنامه تور گردشگری-آموزشی برای خبرنگاران حوزه ایران جهت تعدیل و اصلاح نگرش آن‌ها نسبت به ایران / تولید محتوا مناسب ارائه به رسانه‌های آرژانتینی در ایران / مقاعدسازی گروه‌های رسانه‌ای فعال جهت همکاری موثر رسانه‌ای

۶-۵. کدگذاری داده‌های سیاسی

جدول ۸- مضامین و عبارات کلیدی احصاء شده حوزه سیاسی

ردیف	مقوله سطح ۲	مقوله سطح ۱	مضامین مشترک برخی از عبارات
۱	ساختار سیاسی مشابه دولت‌های لاتین	قانون اساسی	اصل نخست اصلاحیه اول قانون اساسی ۱۹۹۴: حکومت فدرالی، جمهوری و نمایندگی / ۳ قوه مجریه، مقننه قضائیه / نظام سیاسی: جمهوری-ریاستی / تعیین مستقیم وزرا توسط رئیس جمهور، عدم مستولیت رئیس جمهور در قبال کنگره / مراسم تشریفاتی ایراد سوگند با حضور مقامات، مهمنان خارجی و داخلی، رئیس کنگره و نمایندگان سنا
	تقسیمات اداری و سیاسی		۲۳ استان خودمختار / دارا بودن قواه مجریه، مقننه و قضائیه خودمختار در هر استان با قانون و دستورالعمل‌های اجرایی درون استانی / شرط اساسی؛ عدم تعارض قوانین داخلی با قانون اساسی در سطح کلان
	همزمانی انتخاب رئیس جمهور و معاون		انتخاب همزمان رئیس جمهور و معاون وی توسط مردم با رای بالای ۴۵ درصد / یا بالای ۴۰ درصد با اختلاف بیش از ۱۰ درصد با فرد دوم / معاون رئیس جمهور؛ رئیس سنا و کنگره، به لحاظ قدرت اجرایی رئیس کابینه وزیران (همان نخست وزیر) / روسای جمهور؛ فرناندو دلاروا، کارلوس آلواردز، نستور کرچنر، کریستینا فرناندز کرچنر، ماثوریسیو ماکری، آلبerto فرناندز، خاویر میلائی
۲	سیستم قواه مجریه، مقننه و قضائیه	ترکیب مجلس نمایندگان و سنا و تعیین کنندگی معاون رئیس جمهور	کنگره ملی مشکل از مجلس نمایندگان و سنا / منتخب از سوی مردم برای دوره ۴ ساله / ۳ نماینده (سناتور) از هر استان و شهر بوئنس آیروس، ۲ سناتور از حزب پیروز و ۱ سناتور از حزب دوم / انتخاب نماینده فقط لیستی و حزبی با حداقل ۳ درصد آراء / احراز تابعیت آرژانتین، متولد استان مذکور یا احراز اقامت / تعیین کننده بودن رای رئیس سنا (معاون رئیس جمهوری) در صورت برابری آراء مخالف و موافق یک طرح یا لایحه
	نقش مهم دیوان عالی در ساختار سیستم قضائی		مشتمل بر دیوان عالی فدرال و دادگاه‌های کشور، استانی بودن مواد قانون اساسی / بالاترین مقام دادگاه جهت بررسی کلیه دعاوی مرتبط با مسائل بین‌المللی، سفرها، وزرای مختار و کنسول‌های خارجی / قدرت ابطال قوانین مصوب مغایر قانون اساسی توسط

مضماین مشترک برخی از عبارات	مفهوم سطح یک	مفهوم سطح دو	ردیف
کنگره / دریافت دیدگاه نخبگان در خصوص احراز صلاحیت قضات			
ایجاد در اوآخر قرن نوزدهم به ابتکار صنعتگران / سرآغاز چپ گرایی / با رهبری سیاسی خوان خوستو، آفرود پالاسیوس و آمریکو خیولدی / انشقاقات ۱-جناح سوسیالیست پشتاز به رهبری خیولدی، همسو با کوبا و ضدیت با برونسیم ۲-سوسیال دموکرات به رهبری پالاسیوس مبتنی بر لیبرالیسم سنتی و سوسیالیست آرژانتین(حزب اصلی) با ۳ انشقاق ۱-چپ انقلابی ۲-جن بش به سوی سوسیالیسم ۳-پیراوان و طرفداران برونسیم	چند شقه شدن حزب سوسیالیست		
ایجاد در اوایل قرن بیست توسط وابسته شوروی(روسیه سابق) / شروعی موفق اما ناکارآمد به دلیل عدم وجود پایگاه حمایتی قوی مردمی / یک حزب سیاسی بسیار ضعیف	حزب ناکارآمد کمونیست		
ایجاد شده توسط خوان پرون و همسرش او پرون مرتبط با حزب رادیکال / محورهای اصلی برونسیم: ۱-گسترش عدالت اجتماعی به نفع طبقات محروم ۲-خودکفایی در تولید به وسیله جایگزینی واردات ۳-دشمنی با قدرت‌های جهانی و به چالش کشیدن آنها / ریاست جمهوری پرون با رویکرد عدالتخواهی / مورد حمایت قوی جامعه کارگری(حمایت مردم و سندیکاهها / کار تشکیلاتی قوی و منسجم / انجام انتخابات داخلی برای پرورش رهبر برتر / تمرکز زدایی در سیاست داخلی / رویکرد پرون‌ها: تلاش جهت تضعیف ارتش / جبهه به سوی پیروزی(خانم کرچن) / کتول روند نقش افزایشی موثر نیروی نظامی و سازمان کارگری در سیاست از طریق تضعیف ارتش به دلیل نقض گسترده و سیستماتیک حقوق بشر، رکود اقتصادی و شکست نظامی / چند شقه شدن حزب	رویکرد پروپریتیت‌ها در تحولات آرژانتین	تعیین کنندگی تحزب در سپهر سیاسی	۳
خواوبر میلشی از حزب به سوی جلو / انتخاب با رای حداکثری جوانان به امید کاهش چشمگیر تورم / اهم برنامه‌ها: حذف پول ملی پزو و دلارسازی واحد پول / حذف بانک مرکزی / کوچک کردن دولت و کاهش هزینه عمومی	دولت راستگرایی مستقر		
کمرنگ شدن تحزب / فعالیت احزاب کوچک محلی برای کنگره و سمت‌های استانی / ائتلاف نهایی برای ریاست جمهوری امروز	تحزب در آرژانتین		

ردیف	مقوله سطح ۲	مقوله سطح یک	مضامین مشترک برحی از عبارات
			به لحاظ سیاستگذاری زیر نظر ریاست جمهوری / صدور فرمان جنگ، صلح، حکومت نظامی و ...
۴	از قوی‌ترین نیروهای مسلح منطقه با نقش بین‌المللی	کارویژه ارتش	به لحاظ اجرایی تحت مدیریت وزارت دفاع / آخرین حکومت نظامی در سال ۱۹۸۳ / انجام بازداشت‌های غیرقانونی، شکنجه، اعدام و گروگان‌گیری کودکان / نیرویی با توانمندی متوسط در اختیار قدرت / عدم ورود به مسائل سیاسی در حال حاضر
			از پیشرفته‌ترین و مجهزترین ارتش‌ها با تجهیزات عمدتاً اروپایی، آمریکایی و اسراپلی / مداخله نظامی در حفاظت از صلح در هائیتی، قبرس، یوگوسلاوی، کویت، بوسنی و هرزگوین و لیبی / نوسان در رویکرد استقلال طلبی از آمریکا / تضعیف نیروها با هدف لغو مصونیت نیروهای آمریکایی / فاصله‌گیری از برحی از سیاست‌های آمریکا / توافق جدید با روسیه و چین / محکومیت مداخله نظامی آمریکا در افغانستان و عراق
		ساختمان و نیروی انسانی نسبتاً ضعیف	مرکب از نیروی زمینی، دریایی و هوایی / خدمت وظیفه در ۱۸ سالگی / لغو خدمت وظیفه اجباری / تعداد نظامیان بالغ بر ۵۰۰ هزار نیرو / تخصیص بودجه کمتر از ۲ درصد بودجه کل کشور / خشونت علیه سربازان / ضعف جدی ارتش در دفاع از مالویناس / امکان استفاده از خدمت وظیفه اجباری در جنگ، بحران و حالت اضطراری

۷-۵. کدگذاری داده‌های علمی-آموزشی

جدول ۹- مضامین و عبارات کلیدی احصاء شده حوزه علمی-آموزشی

ردیف	مقوله سطح ۲	مقوله سطح یک	مضامین مشترک برحی از عبارات
۱	ضوابط و راهبردهای آموزشی	راهبرد مطلوب ایجاد و توسعه نظام آموزشی مطلوب	آغاز سریع روند صنعتی شدن / تکمیل چرخه سوخت هسته‌ای در اواخر دهه ۶۰ / دهه ۷۰ صادرات تولیدات هسته‌ای / تشکیل سریع نظام آموزشی با هدف همطرابی با اروپا پس از امواج اولیه مهاجرت / پیشنازی در باسوسادی / بیش از ۸۰ درصد باسوساد اوسط قرن بیست / امروزه بیش از ۹۸ درصد باسوساد

ردیف	مفهوم سطح سطح ۲	مفهوم سطح یک	مضامین مشترک برخی از عبارات
		اهداف و مبانی آموزشی	ارائه آموزش های اساسی و فطری به افراد و جامعه توسط دولت جهت ساختن جامعه ای عدالت محور، تضمین توسعه پایدار اقتصادی و اجتماعی کشور، حفاظت و صیانت از حاکمیت و تمامیت ملی و سرزمینی، تعمیق اجرای قوانین دموکراتیک، احترام به حقوق بشر و آزادی های اساسی
		شرایط و مقاطع و ضوابط آموزشی	حضور اجباری کودک و نوجوان ۶-۱۴ ساله در مدارس ابتدایی و دبیرستان در ۲ نوبت صبح و عصر و ۵ روز هفتگه / مهد کودک اختیاری (۴۵ روزه تا ۵ ساله)، پیش دبستانی (۵ ساله ها) / آغاز سال تحصیلی اوایل مارس با تعطیلات تابستانی ۲ ماهه / تعطیلات زمستانی ۱۰ روزه
۱	آموزش عمومی و رسمی	ساختار آموزشی	نظام سیاسی فدرال اما نظام آموزشی سراسری و مرکزی / اجرایی شدن طرح توسط بخش خصوصی، دولتی، تعاضی و اجتماعی / رایگانی آموزش عمومی با تأمین هزینه های لباس خاص مدارس، کتاب و اقلام آموزشی، سرویس مدارس و... توسط دانش آموز / دبیرستان عمومی (همه رشته ها و همه دانش آموزان) اختصاصی (تقسیم به رشته های مختلف) / امکان رایگان آموزش مقدماتی فنی و حرفه ای و هنری در رشته های مختلف / آموزش هنری جهت شکل دهنی فکری و ذهنی در دوران مدرسه به صورت عمومی و تخصصی / وجود آموزش ویژه دانش آموزان با نیاز ویژه (ناتوانی موقت و دائمی ذهنی، بینایی، گفتاری و...) / آموزش بزرگسالان بعد از ساعت کاری روزانه یا همزمان با مدارس عادی / آموزش ویژه روستایی
۲	آموزش خاص اقلیت ها	آموزش بین فرهنگی	آموزش اجباری به زبان مادری و زبان رسمی در برخی از استان ها / کامل تر بودن خدمات مدارس مورد حمایت کلیسا و سازمان های دیگر / افزایش ساعت آموزشی مدارس خاص یهودیان (اهتمام ویژه به آموزش زبان عبری، باورهای مذهبی) / تحمیل تعطیلات مذهبی یهودیان در نظام آموزشی و ... / مسلمانان (آموزش عربی، آموزه های اسلامی و قرآن / تعطیلی روز اول سال نو هجری قمری برای مدارس

ردیف	مفهوم سطح ۲	مفهوم سطح ۱	مظاہین مشترک برخی از عبارات
			خاص مسلمانان
		آموزش خصوصی	کلاس درس در منزل یا بیمارستان در سه مقطع اولیه، ابتدایی و دبیرستان
	دانش آموزان و کادر آموزشی	کل دانش آموزان	بیش از ۱۱ میلیون دانش آموز / ۸ میلیون در مدارس دولتی و ۳ میلیون در مدارس خصوصی
۴	دانش آموزان و کادر آموزشی	معلمان	خانم بودن اکثریت معلمان ابتدایی و دبیرستان / بیش از ۵۰۰ هزار معلم فعال در موقعیت‌های آموزشی مختلف (مهندس، ابتدایی، ثانویه)
	آموزش عالی ریشه دار اما عادی	تعداد واحدهای آموزشی	بیش از ۵۰ هزار واحد آموزشی دولتی (وبه نسبت کمتری خصوصی) / حدودی نیمی از مدارس مختص مقطع ابتدایی و بقیه مهدکودک و مقطع ثانویه (متوسطه) و بیش از ۲ هزار واحد فنی و حرفه‌ای
۵	آموزش عالی ریشه دار اما عادی	تعداد دانشجویان و دانشگاهها	بیش از ۱۰۰ واحد دانشگاهی (دولتی، خصوصی، آموزش عالی، آموزش عالی خصوصی، واحد دانشگاهی استانی، خارجی و بین‌المللی) با بیش از ۱ میلیون دانشجو
		دانشگاه‌های برتر	دانشگاه بوئوس آیروس (بهترین دانشگاه)، دانشگاه ملی کوردوبا (قدیمی ترین دانشگاه ملی کوردوبا)، دانشگاه لابلاتا، دانشگاه صنعتی ملی UTN

۵-۸. آرژانتین؛ قدرتی میانه در عرصه منطقه‌ای و تجارت بین‌المللی
در نظریه روابط بین‌الملل، تنش‌های سیستمی زمانی اتفاق می‌افتد که قدرت‌های میانه همه یا بعضی از ابعاد نظم بین‌الملل که توسط قدرت مسلط ایجاد، تنظیم و کنترل می‌شود، را به چالش می‌کشد. از منظر نظریه‌های لیبرال و واقع‌گرا، صلح و ثبات در نظام بین‌الملل زمانی تضمین می‌شود که بازیگران ضعیف‌تر در سلسله مراتب جهانی با اجبار یا با رضایت، وضع موجود را پذیرند. واقع‌گرایان، رضایت قدرت میانه را به عنوان شرط اولیه برای ثبات بین‌الملل فرض می‌کنند و بیانگر این هستند که بازیگران با توانایی نسبتا مشابه (البته نامتقارن و ناتراز) تعادل صلح ظریف

را حفظ کرده و تمایل به مشارکت در رژیم‌های بین‌المللی داشته که توسط هژمون ایجاد شده‌اند.

آرژانتین، جنوبی‌ترین کشور قاره آمریکا است که در مجاورت کشورهای بزریل، شیلی، آرژانتین، اروگوئه، پاراگوئه و بولیوی قرار گرفته است. توسعه صنعت کشاورزی و دامپروری، استخراج معادن، شرکت‌های تولیدی و خدماتی و نیروی کار فراوان باعث شده است که تولید ناخالص داخلی آن وضعیت خوبی داشته باشد و آرژانتین را به یک قدرت اقتصادی منطقه‌ای و عضو فعال گروه G20 مطرح کند؛ اگرچه با ایده‌آل خود بسیار فاصله دارد. در سال‌های گذشته مقدمات پیوستن این کشور به گروه بربکس مطرح شده بود. در سال گذشته رسماً به این گروه اقتصادی جهانی پیوست اما دولت راستگرای افراطی خاويیر میلئی پس از چند ماه از این گروه خارج شد. این کشور با برخورداری از توانمندی متوسط به عنوان قدرتی میانه در عرصه بین‌المللی به ویژه تجارت جهانی به شمار می‌رود. آرژانتین با ظرفیت‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، جمعیتی (نیروی انسانی)، علمی-فناوری خود می‌تواند جایگاه خود را در آمریکای لاتین تحکیم و تثیت کند و نفوذی موثر در منطقه و در عرصه بین‌المللی دست یابد. جمهوری آرژانتین یکی از این قدرت‌های منطقه‌ای است که شاخص‌های آن در زیر آمده است.

جدول ۱۰- شاخص‌های تعیین کننده قدرت میانه آرژانتین در آمریکای لاتین

ردیف	مفهوم	مظاہمین
۱	توانمندی مادی	تولید ناخالص داخلی متوسط، وسعت سرزمینی و سومین کشور پر جمعیت آمریکای لاتین
۲	ظرفیت بین‌المللی	قدرت نرم و فرهنگی، مدیریت منافع کشورهای ثالث از جمله ایالات متحده و اسرائیل و شتاب‌دهنده منافع غرب بویژه در دولت‌های راستگرا / ایجاد چالش سیاسی با غرب در دولت‌های چپ‌گرا، تمهیل امور بین‌الملل به متابه الگوی رفواری ویژه پس از بزریل / کشوری نسبتاً صنعتی در داخل با توانمندی متوسط در زمینه صادرات مواد غذایی و کالا، همسوی با کشورهای اروپایی
۳	کارکرد هویتی	تلاش جهت ایجاد وحدت در کثرت با وجود چالش‌های قومی و نژادی

براساس بررسی مبانی نظری قدرت میانه (احصاء شده توسط محقق)

۹-۵. سیاست خارجی ایران و آرژانتین

جدول ۱۱- مضماین و عبارات کلیدی احصاء شده سیاست خارجی آرژانتین و ایران

ردیف	مقوله سطح ۲	مقوله سطح ۱	مضامین مشترک برحی از عبارات
۱	پیشنه روابط قبل از انقلاب	دوره قاجاریه	دیرینه بودن روابط / امضای عهدنامه مدت در دوره مظفرالدین شاه و خولیو روکا / تبادل عهدنامه در ۱۹۰۵ در بلژیک (۱۲۰ ساله)
۲	پیشنه روابط قبل از اما	دوره پهلوی	گشاپیش سفارت ایران در بوئنوس آیروس در مرداد ۱۳۱۴ و بازگشایی مجدد آن در ۱۳۲۴ / و تعیین سفیر تام الاختیار ایران در آرژانتین / سفر در بالاترین سطح تا قبل از انقلاب / تبادل علمی استاد و دانشجو / ارائه تسهیلات جهت مبادله، توزیع، فروش کتب، نمایشگاه هنری، فیلم و مستند و... / همکاری و مبادله ورزشی / وجود میادین ایران و آرژانتین در پایتخت های دو کشور / شناخت فرهنگ و تمدن ایرانی / احترام به نام ایران
	روابط سیاسی: اقدام همسو با اهداف متفاوت		همسوی روابط پس از پایان دیکتاتوری آرژانتین و بازگشت به دموکراسی / افزایش روابط با روی کار آمدن حزب رادیکال / آرژانتین؛ حداکثر فاصله سیاسی با آمریکا / ایران: قطع رابطه با آمریکا
	پیشنه روابط قبل از اما	روابط اقتصادی قوی	توسعه روابط پس از جنگ ایران و عراق و افزایش تحریم ها / وارادات کالاهای اساسی از آرژانتین / صادرات نفت از ایران به آرژانتین / حجم مبادلات ۱/۲ میلیارد دلاری محصولات کشاورزی (گندم، برنج، ذرت، دانه روغنی، روغن آفتابگردان و سویا) / تکنولوژی مکمل ایران در حوزه صنعتی و تکنولوژیک، خدمات دارویی، خودروسازی / توسعه خطوط مستقیم حمل و نقل دریایی
	روابط قوی علمی و فناورانه		همکاری هسته ای، خرید سوخت را کنور ایران از آرژانتین
	روابط ریشه دار فرهنگی		تقویت روابط فرهنگی، ترغیب مهاجرت ایرانیان به آرژانتین / تدابع ارائه تسهیلات جهت مبادله، توزیع، فروش کتب، نمایشگاه هنری، فیلم و مستند و... / تبادل علمی استاد و دانشجو / همکاری ورزشی / گسترش روابط بعد از انقلاب

مضامین مشترک برخی از عبارات	مفهوم سطح یک	مفهوم سطح دو	ردیف
۱۳۵۷ / از سال ۱۳۵۷-۱۳۷۰ / دهه ۷۰ شمسی- تاسیس نهاد رایزنی ج.ا. در آرژانتین			
خارج شدن آرژانتین از جنبش عدم تعهد (NAM) / فشار دولت منم بر مسلمانان، شیعیان و ایرانیان / صدور حکم بازداشت اتباع و دیلمات‌های ایرانی / ترک ایرانیان و تقلیل مهاجران ایرانی به ۵۰۰ نفر	تحلیل رفتار روابط سیاسی		
سیاسی شدن روابط اقتصادی / لغو یکجانبه همکاری‌های اقتصادی توسط دولت آرژانتین در زمان سکانداری رئیس جمهور سوری الاصل، سامولن منم / کاهش واردات و صادرات / تحلیل سطح روابط اقتصادی تا توقف / تعلیق روابط اقتصادی	تعلیق روابط اقتصادی	پیشینه روابط بعد از امیاتا به امروز	۳
لغو استاد همکاری دوجانبه ایران و آرژانتین در زمینه هسته ای	لغو روابط علمی و فناورانه		
تعليق روابط فرهنگی / بیشترین هجمه خبری- رسانه‌ای علیه جمهوری اسلامی ایران پس از آمیا	تعليق روابط فرهنگی		

۱۰-۵. جوامع و اقوام پیشناز در آرژانتین با الگوی ارتباطی اثربخش

بررسی‌های محقق نشان می‌دهد که الگوهای ارتباطی موفقی در کشور آرژانتین به مثابه یک قدرت نوظهور بوده است که برخی از آن‌ها مربوط به قدرت‌های جهانی، برخی مربوط به قدرت‌های نوظهور و برخی نیز به قدرت‌های میانه و کوچکی تخصیص یافته است که با راهبرد و راهکارهایی مشخص به ایفای نقش در آرژانتین پرداخته‌اند. هر کدام از آن‌ها عموماً یک محور ارتباطی مرکزی داشته و دیگر محورها در پیرامون آن قرار گرفته و قوام‌بخش آن بوده‌اند؛ البته هر کشوری ممکن است چالش‌های جدی در توسعه روابط با این کشور داشته و یا هنوز هم با چالش‌های جدی رو به رو باشد.

جدول ۱۲- الگوهای ارتباطی موفق در آرژانسین

ردیف	کشور	محور مرکزی ارتباط	محورهای ارتباطی موثر	چالش‌های ارتباطی
۱	ایالات متحده	اقتصادادی	حسن همجانی، همگرایی فرهنگی، اجتماعی و امنیتی با آیالات متحده	فقر و عقب‌ماندگی در برخی از ایالت‌ها / پیامدهای توسعه اقتصادی نامتوازن / رقابت اقتصادی با ایالت‌های متعدد
۲	چین	اقتصادادی	سیاست خارجی، نظامی و امنیتی	عدم ارتباط‌گیری موثر کنگره‌ران ارتباطی با جامعه بزریل / عدم جذبیت فرهنگ و زبان چینی برای آحاد جامعه و مردم
۳	اسپانیا	اقتصادادی	فرهنگی، گردشگری و تاریخی	پیشنهاد سیاسی به دلیل قرن‌ها استعمار و استیصال بومیان
۴	ایتالیا	اقتصادادی	فرهنگی، گردشگری و تاریخی	عدم ظهور و بروز چالش گفتمانی متعارض
۵	مکزیک	اقتصادادی	فرهنگی، اجتماعی	رقابت اقتصادی / عدم ظهور و بروز چالش گفتمانی متعارض
۶	اسرائیل	سیاسی	اقتصادادی، فرهنگی، اجتماعی	جامعه پذیری محدود یهودیان، تنفس عمومی از یهودیان
۷	ترکیه	اقتصادادی	فرهنگی، اجتماعی	سیاسی اگرچه نقطه تمرکز دولت ترکیه نیست. (با توجه به رویکرد حزب حاکم در آرژانسین و نفوذ ارامنه در این کشور)
۸	لبنان	اقتصادادی	فرهنگی، اجتماعی	شائیه دست داشتن حزب الله لبنان در انفجار آمیا به عنوان عاملان / حضور بیش از یک قرن بدون راهبرد و برنامه- ریزی
۹	سوریه	اقتصادادی	فرهنگی، اجتماعی	عدم ظهور و بروز چالش گفتمانی متعارض
-	ایران	سیاسی و اقتصادی	فرهنگی و اجتماعی	فقدان روابط فرهنگی بین دو کشور / محدود بودن به همکاری‌های علمی و

ردیف	کشور	محور مرکزی ارتباط	محورهای ارتباطی موثر	چالش‌های ارتباطی
				دانشگاهی / چالش‌های جدی دولت- های چپ‌گرا با ایران در حوزه اجتماعی و حقوق بشر غربی / مخالفت سیاسی راستگران بویژه افرادی‌ها با سیاست خارجی ج.ا. ایران

برگرفته از داده‌های مصاحبه نخبگانی

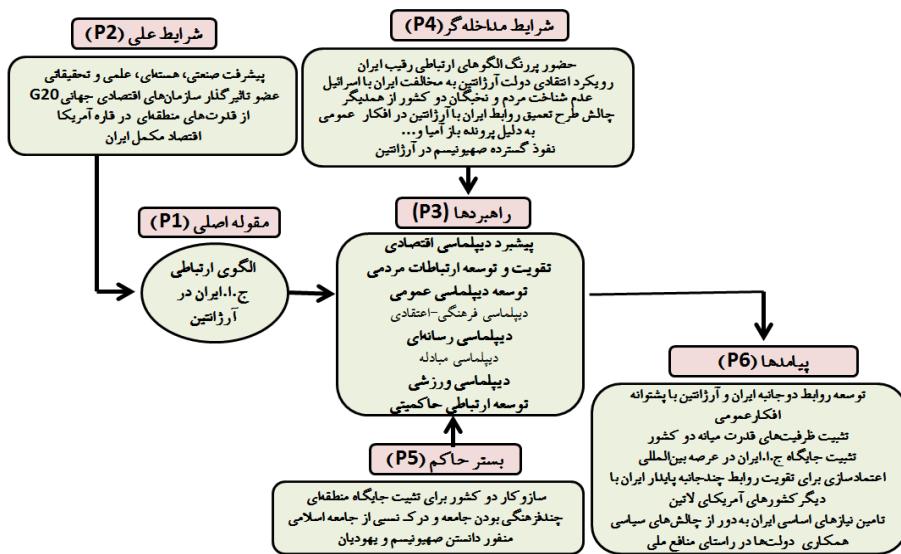
ایالات متحده آمریکا براساس دکترین مونروئه از سال‌ها قبل بر بسیاری از کشورهای آمریکای لاتین به ویژه آرژانتین نفوذ داشته است. آرژانتین بیشترین تعداد یهودیان را پس از اسرائیل و ایالات متحده دارد و این مسئله منجر به تعمیق سطح روابط این سه کشور شده است. آحاد جامعه نگرش مثبتی نسبت به ایالات متحده دارند اما از یهودیان متفرقند. کشور چین، دیگر قدرت بزرگ جهانی در آرژانتین است. اگرچه حضور اقتصادی موفق و چشمگیری داشته اما به حضوری همه جانبه تبدیل نشده است. علی‌رغم اینکه ساختار روابط اقتصادی چین و آرژانتین بالاست و حجم تجارت دو جانبه‌شان در سال ۲۰۲۲ بیش از ۲۴ میلیارد دلار است که تقریباً ۱۶ میلیارد دلار آن صادرات چین به آرژانتین و ۸ میلیارد دلار صادرات آرژانتین به چین بوده است؛ اما فرهنگ و زبان چین از جذابیت بالایی برای شهروندان بزریلی برخوردار نیست. اسرائیل یکی از اصلی‌ترین شرکای اقتصادی و راهبردی آرژانتین بویژه در دولت‌های راستگرا بوده است که نفوذ همه‌جانبه‌ای در آرژانتین از منظر رسانه‌ای - فرهنگی داشته است.

از کشورهای اروپایی نیز نفوذ ایتالیا و اسپانیا به دلیل ریشه‌های تاریخی - فرهنگی حائز اهمیت بوده و مقصد اول سفر یا حتی مهاجرت آرژانتینی‌ها به اروپا محسوب می‌شود و روسیه و ایتالیا در جایگاه‌های بعدی قرار دارند. در بین کشورهای عربی، لبنان، سوریه و فلسطین به دلیل تعداد مهاجران عرب که کمتر از نیمی از آنها مسلمان هستند، در برخی از سطوح حاکمیتی آرژانتین حضور قابل تامیلی دارند و در برده‌های زمانی مختلف ریاست جمهوری، وزارت، شهرداری و دیگر مناصب مهم را به دست آورده‌اند. جمهوری اسلامی ایران اگرچه تا پیش از انفجار مشکوک آمیا روابط خوبی داشت اما پس از آن، سطح

روابط در حوزه‌های مختلف یا به حداقل رسیده و یا تعلیق شده است. طی چند دهه اخیر ج.ا.ایران الگو و راهبرد مشخصی در راستای توسعه روابط خود نداشته است اما عمدت‌ترین مشکل ایران هجمه سنگین رسانه‌ای علیه ایران است که تا این مانع مرتفع نشود، عملاً هیچ اقدام موثری نمی‌توان در این کشور داشت.

در مقاله حاضر تلاش شده است با روش نظریه زمینه‌ای و با انجام مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساختار یافته، کشور آرژانتین و تعاملات بین‌المللی آن را از جهات گوناگون مورد بررسی قرار داده تا جمهوری اسلامی ایران بتواند به یک الگوی ارتباطی موثر با این کشور برسد. نتایج کدگذاری محوری داده‌های فوق در نمودار زیر قابل مشاهده است:

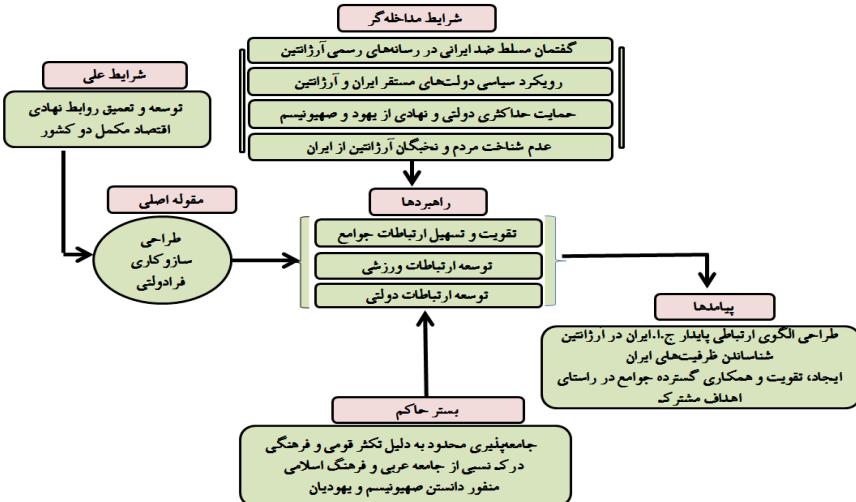
۱- کدگذاری محوری طراحی الگوی ارتباطی جمهوری اسلامی ایران در جمهوری آرژانتین

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش‌های اظهارات و مشاهدات میدانی نمایندگان رسمی جمهوری اسلامی ایران، نخبگان و کارشناسان با تجربه زیسته در جامعه آرژانتین نشان می‌دهد که اگرچه توسعه روابط با این کشور با چالش‌های زیادی روبه رو است اما به دلایل زیادی که در ادامه خواهد آمد، اما از ضرورت و اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

۲- الگوی ارتباطی جمهوری اسلامی ایران در جمهوری آرژانتین

نتایج کدگذاری بر مبنای نظریه مبنایی سیستماتیک نشان می‌دهد پدیده اصلی، شرایط علی، راهبردها، شرایط مداخله‌گر، بستر حاکم و پیامدها به خوبی شناسایی و احصاء شده است. در زیر دلایل انتخاب هر یک از طبقات آمده است.

قضیه ۱: طبقه محوری: الگوی ارتباطی ج.ا.ایران در آرژانتین

این پدیده همان برچسب مفهومی طرح پژوهشی است. همان اتفاق اصلی است که دیگر قضایا ذیل مدیریت، توسعه و کنترل آن انجام می‌شوند. پس از گردآوری داده‌ها و تحلیل آن‌ها مسلم شد که کشور آرژانتین سومین کشور حائز اهمیت در منطقه آمریکای لاتین است که طی سه دهه اخیر روابط دو کشور به دلیل حادثه آمیا در بسیاری از حوزه‌ها قطع و یا تعليق شده است. حال آنکه تا قبل از آن، علی‌رغم موانعی چون دوری مسیر، همسایگی با ایالات متحده، اقتصاد مکمل ایران و... روابط دو کشور در سطح مطلوبی قرار داشت. بررسی‌ها نشان می‌دهد که هر دو کشور جمهوری اسلامی ایران و جمهوری آرژانتین، به ترتیب قدرت نوظهور و قدرت میانه‌ای هستند که پیشان تحولات سیاسی و اقتصادی منطقه هستند؛ اگرچه در تحولات اخیر منطقه جنوب غرب آسیا و تهاجم غیرانسانی و غیرقانونی رژیم

صهیونیستی علیه فلسطین، وجهه جمهوری اسلامی به واسطه حمایت قاطع از فلسطین در جهان و بویژه در بین اعراب و مهاجران فلسطینی دور از وطن مثبت شده است؛ فلذا جهت از سرگیری روابط دوجانبه و منطقه‌ای ضرورت دارد که سوء تفاهم‌های پیش آمده در خصوص انفجار انجمان یهودیان آرژانتین، آمیا برطرف شده و مسیر کنش‌گری موثر دو کشور در فضای بین‌المللی هموار گردد.

قضیه ۲: شرایط علی: پیشرفت صنعتی، هسته‌ای، علمی و تحقیقاتی شرایط علی به حوادث یا وقایعی دلالت دارد که به وقوع، رشد و توسعه پدیده محوری منتهی می‌شود. با توجه به همکاری‌های گذشته دو کشور در زمینه فرهنگی، سیاسی و همین‌پیشرفت صنعتی، هسته‌ای، علمی و تحقیقاتی آرژانتین در حال حاضر، درخواست عضویت و پیوستن آرژانتین به بریکس از سال ۲۰۱۵ (آرژانتین در سال گذشته به بریکس پیوست اما به دلیل سیاست‌های خاوری میلیئی از بریکس خارج شد)، عضویت آرژانتین در گروه ۲۰ (G20)، از قدرت‌های منطقه‌ای بودن در قاره آمریکا و همچنین اقتصاد مکمل ایران بودن تفاهم‌نامه‌های همکاری مجدد از سر گرفته شده و سطوح همکاری فناورانه گسترده‌تر شود. آرژانتین از قدرت‌های میانه‌ای است که به واسطه مسائل سیاسی و اقتصادی، مورد توجه سیاست خارجی ایران قرار گرفته است. ضرورت دارد که جمهوری اسلامی ایران ارتباط هوشمندانه‌ای را در همه زمینه‌ها بویژه علمی و صنعتی با این کشور برقرار کند.

قضیه ۳: راهبردها: توسعه ارتباطات رسمی و مدنی جمهوری اسلامی ایران باید راهبردی پایدار در توسعه روابط با آرژانتین داشته باشد و پیشران آن حل چالش‌های سیاسی است که همواره از طریق آموزش، محیط سیاسی و رسانه‌ها پمپاژ شده است. در همین راستا ضرورت دارد که دیپلماسی عمومی به صورت جدی فعال شود.

تقویت دیپلماسی عمومی: براساس بررسی های انجام شده، دیپلماسی عمومی بهتر است در سه حوزه دیپلماسی رسانه‌ای، دیپلماسی مبادله و دیپلماسی فرهنگی - اعتقادی محقق شود.

دیپلماسی رسانه‌ای: جامعه آرژانتین یک جامعه‌ای صنعتی است که چالش‌های جدی در زمینه توسعه یافته‌گی دارد؛ اما ضرورت دارد پیش از هر چیز با فعال کردن دیپلماسی رسانه‌ای بر گفتمان غالب ایران‌هراسی، شیعه‌هراسی و اسلام‌هراسی که توسط رسانه‌های مطرح و مرجع القاء شده است؛ فائق آید. استفاده از ظرفیت هیسپان‌تی‌وی، ایجاد فرصت‌هایی نو در فضای مجازی و رسانه‌های سنتی مثل رادیو و تلویزیون می‌تواند مفید واقع شود. همچنین برقراری ارتباطی موثر با رسانه‌های مستقل و غیررسمی آرژانتینی از جمله رسانه‌های نوین (فضای مجازی و...) می‌تواند گامی موثر باشد.

دیپلماسی مبادله: نیروی انسانی و جمعیت از قرون و اعصار گذشته تا به امروز همواره از عناصر تعیین کننده قدرت بوده است. فعال سازی دیپلماسی مبادله از طریق گسترش همکاری‌های علمی-دانشگاهی از طریق تبادل استاد و دانشجو و همچنین نخبگان و متخصصان حوزه‌های مختلف حائز اهمیت است. گسترش ارتباطات انسانی از طریق مهاجرت امری بدیهی است؛ فلذًا ضرورت دارد زیرساخت‌های آن به عنوان یک سیاست راهبردی در دستور کار مقامات رسمی جمهوری اسلامی ایران قرار بگیرد. حضور فعال آحاد جامعه مسلمان و ایرانیان در بخش‌های دانشگاهی، علمی-تحقيقیاتی، خدماتی و اجتماعی (توریسم، هتل‌داری، تجارت و خدماتی) و سیاسی و مدیریتی می‌تواند دستاوردهای مادی، مالی و راهبردی چشمگیری برای آرژانتین و ایران داشته باشد.

تقویت و توسعه ارتباطات مردمی: به دلیل حادثه آمیا شناخت جامعه هدف از ایران شناختی مخدوش است. مقتضی است شناخت مردم و نخبگان حوزه‌های

مختلف دو کشور از همدیگر بیشتر شود. این مسئله باعث می‌شود که قرائت جدید مبتنی بر اهداف فطری و حق‌بینانه انقلاب اسلامی و ج.ا.ایران به جهان ارائه شود.

دیپلماسی ورزشی: کشور آرژانتین در ورزش، به ویژه ورزش‌های همگانی سرآمد است، از سوی دیگر باشگاه‌های ایران برای حضور حرفه‌ای خود در میادین ورزشی جهانی بهتر است از ظرفیت مریبان، بازیکنان و مدیریت ورزشی آرژانتین استفاده کنند. این مسئله نه تنها منجر به تقویت ورزش کشور می‌شود، بلکه به دلیل اقبال عمومی آرژانتینی‌ها به ورزش همگانی بویژه فوتبال به اصلاح نگرش جامعه هدف کمک خواهد کرد.

توسعه روابط سیاسی: کشور ایران طی چند دهه اخیر در صدد بوده است تا با همه کشورهای جهان به جز اسرائیل و ایالات متحده ارتباط حسن‌های داشته باشد. در این میان برخی کشورها بویژه کشورهای غرب تمدنی به دلیل همسویی با سیاست‌های ایالات متحده آمریکا و اختلاف ایدئولوژیک با ایران تعارضاتی داشته‌اند. یکی از این کشورها آرژانتین است که پس از حادثه آمیا روابط دو کشور با چالش‌های سیاسی-امنیتی زیادی رو به رو شد. با اهتمام ویژه بر شفاف‌سازی مسئله آمیا و دفاع از اتهامات بی‌اساس علیه ایران، می‌توان گامی موثر برداشت.

پیشبرد دیپلماسی اقتصادی: اگرچه در گذشته روابط اقتصادی قابل قبولی به ارزش بیش از ۱ میلیارد دلار بین دو کشور بود، اما پس از حادثه آمیا و روی کار آمدن دولت کارلوس منم، سطح روابط اقتصادی بسیار تقلیل پیدا کرده و در برخی از حوزه‌ها از جمله چرخه سوخت هسته‌ای به طوریک‌جانبه قطع شد. با توجه به شاخص‌های اقتصاد مکمل و مزیت نسبی تجارت ایران با این کشور؛ ظرفیت توسعه روابط بسیار بیشتر از وضع فعلی است. همچنین تراز تجاری ایران با آرژانتین منفی و بر واردات متمن کرده است؛ ضرورت دارد توسعه صادرات در دستور کار قرار بگیرد.

قضیه ۴: شرایط مداخله‌گر: طراحی سازوکارهای فرهنگی-اجتماعی

شرایط مداخله‌گر، مجموعه‌ای از متغیرهای میانجی و واسط هستند که تاثیر چشمگیری بر راهبردهای اتخاذ شده ایران و آرژانتین دارند. جامعه چندملیتی آرژانتین از مهاجران مختلف از کشورهای متفاوت تشکیل شده است که هر کدام با اهداف و اغراضی به این کشور وارد شده‌اند. با توجه به ریشه دوستانه اقلیت یهود و صهیونیستم بین‌المللی، منافع قدرت‌های جهانی و دیگر اقوام و دول ثالث در آرژانتین، فعالیت و حضور ایران با پیچیدگی‌هایی رو به رو شده است.

علی‌رغم قدرت حداکثری صهیونیست‌ها در آرژانتین، به دلیل منفور بودن این اقلیت در افکار عمومی و حضور اقلیت اعراب و مسلمانان در این کشور، اقبال آحاد جامعه به سمت صهیونیست‌ها بسیار کم تر بوده و روشنگری در خصوص مسئله سیاسی-حقوق بشری فلسطین در این جامعه امری بسیار ملموس است. با روی کار آمدن دولت‌های سویاپلیست و چپ‌گرا، اگرچه کشورها به لحاظ سیاسی ترغیب می‌شوند تا روابط خود را گسترش دهند اما به لحاظ متغیرهای فرهنگی و اجتماعی چالش‌های جدی با استانداردهای فرهنگی-اجتماعی به عنوان قانون پذیرفته شده در ایران دارند. از سوی دیگر با به قدرت رسیدن راست‌گراها در این کشور، چالش‌های فرهنگی-اجتماعی ما با آرژانتین به مراتب کمتر شده اما چون چالش‌های سیاسی-امنیتی نمایان و برجسته‌سازی می‌شود، نمی‌توان ابتکار عمل جدی در این زمینه داشت.

کشورهای ایالات متحده آمریکا، اسپانیا، ایتالیا، رژیم صهیونیستی، لبنان، سوریه و ترکیه به واسطه مهاجران‌شان توانسته‌اند طی سال‌های اخیر ارتباطات خود را در زمینه‌های مختلف افزایش بدهند. با توجه به موانع جدی توسعه روابط از سوی گروه‌های فشار در آرژانتین، ضرورت دارد اهتمام ویژه‌ای به افزایش شناخت دو جامعه ایران و آرژانتین از هم‌دیگر داشته باشیم. تا این لحظه نخبگان سیاسی-اجتماعی دو کشور و رسانه‌ها تلاش جدی در این زمینه نداشته‌اند و این مسئله منجر

به آن شده است که توسعه روابط همه جانبه در افکار عمومی دو کشور به شدت متاثر از رسانه‌های غربی بوده و مورد پذیرش قرار نگیرد.

قضیه ۵: بستر حاکم؛ تقویت پیشانه‌های دو کشور ایران و آرژانتین
 بستر یا زمینه، شرایط خاص موثر بر کنش‌ها و تعاملات است و نشانگر سلسله خصوصیات ویژه‌ای است که به پدیده‌ای دلالت کرده و به ترسیم حقایق فضای حاکم بر عمل ارتباطی می‌پردازد. ایران به دلیل تفاوت ایدئولوژیک با غرب با محوریت ایالات متحده و جامعه آرژانتین، به دلیل چنبره زدن صهیونیست‌ها بر این کشور خواهان تغییر وضع موجود است، اگرچه در اهداف فرعی، تاکتیک، شیوه و دستاوردها ممکن است با هم تفاوت‌هایی داشته باشند؛ اما از آن جایی که جامعه آرژانتین مستعد و آماده پذیرش فرصت‌های جدید توسعه روابط است، تدوین سازوکاری هوشمندانه می‌تواند موثر واقع شود. از سوی دیگر بیش از ۳۰ دهه است که روابط تجاری جمهوری اسلامی ایران با آرژانتین بسیار ناچیز بوده است و دیپلماسی اقتصادی با تمرکز بر معرفی بازار طرفین و تامین اقلام اساسی و صنایع مورد نیاز فرصتی است تا ضمن رفع شدید نیاز داخل، طرفین تلاش کنند تا حد امکان چالش جدی سیاسی-امنیتی را به حداقل ممکن برسانند.

پیامدها؛ تثیت ظرفیت‌های قدرت نوظهور ایران در آرژانتین، آمریکای لاتین و جهان

توسعه روابط دو جانبه ایران و آرژانتین با پشتوانه افکار عمومی دو کشور؛ به دلیل نفوذ یهودیان، دولت‌های راست‌گراها همواره مخالف ایران هستند و دولت‌های چپ‌گرا نیز با احتیاط زیادی در خصوص ایران اعلام موضع می‌کنند. اگرچه در گذشته شناخت عمومی جامعه آرژانتین از ایران محدود به سیاهنمایی رسانه‌های جریان اصلی و فضاهای آموزشی علیه ایران بود، اما در پی تحولات خاورمیانه با تمرکز بر حمایت همه‌جانبه ج.ا. ایران از فلسطین علیه صهیونیسم بین‌الملل بویژه

اسرائيل و منفور بودن صهیونیست‌ها در بین آرژانتینی‌ها، نگاه تازه‌ای شکل گرفته و کنجدکاوی بیشتری نسبت به شناخت ایران و سیاست‌هایش ایجاد شده است.

در همین راستا ضرورت دارد که ایران راهبرد مشخص و هوشمندی را در پیش بگیرد. از سوی دیگر در ایران نیز در ک صحيح از ظرفیت‌های کشور آرژانتین وجود ندارد و شناخت ایرانیان از اين کشور به وابسته ورزش‌های همگانی آن بویژه فوتbal است. جمهوری اسلامی در گام نخست باید جایگاه خود را در افکار عمومی آحاد جامعه آرژانتین پیدا کند. فعال کردن دیپلماسی فرهنگی و به صورت جدی دیپلماسی رسانه‌ای یکی از مهم‌ترین اقداماتی است که باید انجام شود تا با فرهنگ، هنر، ادبیات، سیاست و رویکرد کلان ج.ا.ایران آشنا شوند. بازنمایی یک ایران پیشرفته در اوج تحریم بسیار حائز اهمیت بوده و نقش الگویی دارد. ضروری است از طریق فعالان فضای مجازی بلاگرهای، واينرها و...در یوتیوب، اينستاگرام و دیگر شبکه‌های اجتماعی، ایران به جامعه آرژانتین شناسانده شود. شناساندن ظرفیت‌های علمی-تحقیقاتی ایران یکی از اقدامات بسیار موثری است که می‌توان استارت آپ ها و مراکز دانش‌بنیان را نسبت به ایران حساس کرده و آنان را ترغیب به همکاری کرد.

ثبت جایگاه ج.ا.ایران در عرصه بین‌المللی: با تمرکز بر تقویت و توسعه ظرفیت‌های قدرت نوظهور ایران و گسترش روابط دوچانبه با کشور آرژانتین، جمهوری اسلامی می‌تواند کنش‌گر موثری در منطقه و جهان باشد.

اعتمادسازی برای تقویت روابط چندچانبه ج.ا.ایران با دیگر کشورهای آمریکای لاتین: گسترش روابط دوچانبه ایران با آرژانتین می‌تواند درهای تقویت و توسعه روابط خارجی ایران با کشورهای آمریکای لاتین را باز کرده و تضمینی برای جلب اعتماد عمومی در بین نخبگان و افکار عمومی در ایران و جوامع لاتین شود.

تامین نیازهای اساسی ایران به دور از چالش‌های سیاسی: با وجود اینکه در جامعه آرژانتین دو حزب چپ‌گرا و راست‌گرا وجود دارد که هر کدام از آن‌ها

برخی تعارضات گفتمانی در حوزه سیاسی و اجتماعی با جمهوری اسلامی ایران دارند؛ اما با پیشبرد دیلماسی اقتصادی، علاوه بر تامین نیازهای اساسی کشور در حوزه کشاورزی می‌توان چالش‌های سیاسی و اجتماعی را به حداقل رسانده و روابطی پایدار را با ملت و دولت آرژانتین پیش برد.

کد گذاری انتخابی: الگوی ارتباطی جمهوری اسلامی ایران در جمهوری آرژانتین هدف نظریه‌پردازی بنیادی در اکثر موقع نظریه‌سازی است. برای تبدیل تحلیل به نظریه، باید طبقات به طور منظم در هم آمیخته شوند. طبقه محوری باید به طور نظام-مند به دیگر طبقات ربط داده شده و روابط را در چارچوب یک روایت ارائه کند و طبقاتی که نیاز به بهبود و توسعه دارند، تقویت و اصلاح کند و یا مدل رهیافتی را به هم ریخته و به صورت ترسیمی نظریه نهایی را نشان می‌دهد. (دانایی فرد و اسلامی، ۱۳۸۹: ۱۳۴) این نظریه سازوکارهایی را بیان می‌کند که از طریق آن فرایند توسعه ارتباطی ایران در آرژانتین شکل می‌گیرد. در این نظریه در راستای تحقق مقوله اصلی، مبنی بر شرایط علی، راهبردهایی ارائه می‌شود که باید متناسب با شرایط مداخله‌گر و مبنی بر بستر حاکم کنش‌گری موثر دو کشور در جامعه بین‌المللی باشد تا پیامدهای فوق محقق شود.

بر طبق ادبیات پژوهش، امروزه، توسعه ارتباطات تحولی ژرف در جوامع انسانی، ساختارهای سنتی، دولتها و رفتار آنان در عرصه بین‌المللی ایجاد کرده است. دولت ایران و آرژانتین خواهان معرفی و تثییت جایگاه منطقه‌ای و بین‌المللی خود هستند؛ فلذاً ضرورت دارد روابط این دو جامعه، بیش از پیش تقویت شود. بر اساس نتایج کاوش، الگوی رفتاری دولت آرژانتین در نظام بین‌الملل به مسائل داخلی و رویکرد حزب حاکم گره خورده است. اما از آنجایی که آرژانتین، مستعدترین کشور ضدصهیونیستی آمریکای لاتین بوده و به دلیل چالش‌های جامعه‌پذیری، حیات و قوام این کشور در تقویت بنیان‌های ملی گرایی، استقلال‌طلبی و پیشرفت

صنعتی و اقتصادی است؛ لذا ضرورت دارد جمهوری اسلامی ایران راهبرد ثابت با تاکتیک متغیر متناسب با تغییرات جامعه هدف را در مواجهه با جامعه، رسانه‌های اجتماعی، نهادهای مدنی، و دولت آرژانتین در پیش بگیرد. همچنین با توجه به هجمه رسانه‌ای سنگین علیه ایران در این کشور، باید ظرفیت‌های چند بعدی دیپلماسی عمومی را با رویکرد ارتباطات توسعه و با تمرکز بر دیپلماسی رسانه‌ای، دیپلماسی فرهنگی و دیپلماسی مبادله، فعال و گسترش داد.

پیشنهادهای کاربردی و رسانه‌ای

۱- براساس پژوهش‌های انجام شده، جامعه آرژانتین جامعه‌ای خداباور و اغلب کاتولیک است. از آنجایی که اعراب و مسلمانان لبنانی، سوری، فلسطینی و... بیش از یک صدۀ است که در این کشور با دیگر ادیان و مذاهب به صورت مساملت آمیز زندگی می‌کنند، این مسئله باعث شده است تا هجمه‌های رسانه‌ای علیه اسلام کمرنگ شود. از سوی دیگر ج. ایران اعتقاد به پیشبرد اهداف خود با تمرکز بر شاخص‌های آزادی‌بخش چون فقرستیزی، عدالت‌ورزی و ظلم‌ستیزی دارد که مردم این کشور قرن‌هاست که با چالش‌های آن دست و پنجه نرم می‌کنند. فعال‌سازی هوشمندانه ظرفیت الاهیات رهایی‌بخش با محوریت کلیسا و دیگر مراکز دینی وحدانی برای مقابله با فقر، استثمار و بی‌عدالتی می‌تواند موثر باشد.

۲- به دلیل اهمیت توسعه روابط با دولت-ملت آرژانتین، دولت‌های مختلف ایرانی با هر رویکرد سیاسی باید از جزیره‌ای و سلیقه‌ای عمل کردن در تعامل با جامعه آرژانتین پرهیز کنند. در همین راستا ضرورت دارد یک راهبرد اساسی فراخوبی برای برقراری رابطه موثر با جامعه یهودستیز آرژانتین در دستور کار قرار بگیرد و از ظرفیت‌های پیشان این امر به خوبی استفاده شود.

۳- براساس بررسی‌ها، جامعه هدف شناخت مخدوشی از ایران دارد. شناساندن ظرفیت رسانه‌ای ایران به جامعه آرژانتین بویژه رسانه‌های برومنزی جمهوری اسلامی ایران جهت شناخت بیشتر و همکاری رسانه‌های جنوب-جنوب می‌تواند به

ترمیم چهره ایران در افکار عمومی کمک کند. تبلیغات رسانه‌ای گستردۀ در آرژانتین جهت شناساندن صحیح ایران به افکار عمومی از طریق اساتید دانشگاه، دانشجویان، بلاگرها و ... می‌تواند اقدامی بسیار اثربخش باشد.

۴- ظرفیت گردشگری یکی از پرهای مهم اقتصاد آرژانتین است. ایجاد و تقویت ظرفیت گردشگری و فعالیت‌های فرهنگی-رسانه‌ای در آرژانتین و ایران یکی دیگر از راهکارهای چندمنظوره بسیار موثر توسعه روابط فرهنگی است.

۵- از اقدامات موثر در خصوص توسعه ارتباطات مدنی و پیشران روابط فرهنگی، دیپلماسی مبادله است که تاسیس، تقویت و توسعه هوشمندانه ظرفیت‌های علمی-آموزشی ایران در آرژانتین از جمله دانشگاه، مدارس تخصصی، موسسات فرهنگی و اجتماعی برای آحاد جامعه بویژه جوانان است.

۶- با توجه به ظرفیت بسیار عظیم نیروی انسانی تحصیل کرده ایرانی در حوزه‌های مختلف بویژه علوم انسانی، علوم پایه، پزشکی و فنی-مهندسی، ضرورت دارد تا شرایط مهاجرت دائمی نخبگان، دانشجویان، خانواده‌ها و آحاد جامعه ایرانی به آرژانتین تسهیل و حمایت وزارت خارجه از آنان در زمان اقامت در دستور کار قرار بگیرد.

۷- تقویت سفارت ج. ایران در آرژانتین اقدامی کلیدی و اساسی است که این مهم از طریق بکارگیری نیروی انسانی جوان، معهده، پرتلایش و فعال در راستای پیشبرد منافع ملی در دستور کار قرار بگیرد.

۸- شناساندن ظرفیت‌های گستردۀ و متنوع آرژانتین برای نخبگان حوزه‌های مختلف از طریق فضای مجازی، رسانه ملی، خبرگزاری‌های مطرح و ایجاد سایت تخصصی دو زبانه معرفی ایران و آرژانتین جهت بازنمایی ظرفیت‌های دو کشور برای آحاد جامعه و ترغیب بلاگرها ایرانی به سفر به آرژانتین و شناساندن و معرفی

ظرفیت‌های مالی، تجاری و فرهنگی و گردشگری این کشور برای زندگی می‌تواند موثر باشد.

۹- با توجه به قوی بودن بخش خصوصی در آرژانتین جهت سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، سیاست تسهیل مهاجرت آرژانتینی‌ها به ایران، توسعه صنعت توریسم و فعالیت‌های دوچانبه اقتصادی می‌تواند در دستور کار قرار بگیرد.

۱۰- تقویت و متنوعسازی تبادلات تجاری و سرمایه‌گذاری صنعتی و عمرانی ایران در آرژانتین می‌تواند عاملی بسیار موثر و راهگشا در توسعه روابط باشد. کیفیت محصولات و خدمات شرکت‌های ایرانی باید به سطح مطلوبی برسد. پیشنهاد می‌گردد برای سرمایه‌گذاری برندهای مطلوب و معترف ایرانی در آرژانتین تبلیغات تجاری موثری صورت بگیرد.

فهرست منابع

۱. توسو، دایا کیشان، (۱۳۹۴)، ارتباطات بین‌المللی تاریخچه، نظریه‌ها و زیرساخت‌ها، ترجمه محمدمهری و حیدری، تهران: تاریخ و ادب
۲. جی. ویارد، هوارد، اف. کلاین، هاروی (۱۳۸۷)، آمریکای لاتین، سیاست، حکومت و توسعه، ترجمه علیرضا قربانپور، چاپ نخست. تهران: موسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران.
۳. دادگران، سید محمد (۱۳۷۷)، مبانی ارتباطات جمعی، چاپ دوم، تهران: انتشارات فیروزه.
۴. جعفری، علی‌اکبر و فلاح، مهرداد (۱۳۹۷)، «قدرت اقتصادی بریکس و بدیل برای اقتصاد لیبرال غرب»، فصلنامه سیاست، ۴۸(۱)، ۱-۱۸.
۵. خانیکی، هادی: قدرت، جامعه مدنی و مطبوعات، تهران: انتشارات طرح نو، ۱۳۸۱، صص ۲۳۱-۳۳۱
۶. خیرمند، احمد رضا (۱۳۹۲)، جامعه و فرهنگ آرژانتین، سازمان فرهنگ و

- ارتباطات اسلامی، تهران: موسسه فرهنگی، هنری و انتشارات بین‌المللی الهدی
۷. دانسلی، مارسل (۱۳۹۶)، فهم نشانه‌شناسی رسانه‌ها، ترجمه گودرز میلانی و بهزاد دوران، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
۸. دونزباخ، ولگانگ، (۱۳۹۵)، ارتباطات توسعه، دانشنامه موضوعی بین‌المللی ارتباطات ۱، ترجمه حسن بشیر و حسین حسنی، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
۹. راجرز، اورت میچل (۱۴۰۲)، تاریخ تحلیلی علم ارتباطات ترجمه غلامرضا آذری، تهران: آنژه
۱۰. راد گودرزی، معصومه، صفری، عسکر (۱۳۹۸)، «نهادسازی منطقه‌ای چین و آینده نظام بین‌المللی لیبرال»، فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست، ۸ (۳۰)، ۲۲۷-۲۶۲.
۱۱. لرنر، دانیل (۱۳۸۳)، گذر از جامعه سنتی (نوسازی خاورمیانه) مترجم غلام رضا خواجه سروری، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.
۱۲. لیندلوف، تامس، تیلور، برایان (۱۳۹۷)، روش تحقیق کیفی در علوم ارتباطات، ترجمه عبدالله گیویان، چاپ سوم، تهران: انتشارات همشهری.
۱۳. معاونت پژوهش‌های سیاسی-حقوقی (۱۳۹۵)، تدوین و اجرای دیپلماسی اقتصادی: بررسی تجربه بربادی، دفتر مطالعات سیاسی، کد موضوعی ۲۶۰، شماره مسلسل ۱۴۹۴۲
۱۴. ملکات، سرینوس، استیوز، لزلی، (۱۳۸۸)، ارتباطات توسعه در جهان سوم، ترجمه شعبانعلی بهرامپور، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری.
۱۵. مولانا، حمید، (۱۳۹۱)، ارتباطات جهانی در حال گذر، تهران: انتشارات سروش.
۱۶. میرترابی، سعید، فلاح، مهرداد (۱۴۰۱)، «چین، بریکس و تحول در نظام نهادی اقتصاد جهانی»، دوره پنجم، شماره دوم، صص ۴۴۶-۴۱۵

منابع لاتین

- 17.Alberdi, Juan Batista, (2005), política y sociedad en Argentina, Venezuela: Caracas, Fundacion Biblioteca Ayacucho.
- 18.Abu Bakr, H. (2018), BRICS Plus model can unite developing economies. available at: <http://en.people.cn/n3/2018/0728/c90000-9485685.html>.
- 19.Arapova, E. (2019), The BRICS Plus” as the First International Platform Connecting Regional Trade Agreements. *Asia-Pacific Social Science Review*, 19 (2), 30–46.
- 20.BRICS. (2015), VII Brics Summit: Ufa Declaration. Available at <http://brics.itamaraty.gov.br/category-english/21-documents/253-vii-brics-summit-ufa-declaration>. 1-15.
- 21.BRICS. (2016), 8th Brics Summit Goa Declaration. 1-10. Available at <http://brics.itamaraty.gov.br/images/pdf/GoaDeclarationandActionPlan.pdf>.
- 22.BRICS. (2017), Brics Leaders Xiamen Declaration. Available at www.brics.utoronto.ca/docs/170904-xiamen.pdf.
- 23.Beltran, S (1980), “A farewell to Aristotle: Horizontal Comunication”, 5, 5_41.
- 24.Beltrán, L. (1970): Communication in Latin America: persuasion for status quo or for national development? Thesis for the degree of Ph.D. East Lansing, Michigan State University, Department of Communication.
- 25.Beltrán, L. (2005): “La comunicación para el desarrollo en Latinoamérica: recuento de medio siglo”. Documento presentado al III Congreso Panamericano de la comunicación. Panel 3: “Problemática de la Comunicación para el Desarrollo en el contexto de la Sociedad de la Información”. Universidad de Buenos Aires. Buenos Aires. Disponible en: http://www.infoamerica.org/teoria_textos/lrb_com_desarrollo.pdf [Consulta: 2016, 15 de febrero]
- 26.Charmaz, Kathy(2012), "The Power and Potential of Grounded Theory", Medical Sociology online, Volume 6, Issue 3
- 27.Di Filippo, A. (2007): La Escuela Latinoamericana del Desarrollo. Cinta Moebio, pp.124-154.
- 28.Freire, Paolo. (1970): Pedagogía del oprimido. Nueva York, Herder & Herder.
- 29.Garcés Corra, R., (2013): “Siete tesis sobre la prensa cubana” tomado de Cubahora, 17 de julio, Disponible en: <http://bit.ly/1KPIrsz> [Consulta: 2016, 12 de junio].
- 30.Giddens, A. (1995): Modernity and self-identity: Self and society in the late modern age. Cambridge:, Polity.
- 31.Kaplún, M. (1990): Comunicación entre grupos. El método del cassette-

- foro. Buenos Aires, Humanitas.
- 32.Kaplún, M. (1985): El comunicador popular. Quito, CIESPAL.
- 33.MacAnnany.E (1988): Root of the past, seeds of the present, Jornal Of Communication, 38, 109-122.
- 34.Martín-Barbero, J. (2002): La educación desde la comunicación. Buenos Aires, Grupo Editorial Norma.
- 35.Pasquali, A. (1963): Comunicación y cultura de masas. Caracas, Universidad Central de Venezuela.
- 36.Servaes, J. (2012): “Comunicación para el desarrollo sostenible y el cambio social. Una visión general” en CIC Cuadernos de Información y comunicación. Vol.17. pp. 17-40. Disponible en: <https://revistas.ucm.es/index.php/CIYC/article/viewFile/39256/37839> [Consulta: 2016, junio 11]
- 37.Strauss, A and Corbin, J (1998), Basics of Qualitative Research Techniques and Proceders For Developing Grounded Theory, CA:Sage.
- 38.Shah,H. Wilkins,K (2005), Reconsidering geometries of development. Perspectives on Global Development and Technology 3(4), 395-416
- 39.Coutrymeters: https://coutrymeters.info/en#google_vignette

جريان شناسی عرفان در آمریکای لاتین

حسن اردشیر لاجیمی^۱

دکتری تصوف و عرفان اسلامی، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۲۴ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۲۷

چکیده

عصر حاضر را عصر معنویت خوانده اند که بشر امروزی برای رهایی از ملال و خستگی مفرط دنیای مدرن بدان پناه برده است. معنویت یا عرفان‌ها بخاطر توجه فطری بشر، در هر محیطی با توجه شرایط جغرافیایی و تاریخی و دینی ظهور یافته اند که اثرات آن به تناسب حق مداری، در انسان متفاوت است. از این روی جريان شناسی آن می‌تواند به آثار آن و واقعیات و علت‌های ایجادی و ایجادی و گسترش آن پی‌برد. عرفان‌های آمریکای لاتینی از جمله جريان‌های فعال عرفانی معاصر است که بواسطه خواستگاه اش در ادبیان ابتدایی سرخپوستی آثار و ناهنجاریهای فراوانی از خود در ذیل چهره حق نمایش پنهان نموده است.

واژگان کلیدی

عرفان سرخ پوستی، دون خوان، کاستاندا، پائولو کوئیلو، آمریکای لاتین.

مقدمه

۱. ساختار وجودی انسان‌ها به گونه‌ای است که میل به معنویت و مفاهیم ماورایی در خمیر مایه آن نهفته است. عدم دسترسی به معنویت‌های الهی که هماهنگ با فطرت است، راه را برای ظهور معنویت‌های بشری که برخاسته از محدودیت‌هاست

1. E-mail: shlajimi@gmail.com

باز می گذارد. محدودیت ها و گرفتارها و درماندگی بشر در سایه جنگ های جهانی و بن بست های مکتب های اومانیستی فرصتی را ایجاد کرد تا جریان های معنویت گرا و به بیانی جریان های عرفانی رخ نماید. هرچند که در بسیاری از موارد جریان های جدید در سایه و کنار مکتب های قدیمی تر متولد می شوند.

۲. برخی از عوامل پیدایش جربان های عرفانی در جهان با وجود بن بست ها و مشکلات روحی و روانی جوامع غربی، چند دهه ای است که از پوسته اومانیستی خود بیرون آمده است، تا در سایه عرفان و معنویت به آرامش و آسایش برسد.
(اردشیری لاجیمی، سراب معنویت، ص ۲۴)

الف) فطرت های معنویت گرو! سرشت همه انسان ها الهی است و هیچگاه این نور افول نمی کند(کلینی، کافی، ج ۲، ص ۱۲)، و همین امر سبب شد تا گرایش هایی که از درون آدمی سربرکشیده و او را به سوی سرچشمه های ییکران هستی هدایت کند. البته این در صورتی است که انسان بتواند، میان فطرت و طبیعت خویش و نیازهایش فاصله اندازد و آنها را باز شناسد.(شاه آبدی، رشحات البحار، ص ۳۰)

ب) بن بست های فلسفه مدرن؛ با ورود قرن بیستم، و نیز دو جنگ جهانی و مشکلات فراوان روحی، روانی و زیست محیطی و تردیدهای جدید انسان غربی را دوباره به گذشته کهنه سوق داد، تا کمبودهای معنوی خود را از آن ساحت جبران نماید. در نتیجه تلاش فراوان نمود تا عالم غیب و فراتبیعت را با راه های مرموز و سحرآمیز و غیرعقلانی جستجو کند.(توبیچل، اکنکار کلید جهان های اسرار، ص ۱۵)

ج) بحران های روانی و اجتماعی؛ در دهه های اخیر جوامع غربی، دچار بحران های روانی و اجتماعی گسترده ای شده است. در چنین شرایطی راهی جز بازگشت به سوی خدا و معنویت مطرح نیست و اندیشمندانی چون ویکتور فرانکل نشان داده اند که با معنویت می توان از شدت این بحران ها کاست و رنج های روانی را تحمل

نمود.(اردشیری لاجیمی، سراب معنویت، ص ۲۷)

د) تحقیقات تازه علوم روانشناسی و فرادروانشناسی؛ علوم روانشناسی و فرادروانشناسی با آزمایش روی انسان و دریافت نتایج فراوانی بر فیزیولوژی بدن و برخی از مؤلفه‌ها چون عشق گرایی و تخیل مثبت و ... نیروهای خارق العاده ای در درون انسان یافتند و مسیر حرکت به سوی جریان‌های معنویت گرای جدید را هموار و ترویج کردند. (فعالی، آفتاب و سایه‌ها، ص ۳۷۷)

۳. فرقه‌ها و جریان‌های عرفانی و معنویت گرای؛ که امروزه توسط جامعه شناسان و الهی دانان بسیار مورد مطالعه قرار می‌گیرد. تنوع بسیار بالای آن جریانات و فرقه‌ها موجب می‌شود تا برای شناسایی و مطالعه و تحلیل آنها در دسته بندی‌های مختلفی آنها را جای داد. مانند مدل تاریخی، جغرافیایی، کارکرد گرایی، روانشناسی، ساختار ادیانی و جامعه شناسی، محتوا گرایی و ... (اردشیری لاجیمی، همان، ۳۱) که در این پژوهش به بررسی و تحلیل جریان‌های عرفانی آمریکای لاتین می‌پردازیم. مکتب‌های عرفانی و معنویت گرای مختلفی که منشاء هویتی آنها به آمریکای لاتین بر می‌گردد در این مطالعه به آنها پرداخته می‌شود.

جریان‌های عرفانی در آمریکای لاتین

عرفان و جریان‌های معنویت گرا در آمریکای لاتین از جهاتی دارای خاستگاه مشترک‌گی دارند که همه آنها از عرفان بومیان سرخپوستی بهره مند شده‌اند و در حقیقت درون مایه شان از آن ارتزاق نموده است.

از دون خوان و کاستاندا تا پائولو کوئیلو و سعی کردن تا با بهره گیری از ویژگی‌ها و تعالیم سرخپوستی که در حقیقت از جمله ادیان ابتدائی است، افکار و آثار خود را ارائه نمایند. در نتیجه در این مقاله به سه چهره مهمی که با بهره مندی از جریان عرفانی آمریکای لاتینی می‌پردازیم و با تحلیل و بررسی ویژگی‌های آنها سعی می‌کیم تا جریان مذکور را متذکر شویم.

الف) دون خوان

یکی از شخصیت‌های اسطوره‌ایی در حوزه عرفان سرخپوستی، به نام «دون خوان» است که متأسفانه اطلاعات زیادی درباره‌ی نداریم. در صورتی که آرا و اندیشه‌ها و تعالیم وی مستقیم و غیر مستقیم در اکثر آثار نویسنده‌گان معنویت گرای برخاسته از فرهنگ آمریکایی حضور دارد. زیرا یکی از مهمترین راه‌های شناخت دون خوان ادعای‌های کارلوس کاستاندا است تقریباً دو دهه در کنارش زندگی کرد.(اردشیری لاجیمی، همان، ص ۱۷۵) وی ظاهراً در سال ۱۸۹۱ میلادی در جنوب غرب آمریکا، واقع در آریزونای مکزیک به دنیا آمد و پدرش در جنگ میان اقوام مکزیکی کشته شده است. از این رو، خویشاوندانش پرورش دون خوان ده ساله را بر عهده گرفتند. کاستاندا مدعی است که دون خوان ماتیوس سرخ پوستی بود، و در ۲۵ سالگی با ساحری به نام جولیان آشنا می‌شود و راه ساحری را فرامی‌گیرد. و در گروهی از ساحران به آموزش‌های خود ادامه می‌دهد تا به مقام استادی(ناوال) می‌رسد. این روزگاری است که کاستاندا با وی آشنا می‌شود، و در سال ۱۹۴۹ م در مکزیک از دنیا رفت.(اردشیری لاجیمی، همان، ص ۱۷۵)

دون خوان، همسر و فرزندانی داشت و از گزارش و حکایت‌های کاستاندا متوجه می‌شویم که پسر وی به دانش ساحری پدر سخت بی‌علاقه بوده است. وی شخصیتی جذاب بود و دارای نیروی جاذبه‌ای قوی و مرموز بوده است و نگاهی بسیار نافذ داشت و در عین حال زندگی بسیار ساده و بی‌آلایش داشت و بجز معرفت و علوم شهودی دلبسته هیچ امری نبود. هر چند که درباره خنده‌های وی نیز کاستاندا روایت‌های نقل نموده است که نشان از آن دارد که در این ویژگی زیاده روی می‌نmod. (کاستاندا، چرخ زمان، ۱۷۶)

آنچه امروزه به عنوان عرفان سرخپوستی و به بیانی با نام فرعی آموزه‌های دون خوان شناخته می‌شود، در حقیقت ریشه در فرهنگ کهن این قوم دارد که به قول

محققان، بسیار گوناگون و مختلف است. سرزمین آمریکای لاتین خرد فرهنگ های زیادی را شامل می شود که در کنار فرهنگ های مهم دیگری، از جمله فرهنگ های مهم و تأثیرگذار دنیای کهن را می سازد. البته دون خوان بسیاری از این باورها را به قوم تولتک نسبت می دهد. هر چند که در انتساب آنها اشکالاتی نیز مطرح می باشد. (کندی، دین و اسطوره در آمریکای وسطی، ۱۷-۱۲) با این حال پس از آنکه تفاوت های نظرات خود و اساتید گذشته را بیان می کند، در انتهای نام آموزه ها و مکتب خویش را «ناوالیسم» می نهد ولی در آخر الامر نام روش خود را «ساحری» نامید. هر چند که کاستاندا معتقد است که دون خوان سرانجام نام «آئین شمنی» را برگزید. (کاستاندا، چرخ زمان، ۱۷۷) و بطور خلاصه می توان محور مکتب دون خوان را بر جادوگری یا ساحری داشت.

ب) کاستاندا

به علل مختلفی خودخواسته اطلاعات کاملی از زندگی کارلوس کاستاندا در دسترس نیست، دانستها حاکی است که وی در ۲۵ دسامبر سال ۱۹۳۵ میلادی در روستای «جوکری» نزدیک «سائوپائولو» برزیل به دنیا آمد. (فورت، گفت و شنودی با کاستاندا، ص ۴۰) پس از فوت مادرش در نزد پدر بزرگش رشد کرد و در ۱۹۵۷ م در فرانسیسکو بزرگ شد و دیپلم گرفت و در همین شهر با کمک شخصی با دون خوان آشنا شد. (فورت، همان، ۴۲)

وی پس از آنکه مقیم آمریکا شد در دانشگاه کالیفرنیا دکتری مردم شناسی گرفت. (فعالی، کاستاندا، ۲۱) کاستاندا بعد از سالها فعالیت در مکاتب عرفانی و رازآلود (سرخ پوستی) با درخواست دون برای همیشه در هاله ای ابهام ماند و در ۲۸ آوریل ۱۹۹۸ م به علت سرطان کبد در لوس آنجلس درگذشت (اردشیری لاجیمی، همان، ۱۷۶)

کاستاندا با پیروی از دون خوان و نیز در دوران استادی خود آثار فراوانی منتشر نمود که برخی از آنها عبارتند از: آموزش های دون خوان، حقیقتی دیگر، سفر به

دیگر سو، افسانه قدرت، هدیه عقاب، آتش درون، قدرت سکوت، هنر رؤیا دیدن، حرکات جادویی، چرخ زمان و ... (اردشیری لاجیمی، همان، ۱۷۶) از این روی مهمترین جریانی که به معرفی تفکر و زندگی دون خوان پرداخته است، آثار کاستاندا می باشد.

ج) پائولو کوئیلو

یکی از نویسندهای مشهور و پرکار دنیای غرب که بهره مندی از تکییک‌های قصه‌نویسی و با توجه به خلا معنویت در مغرب زمین توانسته است که اندیشه‌های سکولاریستی و لیبرالیسمی خود را رواج دهد و اندیشه‌های خود را با معجونی چون کعنوبیت گرایی و عرفان مداری با ظرافت‌های خاصی در لایه‌های درونی داستان‌های خود ارائه نمود. (اردشیری لاجیمی، همان، ۱۱۶)

پائولو متولد ۱۰۴۷ در شهر ریودوژانیرو بربزیل بود که جلوه‌های مختلفی از زندگی را گذراند، از جنبش‌های هیپی گری و مبارزه چریکی تا پیروی از کاستاندا و موسیقی به اقبال دوباره به مسیحیت ختم شد. (فعالی، پائولو کوئیلو، ص ۲۵) در ۳۴ سالگی که دوباره کاتولیک شد و به یک سفر زیارتی ۷۰۰ کیلومتری در جاده «سن ژاک دو کمپوستل» در شمال غربی اسپانیا رفت که حاصل آن کتاب «خاطرات یک مغ» شد. و پس از آن کتاب کیمیاگر و ... را منتشر نمود. (کوئیلو، اعترافات یک سالک، ۱۹)

جریان شناسی عرفانی

همانطوری که تاکنون مذکور شدیم، جریانات معنویت گرا و به بیانی عرفان‌های مختلفی که در مناطق مختلف جغرافیایی و یا در ادبیات و مکتب‌های کهن رخ نموده است، ویژگی‌های مشترک و غیرمشترکی را دارا هستند که به تناسب سبک‌های فرارگیری خود و سلوک مبتکرانش، اختلافاتی هم دارا هستند. اما اشتراکات آنها بیان کننده هویت شان است. عرفان‌هایی که در آمریکای لاتین فعال هستند و یا

خاستگاه شان به ادیان کهن (یا ادیان ابتدایی) بر می‌گردد، از نظر اساس و هویتی ویژگی‌هایی دارند که ما در این مقال به برخی از آنها می‌پردازیم.

۱. از جادوگری تا ساحری

از اصول مهم در برخی جریان‌های معنویت‌گرای نوظهور و به ویژه اندیشه‌های کاستاندا و بالطبع دون خوان و پائولو کوئیلو مطرح می‌باشد، ساحری و جادوگری است. آنها برای آن که جایگاه این جادوگری را تقویت کنند ذکر می‌کنند که این جادوگری با جادوی عامیانه متفاوت است. از همین روی است که کاستاندا در کتاب خود، دون خوان را جادوگر می‌خواند و روش سلوکی وی را جادوگری می‌نامد. البته وی بیان می‌کند که دون خوان در گفتنگوهای خودمانی اش لفظ جادوگری آورده است. ولی در بحث‌های جدی تر لفظ معرفت را به کار می‌برده است. (کاستاندا، حقیقتی دیگر، ص ۱۰) هر چند کاستاندا لفظ جادوگری را به دون خوان نسبت نداده است. بلکه او بارها مشاهده کرده است که خود دون خوان این کلمات را به کار می‌برده است. (کاستاندا، سفر به دیگر سو، ص ۲)

کوئیلو هم که در ذیل باورهای کاستاندا رشد کرده است، همانندش به جادوگری توجه خاصی داشته است و حتی در زمانی جادوگری مشهور بوده است. هر چند که امروزه در نقش نویسنده‌ای ظاهر شده است، که جادوگری و مسائلی چون پیشگوئی در آثارش نقش مهمی دارد. (اردشیری لاجیمی، سراب معنویت، ص ۱۲۱) «به دنبال رؤیاها یتان بروید، زندگی‌تان را به راهی تبدیل کنید، که به خدا می‌رسد، معجزات خودتان را تحقیق بخشد، درمان کنید، پیش‌گویی کنید، به ندای فرشته نگهبان‌تان گوش دهید، دگرگون شوید.» (کوئیلو، کنار رود پیدار نشستم و گریستم، ۱۶۶) جادو یک پل است، پلی که اجازه می‌دهد از جهان مرئی به جهان نامرئی راه یابی و از هر دو جهان درس بگیری. (کوئیلو، همان، ۴۳) جادوگری فقط یکی از راه‌های نزدیک شدن به خرد اعظم است. ما ساحران می‌توانیم با روح جهان گفت و گو کنیم. (کوئیلو، همان، ۲۲۱) وی جادوگری را معرفت آفرین و روش

ساحران و جادوگران را در جهان مدرن امروز که هیچ عاقلی نمی تواند پذیرد. راه گفت و گو با روح جهان می داند.

همانطوری که ذکر شد همه این عرفان گرایان، درباره جادوگری یک نظریه معرفتی دارند و این امر ریشه در فرهنگ سرخ پوستی دارد. در حالی که با نگاهی به متون اسلامی، متوجه می شویم که دو اصطلاح جادوگری و سحر و ساحری در کنار هم مطرح و مردود شناخته شده اند.

«سحر» در لغت به دو معنا به کار برده شده است: خدعا، نیرنگ، شعبدہ، تردستی و آن چه که عوامل آن نامرئی و مرموز باشد.(اردشیری لاجیمی، سراب معنویت، ۱۲۳) به معنی فریفتن و تردستی و شعبدہ و چشم بندی که حقیقتی ندارد و تنها از راه تصرف در حواس تماشچیان و حرکت های سریع که از چشم بینندگان مخفی است، کاری را انجام می دهد که خرق عادت به نظر می رسد. مثل عملی که ساحران فرعون انجام دادند که خداوند فرمود: «فَلَمَّا أَلْقَوَا سَحْراً وَأَعْيُنَ النَّاسِ وَإِسْتَوْهُبُوهُمْ» هنگامی که ریسمان ها را انداختند، چشم های مردم را سحر کردند و آنها را ترساندند.(اعراف، ۱۱۶) سحری که در خارج، منشأ اثر است و می تواند اثراتی بگذارد، این معنا را در آیه ۱۰۲ سوره بقره می توان فهمید، آنجا که می فرماید: «قَيَّتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُنَرَّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ زَوْجِهِ» مردم از هاروت و ماروت چیزهایی یاد گرفتند که به وسیله آن بین زن و مرد جدایی و تفرقه می انداختند. و در ادامه همین آیه می فرماید: «چیزهایی یاد می گرفتند که به حالشان مضر بود و نافع نبود». (بقره، ۱۰۲) پس این آیات می تواند تأثیرات سحر و جادوگری را استنباط کرد ولی آیه حدود این تأثیرات را بیان نمی کند.

و البته در روایات هم فراوان آمده است که چشم زخم و افسون و جادوگری راست است.(رضی، نهج البلاغه، ک ۴۰۰) اما در حقیقت سحر، فردی از امام صادق(ع) سؤال می کند که: «اصل سحر چیست؟ و چگونه ساحر می تواند کارهای

عجب انجام دهد؟ حضرت در جواب فرمودند: سحر اقسام دارد: یک نوع از آن به منزله پزشکی است، همچنان که پزشکان برای هر مريضي دوایي پيدا کرده اند، علم سحر هم برای هر سلامتی، مرضی و برای هر عافیتی، آفتی و برای هر معنایي حيله اي، چاره اندیشي کرده است. نوع دیگر سحر، تردستي و سرعت در عمل و چشم بندی است. و نوع دیگر از سحر آن است که راه جلب شيطان از راه هاي خاص و با کمک گرفتن از دوستان شيطان، انجام می شود. آن فرد سؤال کرد که شياطين از کجا سحر را آموخته اند؟ امام عليه السلام فرمود: از همانجا که اطباء طب را آموخته اند. بعضی از راه تجربه و بعضی از راه علاج و .. امام عليه السلام در ادامه فرمود: پس بهترین قول در مورد سحر آن است که بگويم سحر به منزله طب است، ساحر کاري می کند که نتيجه اش آن است که يك فرد از مجتمع با زنان، ناتوان می شود و طب همان شخص را معالجه می کند و خوب می شود.» (مجلسي، بحار الانوار، ج ۱۰، ص ۱۶۴)

حضرت علی(ع) در مورد آموزش جادوگري می فرماید: کسی که سحر یاموزد، کم یا زیاد، کافر شده است و رابطه او با خداوند به کلی قطع می شود. (مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، ج ۱، ص ۲۶۹) جدائی از مردود شمردن جادوگري در متون ديني و تعابيري چون کفر که برای آن بكار رفته است. اما از جهت عقلی و معرفتی هم سؤالات فراوانی مطرح می شود. چگونه جادوگري و ساحري می تواند معرفت آفرین می شود. و یا تا کجا عقل می تواند نقش آفرینی کند؟ و یا چطور می تواند بستر آگاهی باشد؟ چگونه ساحري می خواهد دل را محل تجلی، دریافت و ادراک قرار دهد. خود سخنی تأمل برانگيز است، در صورتی که عرفان اسلامي، جدائی از آن که بر اساس نظرات شارع مقدس، جادوگري را حرام می داند، علم و معرفت را دو دسته می داند. (ابن عربی، فتوحات مکیه، ج ۱، ص ۳۵۳) علم اكتسابي که با عمل فرد به دست می آيد و علم وهبي که بدون دخالت انسان سالك كسب می شود. عرفان اسلامي، معرفت را نوعی شهودي

دانسته و معتقدند، شهود زمانی رخ می دهد که قلب سالک از همه آلودگی ها زدوده شود. این مسئله موجب می شود سالک به منع نور نزدیک شود و کم کم معرفت، رخ نماید. آری معرفت، قلب سالک است. عارفی که اغیار را از یاد برده و در حضور حق آرام گرفته است. هر چند به تناسب رفع حجب، این دریافت مراتب دارد.

۲. دین

هر چند که کوئیلو به عنوان یک رمان نویس معنویت گرا معروف شده است ولی وی را می توان از دین ستیزان معاصر با شمار آورد. با اینکه کوئیلو کاتولیک شمرده می شود، درباره نقش مذهب در گرایش وی به معنویت می نویسد: مذهب هیچ کاری برای معنویتش انجام نداده است.(فعالی، کوئیلو، ص ۸۹) در نتیجه با اینکه محور آثارش معنویت است، هرگز در آثارش سخنی از مذهب به میان نمی آورد. بلکه به شکلی محسوس و تکراری سعی می کند ناهنجاری های اخلاقی را ترویج کند.
(اردشیری لاجیمی، همان، ۱۲۱)

همچنین در آثارش به ویژه در کیمیاگر به طور ضمنی و آشکار به اسلام و مسلمانان تاخته است و در کتاب هایی چون؛ شیطان و دوشیزه پریم، و در کنار رودخانه پیدار نشتم و گریستم، از کشیش ها نیز بد گفته است. (فعالی، همان، ص ۹۰)

دون خوان و شاگردش کاستاندا هم درباره خداوند و دین به گونه ایی برخورد نموده است که حقیقتش همانی می شود که کوئیلو دنیال می نمود. با نگاهی اجمالی به آثار کاستاندا با سه اصطلاح «حدا» و «تونال» و «ناوال» آشنا می شویم که به تناسب در آثار وی معرفی شده اند. تونال را روح حافظ نامیده است و در هیئت حیوانی مجسم است.(کاستاندا، افسانه قدرت، ص ۱۲۸) و دون خوان این تونال را سازنده دنیا می داند و قواعد و قوانین دنیا را ایجاد می کند ولی از آوردن لفظ خلق

کردن عالم ایا دارد. (کاستاندا، همان، ص ۱۳۲) و ناوال را حیوانی می‌داند که ساحر می‌تواند به شکل آن درآید. ناوال بخشی از ماست و هیچ شناختی از او نداریم. (کاستاندا، همان، ص ۱۳۴) اما وقتی که از او می‌پرسند که ناوال برترین هستی، خداوند است؟ می‌گویید: نه خدا هم وجود دارد. به او گفته می‌شود: ولی تو گفتی خدا وجود ندارد! پاسخ می‌دهد: خدا بخشی از تونال شخصی و تونال زمان است. پس خدا بخشی از تونال عصر ماست و بیش از این مفهومی ندارد. (کاستاندا، همان، ص ۱۳۵)

بنابراین خدای دون خوانی با خداوند متعال ادیان و حیانی بسیار متفاوت است. اوت خدای خالق نوساز صورتگر که بهترین نام‌ها و صفات از آن اوست. آنچه در آسمان‌ها و زمین است. از جمله تسبیح او می‌گویند و او عزیز حکیم است. (سوره حشر، ۲۳، ۲۴)

این خداوند، آیا هرگز با آن بت تراشیده شده به دست دون خوان قابل قیاس است. معاذ الله حق آن است که بگوئیم؛ خدا به این معنا اصلاً در ذهن و فکر دون خوان و کاستاندا جای ندارد.

۳. شخصیت گمشده

از دیگر مسائلی که در عرفان‌های مذکور مطرح می‌باشد و سبب آثار مختلفی در آنها می‌شود. شخصیت گمشده ایی که هر ارادتمند به عرفان‌های سرخوستی دون خوانی بدان مبتلا می‌شود. چه در عرفان کاستاندا که با چهره نفی گذشته بروز می‌کند و چه در جریان کوئیلویی با خودکشی و نفی هویت رخ می‌دهد. و این وجه مشترک همه عرفان‌های تهی از حقایق و حیانی است.

با مطالعه در زندگی کاستاندا، اطلاعات درستی نمی‌توان بدست آورد و حتی درباره زندگی روزمره وی هم شناختی نداریم. وقتی علت را بررسی می‌کنیم. در می‌یابیم که اساتید کاستاندا به ویژه دون خوان از خواسته است تا در گمنامی زندگی کند و سعی نماید از گذشته اش جدا شود و این امر از مهمات سلوک سرخ پوستی

است.(اردشیری لاجیمی،همان،۱۸۲) برای اینکه هیچ کس در روی تو اعمال نظر نکند بهتر است تا تمامی تاریخچه ات را از بین بری، زیرا این کار ما را از افکار مزاحم و دست و پاگیر آدم های دیگر، خلاص می کند. (کاستاندا،سفر به دیگر سو،۲۳) و این امر چند این اثر خواهد داشت. اولاً سبب می شود تا با حذف تاریخچه هویتی انسان، شکاف های فراق گسترده ایی میان نسل ها و حتی افراد در چند برهه زمانی ایجاد گردد و جدای از آن و مهمتر سبب حذف هویت تاریخی و وجود انسان می شود، و همین امر سبب می شود تا انسان به سوی نهالیستی و خودکشی سوق یابد و از جهت سیاست فرقه ایی هم در حقیقت چون پروژه ایی را می ماند که در سایه جهل طرفداران و هوادان، می توان هر گونه تقدس گرایی و ابهام آفرینی درباره مؤسس و آرمان های فرقه را جریان سازی نمود و لازمه این تدول آنهاست. زیرا در صورتی که مردم و هواداران از زوایای پیدا و پنهان رهبر فرقه باخبر شوند، در بسیاری موارد باعث رکودشان خواهد شد.(اردشیری لاجیمی،همان ۱۸۳)

هر چند که این نظریه شخصیت گمشده در آثار کوئیلو به گونه ایی ملموس به تمجید و تشویق خودکشی سوق می یابد.(کوئیلو،وروئیکا تصمیم می گیرد،بمیرد، ص ۴۷ و ۴۹)

۴. ویژگی های فراوان دیگری که در این جریانات عرفانی آمریکای لاتین حضور دارد، از فمنیسم و زن گرایی است که در بسیاری از آثار کوئیلو مشهود است (کوئیلو، اعترافات یک سالک،ص ۱۰۱) و مؤنث گرایی در زندگی وی به حدی است که می نویسد: از یک دیدگاه همه زندگی من، از طریق انرژی مؤنث و توسط زنان شکل گرفته است. (کوئیلو،همان،۱۰۱) و این مؤنث گرایی باعث شد تا در آثارش بی حیایی در زبان و ترویج ارتباطات نامشروع و ناهنجار و تخریب هنجارهای که هیچ تناسبی با عرفان ندارد،شکل گیرد.

ترویج صهیونیسم به گونه ایی که بی پرده به صهیون و صهیونیست در آثارش

اشاره نماید و نشان دهد که تعلق خاطری تأثیرگذاری به آنها دارد. (کوئیلو، والکری‌ها، ص ۲۴۸) و یا در برخی از آثار خود به داستان‌های کهنی که در متون انجیل آمده است و بیشتر ترویج کابala و به وجهی ترویج جادو و عرفان یهودی بر می‌گردد. (اردشیری لاجیمی؛ همان، ص ۱۲۹)

شاید بتوان پس از دین سنتیزی و عدم پایبندی به اخلاقیات دینی که اشاره گردید، توجه تام و تمام به لیبرالیسم و پلورالیسم را با شواهد فراوانی در آثار کوئیلو شاهد بود (کوئیلو، اعترافات یک سالک، ۳۶ و ۱۶۵) و بیان می‌کند که «بودایی‌ها حق داشتند، هندوها حق داشتند، مسلمانان حق داشتند، یهودی‌ها حق داشتند، هرگاه انسان صادقانه راه ایمان را دنبال کند، می‌تواند با خدا به وحدت برسد و معجزه کند...» (کوئیلو، همان، ۱۰۸) و بدین طریق سلوک خود را در طریق دینی بیان می‌کند. که این نگاه برخاسته از لیبرالیسم است و او به دین یک نگاه بسی هوبیت دارد و ایدئولوژی سنتیز است. هرگز نمی‌توان در برابر بایدها و نبایدها و دستوران دینی تاب یاورد. (اردشیری لاجیمی، همان، ص ۱۳۴)

اما یکی از اصول مهم و قابل تأمل در آثار و اندیشه‌های کاستاندا مصرف گیاهان و داروهای توهم زا است که این مسئله به صورت گزارش‌هایی مفصل در آثار مختلف وی ارائه و روش‌های آماده سازی و تهیه آنها هم نیز مطرح می‌گردد. (کاستاندا، سفر به دیگر سو، ص ۶۵)

این امر به اندازه ایی در آثار ابتدایی وی، چون «آموزش‌های دون خوان» و «حقیقتی دیگر» انتقال می‌یابد که تنها راه درک معرفت، استفاده از گیاهان دارویی توهم زا و تجربه‌های دون خوانی است. بنابراین جز با اعتیاد به مصرف مواد مخدر و داروهای روان‌گردن حاصلی ندارد. (کاستاندا، همان، ص ۱۰۳) البته در برخی از آثار پسینی خود این اصول را نفی کرده و بیان می‌کند که نیاز به آن رفتارها نیست. اما آنچه قابل ذکر است این می‌باشد که این سلوک عرفانی نشان از سردرگمی، تحیر و از هم گسیختگی دارد. هیچگاه در جریان‌های اصیل از این روش‌های مخرب و

خطرناک و نامعقول استفاده نمی شود و بلکه اصلاً استاد و شیخ که در عرفان اسلامی از اصول مهم و اصیل به حساب می آید، هرگز حق ندارد که برای تربیت شاگرد از راه های نامتعارف و مخالف با شرع و عقل استفاده کند. به عبارتی دیگر از ویژگی های استاد کامل در عرفان اسلامی آن است که باید از راه های معقول و مشروع، شاگردان را تربیت نماید.

ویژگی های دیگری چون روایت گری تکراری مسائل جنسی و سکسی و تناصح و خودکشی که ذکر شد و ... نیز در این جریانات جلوه های خطرناکی از خود به ظهور و بروز رسانده است. که پرداختن به آنها مجال بیشتری می طلبد.

نتیجه گیری

ساختار وجودی انسان ها به گونه ای است که میل به معنویت و مفاهیم ماورائی در خمیرمایه آن نهفته است. عدم دسترسی به معنویت های الهی که هماهنگ با فطرت است، راه را برای ظهور عرفان ها و معنویت های بشری باز نموده است. این جریانات متاسفانه آثار مخربی در ساختار وجودی و هویتی و زندگی انسان ها داشته است. از جمله این جریانات عرفان های آمریکای لاتین است که از مهمترین ویژگی های آن دین ستیزی و عدم باورمندی به خداوند و اعتقاد به جادوگری و ساحری و نیز هویت و شخصیت گمشده و ... می باشد. در نتیجه هرگز نمی توان تصور داشت که بتوان در سایه این عرفان ها بتوان تولد انسان و انسانیت متولد شود

فهرست منابع

قرآن

نهج البلاغه

- (۱) اردشیری لاجیمی، حسن، سراب معنویت(گزارشی تحلیلی از فعالیت جریان های معنویت گرای نو ظهر)، قم، اداره کل پژوهش های اسلامی، چ اول، ۱۳۹۴
- (۲) پائولو کوئیلو، اعترافات یک سالک، ترجمه دل آرا فهرمان، تهران، بهجت، چ پنجم، ۱۳۷۹
- (۳)، کنار رودخانه پیدار نشستم و گریه کردم، ترجمه آرش حجازی، انتشارات کاروان، ۱۳۸۴
- (۴)، والکری ها، ترجمه سوسن اردکانی، تهران، کاروان، ۱۳۸۴
- (۵)، ورونيکا تصمیم می گیرد، بمیرد، ترجمه آرش حجازی، تهران، انتشارات کاروان، ۱۳۸۴
- (۶) توییچل، پائول، اکنکار کلید جهان های اسرار، ترجمه هوشنگ اهرپور، تهران، نگارستان کتاب، ۱۳۸۲
- (۷) شاه آبادی، محمدعلی، رشحات البحار، ترجمه و شرح محمد شاه آبادی، تهران، انتشارات نهضت زنان مسلمان، چ اول، ۱۳۶۰
- (۸) فورت، کارمینا، گفت و شنودی با کارلوس کاستاندا، ترجمه مهران کندی، تهران، انتشارات میترا، چ اول، ۱۳۷۸
- (۹) فعالی، محمدتقی، آفتاب و سایه ها، (نگرشی بر جنبش های نو ظهر معنویت گرای)، قم، انتشارات نجم الهدی، چ اول، ۱۳۸۶
- (۱۰)، کاستاندا، تهران، سازمان ملی جوانان با همکاری انتشارات عابد، چ اول، ۱۳۸۸
- (۱۱)، پائولو کوئیلو، تهران، سازمان ملی جوانان با همکاری انتشارات عابد، چ اول، ۱۳۸۸
- (۱۲) کاستاندا، کارلوس، چرخ زمان، ترجمه مهران کندی، تهران، میترا، ۱۳۷۷

- (۱۳)، سفر به دیگر سو، ترجمه دل آرا قهرمان، تهران، فردوس، ۱۳۶۳
- (۱۴)، حقیقتی دیگر (باز هم گفت و شنودی با دون خوان)، ترجمه ابراهیم مکلا، تهران، آگاه، ۱۳۷۱
- (۱۵)، افسانه قدرت، ترجمه مهران کندری و دیگران، تهران، فردوس، ۱۳۶۵
- (۱۶) کندی، مهران، دین و اسطوره در آمریکای وسطی، تهران، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، ۱۳۷۲
- (۱۷) کلینی، یعقوب، کافی، تصحیح استاد علی اکبر غفاری، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چ ۳، ۱۳۶۷
- (۱۸) مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار، بیروت، دار احیاء التراث العربي، چ ۱، بی تا
- (۱۹) مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۷۱.

فلسفه آزادیبخش یا فلسفه آمریکای لاتین

هادی ضرغامی^۱

کارشناس ارشد فلسفه اخلاق، دانشگاه قم

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۲۳ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۲۸

چکیده

فلسفه آزادیبخش در دو جنبه نظری و عملی در منطقه آمریکای لاتین سرنوشت ساز است از این رو به عنوان یک مکتب فکری مستقل از اهمیت زیادی برای بررسی بیشتر برخوردار است. هدف این پژوهش شناخت فلسفه آزادیبخش است که به عنوان فلسفه‌ای کمتر شناخته شده در مجتمع علمی ما، معرفی می‌گردد. پایه اصلی این فلسفه پراکسی و موضوع عدالت است و رویکرد خاص این تفکر فلسفی آمریکای لاتینی در حمایت از محرومان، کارگران، قربانیان نزدیکی، زنان و بطور کلی همه مستضعفان و مستمدیدگان است و از طرفی دیگر در نقطه مقابل فلسفه کلاسیک، مسئله جهانی‌سازی، سرمایه‌داری، امپریالیسم و استعمار نو قرار می‌گیرد. در فلسفه آزادیبخش نوعی از گفتمان مطرح می‌شود که دغدغه آن ((دیگری)) به عنوان فرد آسیب دیده و حرمان کشیده است. دغدغه فیلسوفان آزادیبخش خارج شدن از جدل‌های فلسفی و گفتمان‌های نظریه‌ای و ایده پردازانه است. در واقع می‌توان فلسفه آزادیبخش را یک اندیشه گفتمانی تعالی یافته عمل‌گرا، با رویکرد تحولی و انقلابی در زندگی اجتماعی معرفی کرد. این تفکر فلسفی همسوی با

1. E-mail: 21lavidadivina@gmail.com

کلیسای آزادی‌بخش که معرف الهیات رهایی‌بخش است دو شاخه مهم از اندیشه آزادی‌بخش هستند که ثمره آن‌ها ظهور انقلاب‌های آزادی‌بخش است. این مقاله با توصیف فلسفه آزادی‌بخش و معرفی شاخه‌های اخلاقی، سیاسی و اقتصادی آن اهمیت مطالعه را اثبات می‌کند و به نحوی راهگشای مطالعات تطبیقی بعدی در این زمینه خواهد بود و می‌تواند نقاط مشترک زیادی را با اندیشه عدالت محورانه اسلامی و مبارز با ظلم به اشتراک بگذارد.

واژگان کلیدی

فلسفه آزادی‌بخش، جهانی‌شدن، فلسفه آمریکای لاتینی، پراکسی، اندیشه آزادی‌بخش، الهیات رهایی‌بخش، استعمار نو.

مقدمه

آنچه که به عنوان یک رویکرد آمریکای لاتینی به دنیا عرضه شد تفکر آزادی‌بخش بود که به عنوان نگرشی جدید در تاریخ معاصر در سه شاخه فلسفی، کلیسایی و انقلابی بروز یافت. ما در این مقاله دو جریان فلسفی و کلیسایی را در دو بخش مجزا مورد ارزیابی اجمالی قرار می‌دهیم تا بلکه درب‌های مطالعه و تحقیق را بر رهپویان کاوش و اندیشه باز نماییم. در بخش اول مبانی کلی فلسفه آزادی‌بخش مورد بررسی قرار می‌گیرد و از آنجا که از اندیشه دوسل به نوعی به عنوان پدر این فلسفه شناخته می‌شود آثار او بیش از دیگران مورد تحقیق قرار گرفته و همچنین از مطالب افرادی چون اسکانونه نیز استفاده می‌شود. این اندیشه فلسفی که توسط دوسل و هم اندیshan او پایه گذاری شد در شکل گیری جریان‌های سیاسی در آمریکای لاتین تاثیر گذار بود و نتایج خارجی‌ای از خود بر جای گذاشت. به عنوان مثال بعد از انقلاب و نزوئلا در سال ۱۹۹۸ آقای چاوز دستور می‌دهد که نام کوه‌های شهر کاراکاس که همگی مربوط به دوران پسااستعماری اسپانیایی هاست تغییر کند یا مجسمه بزرگ پیسی بر

فراز بلندترین آسمان خراش این شهر که نماد سرمایه‌داری است حذف گردد. و یا اقداماتی که در جهت کاهش تبعیض طبقاتی و برطرف کردن فقر انجام داد. این نگرش از جهاتی اثر پذیرفته از فلسفه آزادی‌بخش است که توسط دوسل و همکران او بنا شد به طور جدی در مقابله با مسائلی چون استعمار قدیم و نو، امپریالیسم و مسائلی چون جهانی‌سازی قرار گرفته است. از این جهت بررسی چنین مکتب فلسفی‌ای مهم به نظر می‌آید چرا که دارای نمود خارجی در سطح اجتماعی بوده و از طرفی با نگرش‌های سوسیالیستی، مارکسیستی و یا کمونیستی تفاوت‌هایی دارد. در بخش دوم جریان رهایی‌بخش کلیسا را مورد مطالعه قرار داده و اشخاص مطرح آن را معرفی می‌کنیم.

در ضمن شایان ذکر است که بخش عمدۀ مطالب با بررسی منابع اصلی اسپانیایی صورت گرفته و در برخی موارد به آثار پیرامونی این جریان فکری مراجعاتی شده است.

فلسفه آزادی‌بخش

نام این مکتب فلسفی که برخواسته از منطقه و فرهنگ آمریکای لاتین می‌باشد به زبان کاسترانو یا همان اسپانیایی la filoSofia de la liberación است.

فلسفه آزادی‌بخش یا فلسفه آمریکای لاتینی یک جنبش فلسفی است که در اوائل دهه ۱۹۷۰ در آرژانتین ظهر کرد. این اندیشه در کتاب ((به سوی فلسفه آزادی آمریکای لاتین^۱)) که در سال ۱۹۷۳ منتشر شد، به طور جمعی تدوین گردید. نویسنده‌گان این کتاب عبارت بودند از اُسوالدو آدلمو آردیلس، ماریو کاساثرا، اراسیو سیروتی گولبرگ، کارلوس کوژن، انریکه دوسل، رودولفو کوش، آرتورو آندرس رویگ، خوان کارلوس اسکانونه و خولیو دِسان.^۲ قبل از ایشان جریان آزادی‌بخش

1. Hacia una filosofía de la liberación latinoamericana
 2. Ardiles, Osvaldo A; Casalla, Mario; Cerruti Guldberg, Horacio; Cullen, Carlos; Dussel, Enrique; Kusch, Rodolfo; Roig, Arturo Andres; De zan; Julio(1973).Hacia una filosofía de la liberación latinoamericana. Buenos Aires: Bonum.

کلسيای کاتوليك شکل گرفته بود که به نوعی نقش بيدارگري مجموعه از انديشمندان بخصوص فيلسوفان را بر عهده داشت. در ادامه به نقش اين جريان الهياتي و معرفى افراد شاخص آن خواهيم پرداخت.

اين جريان فلسفى موضعی شدیدا انتقادی از فلسفه کلاسيك اتخاذ می نماید. به اين شکل که آن را اروپايی محور و ظالمانه توصيف می کند و تفکر در باره وضعیت ستمدیدگان و پيرامون را پيشنهاد می دهد.

برای اين منظور فلسفه آزاديبخش روشي را برای ربط دادن امر کلي به موضوع خاص و جزيی به نام آنالكتيک ارائه نمود که درواقع تبیینی متفاوت و در مقابل دیالكتيک بود.

پيشنهاد تشکيل اين جنبش در دومين کنگره ملي فلسفه که در سال ۱۹۷۲ در شهر کوردوبا برگزار شد، به صورت عمومي ارائه گردید و در سال ۱۹۷۳ مانيفست تاسيس آن به عنوان يك مكتب فكري ظاهر شد. البته بطور جدي تر در اولين کنفرانس ملي فلسفه در مورلياى مكزيك (۱۹۷۵) بود که در سطح منطقه اى راه اندازی گردید.^۱

دو جنبه اى که مشخص و معرف اين فلسفه است عبارتند از: واسطه گري علوم انساني و روش آنالكتيكي.

ميانجي گري علوم انساني

كارکرد ميانجي گريانه علوم انساني در فلسفه آزاديبخش همان انجام عمليات بصيرت افزايی نسبت به فكتها و واقعيتها و همچنین تاكيد بر تحليل انتقادی است که بررسی معارف را به لحاظ تاريخي و ژئوفرنگي (جغرافياي فرنگي) برقرار می کند. در اين ميان اديان نيز نقشی مشابه علوم انساني را برای فلسفه آزاديبخش

1. Univercidad Nacional Autónomo de México S/F. Filosofía de la liberación. www.cialc.unam.mx. Consultado el 1 de noviembre de 2017.

دارند. علوم انسانی و ادیان نقش موید را برای فلسفه آزادی بخش بازی می‌کنند. فیلسوفان آزادی بخش در فرآیند رهایی در پی یافتن شواهدی هستند تا اتقان مطالب خود را تصدیق نمی‌اند به این لحاظ در لابه لای کتب دینی و علوم انسانی جستجویی کنند تا به مراد خود برسند اما هیچ‌گونه وابستگی به هیچ مکتب و اندیشه و دینی ندارند گرچه ممکن است از هریک مطلبی نو اصطیاد کنند که پیش از آن را دارا نبودند.

آنالکتیک

اما روش آنالکتیک که به نوعی از نگاه کل نگرانه دیالکتیکی رهیده و به نحوی دیگر نگاهی کلی دارد به انسان بما هو انسان، نه انسان از یک بعد خاص یا انسان در زمان و یا جغرافیای فرهنگی ویژه؛ به عنوان مثال شاخصه اصلی فلسفه دوسل و اسکانونه که از قافله سالاران این جنبش فکری هستند، مساله آنالکتیک است.

دوسل در کتاب فلسفه آزادی بخش خود محتوای این جنبش را توضیح می‌دهد. وی معتقد است تولد در هر محیطی می‌تواند صبغه‌ی متفاوتی به رویکرد فیلسوفانه بدهد؛ مثلاً فلسفه‌ای که از محیط آمریکای لاتین زاده می‌شود با فلسفه‌ای که از مراکز هژمونیک قدرت بدست می‌آید تفاوت ماهوی دارد زیرا که این فلسفه در اروپا به سرعت به ابزار ظلم و ستم و در خدمت سلطه مرکزی تبدیل می‌شود اما آن یکی فلسفه‌ای دغدغه‌مند، محیطی و پیرامون نگر است. دوسل می‌گوید فلسفه پیرامونی یا محیطی همان فلسفه آزادی بخش است.

این فلسفه مقابل فلسفه‌ایست که می‌گوید: هستی هست است و نیستی نیست، و هست‌ها را آنگونه تعریف می‌کند که خود می‌خواهد. وی می‌گوید ذات این فلسفه ستم خیز است چون هستی با فهم او تبیین می‌گردد؛ به همین جهت آنها وقتی به آمریکای لاتین هجوم می‌آورند در مواجهه با بومیان این سوال به ذهنشنان می‌رسد که آیا اینها انسان هستند یا نه؟ یعنی اولین سوال یک سوال هستی شناسانه است که آیا

اینها داخل در دایره‌ی انسانها هستند یا نیستند و شد آنچه شد و تاریخ از این نگاه تلخ چه ناهنجاریها که ندید و چه جفا و ظلم‌ها که بر سر بومیان نگون بخت که نرفت.

فلسفه آزادی‌بخش در مقابل فلسفه اروپایی

از جمله مواردی که فلسفه آزادی‌بخش در پی نقد آنهاست می‌توان امپریالیسم، استعمار نو، جهانی سازی، نژادپرستی و تبعیض جنسیتی را نام برد. همچنین چالشی مستقیم برای گفتمان‌های اروپایی و آمریکا-انگلیسی ایجاد می‌کند و بر مسوولیت‌های اجتماعی سیاسی فلسفه آمریکای لاتین در قبال پروژه آزادی‌بخشی تاریخی تاکید می‌کند. به این ترتیب جریان فلسفی آزادی‌بخش به عنوان تقابلی با فلسفه سلطه، مطرح شده و به روند واقعی رهایی بخشی آمریکای لاتین کمک می‌کند.

پیامدهای فلسفه آزادی‌بخش بیش از هر چیز در نحوه درک جهان و در رابطه ابزه و سوژه که معرفت را ممکن می‌سازد، آشکار می‌شود. پایه گذاران این جریان فکری جهان را با نگاه فقرا و دردمندان می‌بینند و همین باعث می‌شود درک جدیدی از واقعیت در سیتم فکری آن‌ها ارائه گردد.

انریکه دووسل که به واقع قافله‌سالار این مکتب فکریست معتقد است که رهایی تنها به معنای به درآمدن از ظلم و ستم روزمره و مصطلح نیست بلکه تعریف او رهایی از زنجیرهای یگانگی از ساختاری اروپامحور است که انسان را درمانده می‌کند تا خود را بی‌هویت تلقی کند و انسانی وزان انسان اروپایی را ایده آلترين الگوی انسانیت بپنداشد.

به روز رسانی فلسفه آزادی‌بخش

افرادی همچون اسکانونه که یکی از الهی‌دانان لاتینی است و همچنین از تدوین گران اصلی این فلسفه می‌باشد در ملاقاتی با پاپ فرانسیسکو خطاب به او می‌گوید:

که فلسفه آمریکای لاتین که در دهه ۱۹۷۰ بر مفهوم استثمار مرکز بود، اینکه باید با تمرکز بر مفهوم جهانی‌سازی^۱ صورت‌بندی گردد.

او همچنین اظهار می‌دارد که مفهوم محرومیت را در نظر بگیرید. چیزی است که شامل همه طردشده‌گان می‌شود. چه افراد و چه گروه‌های اجتماعی‌ای که در آمریکای لاتین و یا همه جهان در حال زندگی هستند.^۲

به همین دلیل اسکانونه پیشنهاد می‌کند که هرگونه مشارکت علمی یا سیاسی از علوم اجتماعی باید از دیدگاه طردشده‌گان و محرومین صورت بگیرد.

از جمله اموری که این فلسفه بر روی آن تمرکز ویژه دارد و سعی در زیر سوال بردن آن می‌کند، استعمار نو است. چیزی که فلاسفه آزادی‌بخش با حساسیت به آن می‌نگرند و سعی در از ریشه زدن این نوع تفکر را دارند.

استعمار نو

مفهومی است که به روش‌هایی گفته می‌شود که پس از دوران استعمار کهن، برای تسلط اقتصادی و سیاسی کشورها و بهره گرفتن از آن‌ها بکار گرفته می‌شود و به نوعی معادل با امپریالیسم است. و امپریالیسم چیزی است که طرفداران فلسفه آزادی‌بخش با تنفر خاصی نسبت به آن قلم می‌زنند.

همگام با تحولات پس از جنگ جهانی دوم و سلب امکان استعمار کشورها به صورت مستقیم، سیاست‌های جدیدی تحت عنوان استعمار نو بکار گرفته شد و شیوه‌های استعمار کلاسیک به کار خود پایان داد. این روش، شامل شیوه‌هایی چون تک مخصوصی کردن کشورهای جهان سوم، سرمایه‌گذاری‌های خارجی توسط کشورهای ثروتمند و غیره می‌شود.

1. Globalización

2. Scannone, Juan Carlos 2009 .la filosofía de la liberación: historia, características, vigencia actual. Teología y vida L: 59_73

ورود اندیشه‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جدید به مناطق مستعمره و گسترش جنبش‌های ضد استعماری از عوامل مهم پایان گرفتن استعمار سنتی بود. استعمار کهن پس از بیرون آمدن نیروهای نظامی و عوامل شناخته شده خود از مستعمره‌ها، با به قدرت رساندن هواداران داخلی، منافع خود را در این مناطق تامین می‌کند.

سرمایه‌داری و صدور سرمایه برای بهره‌برداری از منابع سرزمین‌های دیگر، روابط اقتصادی کشورهای صنعتی استعمار گر را با کشورهای کوچک وارد مرحله تازه کرد؛ به این ترتیب که کشورهای صنعتی، از راه صدور سرمایه و مکانیسم جهانی قیمت‌ها و داد و ستد مواد خام با کالاهای ساخته شده و فشارهای سیاسی و اقتصادی، از کشورهای کم رشد بهره‌کشی می‌کنند و این رابطه، عنوان استعمار نو^۱ را به خود گرفته است. این همان چیزی است که امثال انریکه دوسل آن را نتیجه روح بورژوازی حاکم بر فلسفه مدرن می‌داند و در این مساله به شدت به فلسفه غرب می‌تازد و مبانی فکری آن همچون اندیشه امانوئل کانت را توبیخ می‌نماید.

امثال دوسل و اسکانونه معتقدند که سرمایه‌داری زاییده فلسفه مدرن است پس آن‌ها تمامی علوم اجتماعی را به عنوان میانجی گر در راه آزادی‌بخشی، با نگاهی محروم محور به میدان مبارزه با سرمایه‌داری می‌آوردند و سیاست و اقتصاد را به عنوان دو بال اصلی این فلسفه با عینک طرد شدگان می‌نگرند و مطرح می‌نمایند.

در نهایت باید خاطرنشان کرد که روش نواستعماری سبب می‌شود که کشورهای ضعیف با وجود استقلال سیاسی حقیقی یا ظاهری، همچنان در مراحل اولیه رشد اقتصادی درجا بزنند یا حتی عقب بروند و در مقابل کشورهای پیشرفته از بهره‌برداری منابع آن‌ها و از راه داد و ستد اقتصادی سودهای کلان بدست آورند.^۲

1. Neocolonialismo

۲. آشوری، داریوش، *دانشنامه سیاسی، انتشارات مروارید، چاپ شانزدهم* تهران، ۱۳۸۷، ص ۲۸

بعد از این مطلب آنچه که روح فلاسفه آزادی بخش را آزار می‌دهد و فکر شان را درگیر می‌نماید اندیشه جهانی‌سازی است. چیزی که با روح ثروت و سرمایه‌داری عجین است و در قالب‌های اقتصادی، اجتماعی، اخلاقی، فرهنگی و غیره نیز بروز می‌کند.

انریکه دوسل، رودولفو کوش، آرتور روگ و لئوبولدوزئا یکی از شارحان و مفسران اصلی این جنبش فلسفی است. محتواهای فلسفی که با نگرشی تاریخی-اجتماعی-سیاسی و اخلاقی به عنوان امری پیرامون گرا به آمریکای لاتین و در لایه‌ای دیگر به آفریقا و آسیا نیز می‌پردازد.^۱

همانطور که ذکر شد این جنبش از آرژانتین سرچشمه گرفت، اما در زمان دیکتاتوری نظامی در سراسر آمریکای لاتین گسترش یافت، زیرا بسیاری از روشنفکران، به دلیل آزار و اذیت سیاسی مجبور به تبعید شدند. فلسفه رهایی بخش هم در آمریکای لاتین و هم در سایر قاره‌ها و مناطق بسیار تاثیرگزار بوده است، به این دلیل جایگاه خود را در عرصه جدید فلسفی جهان ثبت نمود.^۲

شارحان اصلی این مکتب با برداشتی متفاوت از فهم هستی با چشم و نگاه فقراء محرومین کشفی متفاوت از واقعیت را فرموله می‌کنند. و به همین دلیل مبتنی بر این اندیشه ایده پراکسی را ارائه می‌دهند و همچنین غلبه بر تفکر مارکسیسم-لنینیسم را فرض نموده و شیوه تفکر خود را از منظر ستمدیدگانی که به دنبال رهایی هستند، پیشنهاد می‌کنند. با همین تفکر نو مارکسیستی است که آن‌ها اعتقاد دارند رهایی و آزادشدن گی صرفاً امری انضمامی از ستم عادی نیست بلکه درین زنجیر بیگانگی و خودباختگی‌ای است که با یک تفکر اروپا محور درست شده است.^۳

1. Burton, M Osorio, J. 2011. Introducing Dussel: the philosophy of liberation and a really social psychology. <http://www.pins.org.za>.

2. Universidad Nacional Autónoma de México S/F. Filosofía de la liberación www.cialc.Unam.mx. Consultado el 1 de noviembre de 2017

3. Universidad Nacional Autónoma de México S/F. Filosofía de la liberación www.cialc.Unam.mx. Consultado el 1 de noviembre de 2017

جهانی‌سازی

جهانی‌سازی^۱ فرآیند کنش متقابل و یکپارچگی مردم، شرکت‌ها و دولت‌ها در سراسر جهان است. جهانی‌سازی به علت پیشرفت فناوری ارتباطات و حمل و نقل رشد کرد. افزایش کنش متقابل جهانی، رشد تجارت، ایده‌ها و فرهنگ‌های بین‌المللی را به همراه دارد. جهانی‌سازی در درجه اول یک فرآیند اقتصادی به صورت کنش متقابل اقتصادی می‌باشد که با جنبه‌های فرهنگی و اجتماعی نیز عجین است. در واقع جهانی‌سازی فرآیندی اقتصادی، تکنولوژیکی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در مقیاس جهانی است که از ارتباطات و وابستگی فراینده بین‌کشورهای مختلف جهان تشکیل شده است.

جابه جایی تدریجی قدرت از دولت‌های محلی به نهادهای بین‌المللی و شرکت‌های فرامیتی، تغییر نظریه‌های حاکم بر اقتصاد، تغییر در تقسیم کار جهانی از شیوه‌های خوش‌ای به خطی و ظهور امپریالیسم جهانی در چارچوب جهانی‌سازی اقتصادی همگی از تحولات رخ داده در سطح بین‌المللی با ظهور پدیده جهانی‌سازی است.^۲

در مقابل ایده جهانی‌سازی جنبش ضد جهانی‌سازی وجود دارد که طرفداران جهانی‌سازی مخالفان خود را از میان ناسیونالیست‌ها، چپ‌های افراطی، سوسیال دموکرات ارتدکس، پوپولیست‌های جهان سوم و جنبش‌های مذهبی محافظه‌کار بر می‌شمنند. اما در این میان تفکر فلسفی آزادی‌بخش لاتینی نیز وجود دارد که فارغ از تمام گروه‌های نامبرده با تفکر اندیشه‌ورزانه به میدان نبرد با این رویکرد آمده و قصد در مقابله‌ای مبنایی و فیلسوفانه با آن را دارد.

1. Globalización

2. زیرک، معصومه، تحلیل پیامدها و دستاوردهای تجاری جهانی شدن، منطقه‌گرایی و الحاق ایران به سازمان تجارت جهانی، ماهنامه بررسی مسائل و سیاست‌های اقتصادی - شماره‌های ۸۳ و ۸۴، مهر و آبان

فیلسوف آزادی‌بخش آرژانتینی خوان کارلوس اسکانونه می‌گوید:

امروز وضعیت در آمریکای لاتین ظاهرا در مقایسه با سال ۱۹۷۱ بدتر شده است. امروز وضعیت طردشده‌گان ناعادلانه تر شده و حتی بیش از دوره استثمار و استعمار قربانی می‌دهد و جهانی‌سازی که بر اساس ایدئولوژی نئولیبرالی ترویج می‌شود، به نظر می‌رسد روزنه‌های کمتری برای جایگزین‌ها نسبت به جنگ سرد باقی می‌گذارد.^۱ دوسل نیز در همین راستا کتابی با عنوان فلسفه اخلاق آزادی‌بخش در عصر جهانی‌شدن و محرومیت می‌نویسد.

آنالکتیک تکامل‌بخش دیالکتیک منفی

فیلسوفان آزادی‌بخش در صدد تبیین نقش تکاملی آنالکتیک هستند چرا که آنالکتیک را الحاطی انتقادی و استیلایی نسبت به دیالکتیک منفی می‌دانند و می‌گویند: آنالکتیک دیالکتیک منفی را رد نمی‌کند، همانطور که دیالکتیک علم را نفی نمی‌کند، در حقیقت آنالکتیک به راحتی دیالکتیک را بالا می‌برد و کامل می‌نماید و به آن ارزشی واقعی و منصفانه می‌دهد.^۲

به عنوان مثال دوسل از منتقدین روش دیالکتیک امثال مارکوزه^۳ است و قائل است به اینکه روش دیالکتیکی منفی وی، آدورنو^۴ و حتی بلوخ^۵، علی‌رغم انتقاد صحیح از آرمان شهر دیالکتیکی طرح شده است. از مردم، بخصوص زنان عامی، جوانان تحت ستم و جوامع وابسته، سخن می‌گوید اما نگاهی ساده‌لوحانه را انتقال می‌دهد.^۶ دوسل در جمع‌بندی مبحث آنالکتیک، آن را یک تایید بیرونی و واقع‌شدنی در عالم خارج می‌داند و می‌گوید: این به معنای نفی سیستم کلیت نیست

1. scannone, Juan Carlos(2009) la filosofía de la liberación: historia, Característica, Vigencia, Teología y vida L59-73

2 . Dussel Enrique, la filosofía de la liberación, p 187, Editorial Nuevo América, Cuarta Edición, Bogotá 1996

3. Herbert Marcuse

4. Theodor Adorno

5 Ernst Bloch

6. Dussel Enrique, la filosofía de la liberación, p 188, Editorial Nuevo América, Cuarta Edición, Bogotá 1996

بلکه غلبه بر کلیت است و غلبه بر کلیت از ماوراء داخلیت و خارجیت است.^۱ پس به این لحاظ است که آنالکتیک با نادیده گرفتن عنصر کلیت بر دیالکتیک منفی فائقه می‌آید و در واقع آن را در خود هضم می‌کند.

سیاست آزادی‌بخش

دوسل در کتاب خود یعنی سیاست آزادی‌بخش به دنبال ساختار شکنی تاریخ از پارادایم‌های دیگر است. به همین دلیل خود را با هفت محدودیت می‌بیند:

۱. هلن گرایی (هلنیسم)^۲

۲. غرب گرایی^۳

۳. اروپا محوری^۴

۴. دوره‌بندی^۵

۵. سکولاریسم^۶

۶. استعمار ذهنی - نظری^۷

۷. آنچه که شامل آمریکای غیر آنگلوساکسون در مدرنیته نمی‌شود.

وی در مواجهه با اولین محدودیت به این نکته قائل می‌شود که این برداشت که می‌گوید اکثر عبارات جهان سیاست ریشه در یونان دارد نادرست است و بلکه ما باید ریشه بسیاری از این کلمات را در مصر، بین النهرین، و در دنیاگردی‌ها جستجو کنیم و همچنین سامی‌ها که بعدها مورد هجوم یونانی‌ها قرار گرفتند. او کلمه دموکراسی را مثال می‌زند که به گفته وی دموس منشاء مصری دارد و به معنای روستا است.

1. Dussel Enrique, la filosofía de la liberación, p 187, Editorial Nuevo América, Cuarta Edición, Bogotá 1996

2. Heleno centrismo

3. Occidentalismo

4. Eurocentrismo

5. La personificación

6. Secularismo

7. Colonialismo teórico _ mental

اما درباره محدودیت دوم دوسل براین باور است که غرب‌گرایی در فلسفه‌های سیاسی زمانی به وضوح نشان داده می‌شود که اهمیت امپراتوری روم شرقی، بیزانس و قسطنطینیه کم اهمیت جلوه داده شود. او یاد آور می‌شود که در فلسفه سیاسی غرب‌گرا همگی فراموش کرده‌اند که آنچه که به عنوان رنسانس در اروپا ظهرور یافت نتیجه ترجمه‌های دانشمندان عرب در مدرسه مترجمان تولدو اسپانیا بود نه اروپایی‌ها که در قرون وسطی هیچ انتقال علمی را انجام ندادند.

فیلسوف آرژانتینی با اشاره آثورستنریسم یادآور می‌که در فلشود که فلسفه سیاسی غربی دستاوردهای سیاسی فرهنگ‌های دیگر مانند مصر، بین‌النهرین، امپراتوری چین، اسلام، آزتك، مايا و اینکاها نادیده گرفته می‌شود.^۱

محدودیت دیگر، دوره‌بندی سازمان یافته تاریخ بر اساس معیارهای اروپایی فلسفه سیاسی است که دوسل در کتاب سیاست آزادی‌بخش خود طرحی متفاوت و برخلاف آن رابیان می‌دارد. به‌طور خاص دوره‌بندی او در مقابل نظر هگل است.

محدودیت پنجم برای دوسل شکست رویکرد سکولاریزاسیون ستی فلسفه‌های سیاسی است. رویکردی بدون مفهوم تاریخی و مبنی بر مسیحیت مدرنیته.^۲

وی به عنوان محدودیت ششم از استعمار ذهنی_فکری فلسفه‌های سیاسی کشورهای پیرامونی یاد می‌کند. جایی که آثار مدرنیته سیاسی اروپا بدون نقد وارد در این جوامع می‌شود و در حقیقت موضع فلسفه سیاسی استعماری اروپایی حفظ می‌شود.

او در مورد هفتم می‌گوید که منطقه آمریکای لاتین در تاریخ جهان سیاست مدرن یک شرکت کننده اصلی بوده است. برای گنجاندن آمریکای لاتین در این دوره، دوسل اشاره می‌کند که آغاز این دوره باید باز تعریف شود و آن را در سال

1. Dussel. Enrique(2007). Política de la liberación. Vol I: Historia Mundial y Crítica. <http://jornada.unam.mx/2012/03/28/opinion/026a1pol>

2. Dussel. Enrique(2007). Política de la liberación. Vol I: Historia Mundial y Crítica. <http://jornada.unam.mx/2012/03/28/opinion/026a1pol>

۱۴۹۲ قرار می‌دهد. یعنی سال ورود اسپانیایی‌ها به این منطقه؛ بنابراین اسپانیا اولین دولت مدرن و آمریکای لاتین اولین قلمرو استعماری این دوره بوده است. و اینگونه بود که فیلسوفان اسپانیایی و پرتغالی آغاز فلسفه مدرنیته را از قرن شانزدهم در آمریکای لاتین رقم زدند.

از مجموع بیانات انریکه دوسل در ابعاد فلسفی، سیاسی و اخلاقی وی می‌توان فهمید که او نیز چون سایر فلاسفه آزادی‌بخش با اندیشه مدرنیته، اروپایی و به‌طور کل غرب محور کاملاً مخالف است و تفکری انتقادی به فلسفه غرب دارد.

مبانی اخلاقی فلسفه آزادی‌بخش

فیلسوفان این جریان اخلاق را بر اساس اصول فلسفه آزادی‌بخش به گونه‌ای بازنگری و فرموله می‌کنند که به فلسفه مذکور قابلیت عملیاتی و واقع شدنی می‌دهند. ایشان در بازنگری اخلاقی آزادی‌بخش، ایده اصلی معنای این اخلاق جدید را با فرمول زیر آشکار می‌کنند:

چه کسی مسئولانه تشخیص می‌دهد که قربانیان نمی‌توانند زندگی خود را بازتولید کنند، توسعه دهنند یا بطور متقارن در بحث در مورد آنچه تحت تاثیر قرار می‌گیرند شرکت کنند، فرد قربانی باید در مقام نفی به دنبال ساختن هنجارها، اقدامات یا ساختار نهادهای تاریخی باشد که حقوق وی را نادیده می‌گیرد و اثباتاً دنبال این امور است تا بتواند اولاً بشرط‌دانه زندگی کند دوم اینکه زندگی او در مشارکتی متقارن با دیگران باشد و سوم اینکه در واقع خواسته‌های امکان‌پذیر یا جایگزین را انجام دهد که شامل دگرگونی‌های گوناگونی است. ما همه این اقدامات دگرگون کننده را پراکسیس آزادی‌بخش می‌نامیم.^۱

1. Álvaro, José Luis, La ética de la liberación ante el desafío de Apel, Taylor y Vattimo con respuesta critica en édita de K.O. Apel, Enrique Dussel, nuevo America, Bogotá 2015

همانطور که می‌بینید کلیدوازه اصلی فلسفه آزادی‌بخش کلمه قربانی است. طرفداران این فلسفه، فقیرها، بی‌سپرستان، وضعیت آشفته جایگاه زن در جوامع مختلف، جنگ‌زدگان و بطور کلی تمام رنجکشیدگان عالم را قربانیان وضع موجود جامعه جهانی می‌دانند.

اخلاق هنجاری پدیدارشناسانه دوسل

اخلاق رهایی‌بخش از یک کاری نوین و فراگیر است. آثار اخلاقی وی گرایشی هرمنوتیکی و پدیدارشناسانه به اندیشه‌های هوسرل و هایدگر دارد. بطور کلی سبک اخلاقی وی در یک افق کلی الهام گرفته از مکتب ارسطویی است. گرچه در آثار متاخر چرخشی به سوی اندیشه‌های کارل اتو اپل^۱، پدر اخلاق گفتمانی داشته است.^۲ در واقع دوسل از طرفداران اخلاق گفتمان^۳ است. البته با اضافه کردن ایده‌های خود اخلاق گفتمان را ارتقا می‌دهد و در افقی بالاتر از اتو اپل و هابرماس آن را مطرح می‌کند.

نگاه اخلاقی او گرایشاتی دینی دارد و سویه‌هایی از تفکر اخلاقی مسیحیت، اسلام و یهودیت در آن دیده می‌شود. بنابراین ساختار اخلاق هنجاری وی بنحوی متأثر از افلاطون است و اخلاق او ترکیبیست با اخلاق سامی^۴ که معرف زبان و فرهنگ سامی‌ها (مسلمانان بطور خاص اعراب و عبریان) است. البته نمی‌توان موضع او در اخلاق هنجاری را بوضوح کشف کرد. بطور مسلم او طرفدار پیامد گرایی نیست چون محتوای آثار او در موضعی صد درصد متضاد با اندیشه سود گرایانی چون میل و بنتام است. در پاره‌ای از موارد شاید اینگونه برداشت شود که او وظیفه گرایست اما نقدهای اساسی وی به پایه‌های تفکر فلسفی و اخلاقی کانت، همچو شمشیری آخته و خارج از نیام خود نمایی می‌کند.

1. karl-Otto-Apel

2. Medita Eduardo, Vulnerabilidad de las víctimas, filosofía de vida ética y liberación a través del pensamiento de Enrique Dussel. P 91

3. Ética del discurso

4. Ética Semítica

دوسل در هیچ نقطه از آثار خود به صراحة حرفی از موضع هنجاری خود نمی‌زند چون او بسیاری از ساختارهای فلسفی فیلسوفان را قبول ندارد و همیشه در پی این است تا اندیشه آزادی‌بخش خود را طرح کند و از آثار و اندیشه‌های دیگران به عنوان میانجی و موید در تایید تفکر خود استفاده می‌نماید پس به نوعی اخلاق هنجاری او اخلاق آزادی‌بخش است که با تبیین خاص خود معرفی می‌گردد و او نام این اخلاق فلسفی را اخلاق زندگی می‌گذارد..

در مرکز ثقل اخلاق آزادی‌بخش می‌توان با واژه‌هایی چون، فقر، برده‌داری، قربانیان، آوارگان، کودکان بی‌پناه، زنان، نژادپرستی، بی‌عدالتی، جهانی شدن، فرهنگ‌های مورد ستم واقع شده و همچنین دفاع از حقوق طبیعت و حیوانات، برخورد کرد.

بطور کلی رویکرد اصلی اخلاق آزادی‌بخش، انسانهای در معرض آسیب‌پذیری و شکنندگی هستند؛ انسانهایی که همواره در رنج و سختی به سر می‌برند. قلب تپنده‌ی این نگرش اخلاقی، انسان‌بما هو انسان است بدون هیچ تعیض و طبقه‌بندی‌ای؛ انسانهایی که باید از تمام قیود ناعادلانه نظم نوین جهانی با مبنای امپریالیستی رهایی یابند^۱ تا اینگونه همگی بتوانند به سعادت و کامیابی حقیقی نائل شوند.

تاریخ و الهیات رهایی‌بخش، یک دیدگاه آمریکای لاتینی

این موضوع‌ویست که دوسل در سال ۱۹۷۲ در ضمن سخنرانی‌هایی درباره آن صحبت کرد و توضیح گسترده‌ای درباره محوریت کلیسا و نقش آن در آمریکای لاتین داد و از آن به عنوان یک الهیات آشکار آمریکای لاتینی که در نهان خود یک سیاست رهایی‌بخش را داشت نام برد.

1. Dussel Enrique, 14 Tesis De Ética, Hacia La Esencia del pensamiento critico, P 2, Editorial Traotta, 1 er Edición, Buenos Aires 2016

دوسل اساسا به تاریخ می پردازد، به ویژه تاریخ آمریکای لاتین که یک روند مثبتی به سوی فرآیند آزادی بخشی را به تدریج طی کرده است. بررسی او به ریشه‌های انسانی باز می‌گردد و شامل موضوعاتی از سیستم‌های اعتقادی و جهان‌بینی آزتک‌ها و اینکاها گرفته تا خاستگاه مسیحیت، امپراتوری بیزانس و نقش کلیسا در تسخیر اسپانیا است.^۱

دربخشی از سخنان خویش به تحولات سیاسی دهه ۱۹۶۰ می‌پردازد و خشونت و ظلم متحمل شده توسط رژیم‌های نظامی، پاسخ کلیسا و مساله مقاومت مبارزانه (با خشونت) و مقاومت غیر مبارزانه (عاری از خشونت) در اندیشه مسیحیت را بررسی می‌کند. دوسل همچنین سازگاری سوسيالیسم با دکترین مسیحی و امکان سوسيالیسم منحصر آمریکای لاتین را با دقت مورد تحلیل قرار می‌دهد.

موضوع واحدی که در سیر مطالب او به شکل منسجم مطرح می‌گردد موضوع مقاومت در برابر ظلم است. در واقع فیلسوف آرژانتینی می‌خواهد از طریق تفسیر خود، تعهد مسیحی برای غله بر گناه ظلم را از طریق تعهد به اقدام فدایکارانه در جهت هدف رهایی بخشی تاریخی بررسی بنماید.^۲ از آنجایی که ریشه فکری الهیات رهایی بخش و اصحاب این کلیسا در هم تندگی خاصی با فیلسوفان این جریان و در بعد کنش‌گری با انقلابیون این جنبش فکر دارند پس باید به اختصار اشاره‌ای به ایشان داشته باشیم. اهمیت این موضوع از این جهت است که رهبران تفکر آزادی بخش چه در میان فیلسوفان و چه در میان اصحاب کلیسا و چه در میان انقلابیون همواره مورد تهدید و یا حتی ترور قرار گرفته و از طرفی این سه گروه باهم متحد بوده و برای همدیگر به لحاظ تبادل‌گر اندیشه نقشی بسیار موثر را داشته‌اند. به عنوان مثال کامیلو تورس از جمله اندیشمندان کلیسایی در جریان اندیشه

1. Vernon, Ivan 1978. Review of History and the Theology of liberation a Latin America perspective. Oxford University press. Consultado el 1 de noviembre de 2017

2. Kilgore, W. J. 1976. History and the Theology of liberation a Latin America perspective. Duke University press. doi: 10.2307/2514222. Consultado el 1 de noviembre de 2017

آزادی بخش است که رساله انتقادی کوچکی با عنوان پدیده خشونت نوشته و این رساله بر بسیاری از انقلابیون منطقه از جمله چگوارا تاثیر گذاشته است تا جایی که در کلمبیا مردم رساله تورس را راهنمای اصلی چگوارا می‌دانند.^۱

تورس در یک مبارزه نظامی جان خود را در راه الهیات آزادی بخش و اندیشه انقلابی خود از دست داد و این سرنوشت بسیاری دیگر از این افراد بود. اسکار رومرو اسقف اعظم السالوادور در سال ۱۹۸۰ در هنگام سخنرانی انقلابی در مراسم عشای ربانی که در آن سخن از عدالت و آزادی می‌گفت کشته شد و بعد از آن توسط پاپ فرانسیسکو به عنوان شهید راه عدالت و آزادی معرفی گردید.^۲ همچنین کارلوس موخیکا که شیوه مبارزاتی خود را بر اصل ترجیح فقرا بر ثروتمندان پایه ریزی کرده بود و در همین راه در ۱۱ می ۱۹۷۴ به ضرب گلوله به قتل رسید.^۳ از یکه دوسل نیز از یک ترور نافرجام در آرژانتین جان سالم به در بردا و به همین دلیل به مکزیک مهاجرت کرد. ویا دکتر ارنست چگوارا که در نهایت در راه این اندیشه در جنگ نظامی شهری در بولیوی کشته شد.

همه اینها با تمام افتقادات عقیدتی ولی برای یک نقطه اشتراک که اندیشه رهایی بخشی است متحدد شدند و جانشان را در این مسیر گذاشتند تا راه رهایی از ظلم و رسیدن به عدالت هموار گردد.

الهیات رهایی بخش

الهیات رهایی بخش یک جریان کلامی مسیحی است که از ترکیب کلیسای کاتولیک و پروتستان تشکیل شده است که در آمریکای لاتین در دهه ۱۹۶۰ پس از ظهور جوامع کلیسایی پایه، شورای دوم واتیکان (۱۹۵۶-۱۹۶۲) و کنفرانس اسقفی

۱. ناجی محمد امین، ۱۴۰۱، کلیسای انقلابی، ص ۴۸، قم، نشر فانوس دریابی

2. Jesús Delgado Acevedo Oscar A. Romero. Biografía, Ediciones Paulinas, Madrid, España, (1986) P 81.

۳. ناجی محمد امین، ۱۴۰۱، کلیسای انقلابی، ص ۵۷، قم، نشر فانوس دریابی

در شهر مدیزین کلمبیا (۱۹۶۸) متولد شد. پس به لحاظ زمانی حدود ۱۶ سال بر فلسفه آزادی بخش تقدم دارد.^۱

دوسل می‌گوید: اولین کسانی که مفهوم الایات رهایی بخش را به کار برداشت و این جریان را معرفی نمودند الهیدان پروتستان بربزیلی رویم آلوز و کشیش کاتولیک پرویی گوستاوو گوتیرز مرینو بودند که اولین آثارشان در این زمینه به ترتیب به سال‌های ۱۹۶۸ و ۱۹۶۹ برمی‌گردد.^۲ البته قبل از اینکه این الهیات هویت خود را بین سالهای ۱۹۶۸ الی ۱۹۷۱ مشخص کند، چندین اثر الهیاتی و جامعه شناختی در این زمینه منتشر شده بود که منجر به شکل و قالب دادن تدریجی به این مکتب فکری شد.

علاوه بر اشخاص فوق الذکر می‌توان از افرادی همچو هلدر کامارا، اسکار رومرو، کامیلو تورس، خوان لوئیس سگوندو، ارنستو کاردنال، کارلوس موخیکا، لوناردو بوف و خورخه ماریو برگولیو نام برد. البته برخی دوسل را از اعضای غیر روحانی این کلیسا می‌دانند چون که وی علاوه بر فلسفه از فارغ التحصیلان الهیات از دانشگاه سوربن فرانسه است. و به دلیل روابط زیاد با افراد همسوی کلیسایی عضوی از آنان محسوب می‌گردد.

انریکه دوسل اشاره می‌کند که اولین کتاب با عنوان عملکرد کلیسا در واقعیت رودخانه پلیت نوشته خوان لوئیس سگوندو الهی دان اروگوئه‌ای بود که در سال ۱۹۶۲ منتشر شد. و بعد از آن بود که در ماه می ۱۹۶۸ کشیش پروتستان بربزیلی، رویم آلوز، با موفقیت از پایان‌نامه دکتری خود با عنوان به سوی الهیات آزادی بخش انسانی، در مدرسه علمیه الهیات پرینستون ایالات متحده دفاع کرد.^۳

1. Boff, Leonardo (1989) Teología de la liberación: Recepción creativa del vaticano II a partir de la óptica de los pobres. Desde el lugar del pobre. 9_39. Ediciones paulinas

2. Dussel, Enrique (1995). La historia social de América Latina y el origen de la teología de la liberación. La teoría social latino americana: La centralidad del marxismo. Coyoacán: El Caballito.p.167_176

3. Dussel, Enrique (1995). La historia social de América Latina y el origen de la teología de la liberación. La teoría social latino americana: La centralidad del marxismo. Coyoacán: El Caballito.p.167_176

مشخصه اصلی این تفکر این است که انجیل مستلزم این است که آموزه‌های ترجیحی خود برای فقرا را با کمک علوم انسانی و اجتماعی در جهت رهایی و آزادی مردم به میان آورد.

الهام بخش دیگر الهیات آزادی بخش آمریکای لاتین، مبارزه حقوق مدنی بود که به نوبه خود حقوق سیاه پوستان در ایالات متحده را به رهبری مارتین لوثر کینگ (۱۹۶۸-۱۹۲۹) به دست آورد. همچنین الهیات رهایی بخش سیاهان در آفریقا که منجر به مبارزه علیه آپارتايد شد و نیز الهیات مینجونگ در کره و الهیات دهقانی در فیلیپین که توسط چارلز آر صورت گرفت همگی مرتبط با الهیات آزادی بخش آمریکای لاتین بوده‌اند.^۱

الهیات رهایی بخش دارای شاخه‌های مختلفی است که به طور متفاوتی بر جنبه‌های پراکسیس اجتماعی تمرکز می‌کنند. مقوله‌هایی مانند مبارزات طبقاتی و مفهوم مردم که شاخه‌ای به نام الهیات مردم را شکل می‌دهد نیز از این دسته هستند. همچنین تجارب دموکراتیک آمریکایی، فمنیسم و مسائل جنسیتی که باعث پیدایش الهیات فمنیستی، نژادپرستی و غیره شد.^۲

مبانی کلامی و مفهومی

وظیفه الهیاتی به عنوان بازتاب انتقادی پراکسیس تاریخی، در پرتو علم کلام تصور می‌شود. این الهیاتی است که دگرگونی تاریخی رهایی بخشی را به گونه‌ای به وجود می‌آورد که نه تنها به دنیای انسان‌ها می‌اندیشید بلکه آن‌ها را با موهبت پادشاهی الهی مواجه می‌نماید. او برای رسیدن به این هدف، از تحلیل‌های علوم اجتماعی و نظریه اقتصادی و اجتماعی، با بیش معنوی عميقاً متعالی مسیحیت، در پرتو کلام

1. Chenu, Bruno(1989) La teología latinoamericana . Teologías cristianas de los tercero mundo:23_65. Barcelona. Herder

2. Vuola. Elina(2000). Teología feminista. Teología de la liberación (la praxis como método de la teología latinoamericana de la liberación y de la teología feminista). Madrid:IPALA.p.85

خدا (انجیل و سنت رسولان) استفاده می کند.^۱

این الهیات رابطه ای نزدیک بین رستگاری و روند تاریخی رهایی انسان می یابد و به دنبال تحلیل عمیق معنای فقر و فرآیندهای تاریخی فقر و ارتباط آن با طبقات مختلف اجتماعی است و در نهایت متعهد به مشارکت در روند رهایی بخشی می باشد. و از ستمدیدگان به عنوان موقعیتی ممتاز در حیاط مسیحیت نام می برد.^۲ و برای این منظور به آیاتی از کتاب مقدس اشاره می کند. مانند آنجا که در کتاب خروج (۱۴:۳۱) گفته شد حقوق فقراً حقوق خداست و یا در جای دیگر که می گوید او فقرا را برقزیده است. (یعقوب ۲:۵)

گزاره های اصلی الهیات آزاد بخشش

rstگاری مسیحی بدون آزادی بخشی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و اعتقادی به عنوان نمونه های بارز کرامت انسانی، امکان پذیر نیست.

رهایی بخشی به معنای آگاهی از واقعیت اجتماعی-اقتصادی آمریکای لاتین و نیاز به حذف استثمار و بی عدالتی در جهان است.

وضعیت اکثریت مردم آمریکای لاتین در تضاد با برنامه تاریخی خداوند و پیامد یک عصیان اجتماعی است.

نه تنها گناهکاران وجود دارند، بلکه قربانیان این گناه نیز هستند که نیاز به عدالت و ترمیم وضعیت زندگانی هستند.

روش مطالعه الهیات، تأمل مبتنی بر عمل به ایمان زنده، ابلاغ، اعتراف و تجلیل در یک بحث علمی است.^۳

با این حال ضروری است که ارزیابی انجام شده توسط گوستاوو گوتیرز بر جسته شود. زیرا که وی معتقد است که برخلاف دیگر فرضیات کلامی یا فلسفی الهیات

1. Tamayo, Juan José(2013) Gustavo Gutiérrez: El teólogo del Dios liberador . Redes cristianas, 19 de septiembre de 2013

2. Casadont, Steven. Gustavo Gutiérrez. Teología de la liberación

3. Tamayo, Juan José(2013) Gustavo Gutiérrez: El teólogo del Dios liberador . Redes cristianas, 19 de septiembre de 2013

رهایی بخش یک عمل ثانوی است یعنی از تجربه به تعهد و کار با فقرا و برای فقراء و مقابله با بی عدالتی ناشی می شود.^۱ در واقع می خواهد بگوید که صرفاً یک مساله تئوری و در سطح ایده‌پردازی نیست بلکه جنبه‌های عملی فراوانی را دارد. از نظر گوتیرز مردم خالق تاریخ خود برای غلبه بر رنج هستند از نظر او این فقط یک مساله شناختی نیست بلکه به قول خود او یک تعهد زندگی، یک سبک زندگی و یک روش اعتراف به ایمان و معنویت است.

نجات و رهایی در کلیسای آزادی‌بخش

انسان دارای مرگ روح می شود که این همان از بین رفتن معنویت و استبعاد از خداوند است پس نجات آن به این است که دوباره احیا گردد. و این کار به عهده روح القدس است که در قلب کسی که دچار مرگ روحانی شد حیاتی دگر بدمند و در نتیجه او عضوی از خانواده خدا بشود. و این تنها با فیض الهی صورت می گیرد و تمام فیض حق در مسیح جمع شده است.

طبق متون مقدس مرحله اول این نجات ایمان است و بعد از آن عمل صالح است که تنها راه رسیدن به مسیح است و به عبارت دیگر تنها راه نجات می باشد. و از نظر کلیسای انقلابی عمل همان رفتار نیک است که بخش عمدۀ آن در خدمت به مردم است.

از نظر کلیسای واتیکان منظور از رهایی، رهایی درون انسان‌هاست و چنین رهایی که از درون سرچشمۀ گرفته و به سمت مظاهر گوناگون حیات انسانی حریان پیدا می کند می تواند در تمامی ساختارهای جامعه اثر گذاشته و سبب اعتلای آنها شود.^۲ همچنین واتیکان اعتقاد دارد که رهایی حقیق ارتباطی با پراکسیس ندارد و تحت لوای آن نیست چون حرف اول و آخر را دگماتیسم ایمانی می زند. دقیقاً در نقطه

1. Casadont, Steven. Gustavo Gutiérrez. Teología de la liberación

2. ناجی محمد امین، ۱۴۰۱، کلیسای انقلابی، ص ۱۳۸، قم، نشر فانوس دریابی

مقابل، تمام حرف کلیسای رهایی بخش مانند سایر جریانات آزادی بخش پراکسیس و عمل گراییست. یعنی ایمان آنچا بروز پیدا می‌کند که با عملی در جهت تغییر ناهنجاریهای اجتماعی همراه شود.

کلیسای عدالت‌گرای رهایی بخش معتقد است که رهایی صرفاً امری درونی نیست بلکه علاوه بر آن نجات و رهایی از اوضاع اجتماعی نابسامان را نیز در بر می‌گیرد. و برای این نظر خود به ادله‌ای از کتاب مقدس استناد می‌کنند. اولین مطلبی که به آن قائل هستند این است که خدواند، خدای آزادی بخش است. خدا فقط خدای حلول و تجسد نیست. خدا در تمام شئون زندگی جریان دارد و در ما قبل تاریخ نمانده است. همان خدایی است که نوح را از دل طوفان رهانید و آتش را بر ابراهیم خلیل سرد نمود.

هلدر کاراما می‌گوید: ایمان در کتاب مقدس همان ایمان به خداوند نجات بخش است که در تاریخ حضور دارد.^۱ به عنوان مثال واقعه خروج در بخش عهد قدیم کتاب مقدس آمده تایید همین نکته است که خدای متعال برای آزادی مستضعفان وارد میدان عمل شده و آنان را از یوغ ستمگران رهایی داده است. حرکتی شکل گرفت که در جهت رسیدن به عدالت اجتماعی بود و این چیزی جز عنایت آزادی بخشانه حق متعال نیست.

دومین مطلبی که جزو مبانی کتاب مقدسی ایشان است این نکته می‌باشد که خدا هموار قرین فقراست و ما نیز باید چنین باشیم اما نه به این معنا که فقط به آنان صدقه دهیم. این خوب است اما کافی نیست آنچه که لازم است انسان باید به عنوان یک عامل تاریخی جریان سازی کند و در صدد برکندن فقر از جامعه باشد. و این همان

1. José Comblin, Otros, Cambio social y pensamiento cristiano en América Latina, Trotta, (1993)P173.

چیزی است که مد نظر خداست. در کتاب ارمیا آمده است که: فقیر و مسکین را دادرسی می‌نمود، آنگاه سعادتمند می‌شد، مگر شناختن من این نیست؟^۱ مطلب سوم اینکه افرادی همچو لثوناردو بوف معتقد هستند که بشارت عیسی (ع) به برپایی حکومت الهی در ملکوت آسمانها صرفا یک امر معنوی نیست بلکه ملکوت همان اراده مستضعفان در بر چیدن ظلم است^۲ و صلیب نماد رنج‌های بشر است و عروج به معنای رهایی از این رنج است. پس رسیدن به ملکوت جز از طریق مبارزه با ظلم و بی عدالتی بدست نمی‌آید.

در چهارمین برداشت از سنت عیسی و کتاب مقدس به این مطلب می‌رسیم که سیره حضرت عیسی علیه السلام مبارزه با ظلم و بی عدالتی بود و عمل رهایی بخش صرفا برای رساندن انسان به آسمانها نبود بلکه عمل آزادی بخوانه او در رهاییدن اجتماع از ستم سفاکان و ظالمان بود. انسانها با هم خواهر و برادرند در عمل اراده مسیح را با هم اجرا کنند که این همان آزادی بخشی از استبداد و بی عدالتی است.

در این بخش به نقش کلیسا در عملیات آزادی بخشی آمریکای لاتین پرداختم به این دلیل که مسائلی همچون پرآکسیس، مبارزه با ظلم، بیدار گری محرومان و توجه به غیر و یا همان دیگری از نقاط اشتراک این نگرش دینی با فلسفه آزادی بخش است و قطعا بر روند شکل گیری فلسفه آزادی بخش تاثیر مستقیم گذاشته است.

^۱. ارمیاء نبی ۲۳:۱۶

². Leonardo Boff, Teología del cautiverio y de la liberación, 1978 Ediciones Paulinas 1978 P 283

نتیجه‌گیری

فلسفه آزادی‌بخش تولد یافته آمریکای لاتین است و ریشه در رنج و محنت و استعمار دارد. این فلسفه در مقابل با فلسفه غرب اروپا محور ایستاده و با ساختارهایی که هژمونی قدر طلبانه غربی ایجاد کرده مخالف است. فلسفه آزادی‌بخش جهانی‌سازی، استعمار قدیم و جدید، استثمار، سرمایه‌داری و بسیاری از چارچوب‌های نادرست زندگی امروز بشر را که از آن به تمدن غربی نیز یاد می‌شود را زاییده تفکر فلسفی کلاسیک فلاسفه اروپایی می‌داند.

فلسفه آزادی‌بخش بر این باورند که نتیجه اندیشه امثال کانت، امروزه تبدیل به تمدن فعلی بشری شده که می‌توان در آن روح بورژوازی و قدرت‌طلبی و برتری عده‌ای و بیچارگی عده‌ای دیگر را مشاهده کرد.

فلسفه آزادی‌بخش نه تنها با مظاهر مادی این تمدن مخالف است بلکه با زنجیر بیگانگی‌ای که فلسفه غرب آن را به گردن مستضعفان فکری و فرهنگی انداخته نیز مخالفت می‌کند و قائل است که بشر ابتدا باید غل و زنجیر اسارت فکری خود از فلسفه غربی را بدرد و از ابتداء اندیشه عقلی نوینی را بنا کند تا زیستی عادلانه و انسانی به بار آید.

فهرست منابع

۱. آشوری، داریوش، دانشنامه سیاسی، انتشارات مروارید، تهران، ۱۳۸۷
۲. ناجی محمد امین، کلیساي انقلابي، نشر فانوس دريایي، قم ۱۴۰۱
۳. ارمیاء نبی ۲۳:۱۶
۴. زیرک، معصومه، تحلیل پیامدها و دستاوردهای تجارت جهانی شدن، منطقه‌گرایی و الحق ایران به سازمان تجارت جهانی، ماهنامه بررسی.

1. Ardiles, Osvaldo A; Casalla, Mario; Cerruti Guldberg, Horacio; Cullen, Carlos; Dussel, Enrique; Kusch, Rodolfo; Roig, Arturo Andres; De zan; Julio. *Hacia una filosofía de la liberación latinoamericana*. Bonum, Buenos Aires (1973)
2. Scannone, Juan Carlos .la filosofía de la liberación: historia, características, vigencia actual. *Teología y vida L*: Bonum, Buenos aires 2009.
3. Medita, Eduard, Vulnerabilidad, fuerza, de seguridad, Ética de la vida y liberación a partir del pensamiento de Enrique Dussel. *La revista de filosofía*, mexico,2012
4. Duseel, Enrique. Una introducción a la filosofía de la liberación . P 196. Editorial de nueva américa. Bogotá 1977
5. Ridi Montano. La moralidad kantiana y la ética de la liberación de Dussel, Editorial LDT. Colombia 2010
6. Serotti Oracio. 200 años de nuestro pensamiento americano. Editorial LDT. Bogotá 2011
7. Dussel Enrique, la filosofía de la liberación, Editorial Nuevo América, Cuarta Edición, Bogotá 1996
8. Dussel Enrique, la pobreza y la civilización, Editorial Nuevo América, Bogotá 1998
9. Álvaro, José Luis, La ética de la liberación ante el desafío de Apel, Taylor y Vattimo con respuesta criticainedita de K.O.Apel, Enrique Dussel, nuevo America, Bogotá 2015
10. Medita, Eduardo, Vulnerabilidad de las víctimas, filosofía de vida ética y liberación a través del pensamiento de Enrique Dussel. Editorial LDT. Colombia.2000
11. Dussel Enrique, 14 Tesis De Ética, Hacia La Esencia del pensamiento critico, Editorial Traotta, 1 er Edición, Buenos Aires 2016
12. Vernon, Ivan 1978. Review of History and the Theology of liberation a Latin America perspective. Oxford University press. Consultado el 1 de noviembre de 2017

13. Kilogore, W. J. 1976. History and the Theology of liberation a Latin America perspective. Duke University press. doi: 10.2307/2514222. Consultado el 1 de noviembre de 2017
14. Jesús Delgado Acevedo Oscar A. Romero. Biografía, Ediciones Paulinas, Madrid, España, (1986)
15. Boff, Leonardo, Teología de la liberación: Recepción creativa del vaticano II a partir de la óptica de los pobres. Desde el lugar del pobre. Ediciones paulinas.España 1989
16. Dussel, Enrique. La historia social de América Latina y el origen de la teología de la liberación. La teoría social latino americana: La centralidad del marxismo. Coyoacán: El Caballito 1995
17. Chenu, Bruno La teología latinoamericana . Teologías cristianas de los tercero mund. Barcelona. Herder1989
18. Vuola, Elina. Teología feminista. Teología de la liberación (la praxis como método de la teología latinoamericana de la liberación y de la teología feminista). Madrid2000
19. Tamayo, Juan José Gustavo Gutiérrez: El teólogo del Dios liberador . Redes cristianas, septiembre de 2013
20. Casadont, Steven. Gustavo Gutiérrez. Teología de la liberación. Paulina. Madrid 2008
21. José Comblin, Otros, Cambio sosial y pensamiento cristiano en América Latina, Trotta, (1993)
1. 22. Leonardo Boff, Teología del cautiverio y de la liberación, Ediciones Paulinas. Madrid 1978.

ارزیابی مقایسه‌ای الگوی مبارزه با ظلم از دیدگاه کلیسای کاتولیک رومی و الهیات رهایی‌بخش امریکای لاتین

سید محمد رضا میریوسفی^۱

دکتری ادیان و عرفان، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی(ره)

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۲۶ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۲۷

چکیده

در کشورهای آمریکای لاتین طی دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ جریانی از الهیات در کلیسای کاتولیک شکل گرفت که به واسطه جهت گیری اش بر آن نام الهیات رهایی‌بخش نهاده شد. این جنبش الهیاتی، برای مبارزه با ظلم و حمایت از مستمندان الگویی دینی ارئه داد. اما الگوی مبارزاتی رهایی‌بخش مورد تایید کلیسای کاتولیک رومی قرار نگرفت. هدف این نوشتار تبیین نسبت الهیات رهایی‌بخش با کلیسای کاتولیک رومی به منظور فهم نقاط اشتراک و تمایز این دو قرائت مسیحی از مبارزه است. ما در این نوشتار با رویکرد تحلیل محور و مقایسه‌ای و با روش تحلیل محتوی و به کمک منابع کتابخانه‌ای به بررسی الگوی مبارزه با ظلم از دیدگاه کلیسای کاتولیک رومی و الهیات رهایی‌بخش امریکای لاتین پرداخته‌ایم. نتیجه اینکه الهیات رهایی‌بخش مشترکات زیادی با کلیسای کاتولیک رومی در حوزه مبانی «اعتقاد به: هدایت شرعی و تکوینی، الهی بودن انسان، کرامت انسان، عقاب و ثواب اخروی، حسن و قبح عقلی، مبارزه با ظلم به عنوان ارزش»، اهداف «ایجاد امنیت، زمینه‌سازی برای تحقق ملکوت خدا، رساندن جهان به کمال، حق برابری و ازادی، عدالت، محبت، خیر مشترک، همبستگی» دارد. اما اختلافات بنیادین الهیات رهایی‌بخش در حوزه مبانی «تاكید انحصاری بر مبارزه با ظلم، دیدگاه

1. E-mail: abasehosyen@yahoo.com

جانب داری مطلق خداوند از فقیران، حمایت از فقیران به مثابه تکلیف» و روشی «استفاده از روش مارکیسم به مثابه ابزار، الهیات زمینه بند، مبارزه سخت برای رسیدن به هدف»، سبب تمایز اساسی اش با کلیسای کاتولیک شده و در نتیجه عدم مقبولیت گفتمان رهایی بخش در نظر کلیسای کاتولیک رومی به دنبال داشته است.

واژگان کلیدی

بررسی تطبیقی، الگوی مبارزه، کلیسای کاتولیک رومی، الهیات رهایی بخش، آمریکای لاتین.

مقدمه

در همیشه تاریخ، جهان مادی شاهد بروز حوادث گوناگون به سبب تراحم‌های ناشی از تضاد منافع و تقابل خیر و شر، بوده است. گاهی زیاده خواهی‌ها و میل به تجاوز و بدست آوردن منافعی بیش از حقوق مشروع، افراد را به طغیان و ستم واداشته و شعله‌های خشم بر افروخته از آن، حیات توده‌های جوامع را به خطر افکنده است. در این میان حاکمان به سبب داشتن قدرت، متهمان اصلی ایجاد یا گسترش ظلم در جوامع انسانی بوده‌اند. واکنش ملت‌ها به این ظلم‌ها یکسان نبوده است، مردم اغلب ترجیح داده اند به جای تعامل و انفعال، دست به اعتراض و اصلاح عملی بزنند که شرح بسیاری از این مبارزات و قیام‌های علیه ظلم در تاریخ آمده است. در بسیاری از موارد دین به عنوان منبع مشروعیت بخش و مرجع تعیین کننده اهداف و روش‌ها، در قیام علیه ظلم مورد توجه قرار گرفته است. این مظلومان برای از بین بردن ظلم و ستم، با انتخاب دین به عنوان پشتونه نیرومند فریاد خود علیه ظلم، کوشیده اند تا از آموزه‌های آن برای پیشبرد بهتر حرکت‌های اجتماعی خود بهره گیرند. جوامع مسیحی نیز چنین مبارزاتی بر علیه ظلم به خود دیده‌اند. از شاخص‌ترین نهضت‌های ظلم ستیز در جوامع مسیحی می‌توان به نهضت‌های رهایی بخش آمریکای لاتین

اشاره کرد. این نهضت‌ها با شعار الگو گیری از دین، مبارزه با ظلم و برقراری عدالت اجتماعی را هدف اصلی خود قرار داده اند.

الهیات رهایی‌بخش آمریکای لاتین در جامعه‌ای مسیحی و غالباً کاتولیکی، زاده شد و از ابتدا خود را شاخه‌ای از الهیات کاتولیکی و ارائه کننده اصلی ترین آموزه‌های مسیحی معرفی کرد. این الهیات هیچ گاه خود را از مسیحیت جدا ندانسته و همواره تصریح کرده است که بدنیال کاوشی مبتنی بر کتاب مقدس برای دستیابی به یک الگو برای مبارزه با ظلم و تحقق عدالت اجتماعی است. بزرگان این الهیات تاکید کرده اند که ما در الهیات رهایی بخش با ایمان جدید رویه رو نیستیم بلکه با رسولانی جدید سروکار داریم و معتقدیم که ایمان به کلیسا با رنج‌ها و امیدهای برای آزادی مظلومان در این جهان مرتبط است. با این حال، دیدگاه ظلم سنتیز الهیات رهایی‌بخش مورد انتقادهای فراوانی از طرف کلیسای کاتولیک رومی قرار گرفت. برخی از این انتقادها جدلی و برخی خیرخواهانه و واقع بینانه است. ما در این مقاله با رویکرد تحلیل محور و مقایسه‌ای این انتقادها را در ترازوی انصاف گذاشته و بر اساس الگوی کاتولیکی آنها را ارزیابی می‌کنیم. قرار دادن مبانی، و اهداف و روش دو الگوی مبارزاتی یعنی کلیسای کاتولیک و الهیات رهایی‌بخش در کنار یکدیگر، ما را به ارزیابی بهتری رهنمون می‌کند و میزان کاتولیکی بودن الهیات رهایی‌بخش را برای ما آشکار می‌کند. این پژوهش مقایسه‌ای فاقد پیشینه می‌باشد.

بررسی الگوی مبارزه با ظلم از دیدگاه کلیسای کاتولیک
می‌توان با استخراج مبانی، اهداف و روش‌های مسیحیت از منابع اصیل و معتبر مسیحی، به الگوی قابل فهمی در زمینه مبارزه با ظلم دست یافت. منابع اصلی الهیات مسیحی عبارتند از: کتاب مقدس، عقل و سنت. (آلیستر مک گرات، ۱۳۸۴، ج ۱،

رویکرد اجتماعی و سیاسی مسیحیت

جامعه، لازمه طبیعت انسان است به همین دلیل انسان نیازمند زندگی اجتماعی است. تعامل انسان با جامعه در حقیقت پاسخ‌گویی به نیازهای درونی خویش است. دین مسیحیت همواره در کنار توصیه به اصلاح رفتار شخصی، از مسیحیان خواسته است تا به کلیسا و جامعه خود وفادار باشند.(مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۵۱۳، بند ۱۸۸۰) از نظر کلیسای کاتولیک جامعه مجموعه‌ای از افراد است که به گونه‌ای انداموار حول یک وحدت به هم متصل هستند و از این رو هر فرد مسیحی باید به قوانین مخصوص آن جامعه پایبند باشد.(همان، ۱۳۹۳، ۵۱۴، بند ۱۸۸۱) بنابراین تمایل به زهد در برخی از مسیحیان نه یک دستور عمومی و تکلیف دینی بلکه راه کسب درجات بالاتر از تقوا و ایمان است.(ریچارد بوش، ۱۳۷۴، ص ۷۲۵) دقต در آموزه‌های مسیحی نشان می‌دهد که به رغم بی توجهی مسیحیان آغازین به سیاست، نمی توان انکار کرد که بعضی از آموزه‌های الهیاتی این دین، مانند آموزه ملکوت و پادشاهی خداوند سیاسی است. تعالیم کلیسای کاتولیک می‌گوید: «فرد مسیحی باید با توبه و دریافت آمادگی، به اصلاح نهادها و شرایطی که در زمیته سازگناه ان پردازد».(مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۵۱۴) مطالعه تاریخ مسیحیت نشان می‌دهد که پذیرش مسیحیت از سوی کنستانتین و آغاز فرایند مسیحی سازی اروپا، مسیحیت اغلب در رویارویی با ملت‌ها نقش یک دین سیاسی را ایفا کرده است.(کرستوفر استید، ۱۳۸۰، ص ۳۴۲) اگر چه حوادث دنیای جدید، تا مدت‌ها کلیسا را به انزوا برد و شعار جدایی کلیسا از حیطه سیاست و اجتماع بر جوامع مسیحی حاکم گردید، اما پس از چند قرن، کلیسای کاتولیک از طریق الهیات و باورهای دینی به امور اجتماعی پرداخت و به این ترتیب، الهیاتی به نام الهیات اجتماعی در مسیحیت شکل گرفت.(اسماعیل علی خانی، ۱۳۹۷، ص ۲۱۹-۲۵۱) مهم‌ترین و رسمی‌ترین واکنش‌های کلیسای کاتولیک به مباحث اجتماعی، از طریق بیانیه‌های پاپی و اسقفی و شورای واتیکانی دوم بوده

است. به عنوان نمونه دو بیانیه شورای واتیکانی دوم به نام «شادی و امید» و «منزلت انسان» در این زمینه صادر شد. در بیانیه «شادی و امید» ماموریت کلیسا ای را درباره موضوعات فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ازدواج و خانواده، سیاست و صلح شرح می‌دهد و از شهروندان می‌خواهد تا جای ممکن فعالانه در زندگی عمومی سهیم باشند. (ibid, 97) کتاب مقدس با شیوه‌های گوناگون به مساله مبارزه با ظلم و نجات مظلومان می‌پردازد. بیان داستانهای نجات در کتاب مقدس و کمک نمایندگان خدا در زمین، از آشکارترین شواهد دینی در اعلام موضع مسیحیت در مساله مبارزه با ظلم در اجتماع است. وجود سفر «پیدایش» در کتاب مقدس و بیان مفصل داستان نجات بنی اسرائیل از چنگال فرعون به کمک حضرت موسی، از مهم‌ترین بخش‌های کتاب مقدس در بیان رویکرد مسیحیت در بحث مبارزه با ظلم و نجات مظلومین از ظلم‌های اجتماعی است. راه حل کلی مسیحیت کاتولیک در مساله مبارزه با ظلم این است که خدا مرجع نهایی باشد و قوانین مربوط به این مساله را او تعیین می‌کند، همه طبقات مردم با دوستی به هم پیوند خورند و در کمک کنند که همه انسان‌ها فرزندان یک پدر هستند که خدادست. (جورج برانتل، ۱۳۸۱، ص ۲۶۲). این کلیسا معتقد است که جامعه سیاسی ریشه در سرشت انسان دارد. انسان با پشتونه سرشت عقلانی که خدا به او داده، مسئول گزینش‌های خویش است و می‌تواند طرح‌هایی که در محیط فردی و اجتماعی به حیات او معنا می‌بخشد را دنبال کند. (compendium of the social doctrine of the church, 383) و خصوصی حیات ملی را کنترل کند تا این فعالیت‌ها در مسیر خیر عمومی قرار گیرد. (جورج برانتل، ۱۳۸۱، ص ۲۵۶)

مبانی مبارزه و رهایی از ظلم

مبانی خداشناسی، انسان‌شناسی، ارزشی و حقوقی از مهم‌ترین مبانی مسیحی هستند که می‌توان سازگاری و ابتنای گزاره‌های مربوط به مبارزه با ظلم و رهایی از ظلم را نشان داد.

الف: مبانی خداشناسی: منظور از مبانی خداشناسی، گزاره‌های مرتبط با نگرش مسیحیان به خداوند است که در بحث الگوی مبارزه با ظلم نقش بنیادین دارد. مسیحیت از همان ابتدای دعوت خود، این باور را ترویج کرده است که اگر به دنبال نجات و سعادت است، باید به مسیح ایمان بیاورد و هیچ راهی غیر از این وجود ندارد. ایمان به مسیح، محوری ترین و مبنایی ترین تعلیم مسیحیت است که همه بخش‌های این دین را زیر پوشش قرار داده است. اگر چه مسیحیان بر اساس آموزه تثلیث معتقدند در الوهیت، سه شخص وجود دارد و عیسی مسیح یکی از آنهاست، اما معتقدند این سه شخص، در عین متمایز بودن، یکی هستند و از این رو توحید باورند. (آلیستر مک گرات، ۱۳۸۴، ج ۱، ص ۶۱) نجات بنی اسرائیل از ظلم، نمونه بارز از افعال خدا در راستای تحقق رهایی و نجات انسان است. (متی ۶: ۳۳) در کتاب مقدس بر الگوپذیری از مسیح و مانند او شدن تاکید شده است. (افسیان ۱۱-۱۳) انسان پس از ایمان، در مسیح دگرگون می‌شود و به گونه‌ای عمل می‌کند که گویا مسیح در او زندگی می‌کند. (غلاطیان ۲: ۲۰) صلیب مسیح نماد نجات مسیحیان است و شخص مسیحی باید مانند مسیح، خود را برای دیگران قربانی کند. این اعتقاد می‌تواند مبنای مهمی برای ضرورت نجات جامعه از ظلم و برقراری عدالت باشد. با توجه به ظلم ستیز بودن خداوند از یک سو و لزوم الگوپذیری انسان از سوی دیگر این نتیجه به دست می‌آید که انسان‌ها باید مانند خداوند ظلم ستیز و برای نجات انسان‌ها از ظالم تلاش کنند. خداوند با تجسد خود و آمدن بر زمین، نشان دادن خود به انسان‌ها و فدا کردن خود، برای نجات انسان‌ها کوشیده است. انسان هم از هدایت تکوینی خدا و هم از هدایت تشریعی او در دنیا برخوردار است. کتاب مقدس از نظر مسیحیان، کلام خدادست و کلیسا قوت و قدرتش را همواره در کتاب مقدس می‌یابد. (مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۷۲ بند ۱۰۴) البته از دیدگاه کلیسا تفسیری معتبر است که مورد تایید کلیسا باشد زیرا کتاب مقدس را باید در پرتو نور روح القدس که این

کتاب توسط او نوشته شده، فرائت و تفسیر کرد. (مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۷۴، بند ۱۱-۱۱۳)

سنت مسیحی نیز جلوه‌ای از هدایت تشریعی خداوند است. در باور مسیحی، مسیح به عنوان خداوند، به رسولان دستور داده است تا انجیل را که منشاً هر حقیقت نجات بخش است به همه انسان‌ها برسانند. (مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۶۶، بند ۷۷) رسولان نیز برای اینکه انجیل زنده و کامل، همیشه در کلیسا بماند، اسقفان را به جانشینی خود تعیین کرده‌اند و مقام مرجعیت تعلیمی خود را به آنان سپرده‌اند. مسیحیان کتاب مقدس و سنت مقدس را نشات گرفته از یک سرچشم‌الهی یکسان می‌دانند و به هم متصل و مرتبط می‌دانند. این هدایت‌ها برای آن است که مسیحیان مسیر نجات خود از ظلم و راه نجات را پیدا کنند.

ب: مبانی جهان‌شناسی و انسان‌شناسی: منظور از مبانی جهان‌شناسی و انسان‌شناسی، گزاره‌های مرتبط با نگرش مسیحیان به عالم و انسان که در بحث الگوی مبارزه با ظلم نقشی بنیادین دارند. بنابر آموزه‌های مسیحی، از یک سو جهان به عالم محدود نمی‌شود و گستره‌ای فراتر دارد که شامل عالم آخرت نیز می‌شود. (مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۶۷، بند ۳۶۷) آنچه این عقیده را با بحث الگوی مبارزه با ظلم مرتبط می‌کند، پیوند وثیق دنیا و عالم پس از مرگ است. به تعبیری هدفمندی این جهان است. مبارزه با ظلم و نجات همنوعان نوعی محبت کردن کردن به خداست. در صورت بی‌تفاوت بودن، انسان از سعادت جاودانه محروم می‌ماند. (اول یوحنا ۳: ۱۴-۱۵) ظلم نکردن از دیدگاه تعالیم کتاب مقدس کافی نیست بلکه باید سعی شود تا زمینه نجات دیگر مومنان فراهم شود. در انجیل متی آمده است: «خداوند به ما هشدار می‌دهد که اگر از برآوردن نیازهای ضروری فقیران و کوچک‌ترانی که برادر اویند، کوتاهی کنیم، از او جدا خواهیم شد». (مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۳۰۹، بند ۱۰۳۳) از نظر مسیحیان، انسان موجودی الهی است و در حقیقت خود با دیگر موجودات تفاوت اساسی دارد. انسان به صورت خداوند آفریده شده است. (پیدایش ۱: ۲۶-۲۷) طبق این فطرت، انسان وقتی می‌ییند که خدا به نفع مظلومان در تاریخ اثر می‌گذارد و

به عدالت گستری در رفع ظلم می‌پردازد، در می‌یابد که او نیز به عنوان کسی که به صورت الهی افریده شده باید در مساله نجات انسان از ظلم و رهایی او گام بردارد تا صورت الهی اش محفوظ بماند.(اینگرگ گابریل، ۱۳۷۶، ش۲، ص۳۲۱) طبق این بیان انسان همکار خداوند در زمین است، (دوم قرنیان، ۵: ۲۱ مسیحیت) به این معنا که خداوند انسان را برگزید تا شریک او در تحقق هدف نهایی اش «استقرار خیر و نیکی در جهان در نگاه مسیحی» باشد. مبنای دیگر اینکه خدا یک کلیسا دارد و این کلیسای یگانه، به منزله بدن عیسی است.(اول قرنیان ۱۲: ۲۷) مسیح سر این بدن شمره می‌شود.(کولسیان ۱: ۱۸) او و کلیساش با هم مسیح کامل هستند.(مفتاح، ۲۵۱، بند ۷۹۵) بنابر این دیدگاه، اگر عضوی از این بدن واحد دچار درد و رنجش شود، در واقع رنجشی بر کل این بدن وارد شده و باید برطرف گردد.(اول قرنیان ۱۲: ۱۲-۱۳). مبنای دیگر اینکه مسیحیت انسان را موجودی ذاتا گاهکار، اما دارای کرامت دانسته و معتقد است که این کرامت ریشه در خلقت الهی او دارد.(مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۱۳۳، بند ۳۵۶) مقتضای کرامت انسان اقتضا می‌کند که انسان‌ها در جامعه برای ایجاد شرایط عادلانه تر و انسانی‌تر تلاش کنند و لازمه تحقیق ای ن امر مبارزه با ظلم است. در نهایت مسیحیت انسان را موجودی دو ساحتی و متشكل از نفس و بدن می‌داند. (پیدایش ۲: ۷) در واقع نفس انسانی حامل صورت الهی و منشا کرامت انسانی و وجهی فناناپذیر است. ساحت روحانی انسان با مساله مبارزه با ظلم پیوند می‌دهد. بدون توجه به این ساحت برنامه ریزی کردن برای مبارزه امری بی معنا است چون ممکن است بدون توجه به بعد اخروی، یک روش برای مبارزه انتخاب کند که با سعادت اخروی منافات داشته باشد.

ج: مبانی ارزشی و حقوقی: منظور از مبانی ارزشی و حقوقی آن دسته از

گزاره‌های خبری و توصیفی هستند که پایه و اساس اندیشه‌های مسیحی در باب مبارزه با ظلم هستند. کتاب مقدس عدالت و رهایی انسان از رنج را حسن (اعمال

رسولان ۱۳: ۳۸-۳۹) و ظلم را زشت و نکوهیده می‌داند. (رومیان ۱۳: ۹) بزرگان مسیحیت نیز به دلیل زشت بودن ظلم، تلاش می‌کنند تا دامن خود را از نسبت ظلم پاک کنند. (دوم قرنیان ۷: ۲) پولس در نامه اول خود به قرنیان تصریح می‌کند که دزدان، طمع کاران و ستمگزان وارث ملکوت نخواهند شد. (اول قرنیان ۶: ۱۰) در اندیشه مسیحی ظلم شایسته سرزنش بوده، (اعمال رسولان ۷: ۲۶) پیامدهای ناپسندی برای فرد به بار می‌آورد. و ستمکار نتیجه رفتارش را خواهد دید. ظلم از نظر مسیحیت به اندازه‌ای زشت و نکوهیده است که از بین بردان ان، ارزش ان را دارد که حتی خدا قربانی شود. ارزش محبت به همسایه ارزش دیگری است که یکی از پایه‌های مبارزه با ظلم را شکل می‌دهد. فرمان به محبت، عالی ترین میراث مسیح و بالاترین هدیه خدادست. عیسی انسان‌ها را به دوست داشتن خدا و همنوع دعوت کرده است. (یوحنا ۱۵: ۹ و ۱۲) پولس در نامه به غلاطیان می‌نویسد: «تمامی شریعت در یک کلمه کامل می‌شود، یعنی در اینکه همسایه خود را چون خویش محبت نما» (غلاطیان ۵: ۱۴) محور اموزه‌های مسیح، محبت به همنوع است و محبت مسیحیان به یکدیگر به روشنی می‌تواند عامل پیشگیری از ستم و تحقیق عدالت در جامعه باشد. (جورج برانتل، ص ۲۰۴) صلح و اشتی نیز یکی از ارزش‌های مسیحیت است. از نظر مسیحیت عیسی به صلیب رفته تا به واسطه خون خود، دشمنی‌ها را بکشد. (افسیان، ۲: ۱۶) در کتاب مقدس آمد است: «زنهر کسی با کسی به سزای بدی، بدی نکند، بلکه پیوسته با یکدیگر و با جمیع مردم در پی نیکویی بکوشد» (اول تسالونیکیان ۵: ۱۵). دعوت به صلح زمینه ظلم کردن به فرد و جامعه را می‌خشکاند.

برداشته شدن قوانین شریعت یکی از زمینه‌های حقوقی مبارزه با ظلم را ایجاد کرده است. از دیدگاه مسیحیان قوانین در بسیاری از مواقع نه تنها ظلم را از بین نمی‌برند بلکه منشابی عدالتی و ظلم می‌شوند. این تصور که فقط با شریعت می‌توان گناه ذاتی را از بین برداسبب می‌شود که دیگران را گنهکار بدانیم و بین خود و انان دیوار جدایی بکشیم. (افسیان ۲: ۱۳-۱۴) برداشتن شریعت توسط عیسی زمینه مبارزه

با ظلم و ایجاد عدالت اجتماعی را فراهم می‌کند. پولس در نامه به غلاطیان می‌نویسد: « تمامی شریعت در یک کلمه کامل می‌شود، یعنی در اینکه همسایه خود را چون خویشن محبت نما»(فلاطیان ۵:۱۴). از نظر مسیحیت انسان‌ها حقوق و تکالیفی دارند. برای انسان حقوقی است که باید برای او محفوظ بماند و همگان مکلف اند از پایمال کردن حقوق او دست بکشند. این بدان معناست که اشخاص مکلف به رعایت حقوق اویند.(مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۴۸۵) از مهم‌ترین حقوقی که دیگران در مقابل ان مسئولند حق برابری(مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۵۲۴) و آزادی(مرقس ۱۰: ۴۲) است. بی تردید این حقوق نابرابری‌هایی را که برخی ظالمان برای خود به عنوان افراد یا گروه‌هایی خاص تعریف کرده اند، نامشروع می‌داند. پاپ لئوی سیزدهم در بیانیه‌های اجتماعی خود دولت را مسئول حفظ منافع عمومی و حقوق فقرا و کارگران دانست.(john sniegocki,2009, p29)

در سال ۱۹۶۵ بیانیه‌ای با عنوان «یان ازادی مذهبی توسط شورای واتیکانی دوم صادر کرد. پاپ ژان بیست و سوم نیز در بیانیه «صلح در زمین» می‌نویسد: « در همه جوامع انسانی باید به انسان به مثابه یک شخص نگریست که از خرد و اراده آزاد برخوردار است»(p. pavaan, p261) جایگاه حق برابری و آزادی نقش بنیادین این باور مسیحی برای پیش گیری از ظلم‌های اجتماعی و هر گونه محدود کردن زندگی و آزادی مشروع انسان‌ها پی برد.

اهداف مبارزه و رهایی از ظلم

بعد از بیان مبانی مبارزه با ظلم از دیدگاه کلیسا کاتولیک اکنون لازم است بعضی از اهداف مهم کلیسا از تلاش برای مبارزه با ظلم را بیان کنیم. ایجاد امنیت یکی از اهداف مبارزه با ظلم و ظالم است. از دیدگاه مسیح فقط با محبت است که می‌توان با ظلم و رنج‌ها مبارزه کرد.(اول قرنیان ۱۳: ۱-۳) محبت به خدا و همنوع مستلزم توجه به انسان‌ها و رفع مشکلات و غم‌های آنان و به تعبیر دیگر ایجاد امنیت روانی و اجتماعی است. البته در گفتمان کتاب مقدس، هنگامی که به مبارزه با

ظالمان فرمان داده می‌شود، شخص ظالم مورد توجه نیست بلکه هدف، از بین بردن ظلم و بدی‌ها برای نجات انسان‌های ستمدیده است. (رومیان ۱۲: ۲۱-۱۷) رساندن جهان به کمال هدف دیگری است که مبارزه با ظلم را معنا دار می‌کند. بنا بر آموزه‌های الهی، خداوند برای این جهان طرحی دارد که به طور کامل آن را محقق نکرده بلکه قصد دارد به کمک انسان آن را محقق کند. (متی ۷: ۲۱) در واقع خواست خداوند به مبارزه با ظلم و پاک شدن زمین از بی عدالتی تحقق گرفته است، (متی ۶: ۳۱-۳۴) پس انسان نیز باید به دنبال تحقق همین هدف خداوند باشد تا جهان به کمال و هدف خودش برسد. «زمینه سازی برای استقرار حکومت الهی» هدف دیگر مبارزه با ظلم شمرده شده است. مسیحیت به دنبال رسیدن به ملکوت و سلطنت خداست، ملکوت یعنی فرمانروایی الهی بر زمین بعد از بازگشت مسیح. (نیکدل، ۱۳۹۱، ص ۱۱۷) شرط ورود به ملکوت از دیدگاه کتاب مقدس توبه، نوسازی دورنی و ترک ظلم و ستم است. (متی ۳: ۲) چون ملکوت دو ویژگی اصلی دارد: صلح همگانی و عدالت همگانی. (اشعیا ۲: ۴) بنابراین نمی‌توان با گرایش به ظلم و گناه به وادی صلح و عدالت راه یافت. راه رسیدن به این ملکوت از بین بردن ظلم است. در الهیات اجتماعی، الهی دان افراد و گروه‌های ظالم را سبب به تاخیر افتادن پادشاهی خدا می‌داند و برای دفع اثر کار این افراد و گروه‌ها William de witt حمایت از محرومان و ستمدیدگان را ضرروری می‌شمرد. (hyde, 1895,, p 254-255)

روش مبارزه و رهایی از ظلم

کلیسای کاتولیک و مسیحیت برای رسیدن به اهداف خود در مبارزه با ظلم از روش‌های اخلاقی با مولفه‌های خاص استفاده می‌کند. به ترتیب مولفه‌ها را بیان می‌کنیم.

الف: پاییندی به دستورهای اخلاقی مسیحیت: دستورها بسیاری وجود دارد که عمل به آنها تا حد زیادی می‌تواند در تحقیق مبارزه با ظلم تاثیرگذار باشد. احکام

مربوط به زنا، طلاق، دروغ، قصاص، حب و بغض و مانند آن در کتاب مقدس ذکر شده است، (متی: ۲۵-۴۸) که همه این احکام در راستای از بین بردن چهره ظلم و نابرابری در جامعه و تحقق عدالت وضع شده اند. در حقیقت شریعت مسیحی در محبت به دیگران خلاصه می شود که نتیجه آن جلوگیری از ظلم و رعایت حقوق آنان است. (رومیان ۸: ۱۳)

ب: کمک توانمندان به ضعیغان: مسیحیان معتقدند بر اساس کتاب مقدس خداوند افزون بر اینکه خود عادل است و به محرومان کمک می کند انتظار دارد مومنان نیز آنچه در توان دارند، برای رسیدگی به محرومان و ضعیغان به کار گیرند. (مزامیر: ۵-۹) کلیسای کاتولیک رسیدگی به فقیران جامعه و توجه اغاییا به مستمندان را از روش های صحیح از بین بردن ظلم و تحقق عدالت می داند. (مفتاح، ص ۶۳۳، بند ۲۴۴۴) کمک ملتهای ثروتمند به ملتهای محروم را وظیفه ای در راستای تعلیم مسیحی محبت می داند. در کتاب تعالیم کلیسای کاتولیک تصریح شده که وظیفه شبانان کلیسا نیست که به طور مستقیم در تنظیم و سازمان دهی زندگی اجتماعی مداخله کنند، بلکه این وظیفه جزئی از مومنان غیر روحانی است که به ابتکار خود با هم وطنشان عمل کنند. (مفتاح، ۱۳۹۳، ص ۶۳۳، بند ۲۴۴۲)

ج: تعامل نیکو با حاکمان و ظالمان: با توجه به مبانی و اصول گفته شده، روش است که روش پذیرفته مسیحیت در برخورد با حاکمان و ظالمان نیز روش محبت است. این روش اقتضا می کند که مسیحیان در برابر حاکمان فرمابنده باشند و به انان اعتراض نکنند و در مقابل ظالمان مقاومت نکنند و حتی به دشمنان محبت بورزنند. مسیحیت وجود قدرت سیاسی را ضروری و آن را یک جزء جداناپذیر برای حیات اجتماعی می داند. compendium of the social doctrina of dr church, (p393) از نظر مسیحیت کلیسا و ساختارهای سیاسی به سبب غاییات متفاوت شان قلمروهای مستقل دارند، اما حاکمیت باید ارزش های اساسی اخلاقی و انسانی را به

رسمیت بشناسد. اگر حاکمان به جای رفتار عادلانه، ستمگری را در پیش گیرنده، مردم حق ندارند زبان به اعتراض بگشایند و با آنان مبارزه کنند، بلکه باید با تعامل با آنان بکوشد تا ظلم‌ها را به شیوه‌ای مسالمت‌آمیز از بین ببرند. این آموزه عهد جدید که حکومت‌ها توسط خدا مستقر و مقامات حکومتی توسط خدا گماشته می‌شوند راه اعتراض و مبارزه با حاکمان ستمگر را بسته است. (یوحنا ۱۸: ۳۶) مسیحیت ظلم را نمی‌پذیرد (اول فرتیان ۶: ۹) ولی طبق منابع اولیه نباید بر علیه ظالمان ایستاد و با آنها مبارزه کرد. (رومیان ۱۲: ۲۱-۱۷) افزون بر این از آنجایی که راه و روش مسیح، محبت به خداوند و انسان است، حتی به دشمن نیز باید محبت کرد چون در هر صورت از فرزندان خدا هستند. (جان الدر، ۱۳۲۷، ص ۲۴) حتی گروهی از مسیحیان معتقدند پیروان مسیح نمی‌توانند در نیروی نظامی یا ارتش باشند و در جنگ‌ها هم نوعان خود را نابود کنند. (توماس هیل، ۲۰۰۱، م، ص ۱۱۹) به رغم تلاش مسیحیت کنونی برای تبیین دیدگاه صلح طلبانه در رویارویی با حاکمان و ظالمان، در منابع اصیل مسیحی از حق اعتراض به ظالمان، ایستادگی در برابر شرارت و از خشونت در شرایط خاص سخن گفته شده (یوحنا ۲: ۱۳-۱۶) و نمونه‌هایی در عهد جدید ذکر شده است. (یوحنا ۱۸: ۱۹-۲۳ و متی ۳: ۱۱-۱۲) نگاهی به تاریخ مسیحیت نیز نشان می‌دهد که اگر چه رویکرد دوری از جنگ و حکومت در میان حواری و آباء وجود داشته و در سه قرن اول کلیسای مسیحی، دیدگاه مسلط بوده اما از یک مقطع تاریخی، با تغییر رویکرد مسیحیت، کلیسا و روحانیون قدرت سیاسی را در دست گرفته‌اند. (گریگوری، ۱۳۸۸، ص ۷۵) از قرن چهارم، ارباب کلیسا با مطرح کردن بحث جنگ و خشونت مقدس، به تئوری سازی در این زمینه پرداخته‌اند. (گریگوری، ۱۳۸۸، ص ۷۹) با این وجود کلیسای کاتولیک در دوران معاصر به این باور تمایل نشان می‌دهد که باید از شیوه‌های مسالمت‌آمیز برای گسترش عدالت اجتماعی در جامعه بهره برد. کلیسا و در راس آن پاپ اعلام می‌کند که جنگ

نمی‌تواند وسیله و ابزار مناسبی برای حل مناقشات باشد و امری کاملاً مغایر با اخلاق است. (راپرت ال، ۱۳۹۳، ص ۱۷۳-۱۷۴)

بررسی الگوی مبارزه با ظلم از دیدگاه الهیات رهایی‌بخش امریکای لاتین از مهم‌ترین رویدادهای سیاسی در این عصر که نتایج گسترهای به دنبال داشت، الهیات رهایی‌بخش آمریکای لاتین است. این الهیات خود را تفسیر صحیحی از گفتمان مسیحیت دانسته است. الهیات رهایی‌بخش انعکاس تجربه فقیران و مبارزه آنان برای رهایی است. بر آنیم که با تبیین الگوی حرکت الهیات رهایی‌بخش در مقابله با ظلم، زمینه مقایسه علمی با الگوی مبارزه با ظلم کلیسای کاتولیک فراهم شود.

مؤلفه‌های شکل دهنده الهیات رهایی‌بخش

اصلی‌ترین عنصر در الهیات رهایی‌بخش فقر است. الهی دنان رهایی‌بخش معتقدند الهیات زمینه‌مند است و زمینه آن، فقر مسیحیان است که باید تلاشی الهیاتی برای رهایی آنان انجام شود. به عبارتی الهیات جهان شمول بی معناست و آن دسته از مکاتب الهیاتی که به طور یکسان از بالا بر جوامع مختلف تحمیل می‌شوند، پذیرفته نیستند. (franz j, 1997, p30) الهیات هر منطقه باید متناسب با زمینه‌های اجتماعی همان سرزمین تدارک دیده شود. (استنلی جی، ص ۳۲۷) گوتیزر گوید: «ما نمی‌توانیم بدون در نظر گرفتن روند تاریخی رهایی، از خدا سخن بگوییم» (Gustavo Gutierrez, 1988, p186) او زمینه الهیات رهایی‌بخش را فقیران، مشکلات آنان و ستم‌های روا داشته شده در جوامع عقب مانده در آمریکای لاتین می‌داند. بنابراین مجموعه الهیات و رسالت مسیحی باید از پایین و با رنج‌ها و دردهای تهی دستان اغاز شود. (آلیستر مک گرات، ۱۳۸۴، ج ۱، ص ۱۹۶) الهی دنان فقر مردم این مناطق، ناشی از ظلمی می‌دانند که به گونه‌ای فراگیر توسط «وابستگی خارجی» و «خشونت نهادینه شده داخلی» بر این مردم سایه افکنده است. (استنلی جی، ۱۳۸۶)

ص (۳۲۸) متالهان رهایی بخش با تقسیم گناهان به فردی و اجتماعی، گناه ساختاری را مطرح و با تاکید بر جنبه‌های اجتماعی، سیاسی، اقتصادی رستگاری، آموزه نجات را به رهایی از این وضعیت تفسیر کرده‌اند. (آلیستر مک گرات، ۱۳۸۴، ج ۲، ص ۱۹۸) یکی دیگر از مولفه‌های الهیات رهایی بخش ابتنا بر دین مسیحیت است.

الهی دانان رهای بخش خود را خارج از مسیحیان ندانسته‌اند و هدف خود تفسیر مبارزه از راه تفسیر درست از آموزه‌های مسیح می‌دانند. آنها معتقد‌ند که خدا در مبارزه فقیران حضور دارد و در این حضور، به طور مطلق از فقیران جانب داری می‌کند. (clodivis boff, 2000, p55) کتاب مقدس در این دیدگاه، مکافه‌هی را به گذشته‌های دور محدود نمی‌کند بلکه با حمایت خدا از فقیران آشکار می‌شود که عملکرد تاریخی خدا و مکافه او همچنان ادامه دارد. (clodivis boff, 2000, p32) در الهیات رهایی بخش، کتاب مقدس به مثابه روایت رهایی خوانده می‌شود. در این نوع خوانش، تنها به موضوعاتی همچون رهایی بنی اسرائیل از اسارت مصریان، اهمیت داده می‌شود. به همین دلیل به تفسیر خاصی از کتاب مقدس گرایش پیدا کردنده که تفسیر مارکسیستی کتاب مقدس است. (clodivis boff, 2000, 37) با تقریباً همه متالهان رهایی بخش برای تبیین شرایط خاص آمریکای لاتین و فقر حاکم بر ان و مهم‌تر از آن، در ارائه راه حل‌های رفع مشکلات، از تحلیل اجتماعی و راهکارهای مارکسیسم استفاده می‌کنند. این متالهان معتقد‌ند که تحلیل مارکس، علل بی عدالتی و فقر شدید آمریکای لاتین را آشکار می‌سازد. (gustsvo Gutierrez, 1988, p19) یکی دیگر از مولفه‌های الهیات رهایی بخش، ضرورت مبارزه سخت با روش صحیح می‌باشد. آنها می‌کوشند با تاکید بر عنصر مبارزه و معرفی آنها به مسیحیان و همچنین یاری گرفتن از مکاتب موفق مبارزه و تلفیق آنها با دین مسیحی، گامی برای مشکلات مسیحیان ستمدیده آمریکای لاتین بردارند. با وجود آنکه بزرگان الهیات رهایی بخش در تلاش بودند تا رسالت مسیحی خود برای از بین بردن ظلم و رفع مشکلات را از راه‌های مسالمت‌آمیز و بدون خشونت دنبال کنند

وقتی با واکنش‌های نظامی حاکمان برای جلوگیری از فعالیت‌های رهایی بخشی رویه‌رو شدند، تنها راه باقی مانده برای استیفای حقوق خود را مبارزه سخت و به کارگیری خشونت علیه ظالمان دیدند.(استنلی جی، ۱۳۸۶، ص ۳۳۷-۳۳۸)

مبانی مبارزه با ظلم

الگوی مبارزه الهیات رهایی بخش مبتنی بر یکسری مبانی خداشناسی، جهان‌شناسی، انسان‌شناسی، ارزش و حقوقی شکل گرفته است. ما سعی می‌کنیم نسبت بین این مبانی و مبارزه علیه ظلم را بیان کنیم.

مبانی خداشناسی: الهیات رهایی بخش به خدای مسیحیت اقرار داشته و با معرفی خدا به عنوان خدای حیات، موضوع عیسی، گناه، نجات و ملکوت را مطرح می‌کند. فقر را حاصل خدای ممات و خدایان کاذبی می‌داند که جامعه و ساختار اقتصادی و سیاسی امریکای لاتین را به نام مسیحیت و تمدن غربی در چنگ گرفته‌اند.(خوان خوزه مادریگا، ۱۳۶۷، ص ۸۳) خدای حیات به دنبال حیات و رهایی بخشی است، همان گونه که بنی اسرائیل را از یوغ ظلم و ستم فرعون رهاییند. Gustavo Gutierrez p51, 1988) آنان عیسی را نیز در همین قالب معرفی کرده و او را به عنوان آزاد کننده، آشتی دهنده و زنده کننده رهایی بخش تصویر می‌کنند. denis carroll. P55 گناه و نجات و ملکوت نیز با همین رویکرد خاص تفسیر می‌شود. گناه به عنوان یک امری که آثار اجتماعی دارد تاکید می‌شود، گناه امری صرفاً شخصی نیست بلکه حقیقتی تاریخی و اجتماعی و فقدان عشق و اخوت در روابط انسانی است.(colodivis bof, 2000, p55) همچنین با تاکید بر جنبه‌های اجتماعی و سیاسی و اقتصادی، آموزه نجات را به رهایی همه جانبه از وضعیت فقر و ظلم تفسیر می‌کنند(آلیستر مک گرات، ۱۹۸) و معتقدند که عیسی، پسر خدا ظلم را پذیرفت تا ما را از ظلم آزاد کند. (coldivis boff,2000, p53) ملکوت الهی را یک امری در

آینده نمی بینند بلکه ملکوت خدا از هم اکنون در این عالم آغاز شده و در نهایت به رهایی کامل مخلوقات خواهد انجامید. (ibid, p52)

مبانی جهان‌شناسی و انسان‌شناسی: الهیات رهایی‌بخش مخالفی باگستره فرامادی جهان ندارد. اما بیش از آنکه بر وجود جهانی فرامادی تاکید کند و مسیحیان را برای کسب سعادت در ان جهان تشویق کند، بر تلاش آنان برای رسیدن به ملکوت این جهانی خدا و به دست آوردن سعادت دنیوی تاکید می‌کند. از دیدگاه رهایی‌بخش، کلیسا‌ای عیسی مسیح وظیفه دارد ملکوت خدا را در طول تاریخ گسترش دهد و با تلاش برای ایجاد جامعه‌ای عادلانه، گامهای عملی برای نزدیک شدن به کمال غایی این ملکوت بردارد. (استنی جی، ص ۳۳۷) در واقع پیشترین تاکید این الهیات بر پادشاهی خدا در همین جا و هم اکنون است. (Richard t, p 254-255) در مساله انسان‌شناسی الهیات رهایی‌بخش الهی بودن انسان را پذیرفته است و بر صورت الهی انسان تاکید دارد و به همین دلیل هر گونه ستمی علیه انسان را ناموجه می‌داند. (Gustavo gutierrez, 1988, p195) رهایی‌بخش بدنبال بازگرداندن کرامت به انسان‌هایی است که اصل انسانیت آنها زیر سوال است. (همایون همتی، معرفت ادیان، ص ۱۳۴) این الهیات انسان را معبد و هیکل خدا می‌داند. (Gustavo gutierrez, 1988. p110) از طرف دیگر انسان را به عنوان همکار خدا پذیرفته است و معتقد است که خدا می‌خواهد به کمک انسان، ملکوت و سلطنت خود بر زمین را محقق کند. (clodivis boff. 2000. P52)

مبانی ارزشی و حقوقی: دانان رهایی‌بخش بر حسن عدل و قبح ظلم تاکید می‌کنند. ارزش محبت به همسایه نیز از آشکارترین مبانی الهیات رهایی‌بخش است. با توجه به ارزش داشتن عدالت و ضد ارزش بودن ظلم و نیز توجه به ارزش محبت همسایه (متی ۲۵: ۳۱-۴۶)، پیروان این جریان تصمیم گرفتند برای نشان دادن محبت به همنوعان ستمدیده شان و تحقق عدالت برای آنان و از بین بردن ظلم پا خیزند. بزرگان رهایی‌بخش هیچ گاه ارزش صلح را انکار نکرده اند، بلکه در تلاش بودند تا

رسالت مسیحی خود برای از بین بردن ظلم و رفع مشکلات را از راههای مسالمت آمیز و بدون خشونت دنبال کنند. (آلیستر مگ گرایث، ج ۱، س ۱۹۶) البته هنگامی که جنگ زمینه رفع ظلم از زندگی انسان‌های محروم و مستمدیده را فراهم کند خود ارزش است. (Gustavo Gutierrez1988, p28)

رهایی‌بخش معتقد به حق ازادی و برابری برای انسان‌ها است و خواستار از بین رفتن هرگونه تبعیض نژاد و طبقات ظالمانه اجتماعی و اقتصادی است. بر همین اساس، رهایی‌بخشی را وظیفه اجتماعی و دینی خود می‌دانستند. (codivis boff,2000, p49)

بر مبنای حقوقی حق و تکلیف تاکید یافته شده است. با توجه به این مبنای آزادی از چنگال فقر، استبداد و استعمار را حق همه مردم آمریکای لاتین می‌دانند و با احساس تکلیفی که از نظر آنان بر عهده همه مسیحیان گذاشته شده، برای آزادی و برابری مردم این منطقه پا خواستند و فراخوان عمومی داده‌اند.

اهداف مبارزه با ظلم

الهیات رهایی‌بخش برای از بین بردن ظلم اهدافی را بیان کرده است. یکی از آن اهداف «ایجاد امنیت» است. مسیحیان باید پیرو عیسی و مسیحیت حقیقی برای رهایی انسان از ظلم، برای حمایت از فقیران و ایجاد امنیت برای آنان تلاش کنند. (clodivis boff.2000, P7) در حققت ایمان شامل عمل رهایی‌بخش می‌باشد. نجات و امنیت، در حقیقت نتیجه عملکرد مشترک بین انسان و خدا در تاریخ و سبب انسانی شدن همه روابط می‌شود، بنابراین تلاش برای از بین بردن نظام‌های اجتماعی ناعادلانه و ایجاد امنیت را، ملاقات با خدا می‌داند. (gustao gutierrez.1988. P34)

«رساندن جهان به کمال» هدف دیگر الهیات رهایی‌بخش است. خدا می‌خواهد عدالت را در زمین محقق کند و بر ما لازم است فرمانبر امر خدا و خواست او بوده و برای اجرای طرح او تلاش کنیم. انسان‌ها باید بر اساس نقشه خدا، نظام‌های اجتماعی ناعادلانه‌ای را که به آنها ستم کرده، آنها را استثمار و از خود بیگانه می‌کنند، از میان بردارند.

(lodivis boff2000,, p7) در نتیجه مومنان مسیحی باید با حمایت و تشویق مردم در تلاش برای رفع ظلم، برای ایجاد جامعه‌ای عادلانه برای نزدیک شدن به کمال غایی جامعه مسیحی گام بردارند.(استنلی جر، ص ۳۳۷) «تحقیق ملکوت خدا» نیز از اهداف مبارزه با ظلم در الهیات رهایی بخش است. با این بیان که ماموریت کلیسا در آمریکای لاتین، دگرگون ساختن جامعه در جهت برقراری ملکوت خداست.(استنلی جی، ص ۳۳۷) اگر چه خود خدا در پایان جهان، ملکوت‌ش را بربا می‌کند و در این ملکوت، رهایی کامل تحقق می‌یابد، اما با این حال، کلیسای عیسی مسیح وظیفه دارد که ملکوت خدا را در طول تاریخ گسترش دهد و با تلاش برای ایجاد جامعه‌ای عادلانه، گام‌های عملی برای نزدیک شدن به کمال غایی این ملکوت بردارد.(همان)

روش‌های مبارزه با ظلم

الهیات رهایی بخش برای از بین بردن ظلم و مبارزه با ظالمان از روش‌های متفاوتی استفاده می‌کند. «دست گیری و کمک به فقیران» یکی از روش‌ها است. از مهم‌ترین باورهای الهیات رهایی بخش این است که خدا در کنار فقیران و ستمدیدگان جامعه است.(Ronald H, 1984, p156) اگر خدا در کنار فقیران است، بی‌تردید به دستگیری از آنان فرمان خواهد داد نتیجه اینکه باید به کمک آنان شافت و برایشان کاری کرد. در رهایی بخش ستمدیدگان گرد هم می‌آیند تا با درک وضعیت خود و کشف اسباب ظلم و نظام بخشیدن به حرکت‌ها و جنبش‌های اعتراضی و اجتماعی خود، با یک الگوی هماهنگ به فعالیت برای اصلاح وضع موجودشان پردازند. آنان ابتدا به این باور می‌رسند که می‌توانند شرایط را تغییر بدهند و در گام بعد با تفسیر درست از وضعیت جامعه خود، برای ساخت جامعه‌ای بهتر، کارهای لازم را انجام دهنند.(ibid, p5) یکی دیگر از روش‌ها «مبازه و همکاری نکردن با ظالمان و حاکمان ستمگر» می‌باشد. جوهر برنامه‌های الهیات رهایی بخش، اصلاحات ریشه‌ای از راه مبارزه با ظالمان است. نخستین اعتراض‌ها نه از باب در گیری سخت، بلکه برای از بین بردن ظلم از راه اعتراض‌های آشکار اجتماعی و به طور مسالمت‌آمیز دنبال

گراث، ۳۸۴، ص ۳۳۵

شد. این روش وقتی تغییر کرد که در برابر جنبش فقیران در بسیاری از کشورهای امریکای لاتین واکنش‌هایی از سوی دیکتاتورهای نظامی در قالب گسترش نظامهای امیت ملی و سرکوب حرکت‌های اجتماعی نشان داده شد. (albid, p6) به کار گیری خشونت از نظر رهایی بخش، با آموزه‌های مسیحیت ناسازگار نیست. «استفاده از مکتب مادی مارکسیسم» را می‌توان به عنوان استفاده روشی نام برد. روش الهیات رهایی بخش از بین بردن ظلم و تحقق عدالت در جامعه، همان روشی است که مارکسیسم ارائه کرده است. (Gustavo Gutierrez, 1988, p 19) آنها استفاده از این روش برای مبارزه با ظلم را لزوماً به معنای موافقت با جهان‌بینی مادی و الحادی نمی‌دانند. بلکه از این روش را فقط برای تحلیل اجتماعی و برنامه‌ریزی برای تغییر اجتماع استفاده می‌کنند. (آلیستر مک

مقایسه الگوی مبارزه با ظلم الهیات رهایی بخش با الگوی مسیحی الف: مقایسه مبانی

مبانی خداشناسی: هر چند کلیسای کاتولیک در مبانی خداشناسی با پذیرش توحید به عنوان سرچشم مبارزه با بدی‌ها و ظلم، خدا را الگوی انسان معرفی کرده و محبت به خدا را مستلزم محبت به انسان‌ها می‌داند، اما تاکید بر خدای حیات و رهایی بودن، با تفسیر خاص رهایی به معنای رهایی همه جانبه، در الگوی کاتولیکی به چشم نمی‌خورد. تفاوت اساسی الگوی الهیات رهایی بخش با الگوی کاتولیکی در نوع نگاهشان به الهیات است. الهیات رهایی بخش، الهیات زمینه‌مند و از پایین به بالاست. گوتیرز، از بزرگان الهیات رهایی بخش، می‌گوید: «ما نمی‌توانیم بدن در نظر گرفتن روند تاریخی رهایی، از خدا سخن بگوییم». (Ibid, p110) در نقطه مقابل نگرش الهیاتی کاتولیک قرار دارد که الهیات از بالا به پایین را می‌آموزد. دیدگاه

رسمی کلیسای کاتولیک در مباحث الهیاتی، جهان‌شمول بودن الهیات برای همه جوامع مسیجی بود. به همین علت رهایی‌بخش می‌گفت: «معنا ندارد الهیاتی منعزل از اوضاع اجتماعی یک جامعه بر مردم آن تحمیل شود» و معتقدان الهیات رهایی‌بخش معتقدند، این الهیات با فروکاستن رستگاری تا حد موضوعی کاملاً این جهانی، ابعاد متعالی و ابدی آن را نادیده گرفته‌اند. (آلیستر مک گرات، ۱۳۸۴، ج، ۲، ص ۱۹۸)

مبانی جهان‌شناسی: در الهیات رهایی‌بخش، مخالفت آشکاری با مبانی جهان‌شناختی الگوی مسیحی و پذیرش گستره فرامادی جهان دیده نمی‌شود، اما از آنجا که این الهیات بر نجات فقیران از راه مبارزه با ظالمان و خشکاندن ریشه‌های ظلم متمرکز شده است، پیش از تاکید بر رسیدن سعادت عالم پس از مرگ، بر توجه به وضعیت کنونی و تلاش برای رسیدن به نجات دنیوی تاکید می‌کند.

مبانی انسان‌شناسی: مبانی انسان‌شناختی الهیات رهایی‌بخش تفاوتی با الگوی مسیحی ندارد، مانند: صورت الهی داشتن انسان، پذیرش هیکل و همکار خدا بودن انسان، کرامت داشتن انسان و دو ساحتی بودن انسان. اما الهیات رهایی‌بخش با تفسیر خاصی که از «گناه الوده بودن ذات انسان» دارد یکی از مبانی مبارزاتی خود را شکل می‌دهند. رهایی‌بخش با مطرح کردن گناه ساختاری و مهم‌تر بودن گناه اجتماعی، آموزه نجات و رستگاری را به رهایی از این وضعیت تفسیر می‌کند. در این اعتقاد عیسی مسیح ظلم را پذیرفت تا انسان‌ها را از ظلم رها سازد و بنابراین مسیحیان برای از بین بردن ظلم باید تلاش کنند. پس هر چند رهایی کامل در ملکوت خدا، در پایان جهان اتفاق می‌افتد، اما مسیحیان باید با عمل خود در مسیر از بین بردن ظلم، برای رهایی کامل زمینه سازی کنند.

مبانی ارزشی: در مبانی ارزشی نیز الهیات رهایی‌بخش همسو با الهیات رایج کاتولیک است. هر دو الهیات عدالت، مبت به همسایه، صلح را دارای ارزش و ظلم را ضد ارزش می‌دانند و در تلاشند تا رسالت مسیحی خود برای از بین بردن ظلم و رفع مشکلات را از راه‌های مسالمت‌آمیز و بدون خشونت دنبال کنند، با این تفاوت

که در الهیات رهایی بخش گاهی تمسک به خشونت و جنگ برای نابودی ظلم و برقرار کردن عدالت ارزش و قداست محسوب می‌شود و از نظر آنان ظلم از راه‌های مسالمت‌آمیز اگر بر طرف نشود، لازم است برای گرفتن حقوق مظلومان از مبارزه سخت و خشونت استفاده کرد. (استنلی جی، ۱۳۸۶، ص ۳۳۷-۳۳۸)

مبانی حقوقی: در مبانی حقوقی نیز الهیات رهایی بخش بسیاری از آموزه‌های کلیساًی کاتولیک را می‌پذیرد. برابری، آزادی و حق و تکلیف و عدم وجود قوانین شریعت در مسیحیت، البته با این تفاوت که الهی دانان رهایی بخش به گونه‌ای در باه تکلیف حمایت از فقیران و مبارزه با ظلم سخن می‌گویند که به نظر می‌رسد این تکلیف را همچون قانون شرعی برای خود الزام آور می‌دانند. این نگاه با تأکید کلیساًی کاتولیک بر برداشته شدن قوانین شریعت و محدود کردن دستورهای دینی به توصیه‌های صرفاً اخلاقی سازگاری کامل ندارد.

ب: مقایسه اهداف

ایجاد امنیت و رساندن جهان به کمال و زمینه سازی برای تحقق ملکوت خدا که از اهداف مبارزه با ظلم در الگوی کاتولیکی بود، در الهیات رهایی بخش نیز پذیرفته شده است. اما هدف سوم در الهیات رهایی بخش کمی متفاوت است. در کاتولیک این اعتقاد وجود دارد که ملکوت خدا تنها با ظهور دوباره مسیح و بازگشت او به زمین محقق خواهد شد و مسیحیان فقط با توبه، ایمان و ترک ظلم می‌توانند برای ورود به ان زمینه سازی کنند. (متی ۳: ۲) از نظر کاتولیک‌ها مبارزه با ظلم و تحقق عدالت تنها به دست مسیح انجام می‌گیرد. (اشعیا ۲: ۴) اما در الهیات رهایی بخش، غیر از توبه و ایمان، اقدام دیگری برای زمینه سازی ملکوت خدا لازم است. ملکوت با کمک مسیحیان و تلاش آنان برای از بین بردن ظلم، روی خواهد داد. در نتیجه مسیحیان باید متضرر باشند تا مسیح بازگردد بلکه خود باید دست به کار شوند و باور داشته باشند که می‌توانند ملکوت را محقق سازند. (clodivis boff, 2000, p52)

بزرگان رهایی‌بخش تصریح می‌کنند که «ملکوت، طرح خدا در تاریخ و ابدیت است» (clodvis boff,2000, p52) بنابراین نمی‌توان نجات را بعدی صرفاً فردی و شخصی یافت. هر فرد مسیحی، تنها زمانی به نجات دست خواهد یافت که خدا را در اجتماع در حال تلاش برای از بین بردن ریشه‌های ناعدالتی‌های اجتماعی ملاقات کند. (Richard h,1889, p 254-255)

ج: مقایسه روش

روش کاتولیک برای مبارزه با ظلم مشتمل بر پایندی به دستورات اخلاقی، کمک توانمندان به ضعیفان، رفتار نیکو با حاکمان و ظالمان و درنهایت فسادزدایی مسالمت آمیز و بدون جنگ است. اما الهیات رهایی‌بخش روش دیگری را در پیش گرفته است. الهیات رهایی‌بخش اگر چه دست گیری از فقیران و کمک به آنها را لازم دانسته اما هرگز نمی‌پذیرد که برای تحقق عدالت اجتماعی، باید دین را از سیاست جدا کردو با حاکمان و ظالمان همکاری نمود. البته با مبارزه مسالمت آمیز مخالف نیست ولی روش مبارزه را خلاصه در این نوع نمی‌کنند. بلکه روش خشونت را در صورت نیاز تجویز می‌کنند. (استنلی جی، ص ۳۳۷-۳۳۸) جنگ و مبارزه سخت با مظاهر فساد، در حالی به محوری ترین ویژگی رهایی‌بخش تبدیل شده که از نظر کلیسا مغایر با اخلاق شمرده می‌شود. (W.H.peters, p279) الهیات رهایی استفاده از رویکرد مارکسیستی برای تحلیل فقر و از بین بردن ان را ضروری می‌داند در حالیکه کلیسا کاتولیک اساساً این مکتب را کفرآمیز دانسته و تمسمک به ان را جایز نمی‌داند. رهایی‌بخش به گونه‌ای انحصاری به مساله فقر تاکید می‌کند، اما از نظر کلیسا کاتولیک این تاکید انحصاری در کتاب مقدس وجود ندارد. کلیسا بر خلاف الهیات رهایی‌بخش جانب داری مطلق خداوند از فقیران را بی عدالتی می‌دانند.

د: موضع کلیسا

مهم‌ترین نقد و اتیکان به الهیات رهایی‌بخش، روش آن برای مبارزه و رسیدن به رهایی است. معتقد است که پیروی از تفکر مارکسیستی و رویکرد تضاد طبقاتی و لزوم مبارزه با آن فلسفه مسیحیت را زیر سوال خواهد برد. زیرا مسیحیت مردم را به صلح دعوت می‌کند ولی الهیات رهایی مردم را به تنفر از همدیگر دعوت می‌کند. نقد دیگر، رویکرد سیاسی این الهیات است، کلیسا معتقد است که برای حفظ خود باید از دولت فاصله بگیرد و در امور دیگر این دولت را نکند اما الهی دانان رهایی‌بخش معتقدند که به مسیحیت راستین عمل می‌کنند. (محمد مددپور، ۱۳۸۴، ص ۱۳۹)

نتیجه گیری

بر اساس الگویی که با استخراج مبانی، اهداف و روش‌های موجود در مسیحیت کنونی برای مبارزه با ظلم و تحقق رهایی از بی عدالتی ترسیم می‌شود، مسیحیت در صدد است تا با صلح حداقلی و حتی با اطاعت مطلق از حاکمان و نایستاندن در برابر ظالمان، بدون جنگ و اقدام‌های سخت، ظلم را ریشه کن کند و زمینه عدالت را فراهم کند و در این راستا اصل محبت و خیر مشترک و همبستگی را اجرا می‌کند. کلیسای کاتولیک مرجع قوانین مربوط به مبارزه و تحقق رهایی را خدا می‌داند. معتقد است اگر طبقات مردم با دوستی و احساس نیک به هم پیوند بخورند و در ک کنند که همه انسان همه فرزندان یک پدر هستند و این محبت خواست خداست، ظلم ریشه کن می‌شود. در مقابل الهیات رهایی‌بخش امریکای لاتین، حاصل تجربه‌های تلخ استبداد و استسماز بزرگ در این منطقه بود. با گفتمانی خاص در عرصه مسیحیت ظهور کرد و با محور دانستن فقر، ضرورت ابتنا بر مسیحیت و مبارزه سخت با ظالمان راه چاره را استفاده از مارکسیسم به عنوان علم مبارزه دانست و تکلیف دینی خود را حمایت از ستمدیدگان معرفی کرد. آنها بدون مخالفت با

آموزه‌های کلیسا، اقدام‌های رهایی بخش خود را سازمان دهی می‌کنند. اما با وجود نزدیکی میان دو الگو اختلافات چشمگیری به ویژه در روش‌های این دو الگو وجود دارد. رهبران نهضت‌های رهایی بخش، الهیات را زمینه‌مند خوانده و با تأکید بر استفاده از روش مکاتب مادی رویکرد مارکسیستی را وارد الهیات خود کردند، در نتیجه با تاسیس رویکرد جدید الهیاتی، روش استفاده از خشونت را به جای تعامل به کار گرفتند.

فهرست منابع

فارسی

۱. کتاب مقدس، انتشارات ایلام، لندن، ۲۰۰۲م.
۲. استید، کریتوفر، فلسفه در مسیحیت باستان، ترجمه عبدالرحیم سلیمانی، مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب، قم، ۱۳۸۰.
۳. الدر، جان، راه اصلاحات اجتماعی، ترجمه سهیل اذری، نور جهان، تهران، ۱۳۲۷.
۴. بوش، ریچارد، جهان مذهبی، نرجمه عبدالرحیم گواهی، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، ۱۳۷۴.
۵. برانتل، جورج، آیین کاتولیک، ترجمه حسن قبری، مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب، قم، ۱۳۸۱.
۶. تعالیم کلیسای کاتولیک، ترجمه احمد رضا مفتاح و دیگران، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ۱۳۹۳.
۷. پیترز، اف، نی، یهودیت، مسیحیت و اسلام، ترجمه حسین توفیقی، مرکز مطالعات و تحقیقات ایدان و مذاهب، قم، ۱۳۸۴.
۸. پیتر، آندره، مارکس و مارکسیسم، دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۵۸.
۹. رایشبرگ، گریگوری، قواعد جنگ در مذهب کاتولیک، ترجمه عبدالرحیم گواهی، غلامرضا اعوانی، آرامش و دوستی در ادیان ابراهیمی، نشر علم، تهران، ۱۳۸۸.
۱۰. علی خانی، اسماعیل، الهیات اجتماعی مسحیت، موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران، تهران، ۱۳۹۷.

۱۱. عنایت، حمید، بنیاد فلسفه سیاسی در غرب از هراکلیت تا هابز، دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۵۱.
۱۲. گرنز، استنلی جی، راجر. ای. اولسن، الاهیات مسیحی در قرن بیستم، ترجمه روبرت آسریان، میشل آقامالیان، کتاب روشن، تهران، ۱۳۸۶.
۱۳. گیدنر، آنتونی، جامعه شناسی، ترجمه منوچهر صبوری، نشر نی، تهران، ۱۳۷۳.
۱۴. گابریل، اینگبرگ، عدل از دیدگاه مسیحیت، نقد و نظر، سال سوم، ش ۲-۳، دفتر تبلیغات اسلامی، قم، ۱۳۷۶.
۱۵. لین، تونی، تاریخ تفکر مسیحی، ترجمه روبرت آسوریان، فزان روز، تهران، ۱۳۸۰.
۱۶. لوی، میشل، الهایت رهایی بخش مارکسیسم، ترجمه احسان کریمخانی، فصلنامه سیاست، ش ۸، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ۱۳۹۴.
۱۷. مدد پور، محمد، کلیسا مسیح در ادوار تاریخی، پرسش، ابادان، ۱۳۸۴.
۱۸. مک گرات، آلستر، درسنامه الهایات مسیحی، مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب، قم، ۱۳۸۴.
۱۹. میشل، توماس، کلام مسیحی، ترجمه حسین توفیقی، مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب، قم، ۱۳۷۷.
۲۰. مادریگا، خوان خوزه، الهایات رهایی بخش، کلیاتی درباره الهایات رهایی بخش، ترجمه لیلی مصطفوی کاشانی، موسسه بین المللی کتاب، تهران، ۱۳۶۷.
۲۱. نیک دل، محمد جواد، بررسی تطبیقی اندیشه ملکوت خدا در ادیان ابراهیمی، موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی، قم، ۱۳۹۱.
۲۲. وان وورست، رابت ای، مسیحیت از لایه لای متون، ترجمه جواد باغانی و عباس رسول زاده، موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی، قم، ۱۳۹۳.
۲۳. همتی، همایون، تاریخچه و تبیین ساختار الهایت سیاسی و رهایی بخش، معرفت ادیان، سال پنجم، ش ۴، پیاپی ۲۰، پاییز ۱۳۹۳.
۲۴. هیل، توماس، استیفان تورسون، تفسیر کاربردی عهد جدید، ترجمه آرمان رشدی و فریبرز خندانی، تست مت کامناری، لندن، ۱۴۰۰.

25. Boff, clodivis& Leonardo boff, introducing liberation THEOLOGY, burns& oates, London, 2000.
26. Brown, Robert McAfee, gustvo gutierrez, An introduction liberation theology, Maryknoll, New York, orbis, 1990.
27. Compendium of the social doctrine of the church, <http://www.vatican.va>.
28. Dewitt Hyde, William, outlines of social theology, macmillan, New York, 1895.
29. Gutierrez, Gustavo, the power of the poor in history, trans. Robert r. barr, maryknoll, orbis, New York, 1983.
30. -----, the theology of liberation trans. And ed. Sister caridad inda and john eagleson, Maryknoll, orbis, new york, 1988.
31. Hinkelammert, franz j, liberacion theology in the economic and social contex of latin America, liberacion theologica, postmodernity, and the americas, routledge, London, 1997.
32. Nash, Ronald H, liberacion theology, mott media, Michigan, 1984.
33. Sniegochi, john, catholic social teaching and economic globalization: the quest for alternative, m ilwaukee, Marquette university press, Wisconsin, 2009..

افق‌ها، اهداف و رویکردهای مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب‌های آمریکای لاتین

خسرو آرام^۱

دکتری علوم سیاسی، پژوهشگر و مدرس دانشگاه همدان، دبیر مجمع نخبگان دانشگاهی - حوزه‌ی استان مرکزی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۹/۰۴ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۱/۱۱

چکیده

انقلاب اسلامی ایران به عنوان نقطه آغاز خیزش بیداری اسلامی، شروع دوره جدیدی از ظهور اسلام با رویکرد سیاسی را برای جهان اسلام نوید داده و پیروزی بر جسته ترین حرکت اسلامی در این دوره، سایر حرکت‌های اسلامی در جهان اسلام را به تکاپو ودادشت. موتور پیشان انقلاب ایران ایدئولوژی اسلامی بوده که هدف آن رهایی از وابستگی، استقلال و به چالش گرفتن نظام سلطه بوده است. به موازت انقلاب اسلامی، جنبش‌هایی نظیر انقلاب بولیواری به ویژه در ونزوئلا شکل گرفت که موتور پیشان آن سوسیالیسم و ناسیونالیسم بوده است. هدف و رویکرد جنبش‌های انقلابی در آمریکا لاتین، رهایی از وابستگی، نیل به استقلال و سرانجام به چالش گرفتن نظام سلطه و در راس همه آنها به چالش گرفتن و به افول رساندن قدرت ایالات متحده آمریکا بوده است. با عنایت به موضوع، هدف و دغدغه پژوهش حاضر، تشریح افق‌ها، اهداف و رویکردهای مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب‌های آمریکای لاتین می‌باشد. تحلیل داده‌ها و یافته‌های پژوهش نشان داده‌اند که: انقلاب اسلامی و انقلاب‌های آمریکای لاتین در افق‌ها و اهداف و

1. E-mail: Khosroaram.40@gmail.com

رویکردها دارای اشتراکاتی بوده که این اشتراکات را می توان در مقوله هایی چون: هویت انقلابی، عدالت جویی، رهایی از وابستگی، استقلال و در نتیجه به چالش گرفتن نظام سلطه و هژمون بررسی نمود. لازم به ذکر است که نوع پژوهش بر اساس هدف: کاربردی است. از منظر تحلیل داده ها: کیفی و به لحاظ ماهیت پژوهش، توصیفی- تحلیلی می باشد. روش گردآوری داده ها و اطلاعات در این پژوهش، اسنادی است که از طریق مراجعه به کتابخانه و آرشیو مقالات و همچنین جستجو در شبکه های الکترونیکی و اینترنتی انجام شده است. پژوهش حاضر از منظر تئوریک، از الگوی نظری سازه انگاری بهره برده است.

واژگان کلیدی

انقلاب اسلامی، انقلاب های آمریکای لاتین، ایدئولوژی، نظام سلطه، استقلال.

مقدمه

وقوع انقلاب اسلامی در ایران به رهبری امام خمینی (ره) در سال ۱۳۵۷ منجر به پیدایش یک نظام سیاسی با هویتی مستقل و جدید در نظام بین الملل با نام جمهوری اسلامی ایران شد. هویتی که مهم ترین مبانی معنایی قوام دهنده به آن، هنجرهای موجود در فرهنگ مذهبی- اسلامی با تاکید بر عنصر شیعی بوده است و منجر به تکوین نوعی هویت انقلابی- اسلامی برای این کشور در صحنه نظام بین الملل شده است. این انقلاب ایران را از مدار وابستگی خارج کرد و با استقلال موجد نظم تازه ای با انگاره ای دینی و اسلامی گردید. در همین راستا در سال های اخیر گسترش موج دولت های مستقل در آمریکای لاتین با هویت انقلابی که نظام های سیاسی دیگر کشورها را در بر می گرفت و با شیوه های اصلاح گرایانه و کسب قدرت از طریق مشارکت دموکراتیک راه را برای توده های فقیر باز کرد و حکومت های بومی با رویکرد انقلابی چون اوه مورالس در بولیوی، دانیل اورتگاه

در نیکاراگوئه، رافائل کوره آدر اکوادور، فیدل کاسترو در کوبا و هوگو چاوز در ونزوئلا به وجود آورد و **الگوی سوسیال دموکراتیک** جدیدی را با رویکرد استقلال طلبانه، عدالت خواهانه، ضد سلطه و هژمون بر مبنای اتحاد بولیواری برای ملت های آمریکای لاتین گردید. روابط جمهوری اسلامی ایران پس از انقلاب با دولت های آمریکای لاتین در راستای مقابله با تحریم های اقتصادی آمریکا و جستجو برای منابع جایگزین و تامین کالا های ضروری بود. در نتیجه بخشی از طرح تنوع تجاری ایران با کشور های آمریکای لاتین به منظور بهره برداری از منابع عمده واردات ایران از این منطقه بوده است.

به رغم همه تلاش هایی که از سوی پژوهش گران حوزه روابط بین الملل و مطالعات منطقه ای حول موضوعات انقلاب اسلامی و انقلاب بولیواری به عمل آمده است، اما به نظر می رسد که جای پژوهشی که خواسته باشد، افق ها، اهداف و رویکرد های مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب های آمریکای لاتین را مورد بررسی قرار داده باشد، به جد خالی است. لذا دغدغه و هدف مقاله حاضر آن است که ضمن تشریح **الگوی نظری** پژوهش در **الگوی سازه انگاری**، ماهیت و اهداف انقلاب اسلامی و انقلاب بولیواری را مورد بررسی قرار دهد. با توجه به موضوع و اهداف، پژوهش حاضر عهده دار پاسخ به این پرسش است که: انقلاب اسلامی و انقلاب های آمریکای لاتین از منظر افق ها، اهداف و رویکرد ها دارای چه اشتراکاتی بوده اند؟ فرضیه ای که در پاسخ به پرسش ها مورد سنجش و آزمون قرار می گیرد، بر اساس متغیر های مستقل و وابسته تنظیم شده اند. در این مقاله و با عنایت به موضوع، انقلاب اسلامی و انقلاب های آمریکای متغیر مستقل و افق ها، اهداف و رویکرد این انقلاب ها متغیر وابسته و تبیین شونده محسوب می شوند. بر اساس متغیر های های مستقل و وابسته فرضیه مقاله را می توان در قالب گزاره‌ی ذیل تبیین نمود و آن اینکه: انقلاب اسلامی و انقلاب های آمریکای لاتین در افق ها و اهداف و

رویکرد ها دارای اشتراکاتی چون: هویت انقلابی، عدالت جویی، رهایی از وابستگی، استقلال و در نتیجه به چالش گرفتن نظام سلطه و هژمون بوده اند. چارچوب نظری مقاله حاضر را می توان بر اساس الگوی نظری سازه انتگاری تبیین نمود. چنین الگو و رهیافتی توسط نظریه پردازانی چون: الکساندر ونت، جان راگی، پیتر کانزنشتاين و امانوئل آدلر تئوریزه شده اند. بنابراین در این مقاله تلاش بر آن است که تا از قالب های تحلیلی و ادراکی این نظریه پردازان برای پشتونه تئوریک در تبیین و تشریح داده ها و تبیین محتوا تحقیق استفاده شود.

۱) روش تحقیق

نوع پژوهش بر اساس هدف: کاربردی است. از حیث نتیجه گیری: کاربردی- توسعه ای، از جهت رویکرد انتخاب: عقلایی، و از منظر تحلیل داده ها: کیفی و به لحاظ ماهیت پژوهش، توصیفی - تحلیلی می باشد. روش گردآوری داده ها و اطلاعات، اسنادی است که از طریق مراجعه به کتابخانه و آرشیو مقالات و همچنین جستجو در شبکه های مجازی و اینترنتی انجام شده است.

۲) سازه انتگاری: الگوی برای فهم چارچوب تئوریک پژوهش

برای فهم افق ها، اهداف و رویکرد های مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب های آمریکای لاتین می توان از رویکرد های نظری مختلفی با توجه به ملاحظات و اولویت های مورد نظر نویسندها و همچنین استناد به برخی واقعیت ها و نشانه های ملی و بین المللی بهره گرفت. (نیاکوئی و همکاران، ۱۳۹۳: ۸۲) با این حال در این مقاله مبنای نظری فهم چنین بازتابی را برداشتی سازه انتگارانه از مقتضیات، ویژگی ها و ادراکات طرفین از هویت ملی و ساختار های بین المللی قلمداد می کند. اثبات این مدعای نیازمند تاکید بر عناصر مقوم و موثر بر توسعه روابط جمهوری اسلامی ایران با کشور های حوزه آمریکای لاتین در چند دهه اخیر است. بدین منظور پیش از ورود به مباحث اصلی لازم است پایه های نظری بحث به دقت ترسیم شود.

یکی از نظریه های مهم در دهه اخیر در روابط بین الملل سازه انگاری یا بر سازنده گرایی^۱ یا (تکوین گرایی اجتماعی)^۲ است که فهم نوینی از روابط بین الملل در بعد محتوایی ن ارائه می کند. این مکتب بر اساس نظریه اجتماعی شکل می گیرد که نزاعی با بنیان های اصلی روابط بین الملل ندارد و در عین حال عقیده دارد که سیاست بین الملل در قالب جامعه بین الملل شکل می گیرد نه نظام بین الملل. (Hofe, 1998:25) این نگرش بر ساخت اجتماعی واقعیت تاکید می کند و معتقد است که بر هم کنش های انسانی، در فضایی اجتماعی شکل می گیرد و معنا پیدا می کند و این معنا سازی است که به واقعیت جهانی شکل می دهد.

(Pouliot, 2007: 89)

در این برداشت از روابط بین الملل، دولت یک کنشگر اجتماعی است. بنابراین هویت و منافعش از قبل تعیین شده نیست، دولت در بستری از قواعد اجتماعی عمل می کند و هم محیط داخلی و هم محیط بین المللی قواعدی را بر آن بار می کند که به هویت آن شکل می دهد و منافعش را از این طریق تعیین می کند. (katzenestian, 1996: 18) این مطالعات مربوط به نویسنده کان و متفسرانی مانند الکساندر ونت^۳، پیتر کاترنشتاین^۴، جان راگی^۵ و امانوئل آدلر^۶ است که در دهه های گذشته به شکل های متفاوتی تقسیم شده است. ونت سازه انگاری را نوعی (ایده آلیسم ساختاری) می داند. (went, 1998: 348- 357)

بعد ایده آلیستی آن بدین معناست که او معتقد است که نهاد ها و قواعد مستقر دارای سرشنی عینی و محدود کننده برای بازیگران هستند. (ملکوتیان، ۱۳۸۸: ۱۷)

-
1. constructivism.
 2. Social evolutionism.
 3. Alexander Wendt.
 - 4.- Peter Joachim Katzenstein.
 5. John Ragi.
 6. Emanuel Adler.

آدلر با اشاره به تلقی پویای سازه انگاری عنوان می کند که سازه انگاری چهان را چنان پروژه ای در حال برساخته شدن می دارد، به گونه ای که در واقعیت در حال شدن^۱ است تا در حال بودن.(مهر آئین و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۶۱)

در فلسفه و جامعه شناسی معاصر، در تعریف هویت آن را (تعريف خود) یا (تعريف کیستی خود) در مقابل (دیگری) دانسته اند. در این تعریف موجود خودآگاه به تاریخ، حافظه مشترک جمعی، جایگاه سر زمینی و فرهنگ اشاره می کند و خود را از دیگرانی که صاحب این خصلت نیستند، متمایز می کند. پس در کل هویت ما بر اساس اشاره به (زمینه ها) شکل می گیرد. هویت یکی از مفاهیمی است که سازه انگاران به آن توجه فراوانی دارند. آنها معتقدند که وجود هویت برای داشتن حد اقلی از نظم و پیش بینی پذیری ضروری است هویت است که به ما می گوید ما چه کسی هستیم، به دیگران می گوید که ما چه کسانی هستیم و همچنین دیگران چه کسانی هستند. بر اساس این تعریف است که رفتار و کنش ما شکل می گیرد. البته باید توجه داشت که هویت یک ساخت اجتماعی است نه مادی. سازه انگاران معتقدند که هویت ها به منافع شکل می دهند و با توجه به امکان وجود هویت های گوناگون دولت ها ممکن است منافع متفاوتی داشته باشند. آنها همچنین به بحث چگونگی شکل گیری نوع خاصی از منافع و شکل نگرفتن نوعی دیگر را هم بررسی می کنند. از نظر آنها هویت عملکرد اجتماعی ایجاد می شود و با ساختار ها و هویت ها و منافع بازیگران محدود می شود.(ابوالحسنی، ۱۳۸۷: ۱۸)

در باره هویت دولت نیز آنها دو معنای متمایز قابل هستند. یکی هویت جمعی که شامل خصوصیات درونی انسانی، مادی و ایدئولوژیک است و دیگری هویت اجتماعی است که عبارت از معنایی است که کنشگر در نگاه به دیگران به خود می دهد. ونت در باره هویت بیان می کند که با گسترش همکاری های بین دولت ها

1. becoming.

انتظاراتی بر اثر رفتارها به وجود می‌آید که باعث تحول هویت می‌شود. ولی در اینجا با دو مانع عمدۀ رو به رو هستیم:

۱. این فرایند به صورت فزاینده و کند است و نیاز به گذشت زمان دارد.
۲. این فرآیند نیازمند نگاه و تعریف مثبت بازیگران نسبت به یکدیگر است که به سود مطلق بیندیشند، چراکه توجه به روابط و سود نسبی منجر به پیگیری رقابت و عدم همکاری می‌شود.

بنابر این ونت به تغییر عمدی در تحول هویت و منافع توجه می‌کند و برای آنها چهار مرحله بیان می‌کند:

۱. شکستن اجماع در مورد تعهدات هویتی حاضر و رو به رو شدن مفروضات و برداشت‌های سابق با چالش‌های جدید،
۲. نقد وضع موجود بازبینی انتقادی نظریات قدیمی در مورد خود و دیگران،
۳. در پی دو گام پیشین باید کنش جدیدی صورت گیرد که هویت‌های قدیمی تغییر کند. البته تغییرات بهتر است دو طرفه، خود و دیگری صورت پذیرد، اما می‌توان به ابتکارات و تعهدات یک جانبه نیز توجه کرد،
۴. شکل گیری معرفت بین الذهانی در خصوص هویت و منافع جدید،

در کل می‌توان به این نتایج اشاره کرد:

۱. معانی جمعی قوان بخش ساختارهایی هستند که به کنش‌ها ما سازمان می‌بخشنند.
۲. کسب هویت ناشی از مشارکت در این معانی جمعی است،
۳. هویت ذاتا امری نسبی و رابطه‌ای است. در نتیجه اهمیت یک هویت خاص و تعهد نسبت به آن امری ثابت نیست.
۴. هویت‌ها بنیان منافع هستند و منافع مستقل از زمینه اجتماعی وجود ندارد. در هر موقعیت تجربه شده ای معنای آنها اگر نتیجه منافع مربوط ساخته می‌شود. (مشیر

در ادامه می توان به نظریات الکساندر ونت در تئوری اجتماعی سیاست بین الملل اشاره کرد که بیان می کند تعامل میان بازیگران بستگی به ساختار دانش نظام بین الملل دارد. الکساندر ونت دانش را به عنوان فرهنگ و معانی مشترک تعریف می کند و معتقد است تاثیر و هستی فرهنگ نمی تواند جدا از عقاید اشخاص باشد. اما در عین حال به آنها نیز محدود نمی شود، بلکه بستگی به چگونگی مفهوم سازی دیگران دارد. ونت به سه سطح کلان از ساختارهای دانش با فرهنگ هابزی، کانتی و لاکی اشاره می کند.(Went, 1994: 107) طبق دیدگاه ونت، رفتار دولت‌ها در سیاست خارجی بستگی به نوع فرهنگی است که در خود درونی کرده‌اند. در فرهنگ هابزی تلاش برای پیروزی و تخریب دیگران وجود دارد و تاکید زیادی بر عناصر نظامی دارد و اگر جنگی هم رخ دهد، دولت‌ها زورشان را محدود نخواهند کرد. در فرهنگ لاکی دولت‌ها علیرغم تضادهایی که دارند به حاکمیت هم احترام می گذارند. قدرت نظامی مهم است اما یک اولویت نیست و در فرهنگ کانتی دولت‌ها منازعات خود را بدون جنگ و خونریزی حل و فصل می کند و به صورت گروهی عمل می کنند.(مهر آئین، ۱۳۸۶: ۱۶۳)

با توجه به بحث‌های مطرح شده می توان گفت که روش سازه انگاری چارچوبی مناسبی برای بررسی افق‌ها، اهداف و رویکرد‌های مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب‌های آمریکای لاتین می باشد.

۳) پیشینه تحقیق

موضوع افق‌ها، اهداف و رویکرد‌های مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب‌های آمریکای لاتین دستمایه پژوهش‌هایی از سوی پژوهشگران مطالعات تطبیقی در حوزه مطالعات منطقه‌ای شده است که هر کدام از این پژوهش‌ها از زوایای خاصی موضوع را مورد بررسی قرار داده‌اند. در این ارتباط:

مجیدی و میراب زاده (۱۳۹۱) در مقاله خود با عنوان (دیپلماسی عمومی جمهوری اسلامی ایران در آمریکای لاتین) به حوزه آمریکای لاتین با توجه به ظرفیت‌ها و همانندی‌های سیاسی، همسویی فرهنگی، عدالت محوری به مثابه گفتمان مشترک، رویارویی با سیاست‌های مداخله جویانه آمریکا، سلیقه انقلابی و نیز ظرفیت‌های هم افزایی اقتصادی به مثابه برخی از ظرفیت‌های تقویت دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در قبال این کشور‌ها می‌پردازد. در مقابل تصویر سازی منفی از جمهوری اسلامی ایران، منحصر شدن مناسبات به مبادلات تجاری و شناخت اندک مردمان دو منطقه از یکدیگر و نیز نفوذ محدود دیپلماسی رسمی، ضرورت و اهمیت تقویت دیپلماسی عمومی ایران در آمریکای لاتین را بیان نمود. در این پژوهش تلاش گردیده با بحث نظری درباره دیپلماسی عمومی به وضعیت دیپلماسی عمومی جمهوری اسلامی ایران در آمریکای لاتین و موانع و فرصت‌های فرا روی آن پردازد و راهکارهایی برای تقویت سطوح مختلف دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران در آمریکای لاتین ارائه کند.

آفاق‌ها، اهداف و دویکدهای مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب‌های آمریکای لاتین

جعفری و عاطف (۱۳۹۴) در مقاله خود با عنوان (دیپلماسی عمومی و سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران) به این مسئله می‌پردازد که دیپلماسی عمومی فرآیند ارتباط مردم یک کشور با عame مردم کشور دیگر برای شناساندن ایده‌های خود و شناخت ایده‌های آنها و آرمان ملی فرهنگ و هنجر و تبیین اهداف سیاست خارجی خود است. نویسندهان بر این باور بودند که جمهوری اسلامی ایران با توجه به آرمان‌های سلطه ستیزانه خود حیطه‌ی رو به گسترش نفوذ سیاست خارجی رسالت اسلامی و انقلابی تلاش کرده از دیپلماسی عمومی برای نیل به اهداف خود بهره جوید.

زوار زاده (۱۳۹۴) در مقاله‌ای با عنوان (بازتاب انقباب اسلامی ایران در آمریکای لاتین با تأکید بر کشور‌های عضو آلب) به این مسئله می‌پردازد که وقوع انقلاب اسلامی در ایران به رهبری امام خمینی (ره) در سال ۱۳۵۷ نوعی هویت (انقلابی -

اسلامی) برای جمهوری اسلامی ایران در صحنه نظام بین الملل ایجاد کرده است که این هویت های انقلابی نوع اشتراکات با ما و کشور های آلبانی و افکار عمومی منطقه آمریکای لاتین را فراهم کرده است. در این پژوهش با روش پیمایشی (کمی) در صدد واکاوی هویت های انقلابی جمهوری اسلامی ایران در منطقه آمریکای لاتین با تأکید بر کشور های عضو آلبانی بوده است. یافته های پژوهش حاکی از آن بوده که این هویت های انقلابی نوع اشتراکات خودی ها بر ما و کشور های آلبانی و افکار عمومی منطقه آمریکای لاتین را به وجود آورده است. بر همین اساس، این اشتراک هویتی شرایط را برای حضور جمهوری اسلامی ایران در منطقه آمریکای لاتین و گسترش عمق استراتژیک را برای آن فراهم کرده است.

به طور کلی، بررسی ادبیات موجود حاکی از آن است که موضوع پژوهش به دلیل این که تا کنون به طور جامع و در قالب یک کار مستقل علمی به آن پرداخته نشده است، از جنبه نوآوری برخوردار است. بنابراین، می توان ادعا نمود که یافته های پژوهش می تواند تا حدودی خلاصه در ادبیات موجود و پیشینه تحقیق را مرتفع سازد و مبنای منبعی قابل اتقان و معتبر برای پژوهش هایی آتی گردد.

۴) تحلیل یافته های و داده های تحقیق

داده ها و یافته های این تحقیق منتج از فرضیه تحقیق می باشد. با توجه فرضیه تحقیق، داده ای تحقیق حاضر به صورت اشتراکات انقلاب اسلامی و انقلاب های بولیواری در آمریکای لاتین حول مقوله هایی چون: هویت انقلابی، عدالت جویی، رهایی از وابستگی، استقلال و در نتیجه به چالش گرفتن نظام سلطه و هژمون قابل صور تبندی است.

۱-۴) تحلیل داده ها و یافته های تحقیق با تأکید بر عناصر و سمت و سوهای گفتمان انقلاب اسلامی

به طور کلی هویت دولت جمهوری اسلامی ایران یک موضوع شناختی، مبتنی بر فهم مشترک از خود و کشور های دیگر است که بیانگر نوعی احساس تداوم و استقلال درونی و همچنین تمایز و تفاوت بیرونی است. برداشت این نظام از هویت خود همانگونه که در سند چشم انداز بیست ساله آمده است، یک هویت انقلابی-اسلامی است. این هویت بر اساس منابع قوام بخش آن به طور هم زمان در بر گیرنده نقش های گوناگون فراملی و فرامرزی برای دولت است که البته در هر دوره از سیاست خارجی بخشنی از این نقش ها بر جسته شده و مورد توجه قرار گرفته است.

از سوی دیگر هویت انقلابی-اسلامی دولت جمهوری اسلامی ایران علاوه بر آن که در برداشت این نظام از خود بسیار موثر است و این کشور را دارنده مسئولیت ها و تکاليف فراملی و مختلفی در چارچوب نقش های فراملی مختلفی می کند، یک نظام ارزشی، قضاوی و یا قالب فکری را نیز برای آن پدید می آورد. (دهقانی فیروز آبادی، ۱۳۹۱: ۵۶) در همین راستا، ملاک های متفاوتی را برای (خودی ها) و (دگرها) در عرصه ملی و فراملی برای این کشور ایجاد می کند. بر اساس همین ملاک ها مرز میان دوست و دشمن ترسیم و واقعی بیرونی تغییر و تفسیر می شود.

(مشیر زاده، ۱۳۸۴: ۷۸)

برای شناخت بهتر هویت انقلاب-اسلامی جمهوری اسلامی ایران بایستی به شناسایی مشخصه های هویتی پرداخته شود. با مروری بر ساختار های معنایی قوام دهنده هویت نظام و هنجار های مبتنی بر آن و همچنین بیان های خود دولتمردان و رهبران این نظام، می توان از موارد زیر به عنوان مهمترین مشخصه های هویتی دولت جمهوری اسلامی ایران نام برد:

۱. دولت تجدید نظر طلبانه نسبت به نظم و نظام بین الملل،
۲. دولت عدلت خواه و استقلال طلب،

۳. دولت ضد سلطه و ضد هژمون،

۴. دولت ضد امپریالیست، ضد استعماری،

۵. دولت آرمان گرای اسلامی. (دهقانی فیروز آبادی، ۱۳۸۸: ۲۴۵)

۴-۴) تحلیل داده ها و یافته های تحقیق با تأکید بر عناصر و سمت و سوهای گفتمان انقلاب بولیواری در آمریکای لاتین

آمریکای لاتین منطقه ای از هجده کشور اسپانیولی زبان، یک کشور پرتغالی زبان (برزیل) و یک کشور فرانسوی زبان با لهجه بومی (هائیتی) تشکیل می شود و مساحت آن به ۲۱۰۶۹۵۰۱ کیلومتر مربع می رسد. اصطلاح آمریکای لاتین در مقابل اصطلاح آمریکای انگلیسی تبار قرار می گیرد که منظور از آن مناطقی از قاره آمریکاست که زبان غالب آن ها انگلیسی است. آنچه به طور کلی از منطقه آمریکای لاتین برداشت می شود در بر گیرنده مکزیک، بخش اعظم آمریکای مرکزی و آمریکای جنوبی به اضافه کوبا، جمهوری دومینیکن و پورتوریکو واقع در منطقه کارائیب است. در یک تعریف دقیق تر آمریکای لاتین را می توان تمامی کشور ها و مناطقی نامید که زبان های رومیایی از جمله فرانسه، اسپانیا و پرتغالی در آن رایج است. بر این اساس آمریکای لاتین نه تنها در بر گیرنده کشور ها و مناطق اسپانیایی و پرتغالی زبان بلکه فرانسه زبان نظری هائیتی، گوادلوپ، گویان و آنتیلیس نیز خواهد شد. (احمدی لفور کی، ۱۳۸۷: ۵۷)

آنچه در این مقاله به عنوان آمریکای لاتین تلقی شده، منطقه ای است مشتمل بر مکزیک، آمریکای مرکزی، آمریکای جنوبی و کارائیب که بیست کشور آرژانتین، بولیوی، برزیل، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا، کوبا، جمهوری دومینیکن، اکوادور، السالوادور، ونزوئلا، اروگوئه، پرو، پاراگوئه، پاناما، نیکاراگوئه، هندوراس، هائیتی و گواتمالا و واحد سیاسی وابسته که معروف ترین آن پروتوریکو یعنی وابسته

سیاسی آمریکا اعضای آن هستند و جمعیتی معادل ۵۴۱ میلیون نفری را در خود جای داده اند.

آمریکای لاتین با داشتن ۴/۵ تریلیون دلار تولید ناخالص داخلی، ۴۲۳ میلیارد دلار صادرات کالا و خدمات و ۳۶۸ میلیارد دلار واردات کالا خدمات در سال ۲۰۰۵ و بر خورداری از منابع عظیم نفت و گاز و طرفیت بالای معدنی، صنعتی و کشاورزی از دیر باز مورد توجه قدرت های بزرگ بوده و ایالات متحده آمریکا از اوآخر قرن نوزدهم و مطرح شدن دکترین مونروئه و شروع سیاست انزوا گرایی همواره تلاش کرده تا به دو طریق نظامی و اقتصادی سلطه و نفوذ مطلقی بر سر زمین مذکور داشته باشد. (احمدی لفور کی، ۱۳۸۷: ۶۹)

ریچارد سی ویلیامسون^۱ در کتاب خود یعنی (جوامع آمریکای لاتین در مسیر تحول)^۲ پیشنهاد می کند که بر حسب شرایطی قومی، کشور های آمریکای لاتین را می توان به چهار گروه عمده طبقه بندی کرد:

۱. کشور هایی که در آن جمعیت مستیزو (سفید و سرخ) برتری دارند،
۲. کشور هایی که ویژگی های بارز اروپایی دارند،
۳. کشور هایی با گروه بندی های واضح سرخ پوستی و عموما ساکن در سرزمین های کوهستانی و بلند،
۴. کشور هایی که ترکیبات آفریقا یی^۳ غالب دارند.

گروه اول را کشور هایی همچون نیزوئلا و کلمبیا در آمریکای جنوبی و نیکارا گوئه، السالوادور، هندوراس و پاناما در آمریکای مرکزی و مکزیک تشکیل می دهند. کشور هایی که اکثرا اروپایی هستند عبارتند از: آرژانتین، شیلی، اروگوئه، کاستاریکا و کشور های با گروه سرخ پوست شامل گواتمالا، اکوادور، پرو، بولیوی و

1. Richard C. Williamson.

2. Latin American Societies in Transition.

3. African Admixture.

پاراگوئه سرانجام کشور های دارای ترکیبات آفریقایی بربازیل و کشور های حوزه کارائیب، کوبا، جمهوری دومینیکن و هائیتی. اقتصاد های این منطقه از تنوع مشابهی برخور دارند. کشور های محدودی مانند آرژانتین، بربازیل، اروگوئه، ونزوئلا و کوبا از زمین های کشاورزی غنی برخوردارند و محصولاتی همچون شکر، قهوه، دانه کاکائو و میوه های استوایی بیشتر کشت می شود و بعضی از کشور ها همچون مکزیک از معادن معدنی و کشور های آمریکای جنوبی همچون ونزوئلا و بولیوی از نفت و گاز فراوانی برخوردارند. (هوارد جی، ۱۳۸۷: ۲۵)

با توجه به این شرایط بود که کشور های آمریکای لاتین توانستند در سال های اخیر خیز بلند خود را در جهت قدرت یابی و نقش آفرینی در ساختار جدید و البته آنارشیک نظام بین الملل، ایفا نمایند. در واقع قدرت یابی دولت های مستقل در آمریکای لاتین در سال های اخیر بیش از هر چیز باعث حرکت به سوی استقلال در تصمیم گیری ها و هم گرایی منطقه ای در دو بعد اقتصادی و سیاسی به عنوان یک رویکرد جایگزین در مقابل وابستگی به ایالات متحده آمریکا شده است. به گفته نوام چامسکی از زمان اشغال آمریکای جنوبی توسط اسپانیا در ۵۰۰ سال پیش، این نخستین حرکت واقعی دولت های آمریکای لاتین برای همگرایی در این منطقه است. این کشور ها بسیار منفصل و جدا از یکدیگر بوده اند و همگرایی پیش شرطی است برای استقلالی اصیل و معتبر. از مهمترین نتایج این همگرایی عدم قبول پیمان منطقه آزاد تجاری آمریکا (ALCA) یا (FTAA) از سوی کشور های بزرگ و مهم منطقه آمریکای لاتین و ارائه طرح های جایگزین منطقه ای نظیر طرح (آلبا) و (مرکسور) به جای آن است. ایالات متحده آمریکا تا کنون به دلیل مخالفت کشور هایی چون: بربازیل، آرژانتین، ونزوئلا، اروگوئه و پاراگوئه نتوانسته به نتیجه پیمان منطقه آزاد تجاری آمریکا دست یابد. یکی از نمونه های هم گرایی منطقه ای در راستای استقلال سیاسی و اقتصادی در منطقه آمریکای لاتین، طرح هوگو چاوز با عنوان

(بدیل بولیواری برای آمریکای لاتین) معروف به (آلبا) است. هوگو چاوز معتقد بود به جای اجرای طرح های آمریکایی باید راه حل هایی را که منافع کشور های کوچک و در حال توسعه آمریکای لاتین را وجود دارد، پیدا و اجرا کرد. اجرای طرح های آمریکایی به پیمان منطقه آزاد تجاری ایالات متحده آمریکا بود که از آخرین برنامه های آزا سازی تجاری بود که ایالات متحده آمریکا به دنبال اجرای آن و افزایش نفوذ اقتصادی خود در آمریکای لاتین بود. این پیمان نسبت به موافقت نامه ها و طرح های تجارت آزاد قبلی نظیر نفت از سیاست های شدیدتری برای آزاد سازی تجاری در راستای منافع آمریکا بر خوردار است و در صورت اجرا میلیارد دلار یارانه از جیب مردم فقیر آمریکای لاتین به جیب شرکت های چند ملیتی واریز می شد.

هم اکنون ونزوئلا، کوبا، بولیوی، نیکاراگوئه و اکوادور عضو طرح چاوز یا (آلبا) هستند و در قالب آن همکاری های تجاری و اقتصادی خود را گسترش داده اند. (احمدی لفور کی، ۱۳۸۷: ۷۶) طرح هوگو چاوز با عنوان (بدیل بولیواری برای آمریکای لاتین) معروف به آلبا بر گرفته از آموزه های سیمون بولیوار^۱ بود. سیمون بولیوار، قهرمان نهضت استقلال طلبی کشور های آمریکای جنوبی از استعمار اسپانیا است که طی مبارزات خود در سال های اولیه قرن نوزدهم، موجب استقلال اکوادور، کلمبیا، ونزوئلا و بخشی از پرو و بولیوی شد. امروزه کشور های منطقه آمریکای لاتین این قهرمان آزادی بخش را با نصب مجسمه هایی از وی در میدان شهر های بزرگ کشور های آمریکای جنوبی گرامی می دارند. سیمون بولیوار علیه تبعیض و بی عدالتی به ویژه ستمی که بر بومیان اعمال می شد، قیام به غارت منابع و معادن غنی آمریکای لاتین توسط استعمار گران اعتراض کرد. طرح (آلبا) هوگو چاوز بر دفاع از استقلال ملی، رفع تبعیض، مبارزه با نظام سلطه و هژمون، رهایی از

وابستگی، نیل به استقلال و حل نابرابری های اجتماعی تاکید می کرد. (ابراهیم بای سلامی، ۱۳۸۷: ۱۲۷)

بر همین اساس توسل هوگو چاوز به سیمون بولیوار به عنوان قهرمان آزادی آمریکای لاتین و عبور پنهان وی از نماد های ایدئولوژی و چهره های مارکسیستی همچون چه گوارا و فیدل کاسترو هوشمندانه و زیکانه بود. آموزه های هوگو چاوز تحت عنوان چاویسم در مقابل نولیرالیسم و گسترش فاصله طبقاتی ناسی از آن به حمایت سازمان دهی شده از محرومان و بومیان پرداخت و حس مشارکت فعال در عرصه سیاست و اقتصاد را در آن ها بر انگیخت. در سال های اخیر موج چاویسم نظام های سیاسی دیگر کشور ها را در بر گرفت و شیوه های اصلاح گرایانه و کسب قدرت از طریق مشارکت دموکراتیک راه را برای توده های فقیر و بومیان باز کرد و حکومت بومیان از طریق صندوق های رای بعد از پیروزی هوگو چاوز در ونزوئلا باز شد. اوه مورالس با مشی عدالت خواهانه به عنوان اولین رئیس جمهوری بومی در بولیوی در سال ۲۰۰۶، دانیل اورتگا برای دومین بار در مشی اعتدال گرایانه در نیکاراگوئه رئیس جمهور شد و رافائل کوره آبا تغییر رویکرد اقتصادی از نشو لیرالیسم و سرمایه داری به اقتصاد مردمی در اکوادور به عنوان یک اقتصاد دان به ریاست جمهوری رسید. (ملک محمدی، ۹۷: ۲۰۰۶)

روسای جمهور کشور های مذکور در کنار کوبا به رهبری فیدل کاسترو و الگوی سویاپ دموکراتیک جدیدی را بر اساس آموزه ها و انقلاب بولیواری بنیان نهادند. اکنون کشور های حوزه آمریکای لاتین تاریخ سیاسی تازه ای را آغاز کرده است و مردم عدالت خواهی و رفع تبعیض، نیل به استقلال، مبارزه با نظام سلطه و استعمار و نظام هژمون را با شور، نشاط و مشارکت دموکراتیک تعقیب می کنند و برای زندگی آزاد و انسانی پیکار کرده و روح و اساس این پیکار را در چشم انداز اتحادیه بولیواری برای ملت های آمریکای لاتین با نام اختصاری آبل که با

ابتکار هوگو چاوز در سال ۲۰۰۶ بینان نهاده شد، دنبال می‌کند. اعضای این اتحادیه کشورهای ونزوئلا، کوبا، نیکاراگوئه، بولیوی و اکوادور محسوب می‌شوند. هدف عمدۀ اتحادیه (آلبا) را امروزه مبارزه برای از میان بردن فقر، مقاومت در برابر تهدیدات ایالات متحده آمریکا، گسترش آموزش و پرورش، مبارزه با بی‌سودای و ایجاد بهداشت عمومی تشکیل داده است. در واقع ایدئولوژی اتحادیه یا گروه (آلبا) برای از میان بردن فقر، استقلال، آزادی، برابری، هویت انقلابی و رهایی بخش، مبارزه با نظام سلطه و هژمون و گسترش عدالت بوده و این همان افق‌ها، اهداف و رویکردهایی است که در انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی (ره) دنبال شده است.

به این ترتیب می‌توان دیدگاه‌های مشترک جمهوری اسلامی ایران و کشورهای موسوم به (آلبا) یا همان کشورهای آمریکای لاتین نسبت به ساختار ناعالدلانه نظام بین‌الملل، یک جانبه گرایی کشورهای قدرتمند و صاحب هژمون غرب، سیاست‌های ضد هژمونی، رویکردهای استقلال طلبانه و عدالت خواهانه که باعث توسعه روابط آن‌ها با یکدیگر شده است را بر اساس نظریه سازه انگاری به عنوان یک هویت مشترک در نظر گرفت.

نتیجه گیری و ارائه راهکارها و پیشنهادات

در این مقاله با بهره گیری از الگوی نظری سازه انگاری و به روش مطالعه استنادی و تحلیل کیفی داده‌ها به روش توصیفی- تحلیلی افق‌ها، اهداف و رویکردهای مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب‌های آمریکای لاتین مورد بررسی قرار گرفت. پاسخ به پرسش مقاله و اثبات فرضیه به واسطه تحلیل داده‌هایی چون: هویت انقلابی، عدالت جویی، رهایی از وابستگی، استقلال و در نتیجه به چالش گرفتن نظام سلطه و هژمون اثبات گردید. اینگونه به نظر می‌رسد که رویکرد کانتی در سازه انگاری بیشترین قابلیت را برای تحلیل داده‌ها حول محور افق‌ها، اهداف و رویکردهای مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب‌های آمریکای لاتین دارا بوده است. چراکه

در فرهنگ کانتی بر همکاری و مصالحه تاکید می شود که کشور های آمریکای لاتین از این فرهنگ برای چالش کشیدن نظام سلطه و در راس همه آنها ایالات متحده آمریکا استفاده کرده اند. کاربست فرهنگ کانتی از سوی کشو های آمریکای لاتین موجب نوعی خود آگاهی هویتی شده که این خود آگاهی هویتی فصل مشترک انقلاب اسلامی و انقلاب های بولیواری در آمریکای لاتین بوده است. در واقع می توان گفت که گفتمان انقلاب اسلامی بارتلب دهنده گفتمان ضد سلطه و ضد هژمون بوده که انقلاب های بولیواری در کشور های آمریکای لاتین میراث دار آنا بوده اند. در واقع فص مشترک گفتمان انقلاب اسلامی با گفتمان انقلاب بولیواری از آبשخوری مشترکی چون: هویت انقلابی، عدالت جویی، رهایی از وابستگی، استقلال و در نتیجه به چالش گرفتن نظام سلطه و هژمون سیراب می شود. نظر به آنکه احوزه کشور های آمریکای لاتین در مقابله با نظام سلطه نیاز به الگوگیری نظیر الگو های انقلاب ساز دارد، پیشنهاداتی در جهت لزوم استفاده از گفتمان های انقلابی و هویت ساز برای کشور های آمریکای لاتین پیشنهاد می گردد: بی اثری و خنثی سازی تحرکات ایدایی ایالات متحده آمریکا پیشنهاد می گردد و آنکه:

۱. لازم است که کشور های آمریکای لاتین با باز نگری در اهداف و غایبات انقلاب اسلامی، به ظرفیت ها و پتانسیل های بیشتر انقلاب اسلامی برای به سلطه کشیدن نظام سلطه استفاده کنند.
۲. اتکاء به آموزه های سوسياليسم اصلاح طلب که در واقع همان ايدئولوژی انقلاب که ايدئولوژی اسلامی است، می تواند مورد استفاده رهبران کشور های آمریکای لاتین در به چالش کشیدن نظام سلطه قرار گیرد.
۳. لازم است که رهبران کشور های آمریکای لاتین آرمان ها و آموزه های بولیواریسم را با ایدئولوژی انقلاب اسلامی نزدیک تا متضمن همگرایی بیشتر

جمهوری اسلامی و کشور های آمریکای لاتین در به چالش کشیدن نظام سلطه و هژمون به ویژه ایالات متحده آمریکا و کشور های غرب گردد.

فهرست منابع

الف) منابع فارسی

۱. ابراهیم بای سلامی، غلام حیدر (۱۳۸۷) مجموعه مقالات نخستین همایش بین المللی آمریکای لاتین، تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی وزارت امور خارجه.
۲. ابوالحسنی، رحیم (۱۳۸۷) مولفه های هویت ملی با رویکرد پژوهشی، فصلنامه سیاست، دوره ۳۸، شماره چهارم.
۳. احمدی لنور کی، احمد (۱۳۸۷) نگاهی به آمریکای لاتین، مجله پگاه حوزه، شماره ۲۲۸.
۴. دهقانی فیروز آبادی، سید جلال (۱۳۸۸) الگوی صدور انقلاب در سیاست خارجی دولت نهم، مجله انش سیاسی، سال اول، شماره دوم.
۵. دهقانی فیروز آبادی، سید جلال (۱۳۹۱) سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در دوران اصول گرایی، تهران: انتشارات امام صادق (ع).
۶. مشیر زاده، حمیرا (۱۳۸۴) تحلیل سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران از منظر سازه انگاری، تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی.
۷. مشیر زاده، حمیرا (۱۳۸۶) تحول در نظریه های روابط بین الملل، تهران: انتشارات سمت.
۸. ملک محمدی، مرتضی (۲۰۰۶) آمریکای لاتین در راه بولیواریسم، تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی وزارت امور خارجه.
۹. ملکوتیان، مصطفی (۱۳۸۸) انقلاب اسلامی، نظام بین الملل و آینده غرب، فصلنامه مطالعات انقلاب اسلامی، سال هفتم، شماره دوم.
۱۰. مهر آئین، مصطفی و فاضلی، محمد (۱۳۸۶) فرهنگ و انقلاب: دیدگاه ماکل فیشر در مورد انقلاب اسلامی، پژوهشنامه متین، سال پنجم، شماره چهارم.

۱۱. نیاکوئی، سید امیر و کرمی، مصطفی (۱۳۹۳) نگاهی سازانگارانه به روابط جمهوری اسلامی ایران آمریکای لاتین: مطالعه موردی: وزنوزنلا، فصلنامه پژوهش‌های روابط بین‌الملل، دوره چهارم، شماره سیزدهم.
۱۲. هوارد جی، ویار داوها روی اف (۱۳۸۷) آمریکای لاتین: سیاست، حکومت و توسعه، ترجمه علیرضا قربان پور، تهران: انتشارات ابرار معاصر.

ب) منابع انگلیسی

1. Hopf, T.(1998) The Promise of Constructivism in International Relations, in Hlankliter ed.
2. Katzenstein, P) 1996) National Security: Norms and Identity in World Politics. New York: Columbia University Press.
3. Pouliot, V (2007) Subjectivism: Toward a Constructivist Methodology, International Studies, Vol 57.
4. Wendt Alexander; (1998) Social Theory of International Politics; Cambridge:
5. Wendt, A (1994) Collective Identity formation and international state, American political science Review.

بولیواریسم و تاثیر آن بر سمت و سوهای سیاست خارجی کشورهای آمریکای لاتین در فاصله سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲

صلاح الدین هوسنی^۱

دکتری علوم سیاسی، مدرس مدعو دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه مازندران
و دانشگاه فرهنگیان نوشهر، دیپ رسمی آموزش و پژوهش شهرستان نوشهر

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۹/۰۶ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۱/۱۰

چکیده

بولیواریسم جنبشی است که توسط سیمون بولیوار در ونزوئلا شکل گرفت. موتور پیشران جنبش بولیواریسم، سوسیالیسم و ناسیونالیسم بوده است و همین سبب مبارزه و انقلاب‌های آزادی بخش و سرانجام استقلال آمریکای لاتین از استعمار اسپانیا گردید. کشورهای ونزوئلا، کوبا، بولیوی، کلمبیا، اکوادورو، بربادوس و آرژانتین میراث دار بولیواریسم در کشورهای آمریکای جنوبی محسوب می‌شوند. از میان رهبران کشورهای آمریکای لاتین، هوگو چاوز را باید رهبر جنبش چپ انقلاب بولیواری و مهمترین مظهر سیاسی بولیواریسم دانست که از ابتدای ریاست جمهوری خود را یک وطن‌پرست بولیواری خواند و تفسیر خود را از چندین ایده‌آل بولیوار در سازو کارهای نظام سیاسی ونزوئلا اعمال کرد. کار کرد اصلی جنبش بولیواری به چالش کشیدن نظام سلطه، استقلال و رهایی از نظام سرمایه داری است. با عنایت به موضوع، دغدغه و هدف پژوهش حاضر آن است که ضمن تشریح میراث بولیواریسم و سمت و سوهای آن، آثار و نتایج این مشرب و نحله فکری را بر سمت و سوهای سیاست خارجی کشورهای آمریکای لاتین در فاصله سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ مورد ارزیابی قرار دهد. تحلیل داده‌های پژوهش نشان داده اند که: بولیواریسم آمریکای جنوبی در فاصله سال‌های

1. E-mail: S.Harsani.k@gmail.com

۲۰۱۲ تا ۲۰۰۵ به واسطه خود یاری و تعقیب راهبرد همراه سازی، منجر به استقلال این کشورها، عدم وابستگی، چپ گرایی رادیکال، مقابله در جهت به چالش گرفتن هژمونی آمریکا گردید. لازم به ذکر است که نوع پژوهش بر اساس هدف: کاربردی است. از منظر تحلیل داده‌ها: کیفی و به لحاظ ماهیت پژوهش، توصیفی- تحلیلی می‌باشد. روش گردآوری داده‌ها و اطلاعات در این پژوهش، اسنادی است که از طریق مراجعه به کتابخانه و آرشیو مقالات و همچنین جستجو در شبکه‌های الکترونیکی و اینترنتی انجام شده است. پژوهش حاضر از منظر تئوریک، از الگوی نظری موازنه تهدید بهره برد است.

واژگان کلیدی

بولیواریسم، آمریکای لاتین، سوسیالیسم، ناسیونالیسم، استقلال، خودیاری، هژمونی، نظام سلطه.

مقدمه

منطقه آمریکای لاتین در برگیرنده بخش اعظم قاره آمریکا از شمال مکزیک تا جنوب شیلی و آرژانتین با وسعتی بیش از ۲۱ میلیون کیلومتر مربع است که به بخشی از آمریکای شمالی، آمریکای مرکزی، حوزه کارائیب و آمریکای جنوبی تقسیم می‌شود و دارای ۱۵ درصد مساحت کره زمین و جمعیتی بیش از نیم میلیارد یعنی ۵۶۰ میلیون نفر با توزیع جغرافیایی در بیش از ۳۰ کشور است. از منظر ژئوپلیتیک آمریکای لاتین مجموعه‌ای از کشورهای قاره آمریکا را تشکیل می‌دهد که می‌توان آن را در برابر آمریکای شمالی انگلیسی زبان قرار داد. در حوزه اقتصادی باید توجه داشت که وضعیت اقتصادی آمریکای لاتین از کشوری به کشور دیگر بسیار متفاوت است. منابع زیرزمینی، نرخ تولید ناخالص داخلی، شرکای اقتصادی، میزان تورم، توزیع فقر و ثروت و فرآورده‌های صادراتی این گوناگونی را نمایان می‌کند. سه دولت بزرگ اقتصادی این منطقه برزیل، آرژانتین و مکزیک هستند که از سوی

دیگر پر جمعیت ترین کشورهای آن منطقه نیز محسوب می‌شوند. در غالب منابع، برباد، مکزیک، دهمین و چهارمین دهمین قدرت اقتصادی و کشورهای ونزوئلا، بولیوی و اکوادور و به ترتیب به عنوان کشورهای مطرح آمریکای لاتین محسوب می‌شوند. (The Wallstreet Journal, 2015)

بولیواریسم منتج از آموزه‌های سیمون بولیوار^۱، آرمان و ایدئولوژی غالب کشورهای آمریکای لاتین محسوب می‌شود. بولیواریسم ترکیبی از سوسیالیسم و ملی‌گرایی شوونیسمی^۲ است. آرمان اصلی بولیواریسم رها سازی کشورهای آمریکای لاتین از امپریالیسم و در راس همه آنها رهایی از سلطه ایالات متحده آمریکا و نیل به استقلال در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی است. البته آرمان بولیواریسم تا قبل از دوران اخیر تلاشی برای استقلال کشورهای آمریکای لاتین از پادشاهی اسپانیا بود که تلاش و مساهمت سیمون بولیوار منجر به رهایی این کشورها از سلطه اسپانیا گردید.

میراث فکری سیمون بولیوار در دوران متاخر بیش از همه از سوی هوگو چاوز^۳ رئیس جمهوری سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ و نزوئلا دنبال و تعقیب شده است. هوگو چاوز را باید رهبر حزب چپ جنبش بولیواری دانست. نمایش چنین بینشی از چاوز سبب شد که او با جهانی سازی نولیبرال و همچنین هژمونی^۴ و سمت و سوهای مداخله جویانه ایالات متحده آمریکا در فراگرد های نظام سیاسی کشورها مخالفت کند و خود با تعقیب راهبرد ثبات هژمونیک کشورهای آمریکا لاتین را در مقابل سلطه و نفوذ ایالات متحده آمریکا متخد کند. در این ارتباط، تلاش چاوز تا میزان قابل توجه ای قرین توفیق شد و تحت هدایت راهبردی و راهکشی چاوز، کشورهای آمریکای لاتین از جمله: کوبا، بولیوی، کلمبیا، اکوادور، برباد، و آرژانتین

1. Simoun Bolivar.

2. Chauvinisme.

3. Hugo Chavez.

4. Hegemony.

توانستند با سلطه و هژمونی ایالات متحده آمریکا ایستادگی و مقابله کنند. با استناد به مجموعه‌ای شواهد و دلایل می‌توان گفت که قدرت نظامی و اقتصادی، قابلیت‌ها و نیات تهاجمی و مجاورت جغرافیایی (نزدیکی تهدید) یک عامل اصلی و کلیدی اتحاد کشور‌های حوزه آمریکای لاتین در مقابل سلطه و هژمونی ایالات متحده آمریکاست که در فاصله سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ رقم خورده است. در فاصله این سال‌ها، چاوز خوانشی از بولیواریسم ارائه داد که به واسطه آن کشور‌های حوزه آمریکای لاتین می‌باشد با اتخاذ راهبرد استقلال در حاکمیت اقتصادی و سیاسی، تعییب راهبرد دموکراسی مشارکتی یعنی مشارکت سیاسی مردمی در همه پرسی، خودکفایی و استقلال اقتصادی، القای اخلاق ملی خدمات میهن پرستانه در مردم، توزیع عادلانه منابع عظیم طبیعی واژ بین بردن فساد در مقابل سلطه ایالات متحده آمریکا ایستادگی و کنند و هژمونی آن را به چالش بگیرند.

به رغم همه تلاش‌هایی که از سوی پژوهش گران حوزه روابط بین الملل و مطالعات منطقه‌ای به عمل آمده است، اما به نظر می‌رسد که جای پژوهشی که خواسته باشد، بولیواریسم و تاثیر آن بر سمت و سو‌های سیاست خارجی کشورهای آمریکای لاتین در فاصله سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ را مورد بررسی قرار داده باشد، به جد خالی است.

در این ارتباط، نگارش کتاب (چاوز: در هم شکستن مداخله آمریکا در ونزوئلا) به قلم اووا گولینگر و سئال لاندا و ترجمه قاسم ملکی و به همت نشر اداره نشر وزارت امور خارجه، پژوهش‌های فریبرز ارغوانی پیر اسلامی (۱۳۹۴) تحت عنوان آمریکا و چالش قدرت در آمریکای لاتین)، احمد صبوری نژاد (۱۳۹۴) تحت عنوان (آمریکا و سیاست ترویج دموکراسی در خاورمیانه)، غلام حیدر ابراهیمی بای سلامی (۱۳۸۸) تحت عنوان (از ساختار گرایی تا بولیواریسم)، (سید امیر نیاکویی (۱۳۸۷) تحت عنوان (فهم درست از سیاست خارجی کشورهای آمریکای لاتین در

قبال ایالات متحده آمریکا) و شیرین هانتر (۲۰۱۰) تحت عنوان (مناسبات کشور های آمریکای لاتین در هزاره سوم) اگر چه حاوی اطلاعات سودمندی است، اما در بردارنده و حاوی اطلاعاتی که خواسته باشد آثار و نتایج بولیواریسم بر سمت و سو های سیاست خارجی کشور های آمریکای لاتین در فاصله سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ را مورد بررسی قرار داده باشد، به جد خالی است. لذا دغدغه و هدف مقاله حاضر آن است که ضمن تشریح الگوی نظری پژوهش در الگوی موازنه تهدید، بلواریسم و چاویزم^۱ آثار و نتایج بولیواریسم را در فاصله سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ بر سمت و سو های سیاست خارجی کشور های آمریکای لاتین را مورد بررسی قرار دهد. با توجه به موضوع و اهداف، پژوهش حاضر عهده دار پاسخ به این پرسش است که: بلواریسم چیست و چه آثار و نتایجی بر سمت و سو های سیاست خارجی کشور های آمریکای لاتین در فاصله سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ داشته است؟ فرضیه ای که در پاسخ به پرسش ها مورد سنجش و آزمون قرار می گیرد، بر اساس متغیر های مستقل و وابسته تنظیم شده اند. در این مقاله و با عنایت به موضوع، بولیواریسم متغیر مستقل و تبیین کننده و سمت و سو های سیاست خارجی کشور های آمریکای لاتین در فاصله سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ متغیر وابسته و تبیین شونده محسوب می شوند. بر اساس متغیر های های مستقل و وابسته فرضیه مقاله را می توان در قالب گزاره ای ذیل تبیین نمود و آن اینکه: بولیواریسم انگاره ای است که آموزه هاس سیمون بولیوار منتج گشته و این محله فکری- سیاسی در فاصله سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ به واسطه خود یاری و تعقیب راهبرد همراه سازی، منجر به استقلال این کشور ها، عدم وابستگی، چپ گرایی رادیکال، مقابله در جهت به چالش گرفتن هژمونی آمریکا گردید.

چارچوب نظری مقاله حاضر را می توان بر اساس الگوی نظری موازنه تهدید

۱. چاویزم (Chavism) به طرفداران و حامیان هوگو چاووز در ونزوئلا گفته می شود.

تبیین نمود. چنین الگو و رهیافتی توسط استفان والت^۱ از نظریه پردازان واقع گرای ساختاری ارائه شده است. استفان والت بخشی از الگوی نظری موازنہ تهدید را تبیین نموده است. بنابراین در این مقاله تلاش بر آن است که تا از قالب های تحلیلی و ادراکی استفان والت برای پشتونه تئوریک در تبیین و تشریح داده ها و تبیین محتوا تحقیقی استفاده شود.

۱) روش تحقیق

نوع پژوهش بر اساس هدف: کاربردی است. از حیث نتیجه گیری: کاربردی- توسعه ای، از جهت رویکرد انتخاب: عقلایی، و از منظر تحلیل داده ها: کیفی و به لحاظ ماهیت پژوهش، توصیفی- تحلیلی می باشد. روش گردآوری داده ها و اطلاعات، اسنادی است که از طریق مراجعه به کتابخانه و آرشیو مقالات و همچنین جستجو در شبکه های مجازی و اینترنتی انجام شده است.

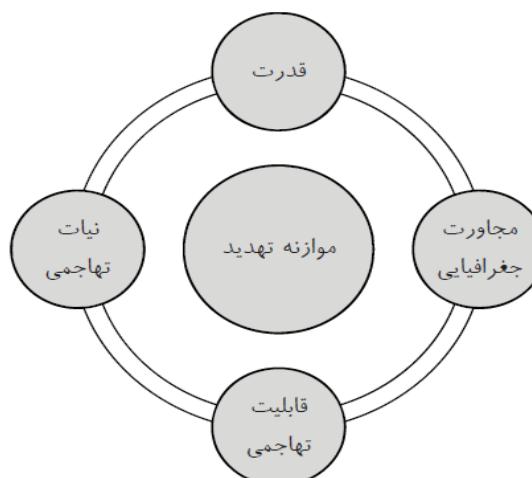
موازنہ تهدید: الگوی برای فهم چارچوب تئوریک پژوهش

نظریه موازنہ تهدید را باید حاصل نقد تئوریک استفان والت نظریه پرداز واقع گرایی تدافعی، از نظریه موازنہ قوا دانست. در واقع والت، با نقد نظریه موازنہ قوا به موازنہ تهدید رسید. (Rand & Miller, 2020:15)

طبق نظریه موازنہ قوا استفان والت، آنچه که زمینه را برای ایجاد توازن در میان دولت ها فراهم می کند، میزان تهدیدی است که یک گروه یا مجموعه از دولت های ائتلافی از سوی یک قدرت چالشگر و تهدید زا، ادراک می کند. در واقع تهدید قدرت چالشگر که تحت تاثیر نیات تهاجمی، قدرت نظامی و مجاورت جغرافیایی است، زمینه ساز اتحاد و ائتلاف دولت ها علیه قدرت چالشگر می شود که تهدید فزاینده خود را اعلام و عیان کرده است. (متقی و ثابت، ۱۳۹۸: ۲۵)

1. Estefan Valet.

محوری ترین پرسش هایی که در الگوی نظری موازنہ تهدید مطرح می شود این است که تحت چه شرایطی دولت ها در سایه یاری گیری و ائتلاف علیه قدرت و دولت تهدید گر دست به اتحاد و ائتلاف می زنند و عمل تعیین کننده در این ائتلاف چیست؟ آیا دولت هایی که در معرض تهدید دولت تهدید کننده قرار می گیرند، تمایل دارند که برای ختنی کردن قدرت تهدید کننده دست به موازنہ بزنند و سیاست دنباله روی در اتحاد علیه دولت تهدید کننده را دنبال کنند؟ (Yan, 2019:74) پاسخی را که استفان والت به پرسش های فوق می دهد این است که؛ دولت ها تمایلی ندارند که دست به ائتلاف علیه هر دولتی بزنند بلکه این ائتلاف بیشتر علیه دولتی است که امنیت و منافع حیاتی آنها را به چالش می گیرد. تحت این شرایط دولت ها ناگزیرند که برای مصونیت و حفظ امنیت دست به ائتلاف بزنند. بنابراین ائتلاف و ایجاد موازنہ را باید نتیجه و حاصل قدرت چالشگر و تهدید کننده دانست که امنیت دیگر کشور ها را به جهت قدرت نظامی، مجاورت چغرا فیابی و نیات تهاجمی تهدی می نماید. (Walt, 1986:117)

چهار متغیر تهدیدزای شکل دهنده نظریه موازنہ تهدید استفان والت

در یک نگاه جامع و مانع باید، انگاره ها و اصول نظریه موازنہ قوای استفان را در گزاره های زیر دسته بندی کرد:

الف) دولت ها در شرایطی دست به ائتلاف می زند که امنیت آنها از طرف قدرت دیگر تهدید شود. (Kaufman& et al, 2007:15)

ب) تهدید را نمی توان به میزان قدرت دولت تهدید گر محدود و منحصر کرد، بلکه تهدید محصول شرایط، فهم و ادراکی که از تهدید دارند. در واقع دولت ها در شرایطی دست که اتحاد و ائتلاف برای موازنی می زند که تهدیدی را از سوی کشور تهدید کننده احساس و ادراک کنند و یا آنکه به کشور تهدید کننده بپونددند و الحق شوند. شرایط (موازنی و دنباله روی) حاصل و نتیجه این شرایط است. (Walt, 1986:125)

ج) موازنی و دنباله روی دو مفهوم کلیدی و محوری نظری موازنی قوا استفان والت محسوب می شود. اساسا چه موازنی و چه دنباله روی رویکردی است که دولت ها در شرایط تهدید دست به انتخاب می زند و در انتخاب آن برای خشی کردن تهدید قدرت دیگر ناگزیرند و به کار می گیرند، یعنی آنکه یا باید در برابر قدرت تهدید گر دست به موازنی بزنند یا آنکه در برابر قدرت تهدید گر دنباله روی کنند. (Walt, 1986: 91)

د) طبق نظر گاه و انگاره ها استفان والت منشا تهدید قدرت تهدید کننده و چالشگر، قدرت کلی، مجاورت جغرافیایی، قدرت تهاجمی و نیات تجاوز کارانه می باشد. (سیفی و پورحسن، ۱۳۹۷: ۴۳)

ه) طبق دید گاه استفان والت، هر چه تهدید و چالش امنیتی قدرت تهدید گر بیشتر باشد، به همان میزان اتحاد کشور ها و به تبع آن موازنی کشور های متعدد در دفع خطرات امنیتی کشور تهدید گر بیشتر می شود. به عبارت دیگر میان، قدرت تهدید کشور تهدید کننده با افزایش دولت های موازنی کننده ارتباط معنا داری وجود دارد و به عبارتی با میزان خطر تهدید رابطه مستقیم وجود دارد. (Walt, 1986:145)

و) طبق الگوی نظری موازنی تهدید استفان والت، اگر کشوری قصد برهمن زدن

امنیت و موازنه را داشته باشد، ضروری و لازم است که سایر بایستی جهت کسب امنیت، اقدام به افزایش قدرت و دستیابی به موازنه جدید و دنباله روی برای ائتلاف نمایند. (سیمبر، ۱۳۹۶: ۱۰)

ز) یکی از کلید ترین مولفه های موازنه تهدید جستجوی امنیت اس که اساساً همانند نئو رئالیسم تهاجمی کالای کمیابی است. تحت این شرایط دولت های تهدید شونده ناچارند که امنیت نسبی خود را افزایش دهند. تحت این شرایط افزایش امنیت برای دولت های تهدید شوند یک امر کلیدی و محوری است و این دسته از دولت ها تنها زمانی در جهت گسترش قدرت خود تلاش می کنند که احساس ناامنی کنند. (زمانی و نیاکویی، ۱۳۹۸: ۹۹)

در این ارتباط، رابت جرویس یکی از نظریه پردازان واقعگرایی تدافعی در این زمینه می گوید:

دولت ها می توانند بدون کاهش امنیت دیگران، امنیت خود را حفظ کنند و حتی در پیش گرفتن سیاست تدافعی، بر اتخاذ سیاست تهاجمی آن ها ترجیح یابد؛ حتی افزایش زیاد در امنیت دولتها فقط به مقدار اندکی از امنیت سایر دولتها می کاهد و در این شرایط، همه قدرتهاخواهان حفظ وضع وجود می توانند از درجه بالای امنیت برخوردار شوند. (Jervis, 1999: 17)

موضوع بولیواریسم و تاثیر آن بر سمت و سو های سیاست خارجی کشور های آمریکای لاتین در فاصله سال های ۲۰۱۲ تا ۲۰۰۵ بدان جهت در الگوی (موازنه تهدید) قابلیت تحلیل را دارد که ایالات متحده آمریکا به واسطه قدرت نظامی و اقتصادی، نیات تهاجمی و مجاورت جغرافیایی اساساً یک تهدید بالقوه برای کشور های آمریکا لاتین در هنگام قدرت یابی چاوز در ونزوئلا بوده است. لذا ونزوئلا تحت زعمت هوگو چاوز و متأثر از آموزه های بولیواریسم و بیش از همه اتکاء به دو عنصر سوسیالیسم و ملی گرایی شوونیسمی موجب اتحاد کشور های آمریکا لاتین علیه هژمونی و چالش ایالات متحده گردید با این هدف که تمامی برنامه های

ایذای آمریکا را بی اثری و خنثی نماید.

(۱) بولیواریسم در آمریکای لاتین

کشور های آمریکای لاتین در قرن هجدهم و نوزدهم تحت سلطه کشور های اروپایی به ویژه استعمار اسپانیا قرار داشتند، اما مساهمت و مجاهدت سیمون بولیوار در کنار (سیمون رودریگز)^۱ و (آزکوئیل زامور)^۲ زمینه رهایی کشور های آمریکای لاتین را از یوغ و سلطه استعمار اسپانیا را فراهم کرد. اما این رهایی دیری نپایید و نیاز ایالات متحده آمریکا به مواد خام در راستای گسترش صنعت، پای ایالات متحده آمریکا را به عنوان استعمار جدید به حوزه کشور های آمریکای لاتین باز کرد و به این ترتیب بود که کشور های آمریکای لاتین حوزه نفوذ ایالات متحده قرار گرفت. اما به موازت کنار رفتن دیکتاتوری های نظامی از سال های میانی دهه ۱۹۸۰ در کشور های آمریکای لاتین الگوی جدید در عرصه های اقتصادی کشور های آمریکای لاتین بروز کرد که برپایه مفاهیمی چون (آزادی اقتصادی) و (خصوصی سازی) و (بازرگانی جهانی) بود که الگوی جدید می توانست چالشی جدی برای کشور های حوزه آمریکای لاتین باشد. این بینش و الگوی جدید که نسلیبرالیسم خوانده می شد، با تقویت رنگ باختن اندیشه دخالت دولت در اقتصاد، در برابر سوسیالیسم قرار گرفت. در این ارتباط، آنچه را که امروز در آمریکای لاتین بولیواریسم خوانده می شود و بر موج دگرگونی های ژرف دهه های گذشته در وزوئلا استوار گشته، می توان دارای نشانه هایی جدی از وجود شکاف طبقاتی و مناسبات نابرابر در جامعه و تحریک آن در برابر فرآیند آزادی اقتصادی، خصوصی سازی و جهانی شدن در پوششی از بومی گرایی و عدالت خواهی دانست. ایستادگی در برابر نسلیبرالیسم و خروج از این وضعیت، نیازمند یک ایدئولوژی جدید و تازه

1. Simoun Rodrigerz.

2. Azkoueil Zamour.

بود و بولیواریسم پاسخی به آن بود. در واقع بروز و ظهور پدیده‌ای چون بولیواریسم را باید مولود و نتیجه نظام سلطه در محیط‌های پیرامونی ایالات متحده آمریکا یعنی آمریکای لاتین دانست. (ابراهیم بای اسلامی، ۱۳۸۹: ۲۵۵) قطعاً ایدئولوژی مارکسیستی یاری مقابله به نولیبرالیسم را نداشت، چراکه بولیوار از سوی مارکس به خیانت و ارتداد و فرمایگی متهم شده بود و مارکس ضمن شوخی انگاشتن وحدت گرایی و یکپارچه سازی آمریکای لاتین از سوی سیمون بولیوار قویاً در باره او اینگونه گفته بود که:

"مارکس فقط در حکم (مامایی) است که نقش خود را فقط به خلق و آفرینش پدیده‌های اجتماعی تقلیل داده و منحصر کرده است. بولیوار بیشتر فردی بی لیاقت است تا قهرمان. هدف واقعی بولیوار عبارت بود از اتحاد تمام مناطق آمریکای لاتین و ایجاد یک جمهوری فدرال زیر رهبری شخص خود او. وقتی که او غرق رویا‌های خود مبنی بر پیوند دادن نیمی از جهان با نامش بود، قدرت واقعی از دستش لنزید." (کاردوزو و فالتو، ۱۳۵۹: ۱۸۹)

اما بر خلاف انتظار بیشتر پیروانی سیمون بولیوار که در کشورهای آمریکای لاتین به قدرت رسیده اند مارکسیست نبوده اند و میانه خوبی نیز با جنبش‌های چپ نداشتند. بنا به روایتی بیشتر میراث خواران و پیروان بولیوار را مرتعین و رژیم‌های راست گرای مستبد و دیکتاتوری‌ها تشکیل می‌دادند. برای نمونه برخی از آنان نظریر ژنرال (آنتونیو گوزمن بلانکو)¹ و ژنرال (خوان ویستنه)² که در دوران زمامداری خود را پیرو بولیوار می‌دانستند، که سالهای طولانی و درازی را طی ۱۹۰۸ تا ۱۹۳۵ بر وزوئلا فرمان راندند، خود را همسان و پوینده را سیمون بولیوار نشان داده اند و پیاده کردن ایده‌هایی چون (سزاریسم دموکراتیک) و (ژاندارم ضروری برای پیشرفت کشور) را گام برداشتند در راه بولیوار و آموزه‌های او می‌دانستند.

1. Antouniou Gozman Belanko.

2. Khan Visteneh.

(نقیبزاده، ۱۳۸۵: ۱۶۷)

اندیشه های سیمون بولیوار مبنی بر جلوه ها و نشانگانی چون: ستم ناپذیری، عدالت خواهی، رفع ظلم و تبعیض بود و جنبه ضد استعماری و ضد امپر پالیستی آن برجسته بود. بولیوار در سایه رسالت خود، در برابر ستم و نابرابری به ویژه ستمی که بر بومیان آمریکای لاتین می رفت به پا خاست و از آنکه سلطه استعمار می خواهد منابع و معادن غنی آمریکا را به یغما و غارت ببرد، قد علم کرد. بولیار همچنین بر ناسیونالیسم شوونیستی و از میان بردن نابرابری های اجتماعی تاکید می کرد و خود را مدافعانک انتقال اجتماعی و تحقق آزادی، عدالت و استقلال می دانست. همین اندیشه های میهن پرستانه از سوی بولیوار کافی بود که بسیاری از حامیان و پیروان حول اندیشه های و انگاره های فکری او گرد آیند و به روش (خود یاری)^۱ در راه آزادی و استقلال کشور های آمریکای لاتین در صدد انجام ماموریت های مهین پرستانه شوند. (بلدی فروشان، ۹۸: ۱۳۸۹)

۲) چاویسم و چاویستا در آمریکای لاتین

در فوریه سال ۱۹۹۲ هو گو چاوز که یک افسر ارتش ونزوئلا بود، کودتای نافرجام عليه حکومت منتخب پرزیدنت (کارلوس آندرس پرز)^۲ ترتیب داد. در نوامبر همان سال در شرایطی که چاوز پشت میله های زندان بود، کودتای جدید و خشونت بارتر توسط برخی از یاران وی رهبری شد که این تلاش نیز نافرجام ماند. شش ماه پس از کودتای ماه نوامبر، پرزیدنت پرز به فساد متهم و ناچار به کناره گیری از قدرت شد. جانشین پرز چاوز و همدستان وی را عفو و از زندان آزاد کرد. چاوز در سال ۱۹۹۸ که رهبری یک جنبش سیاسی غیر منسجم را بر عهده داشت، با کسب حمایت گسترده مردم و در انتخاباتی آزاد و عادلانه و برای نخستین بار در سال

1. Self Help.
2. Karlous Anderes Perz.

۱۹۹۸ و با کسب ۵۶ درصد آراء به ریاست جمهوری ونزوئلا رسید. چاوز در انتخابات ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ نیز دو بار به این سمت برگزیده شد. وی در انتخابات سال ۲۰۱۲ نیز برای بار چهارم به پیروزی رسید، ولی بیماری او را برای ایراد سوگند ریاست جمهوری ناتوان کرده بود. در انتخابات سال ۱۹۹۸ دو حزب سنتی ونزوئلا یعنی (حزب عمل دموکراتیک)^۱ و (حزب مسیحی سوسیال)^۲ که به مدت چهل سال بر کشور سیطره داشتند در مقابل ائتلافی از ۱۵ حزب چپگرا که به نام (ائتلاف میهن پرست)^۳ مشهور شدند، قرار گرفتند. شعار مرکزی این ائتلاف، تغییر قانون اساسی بود. در آن سال ها، ونزوئلا با وجود در آمد سرشار نفت، تعدادی بیشماری فقیر داشت و فساد تمام سیستم را فرا گرفته بود. طبق دیدگاه ائتلاف میهن پرستان، این سیستم بود که به بعضی از افراد اجازه داد تا بتوانند وارد کنگره شوند و بودجه نفت را از آن خود کنند. از نظر این ائتلاف، بیشترین فساد از ناحیه مدیران و سردمداران صنعت نفت بود بنابراین، تیغ حملات این گروه نیز متوجه اعضای کمپانی نفت ونزوئلا بود. با به قدرت رسیدن چاوز، وی و هم حزبی هایش تلاش خود را در جهت اصلاح ساختار سیاسی و اقتصادی ونزوئلا شروع کردند. پایه و اساس این اصلاحات بر تفکرات چپ و اقتصاد ملی می چرخید. (اتاوی، ۱۳۸۶: ۹۳)

۲- زمینه ها و بستر های قدرت یابی هوگو چاوز

تهیه‌ستی و نابرابری و دیگر دشواری های اجتماعی در ونزوئلا زمینه ساز پا گرفتن جنبش زیر زمینی انقلاب بولیواری در سال های ۱۹۸۲ به رهبری هوگو چاوز شد. جنبشی که از ویژگی هایش آن بود که در چارچوب معادلات و جناح های سیاسی موجود تعریف نمی شد و مرزبندی روشنی نداشت. حمله ها و اقدامات اعضای جنبش همانند شورش نافرجام ۴ فوریه ۱۹۹۲ علیه قدرت وقت یعنی احزاب

1. Democratic Action.

2. Christian Social Party.

3. Patriotic Pole.

عمل دموکراتیک و حزب مسیحی سویا نیز در اعتراض به وضع موجود در جامعه بود که در چارچوب میهن پرستان نمود یافت. وضع اعضای این جبهه که در اردوگاه چاوز خیمه زده بودند، به سبب ناهمگونی سیاسی گروه های حاضر در آن با عنوانی چون (بی طرفی اصولی) و (بی طرفی ایدئولوژیک) معروفی شده بود. تحت این شرایط، چاوز و همپمانانش با درس های ارزشمندی که از دگرگونی ها و چالش های دو دهه گذشته در جهان میان کاپیتالیسم^۱ و سوسیالیزم^۲ دولتی گرفته بودند و از آن رو که نظریه های مارکسیستی را برای عدالت گستری، توسعه و رشد جوامع و کاستن از دامنه نابرابری ها ناکار آمد می دانستند، از اینکه جنبش انقلابی خود را به مارکسیسم و متون به جا مانده از آن نسبت دهنده، زیر کانه پرهیز کردند. ولی به خوبی از ادبیات و مفاهیمی که مارکسیست ها برای بر انگیختن توده ها و گروه های ستمدیده به کار می برند و پیشینه و بستر ذهنی و فرهنگی آن در آمریکای لاتین بیش از هر جای دیگر آماده بود، بهره گرفتند. فروپاشی و از هم پاشیدن اتحاد جماهیر سوروی سوسیالیستی، فرو ریختن دیوار برلین در آلمان، استقبال اروپای خاوری و چین کمونیست از لیبرالیسم اقتصادی و مالکیت خصوصی و کاهش نفت و دخالت دولت در اقتصاد، موارد و تجربه های ارزنده ای در پنهان بین المللی بود که سبب شد هو گو چاوز خود را یک مارکسیست نشان دهد و با همه دشواری هایی که لیبرالیسم اقتصادی و توانگران وابسته به سرمایه داری جهانی پدید آورده بودند، مالکیت خصوصی را محترم شمارد و به قرارداد هایی بین المللی که در الگوی ساختار گرایی، محور غارت منابع شمرده می شود، پاییند بماند و سرمایه گذاری را پذیرا شود. او به رغم آنکه مدافع خصوصی بود و آن را محترم می دانست، ولی برای گسترش مالکیت عمومی نیز تلاش می کرد و بر اساس قانون

1. Capitalism.
2. Sosialisme.

اساسی جدید بولیواری بر این باور بود که مالکیت عمومی باید همگانی شود تا نابرابری ها بر طرف شود. (بلدی فروشان، ۱۳۸۹: ۱۰۲)

۲-۲) مرآتname و مسلک سیاسی هوگو چاوز

در سال های اخیر، هوگو چاوز مهمترین مظهر سیاسی بولیواریسم در نظام سیاسی و نزولهای بود. چاوز از ابتدای ریاست جمهوری خود را یک وطن پرست بولیواری خواند و تفسیر خود را که از چندین ایده آآل بولیوار در امور روزمره اعمال می کرد، به عنوان بخشی از انقلاب بولیواری تفسیر می کرد. این موارد شامل قانون اساسی ۱۹۹۹ بود که نام و نزولهای را به جمهوری بولیواری و نزولهای سایر ایده ها مانند مدارس بولیواری، محافل بولیواری و دانشگاه بولیواری و نزولهای تغییر داد. در مجموع اصطلاح (بلواریسم) اغلب به طور خاص برای اشاره به قانون هوگو چاوز در نظام سیاسی و نزولهای استفاده می شد.

نکات اصلی بولیواریسم که توسط هوگو چاوز تعالی داده شده بود، شامل مواردی چون: دموکراسی مشارکتی و تاکید بر آرای عمومی در همه پرسی، خود یاری کشور های آمریکای لاتین در مقابل سلطه و نفوذ آمریکا، تعقیب راهبرد نظام ضد سلطه و مبارزه با مداخله گرایی و هژمونی ایالات متحده آمریکا، خود کفایی اقتصادی، توزیع عادلانه ثروت، برابری و ازین بردن فساد و مبارزه با آن بود.

نسخه و الگوی بولیواری چاوز اگر چه به شدت از آرمان های بولیوار منتج می شد، اما چاوز خود را وامدار نوشته های مورخ مارکسیست یعنی (Fidirico Biritou Figarou)،^۱ همچنین متاثر از فلسفه سیاسی (آزکوئیل زامورا)^۲ و (Simoun Rodrigerz)^۳ نیز می دانست. چاوز همچنین از سنت اسپانیایی زبان آمریکایی نیز متاثر بود. او خود را همانند (خورخه گایتان)^۴ پرچمدار جنبش زنان در کلمبیا، (Fidel Castro)^۵ رهبر

1. Fidirico Biritou Figarou.

2. Azkoueil Zamour.

3. Simoun Rodrigerz.

4. khorkho ghayatan.

5. Fidel Kastorou.

کوبا، (چه گوارا)^۱ انقلابی مارکسیست اهل آرژانتین و یکی از شخصیت‌های اصلی انقلاب کوبا و (سالوادور آلنده)^۲ سیاست مدار مارکسیست و از بنیان‌گذاران حزب سوسیالیست شیلی می‌دانست. حامیان و طرفداران هوگو چاوز در ونزوئلا خود را به عنوان چاویزمو^۳ یا چاویستا^۴ می‌نامند.

بعد از قدرت یابی چاوز در نظام سیاسی ونزوئلا، او به نقشی که سوسیالیسم دموکراتیک (نوعی سوسیالیسم که خواستار نهادهای دموکراتیک در اقتصاد است) در بولیواریسم اعتراف می‌کند. چاوز حمایت خود از سوسیالیسم دموکراتیک را به عنوان بخشی جدایی ناپذیر از بولیواریسم می‌داند و اعلام کرد که بشریت باید نوع جدیدی از سوسیالیسم، به عنوان یک نوع بینش اومانیستی بپذیرد که نتواند انسان‌ها و ماشین‌ها یا دولت‌ها را بالاتر از همه انسان‌ها قرار می‌دهد و موجب امر استیلایی شود. چاوز در یک سخنرانی ۲۶ فوریه ۲۰۰۸ در چهارمین اجلاس بدھی اجتماعی که در کاراکاس برگزار شد، این احساس را تکرار کرد. (عطایی، ۱۳۹۰: ۱۲۲)

۳-۲) رادیکالیزه شدن چاویسم و برپایی چتر بولیواریسم در آمریکای لاتین
 با توجه به دشواری‌های جامعه همچون تهیdestی و نابرابری اجتماعی از یک سو و پایداری طبقه وابسته به سرمایه داری جهانی از سوی دیگر، این چاویسم برای بر انگسختن توده‌ها به گونه‌ای رادیکالیزیسیون اجتماعی نیاز داشت که با تصویب ۴۹ قانون انقلابی در دسامبر ۲۰۰۱ انجام پذیرفت. با این کار، گونه‌ای جهت‌گیری ایدئولوژیک رخ داد که تا اندازه‌ای مرز میان جنبش چاویسم را با جریان‌های میانه رو و راستگرایان روشن کرد و مایه جدایی آنها از اردوگاه چاوز شد. اقدامات آمریکا در برابر چاوز از جمله راه اندازی دو کودتا در سال ۲۰۰۲ و پشتیبانی

1. Chegoara.

2. Salvatour Alendhe.

3. Chavismou.

4. Chavista.

دولتمردان آمریکایی از حکومت‌های وابسته در آمریکای لاتین سبب شد تا در چارچوب گفتمان‌های سیاسی آمریکای لاتین که سخت با مفاهیم مارکسیستی آمیخته بود، نظریه پردازی و تفسیر احکام بولیواری با رویکرد رادیکالت صورت گیرد و بر پایه شعار‌هایی همچون مبارزه با امپریالیسم و نظام سلطه یعنی مداخله جویی و هژمونی ایالات متحده آمریکا، جلوگیری از غارت منابع آمریکای لاتین، عدالت خواهی و رفع نابرابری، وجود مشترک بیشتری با رویکرد های مارکسیستی پیدا کند. بر این اساس چاوز و بیشتر بر پایه وعده‌ای که پیش از انتخابات ۱۹۹۸ به مردم داده بود به منظور دموکراتیک کردن ساختار نظام سیاسی و نزوئلا و گسترش عدالت و برابری و با برگزاری یک همه پرسی سراسری، قانون اساسی را تغییر داد و در همه پرسی دیگری در سال ۱۹۹۹ نام کشور را به جمهوری بولیواری و نزوئلا تبدیل کرد. او دست به اصلاحاتی در ساختار نهاد دولت و نهاد های اقتصادی و اجتماعی جامعه با هدف توزیع درآمد ها و پشتیبانی از تهیستان به ویژه بومیان که در فرایند نوسازی مشارکت پویا نداشتند، زد. در این دوران، هوگو چاوز بر این اعتقاد بود که قدرت را باید به فقیران داد، یعنی مردمی که گریه می کنند، درس می خوانند و کار می کنند. چاوز برنامه های گستره ای برای تامین بهداشت عمومی، آموزش رایگان، مسکن ارزان و بالابردن سطح زندگی به اجرا گذاشت. بدین سان و نزوئلا در زمینه اقتصادی پیشرفت چشمگیری کرد. بر پایه گزارش موسسه آمار ملی، میانگین نرخ رشد اقتصادی در دوره پس از سال ۲۰۰۰ نیزدیک به ۹/۵ درصد بوده و بیکاری از ۱۴/۵ درصد به ۱۱ درصد کاهش یافت. در سال ۲۰۰۴ رشد اقتصادی به رقم بی سابقه ۱۷/۵ رسید. با این همه و با وجود شعار ها و سخنرانی های تند چاوز و اینکه بار دیگر او قویا مسئله امپریالیسم را مطرح می کرد، روش های او در عمل اصلاح گرایانه و گام به گام بود و بیشتر به الگوی سویاگ دموکراسی در اروپا نزدیک بود تا سویاگیسم دولتی. چاوز در برنامه ای با رنگ و بوی بومی و همخوان با فرهنگ و ادبیات مردمان آمریکای لاتین با عنوان (گزینه بولیواری برای

آمریکای لاتین)^۱ دموکراسی مشارکتی و عدالت اجتماعی را تعریف می‌کرد. او برای افزایش مشارکت بومیان که بیشتر نژاد سرخپوستی دارند و زبانشان اسپانیایی بود، و از گروه‌های تنگدست و کناره نشین شهرها محسوب می‌شدند، در این طرح سازماندهی (انجمن‌های شهروندی) و راه اندازی شبکه گسترشده سازمان‌های تعاونی در همه حوزه‌های اقتصادی را در دستور کار گذاشتند تا در عمل گامی در راستای تحقق بخشیدن به دموکراسی مشارکتی برداشته باشد. (صبوری نژاد، ۱۳۹۴: ۱۱۲) به این ترتیب و با اقداماتی که چاوز در دستور کار قرار داد و خود را متعهد به اجرای آنها کرد، موج چاویسم نظام سیاسی برخی از کشورها در حوزه آمریکای لاتین را در بر گرفت و شیوه‌های اصلاح گرایانه و رسیدن به قدرت در پرتو مشارکت دموکراتیک، راه را برای توده‌های تنگدست و بومیان باز کرد و حکومت بومیان از راه صندوق‌های رای پس از پیروزی‌های هوگو چاوز در ونزوئلا، نخست لوئیس ایناسیو لولا دا سیلوا^۲ در برزیل (۲۰۰۶) برای اووه مورالس^۳ در بولیوی (۲۰۰۶) برای دانیل اورتگا^۴ در نیکاراگوئه (۲۰۰۶) برای فلیپه کالدرون^۵ در مکزیک (۲۰۰۶) برای نستور کرشنر^۶ در آرژانتین (۲۰۰۷) و سپس برای رافائل کوره آ^۷ در اکوادور (۲۰۰۷) رقم خورد. این کشورها در کنار کوبا به رهبری فیدل کاسترو و الگوی سویال دموکراتیک تازه‌ای با شالوده بولیواریستی به دست دادند تا از راه دموکراسی عدالت اجتماعی پا گیرد. در همین راستا، بسیاری از احزاب چپ‌گرا در آمریکای لاتین مانند آندرس مانوئل لوپز^۸، در انتخابات اول ژانویه ۲۰۱۸ در مکزیک دوباره پیروز شدند. بدین گونه بود که چتر بولیواریسم در حیات سیاسی کشورهای

1. ALBA.

2. Loueis Einasio Loula dasilva.

3. Ovhe Morales.

4. Daniel Ortega.

5. Pelipeh kalderoun

6. Nestour kershner

7. Rafael Korea.

8. Anderes Manoel Lopes.

آمریکای لاتین بريا شد. هدف از برپایی چنین چتری، یکپارچگی، همبستگی و همکاری کشورهای آمریکای لاتین با یکدیگر در قابل مداخله جویی و جلوگیری از نفوذ ایالات متحده در حوزه کشورهای آمریکای لاتین بود. (کرمی، ۱۳۹۴: ۱۱۵)

۳) آثار و نتایج بولیواریسم بر سمت و سوهای سیاست خارجی کشورهای آمریکای لاتین در فاصله سالهای ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲

کلید فهم آثار و نتایج بولیواریسم بر سمت و سوهای سیاست خارجی کشورهای آمریکای لاتین در فاصله سالهای ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ در کنشها و الگوهای رفتاری ایالات متحده آمریکا به ویژه نفوذ تدریجی و مداخله آن در کشورهای آمریکای لاتین و سپس استراتژی ترویج دموکراسی و دستیابی و سلطه بر منابع انرژی در این کشورها نهفته است.

در پروژه نفوذ تدریجی و مداخله ایالات متحده آمریکا مسئله این است که این کشور اولاً حوزه آمریکای لاتین را حیاط خلوت خود می‌داند، لذا تحت این شرایط چنگ اندازی بر این کشورها را به جهت قدرت اقتصادی و نظامی و همچنین مجاورت جغرافیایی و در نتیجه نیات نظامی و تهاجمی حق خود می‌داند و اساساً موافقی با ائتلاف این کشورها در مقابل خود ندارد. آمریکا پروژه نفوذ در آمریکای لاتین را در راستای جایگزین سازی ئولیبرالیسم به جای سوسیالیسم و ملی گرایی، تقسیم بین المللی کار نابرابر و غارت منابع کشورهای آمریکای لاتین به انجام می‌رساند. در این ارتباط، خودیاری و ائتلاف و سیاست (هرماه سازی)^۱ کشورهای آمریکای لاتین حول میراث بولیواریسم و راهبردهای اعلامی و اعمالی هوگو چاوز پاسخی به نیات جاه طلبانه، نظامی و تهاجمی ایالات متحده آمریکا محسوب می‌شود. در واقع تعقیب سیاستهای هماه سازی کشورهای حوزه آمریکای لاتین از یک حلقه تهدید مشترکی چون ایالات متحده آمریکا آب می‌خورد که به جهت

1. Band Wagoning.

مجاورت جغرافیایی و نیات تهاجمی یک تهدید بالقوه برای حیات سیاسی این کشور هاست. سیاست ائتلاف و همراه سازی کشور های آمریکای لاتین جهت ایجاد (موازنۀ تهدید)^۱ به مثابه یک عامل بازدارنده علیه اقدامات و تحرکات ایدایی ایالات متحده آمریکا در قبال کشور های آمریکای لاتین و در راس همه آنها ونزوئلا است. به واقع ایجاد موازنۀ تهدید کشور های آمریکای لاتین موجب افزایش توان بازدارندگی و همچنین متضمن تامین منافع سرزمینی و منافع امنیتی و ملی کشور های آمریکای لاتین محسوب می شود. ثانیا ایالات متحده آمریکا با دگر گونی ها و تحولات رو به پیش در کشور های آمریکای لاتین به ویژه تحولاتی که کویا و ونزوئلا عهده داری اجرای آن هستند، سخت هراس دارد. تحت این شرایط کشور های آمریکای لاتین چاره را در آن می دانند که با ائتلاف سازی و همگرایی با سایر کشور های آمریکای لاتین موجب افزایش هراس آمریکا و در نتیجه موجب جلوگیری از مداخله در فرآگرد های نظام سیاسی کشور های آمریکای لاتین شوند. گزینه بولیواری برای آمریکای لاتین که با هدف تحقق دموکراسی مشارکتی و برابری اجتماعی تحت عنوان برنامه (ALBA) از سوی هوگو چاوز در سال ۲۰۰۸ تدارک یافته بود، و همچنین دعوت کشور های آمریکای لاتین به انسجام و همبستگی در مقابل نظام سلطه در طی سال های ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۲ در همین راستا قابل تفسیر و ارزیابی است.

در پروژه ترویج دموکراسی مسئله این است که، ایالات متحده آمریکا سلسه تلاش هایی را در دستور کار قرار داده است تا نخبگانی در کشورهای آمریکای لاتین به قدرت برسند که از سیستم اقتصاد نولیبرالی و بازار آزاد حمایت کنند. در واقع نیات تهاجمی ایالات آمریکا علیه کشور های آمریکای لاتین در مسئله ترویج دموکراسی در اقتصاد لیبرالی، آزادی اقتصادی، خصوصی سازی ریشه دارد. به همین

1. Threat Balance.

دلیل بود که هوگو چاوز از رهگذر باز احیای گفتمان بولیواریسم چاره را در آن دید که بخواهد سویالیسم را جایگزین و آلتراتیو یا به مثابه پادگفتمانی در مقابل نولیبرالیسم آمریکا قرار دهد. این راهبرد و سیاستی بود که پیوسته در دوران ریاست جمهوری هوگو چاوز در ونزوئلا پیگیری شد و پس از مرگ وی نیز ادامه یافت. در سطحی دیگر، تمام مساحت و تلاش ایالات متحده آمریکا به واسطه مجاورت جغرافیایی آن بود که از به قدرت رسیدن افراد و احزاب ملی گرا و چپ در کشورهای آمریکای لاتین جلوگیری کند. این تلاش به خاطر تداوم و استمرار پروژه نفوذ ایالات متحده آمریکا در حوزه آمریکای لاتین بود. البته این راهبرد ایالات متحده آمریکا مسبوق به سابقه بود. ایالات متحده آمریکا در طول تاریخ روابط آمریکا به ویژه در دوران جنگ سرد با کشورهای آمریکای لاتین بنا به شرایط خاص آن دوران، سیاست‌های مختلفی چون: (سیاست قایق‌های توپدار)^۱ و (دیپلماسی دلار)^۲ و (همسایه خوب)^۳ و (دکترین من)^۴ و (طرح کوندور)^۵ همچنین، حمایت از رژیم‌های دیکتاتوری نظامی اشاره کرد. در واقع در دوران جنگ سرد و حاکمیت نظام دو قطبی و خطر نفوذ کمونیست در منطقه، این کشور به مدت چهار دهه از سیاست حمایت از رژیم‌های دیکتاتوری نظامی در جهت سرکوب جنبش‌های چپ در آمریکای لاتین بهره می‌برد.

در پروژه دستیابی و سلطه بر منابع انرژی مسئله این است که هوگو چاوز با قدرت یابی در حیات سیاسی ونزوئلا اصلاحاتی را بر مبنای تفکرات چپ و اقتصادی ملی در دستور کار قرار داد و نخستین ارگانی هم که هدف این اصلاحات قرار گرفت، صنعت نفت بود. چراکه ونزوئلا در میان کشورهای آمریکای لاتین بیشترین ذخایر نفتی را داراست. چاوز برای ارتقای در آمد خالص دولت از فروش نفت و تغییر در

1. Gun ship.

2. Dollar Diplomacy.

3. Good Neighbor policy.

4. Mann Doctrine.

5. Plan Condor.

مدیریت آن، مدیران نولیبرال را که قصد دستیابی به منابع انرژی و نزوئلا را داشتند تغییر داد و نقش دولت را در سازمان کشور های صادر کننده نفت (اوپک) افزایش داد تا بتواند آن ها را در جهت کاهش سطح تولید و در نتیجه افزایش قیمت نفت ترغیب کند. دیگر اصلاحاتی که مد نظر قرار گرفت، افزایش حق امتیاز شرکت های خصوصی به دو برابر و تلاش در جهت ملی کردن صنایع بزرگ و حتی دارایی شرکت های بزرگ بین المللی همچون اکسون موبیل در ونزوئلا بود. این اقدامات تلاشی بود برای کاهش فقر در ونزوئلا که در صد بالایی از جامعه این کشور را تشکیل می دادند. همچنین چاوز این اقدام را برای جلوگیری از دستیابی ایالات متحده آمریکا بر منابع انرژی ونزوئلا انجام داد. با اقداماتی که چاوز در سایه اصلاحات در حوزه انرژی انجام داد، طبق برآورد انجام شده از ذخایر نفت ونزوئلا این کشور بالغ بر ۲۹۸ میلیارد بشکه ذخایر اثبات شده را داراست و از صادر کنندگان اصلی نفت در جهان به شمار می آید و این در حالی بود که بین سال های ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۰ حدود ۴۸ درصد مردم ونزوئلا کمتر از دو دلار در روز در آمد داشتند که این آمار برای کشوری چون ونزوئلا یک ویژگی منحصر به فرد و متمایزی بود. چاوز همه این اقدامات را در حوزه انرژی برای انسجام و همگرایی کشور های آمریکایی لاتین و به منظور رهایی از مدار وابستگی این کشور ها از زیر سلطه نفوذ استعمار ایالات متحده آمریکا انجام داد. چاوز این راهبرد را بیش از همه در شرایطی اتخاذ کرده بود که در نظام سیاسی آمریکا جورج بوش در کاخ سفید بود. جورج بوش در سایه ضرورت مهار راهبرد چاوز سه موضع را در دستور کار قرار داد:

۱. گسترش روابط با کشورهای بزرگ منطقه به ویژه مکزیک فراتر از حوزه نفتا که این موضوع با توجه به رقابت دیرینه مکزیک با کشورهای اروپایی به خصوص بریتانیا در بسط روابط با آمریکا می توانست به نوعی نشانگر ارزشگذاری واشنگتن

به همسایه خود تلقی شود،

۲. بسط مدل (اجماع واشنگتن)^۱ با شاخص‌های خاص لیرال آن در تمامی کشورهای منطقه که هدف اصلی این رویکرد علاوه بر بسط نفوذ، به تلاش واشنگتن برای حفظ یکپارچگی و انسجام کارکردهای موضوعی مختلف به ویژه در برابر بدیل‌های خارج از منطقه باز می‌گشت،

۳. چانه زنی و دیپلماسی فعال در راستای ایفای نقش هماهنگ سایر کشورهای منطقه مطابق با سیاست خارجی آمریکا در راستای تحقق هارمونی و هم افزایی.
(ارغوانی پیر سلامی، ۱۳۹۴: ۱۰۷)

با وجود ارائه این طرح از سوی دولت بوش، در دوران بعد از حوادث ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، آمریکا نتوانست مطابق با رویکرد های مد نظر خود در منطقه عمل کند. از این رو، تا پایان دوره ریاست جمهوری بوش، آمریکایی‌ها لاتین به یک حوزه حاشیه‌ای در سیاست‌گذاری آمریکا تبدیل شد. این بی توجهی چندین پیامد مهم را برای ایالات متحده آمریکا از سوی کشورهای آمریکایی لاتین به ویژه ونزوئلا داشت که عبارت بود از:

۱. نفوذ گروه‌های چپ‌گرا و گسترش تمایلات بولیواری در سیاست کشورهای آمریکایی لاتین که بسیاری سر آغاز این روند را روی کار آمدن جهوجو چاوز در ونزوئلا و بسط ادبیات ضد آمریکایی توسط راهبرد وی می‌دانند

۲. تشدید فرآیند همگرایی و همکاری های درون منطقه ای نه از طریق نهادهای رسمی که آمریکا در آن حضور داشت بلکه از طریق تجارت و سرمایه‌گذاری های مشترک

۳. تشدید همکاری های فرامملی میان کشورهای آمریکایی لاتین

۴. شکل گیری شبکه های تجاری و حرفه ای و همکاری های عمل گرایانه

1. Washington Consensus.

۵. گسترش و تقویت همکاری‌های با اتحادیه اروپا، اعضای اجلاس همکاری اقتصادی آسیا-پاسیفیک (APEC) به ویژه چین، هند، ایران و روسیه
۶. تشدید رویکرد جهانی به آمریکای لاتین به مثابه بدیلی برای حمایت آمریکا
۷. تضعیف نهاد‌های قاره‌ای و نیم کره غربی همانند سازمان کشورهای آمریکایی (OAS) و بانک توسعه درون آمریکا.^۱ (اسماعیلی، ۱۳۹۴: ۱۰۸)

مجموعه این موارد علاوه بر آن که به عنوان پیامدهای بی توجهی ایالات متحده به آمریکای لاتین در نظر گرفته می‌شد، در واقع چالش‌های فرا روی دولت اوباما نیز در تنظیم روابط با حیاط خلوت ایالات متحده آمریکا به شمار می‌رفت. این موضوع زمانی ابعاد جدید و حساس تری به خود گرفت که علاوه بر گستردگی شدن دامنه روی کار آمدن دولت‌های چپ‌گرا با ماهیت ضد آمریکایی و نیز خیزش قدرت‌های اقتصادی همچون بربزرگ، مکزیک، آرژانتین روز به روز بر نفوذ کشورهای رقیب آمریکا در منطقه افزوده می‌شد. از این رو، دولت اوباما در آغاز تصدی اختیارات با انجام سفرهای اولیه چندین ابتکار مهم از جمله تلاش برای جلب اعتماد کشورهای آمریکایی به طور خاص و جامعه بین‌المللی به طور عام مبنی بر نشان دادن پایان موج بحران اقتصادی، تلاش برای جلوگیری از واگرایی نهادهای منطقه ای و تعقیب همکاری با منطقه در جهت حل مسائل مهم نظیر احیای نهادهای مالی، جریان اعتبارات و سرمایه‌گذاری، مقابله با مشکلات حوزه انرژی و امنیت شهروندان به جای سردادن شعار (همکاری از آلاسکا تا تبرادر فوگو)^۲ به منظور اعاده جایگاه آمریکا در آمریکای لاتین را در پیش گرفت.

1. Inter American Development Bank.

2. Partnership from Alaska to Tierred de Fuego.

نتیجه گیری و ارائه راهکار ها و پیشنهادات

در این مقاله به روش تحلیل کیفی داده ها و همچنین روش توصیفی- تحلیلی و با بهره گیری از الگوی نظری (موازن نه تهدید) منشعب از رهیافت واقع گرای ساختاری، آثار و نتایج ولیواریسم بر سمت و سوهای سیاست خارجی کشورهای آمریکای لاتین در فاصله سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ مورد بررسی قرار گرفت. انتخاب الگوی نظری موازن نه تهدید به عنوان پشتونه تئوریک و برای تحلیل داده ها و یافته های مقاله در راستای متغیر های مستقل و وابسته انتخاب گردید و تمامی داده ها در قالب فرضیه به واسطه این الگوی نظری تحلیل و در واقع به پرسش مقاله پاسخ داده شد. در این مقاله بر این نکته تاکید گردید که بولیواریسم، آرمان و ایدئولوژی غالب کشورهای آمریکای لاتین است که منتج از آموزه های سیمون بولیوار است که توانست آمریکای لاتین را از استعمار اسپانیا برهاند و زمینه را برای استقلال آمریکای لاتین فراهم کند. همچنین در این مقاله بر این نکته تاکید گردید که هوگو چاوز رئیس جمهوری سال های ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۲ مظہر سیاسی بولیواریسم در دوران جدید بوده است که مساهمت و تلاش او در حوزه کشورهای آمریکای لاتین موجب رواج اندیشه های میهن پرستانه و ناسیونالیسم شوونیسمی گردیده و توانست با ترویج آموزه هایی چون: ستم ناپذیری، عدالت خواهی، رفع ظلم و تعیض، تحقق آزادی، عدالت و استقلال علیه سلطه و نفوذ ایالات متحده آمریکا و جنبه ضد استعماری و ضد امپریالیستی آن قد علم کند. به واقع مساهمت و تلاش هوگو چاوز موجب برپایی و اهتزار چتر و پرچم بولیواریسم در آمریکای لاتین گردید، به گونه ای بسیاری از کشورهای این حوزه یعنی کوبا، برزیل، آرژانتین، بولیوی، شیلی و اکوادور در زمرة میراث داران سیمون بولیوار و نحله بولیواریسم محسوب می شوند. به عنوان نتیجه گیری نهایی باید خاطر نشان کرد که بولیواریسم موجب ائتلاف کشورهای در مقابل تهدیدات ایالات متحده گردیده است. تهدیدات ایالات متحده

آمریکا علیه کشورهای آمریکای لاتین به واسطه قدرت نظامی، نیات تهاجمی و مجاورت جغرافیایی در پروژه هایی چون: نفوذ تدریجی و مداخله آن در کشورهای آمریکای لاتین، تعقیب راهبرد و راهکنشی ترویج دموکراسی و دستیابی بر منابع اثرباری در این کشورها دنبال شد. در این ارتباط، خودداری و ائتلاف و سیاست (همراه سازی) کشورهای آمریکای لاتین حول میراث بولیواریسم و راهبردهای اعلامی و اعمالی هوگو چاوز توانست از شدت سیاستهای ایدایی ایالات متحده آمریکا بکاهد و در سایه این ائتلاف تهدیدات و رفتارهای تراحمی آن را به چالش بگیرد.

نظر به آنکه ایالات متحده آمریکا کشورهای آمریکای لاتین را یکی از حوزه‌های مورد مداخله خود می‌داند و همواره به بهانه‌هایی چون نفوذ تدریجی و مداخله سیاسی در کشورهای آمریکای لاتین، ترویج دموکراسی و دستیابی بر منابع اثرباری سیاستهای تراحمی خود را در این کشورهای دنبال می‌کند، پیشنهاداتی در جهت بی اثری و خنثی سازی تحرکات ایدایی ایالات متحده آمریکا پیشنهاد می‌گردد و آنکه:

۱. قطعاً فقدان حضور هوگو چاوز، پایان بولیواریسم نیست. بنابراین نیکلاس مادرورو که در ونزوئلا جانشین چاوز شده است، می‌تواند عهده دار میراث بولیواریسم و ادامه دهنده سنت چاوز باشد. هرگونه امید به نقش آفرینی مادرورو تابعی از رویکردهای همدلانه کشورهای آمریکای لاتین و تمایل به ائتلاف کشورهای این حوزه، علیه سلطه و هژمونی ایالات متحده آمریکاست.

۲. تعقیب ایدئولوژی سیوسیالیسم و ملی گرایی مهمترین و اثر بخش ترین راهبرد در قبال نئولیرالیسم ایالات متحده آمریکاست. لذا لازم است که اغلب رهبران کشورهای آمریکالاتین سوسیالیسم فضیلت محور و مسئولیت گرا را به متابه اینزاری برای به چالش گرفتن سلطه و هژمونی ایالات متحده آمریکا به کار گیرند.

۳. نظر به آنکه در شرایط حاضر شاهد قدرت گیری برخی از احزاب چپ گرا در کشورهای آمریکای لاتین هستیم، بهتر آن است که کشورهای آمریکای لاتین قدرت یابی چپگراها را بیشتر به مثابه فرصت تلقی نمایند تا تهدید. زیرا فویبا و ترس آمریکا از احزاب چپ گرا که تهدیدی بالقوه و حتی بالفعل در قبال نولبرالیسم است، تا میزانی می‌تواند متضمن منافع سرزمینی و منافع ملی کشورهای آمریکای لاتین باشد.

۴. تعقیب تعامل سازنده و همگرایی و اتکاء به راهبرد وابستگی پیچیده مقابله و همچنین احتناب از پوپولیسم و دماکوژی در عرصه‌های اقتصادی، متضمن استقلال اقتصادی، همگرایی در مناسبات تجاری و صیانت از حقوق اقتصادی کشورهای آمریکای لاتین خواهد بود. در واقع تعقیب راهبرد وابستگی پیچیده مقابله از سوی کشورهای آمریکای لاتین، این کشورها را بی نیاز از ایالات متحده آمریکا می‌سازد.

۵. تعقیب سازنده گرایی با تکید بر رویه‌های همسان، انگاره‌های بین الذهانی و باز تعریف هویت جدید از رهگذر بولیواریسم و به کار گیری آن در سیاست خارجی پویا، می‌تواند ضریب امنیتی، حیاتی و سیاسی کشورهای آمریکای لاتین را افزایش دهد.

فهرست منابع

الف) منابع فارسی

۱. ابراهیم بای اسلامی، غلام حیدر (۱۳۸۹) از ساختار گرایی تا بولیواریسم، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
۲. اتاوی، مارینا (۱۳۸۶) گذار به دموکراسی: شبه اقتدار گرایی، ترجمه سعید میرترابی، اقتدار گرایی در ونزوئلا و چاوز، تهران: نشر قوسن.
۳. ارغوانی پیر سلامی، فریبرز (۱۳۹۴) آمریکا و چالش قدرت در آمریکای لاتین، فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست، سال چهارم، شماره ۱۵.
۴. اسماعیلی، مرتضی (۱۳۹۴) آمریکا و چالش قدرت در آمریکای لاتین: مقایسه رویکرد چین و ایران، فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست، سال چهارم، شماره ۱۵.
۵. بلدى فروشان، محمود (۱۳۸۹) هو گو چاوز و چپ گرایی در آمریکای لاتین، تهران: پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده روابط بین الملل وزارت امور خارجه.
۶. زمانی، محسن و نیاکوئی، سید امیر (۱۳۹۸) واکاوی عوامل مؤثر بر خروج ایالات متحده آمریکا از برجام، فصلنامه مطالعات روابط بین الملل، سال دوازدهم، شماره ۴۵.
۷. سیفی، عبدالمجید و پورحسن، ناصر (۱۳۹۷) داعش و پدیداری موازنۀ تهدید در روابط ایران و عراق، فصلنامه مطالعات روابط بین الملل، دوره یازدهم، شماره ۴۱.
۸. سیمبر، رضا (۱۳۹۶) سیاست منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران در منطقه غرب آسیا بر اساس الگوی موازنۀ تهدید، دوفصلنامه مطالعات انقلاب اسلامی و دفاع مقدس، سال سوم، شماره اول.
۹. صبوری نژاد، احمد (۱۳۹۴) آمریکا و راهبرد مداخله گرایی در آمریکای لاتین، مطالعه موردی: ونزوئلا، فصلنامه تحقیقات سیاسی بین المللی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرضا، شماره بیست و پنجم.
۱۰. عطایی، بلال (۱۳۹۰) سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در دولت نهم در آمریکای لاتین، تهران: پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده روابط بین الملل وزارت امور خارجه.

۱۱. کاردوزو، فرناندو هنریکو و فالتو، ازو (۱۳۵۹) وابستگی و توسعه در آمریکای لاتین، ترجمه حسامیان و دیگران، تهران: انتشارات تندر.
۱۲. کرمی، طه (۱۳۹۴) آمریکا و ترویج دموکراسی در آمریکای لاتین، مطالعه موردي: وزنوئلا، فصلنامه تحقیقات سیاسی بین المللی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرضا، شماره پیست و پنجم.
۱۳. متقی، ابراهیم و ثابت، علی (۱۳۹۸) مبانی و هستی شناسی تفکر امنیتی اسرائیل، فصلنامه آفاق امنیت، دوره پنجم، شماره ۱۷.
۱۴. نقیب زاده، احمد (۱۳۸۵) بررسی تطبیقی نگاه اروپا و آمریکا به آمریکای لاتین و پیامدها، مجله اطلاعات سیاسی - اقتصادی، شماره ۲۵۵.

ب) منابع انگلیسی

- 1.Jervis, Robert,(1999) Realism, Neoliberalism, and Cooperation, International Security, Vol. 24, No. 1, summer.
- 2.Kaufman, Stuart J, Richard little and William C. Wohlforth (2007) “The balance of Power in World History”, Palgrave macmillan.
- 3.Rand, Dafna & Miller, Andrew. (2020) Re-engaging the Middle East: A New Vision for U.S. Policy, Washington, D.C.: Brookings Institution Press.
- 4.The Wallstreet Journal, (2015),”World: Latin America”, (observed: 15/10/2015)at: <http://www.wsj.com/news/world/latin-america>.
- 5.Walt M. Stephan(1986) “Alliance: Balancing and Bandwagoning”, in Stephan M. Walt,(Eds). The Origins of Alliances, Cornell University Press.
- 6.Yan, Thrall (2019). Leadership and the Rise of Great Powers, New Jersey: Princeton University Press..

بررسی ایدئولوژیک سیاسی چاویسم

محمدحسین ذارع^۱

کارشناسی ارشد مطالعات منطقه‌ای گرایش آمریکا، دانشگاه آزاد تهران مرکزی

احمد اسدزاده^۲

دکترای مدیریت راهبردی؛ دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۲ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۱۸

چکیده

هو گو چاوز، رئیس جمهور کشور جمهوری بولیواری ونزوئلا^۳ از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۱۳، به عنوان مروج گفتمان سیاسی چاویسم^۴ که تصویری از این نظریه در برابر جامعه ایجاد می‌کرد، در صحنه سیاسی ملی و بین المللی ظاهر شد. هو گو چاوز یک کار سیاسی تاریخی از خود به جای گذاشت که موجب شکل‌گیری طرفداران سرسخت و نیز مخالفان داخلی و منطقه‌ای شد. این مقاله به دنبال تحلیل روند شکل‌گیری چاویسم یا بولیواریانیسم به عنوان یک ایدئولوژی سیاسی است. برای انجام این کار، یک مرور تاریخی کوتاه از شکل‌گیری ایدئولوژیک رئیس جمهور فقید ونزوئلا هو گو چاوز، دیدگاه‌های او و تثیت رهبری او انجام می‌شود. همچنین خاستگاه و ویژگی‌های این نظریه سیاسی بررسی خواهد شد. یکی از ویژگی‌های بارز این نظریه انقلاب و تغییر کامل در بنیان سیاسی این کشور بود لذا رفتاری که چاوز با سیاست و نوع نگاهی که او نسبت به اندیشه‌های سیاسی دیگر به ویژه

1. E-mail: zaremh1370@gmail.com

2. E-mail: zaremh1370@gmail.com

3. República Bolivariana de Venezuela

4. Chavismo

سوسیالیسم و مارکسیسم داشت و نیز به نقش چاویسم در فرآیند تحکیم احساس همذات پنداری با ونزوئلایی‌ها و به میدان آوردن طبقات کارگری و رفтарهای ضدسرماهیه‌داری داشت نیز بررسی خواهد شد.

وازگان گلیدی

ونزوئلا، چاویسم، بررسی ایدئولوژیک.

مقدمه

حضور چاوز در تلویزیون در ۴ فوریه ۱۹۹۲ کمتر از سه دقیقه به طول انجامید، اما این آغازی بود برای شکل‌گیری یک سری هویت‌ها و بازنمایی‌های نمادین که به نسل مخالف حفظ وضع موجود، انسجام و معنا بخشید و فرهنگ مرجع چاویسم را شکل داد. اینگونه است که روند سیاسی انجام شده توسط هوگو چاوز هنگام به قدرت رسیدن او در سال ۱۹۹۸ در چارچوب یک روند سیاسی انقلاب قرار می‌گیرد و سیاست پیمان‌هایی را که دولت‌های ونزوئلا با گروه‌های صاحب قدرت و نخبگان ملی اتخاذ کرده بودند را پشت سر گذاشت. از اواسط قرن بیستم و از دوران دیکتاتوری خوان ویسته گومز^۱ صحنه سیاسی ونزوئلا در دست سه گروه بود، تجار-نظمیان-کلیسا و قدرت در دست این سه گروه محدود بود (Méndez & Aldana, 2001). این تمرکز قدرت که در اواسط دهه پنجماه میلادی به اوج خود رسید باعث طبقاتی شدن جامعه ونزوئلا گردید. هوگو چاوز آمد تا با شکستن این سیاست موجی از تغییرات یا مقابله با گروه‌های حاکم را بربا کند. این سیاست رویارویی بیش از ۱۴ سال توسط هوگو چاوز اعمال شد و روی توسعه یک مدل سیاسی-اقتصادی جدید با یک اصل قوی برابری اجتماعی به نام انقلاب بولیواری ایجاد کرد. در ژوئیه ۲۰۱۱، هوگو چاوز از کوبا، ۵ ماه پس از سومین و آخرین پیروزی خود در انتخابات ریاست جمهوری ونزوئلا، اعلام کرد که از سرطان رنج

1. Juan Vicente Gómez (1908-1935)

می برد، بیماری که تا زمان مرگش در گیر او بود. مرگ او یک نقطه عطف سیاسی، نه تنها در ونزوئلا، بلکه در آمریکای لاتین بود. چاوز در ابتدا قصد داشت تا قدرت را از طریق نظامی به دست آورد. در فوریه ۱۹۹۲، او کودتاًی را علیه رئیس جمهور وقت کارلوس آندرس پرز رهبری کرد. در ابتدا پرز توانست از کاراکاس فرار کند تا نیروهای خود را برای مقاومت در برابر مردان چاوز، قطع راههای ارتباطی آنها و محاصره آنها هدایت نماید. بعد از قطع ارتباط چاوز با مردانش وفاداری در میان صفوف چاوز شروع به کاهش کرد. سرانجام چاوز و واحدهایش در موزه نظامی تاریخی سنگر گرفتند، جایی که او مجبور شد به کودتا پایان دهد. او اجازه داشت یک برنامه تلویزیونی پخش کند تا با ۱۰ درصد از نیروهای مسلح خود که به او وفادار مانده بودند صحبت کند تا به آنها دستور دهد که سلاح های خود را به زمین بگذارند تا از خونریزی بیشتر جلوگیری شود، اما او این کار را با این جمله انجام داد صرفا "برای الان".^۱ اگرچه چاوز به محض پایان این برنامه به زندان افتاد، اما چاوز ونزوئلا را آگاه کرده بود. چاوز دو سال در زندان ماند تا اینکه توسط رئیس جمهور وقت رافائل کالدرا مورد عفو قرار گرفت و آزاد شد (Gott, 2000). پس از آزادی از زندان، چاوز تصمیم گرفت رویکرد خود را برای به دست آوردن قدرت با تمرکز بر انتخابات ریاست جمهوری دموکراتیک در سال ۱۹۹۸ تغییر دهد. او جنبش جمهوری پنجم^۲ را به عنوان حزب سیاسی خود تشکیل داد. استراتژی مبارزات انتخاباتی او تحت تاثیر قرار دادن بلوک های رای دهنده طبقه فقیر و کارگر (اکثریت جمعیت ونزوئلا) بود. به آنها قول پایان دادن به پیمان puntofijism^۳، آغاز انقلاب بولیواری، پاکسازی فساد سیاسی و ریشه کنی فقر را داد. ذکر این نکته مهم است که

1. Movimiento Quinta República (MVR)

2. پیمان Puntofijo یک ترتیب رسمی بود که بین نمایندگان سه حزب سیاسی اصلی ونزوئلا در سال ۱۹۵۸ به تصویب رسید. این پیمان اغلب با ورود ونزوئلا به سمت دموکراسی شناخته می شود. اما به دلیل ایجاد یک سیستم دو حزبی غیرقابل انعطاف بین AD و COPEI و انحصار قدرت در دست عدهای محدود، مورد انتقاد قرار گرفت.

قبل از چاوز و نزوئلا دارای یک سیستم سیاسی بود که با ثبات تلقی می‌شد، احاطه شده توسط یک سیستم دو حزبی که تلاش داشت از ایالات متحده تقلید کند. حتی بر خلاف برخی از همسایگان خود ایده‌های مرتبط با سوسیالیسم سوروی یا حتی مارکسیسم-لینینیسم در آن زمان چندان رایج نبود، بنابراین تغییر این سیستم کاری بسیار دشوار و از نظر برخی غیرممکن بود. چاوز با کاریزمای معروف و توانایی‌های گفتاری قدرتمند خود، وعده تغییر و عدالت اجتماعی را داد و بسیاری را به نفع خود سوق داد. سرانجام او در انتخابات ۱۹۹۸ با ۵۶.۲ درصد آرا پیروز شد (Ellner & Hellinger, 2004). هنگامی که او به عنوان رئیس جمهور سوگند یاد کرد، به سرعت همه پرسی برگزار کرد که منجر به یک قانون اساسی کاملاً جدید بر اساس "اصول بولیواری" شد. قانون اساسی جدید بولیواری شاخه‌های دولت و نزوئلا را تغییر داد، اختیارات ریاست جمهوری را افزایش داد. در سال ۲۰۰۷، چاوز تلاش کرد برای تغییر قانون اساسی یک همه پرسی دیگر برگزار کند، اما تصویب نشد. او بارها از ایجاد تغییرات بیشتر در قانون اساسی مورد نیاز برای تطبیق با انقلاب بولیواری خود صحبت می‌نمود (Corridan, 2009).

برای درک آنچه در نزوئلا در حال رخ دادن است، لازم است مفهوم سوسیالیسم را درک کنیم. سوسیالیسم شیوه‌ای از سازماندهی اقتصادی است که مبتنی بر برنامه ریزی مرکزی و تسلط دولت بر اقتصاد است که مستلزم مالکیت دولت بر ابزار تولید و رابطه متوازن بین کار هزینه شده و پاداش است که تلاش می‌کند برابری و همبستگی بین مردم را به نمایش بگذارد (Gott, 2000). در آغاز دولت چاوز (۱۹۹۹)، گفتمان ناسیونالیستی به نفع فقرا و محرومان مطرح شد و کمتر به جریان‌های سیاسی معمول و رادیکال مانند سوسیالیسم یا مارکسیسم اشاره می‌شد (Paula et al., 2018). گفتمان اجتماعی چاوز معتدل بود، کمتر درگیری با بورژوازی داشت، از اتحادها صحبت می‌شد، از بورژوازی ملی دفاع می‌کرد و این

در قانون اساسی ۱۹۹۹ نوشته شده بود. در ونزوئلا، از سال ۱۹۹۹، نولیرالیسم شروع به محاصره شد، اما اساساً در مباحث سیاسی دنبال می‌شد. دفاع از مالکیت خصوصی هنوز در قانون اساسی آن سال به وضوح وجود دارد و با وجود پیشرفت اصلاحات اجتماعی، هنوز قانون اساسی سرمایه داری است. رئیس جمهور چاوز برای اولین بار در آوریل ۲۰۰۵ در مورد امکان هدایت ونزوئلا به سوی سوسیالیسم قرن ۲۱، یک پژوهه اختصاصی، یک سوسیالیسم با پایه های تاریخی در بولیواریسم، اطلاع داد. البته تردیدی در تأیید این موضوع وجود ندارد که کودتای آوریل ۲۰۰۲، اعتصاب نفتی در پایان آن سال و حمایت مردمی که دولت در مواجهه با این مسائل به دست آورد، شرایطی بود که چاوز را تحت فشار قرار داد تا شرایط رادیکالتری را اتخاذ کند (Blank, 2016). با روی کار آمدن چاوز یک انفجار اجتماعی واقعی با آگاهی و آموزش سیاسی-اجتماعی آغاز شد و مواردی مانند یکپارچگی در آمریکای لاتین دیده شد اما همزمان از نظر حمایت ایدئولوژیک تضادهای زیادی به وجود آمد. می‌توان گفت چاوز یک امضاء اختصاصی بر این ایدئولوژی دارد. او به دنبال نجات تاریخ و ریشه خود بود و تفکر خود را برگرفته از سه شخصیت تاریخی، سیمون بولیوار، سیمون رودریگز و زامورا، که به درخت سه ریشه معروف است، می‌داند، به همین دلیل است که چاویسم با هیچ ایدئولوژی سوسیالیستی مطابقت ندارد. نکته دیگر آن آمیزه سیاسی عجیبی است که او بین میل خود به مسیحیت و پروژه سوسیالیستی ایجاد می‌کند که برای او اختلافاتی با مارکسیست‌های ارتدوکس ایجاد کرد. چه گوارا، فیدل کاسترو، سالوادور آلانده، خوزه مارتی، پرون، عمر توریخوس، خوان ولاسکو آلوارادو و غیره، یعنی مخلوطی از ناسیونالیسم، شورش، میلیتاریسم، اقتدارگرایی، اما او روشن کرد که این سوسیالیسم مخصوص خودش است. در واقع او یک نظامی علاقمند به سوسیالیسم بود. از جمله القاب زیادی که به چاوز داده شده، القاب رهبر نظامی است. چاوز قدرت خود را برسه پایه اساسی استوار کرد: حمایت طبقات مردمی، درآمد رو به رشد نفت و اتحاد سیاسی بین قدرت مدنی و

نیروهای مسلح. همانطور که همه می‌دانند، چاوز یک سیاستمدار سنتی نیست، او از ارتش آمد، زیست او بیش از دو دهه در آنجا بوده است، گفتار او، عملکرد او در اصل یک مرد نظامی است (Ramos Pismataro, 2018). از قیام ۱۹۹۲، متحдан او عمدتاً نظامی بودند و سپس در ابتدای دولت نیز مردانی از جهان نظامی بودند. چاوز از زمان مجلس مؤسسان سال ۱۹۹۹ و طرح دولت موسوم به بولیوار ۲۰۰۰، وحدت مدنی-نظامی را بیش از یک شعار، بلکه در عمل پیاده ساخت. در قاموس واژگانی خود از اصطلاحاتی نظامی مانند: نبرد، فرمانده، سرباز، شبه نظامی، دشمن، جنگ نسل بعدی، ایده "سرباز شهر وند"¹ و غیره استفاده می‌نمود. همچنین قانون اساسی جدید ویژگی غیرسیاسی و غیر مشورتی نیروهای مسلح را حذف کرد² (Jácome, 2014). او در عمل ترکیب مدنی-نظامی را با انتصاب مقامات فعل و بازنشته نظامی در سمت‌های تصمیم‌گیری عمومی که به طور سنتی توسط غیرنظامیان (وزارتخانه‌ها، سفارت‌ها، شرکت‌ها، بنیادها، سازمان‌های عمومی) اداره می‌شود و نیز با انتصاب یک غیرنظامی برای اولین بار، خوزه ویسته رانگل³، به عنوان وزیر دفاع، نشان داد که نهاد نظامی با جامعه رابطه نزدیکی دارد. این رابطه در نتیجه کودتای ۲۰۰۲ عمیق‌تر شد (Rodríguez-Franco, 2006).

روش پژوهی

این تحقیق دارای رویکرد کیفی است که برای آن از روش همبستگی از طریق تکنیک مروی بر نوشتگات استفاده شده و از ابزار جستجوی اسناد و مطالعات کتابخانه‌ای استفاده خواهد شد.

1. ciudadano soldado
2. José Vicente Rangel

تز فوکویاما و چاویسم

۲۴۵

انقلاب‌ها برنامه ریزی نشده‌اند، آن‌ها قانون تاریخی خود را دارند. انقلاب‌ها مانند آتشفسان‌ها متولد می‌شوند، زیرا شرایط تاریخ به بلوغ می‌رسد تا زمانی که انقلاب منفجر شود و این مردمان هستند که آن را در کم می‌کنند. ما مردم هستیم که آن را تفسیر می‌کنیم یا نمی‌کنیم. ما مردم هستیم که با جریان انقلاب شنا می‌کنیم یا کسانی هستیم که ساده لوحانه سعی می‌کنیم یک انقلاب را هنگامی که از نیروی تاریخی خود آزاد می‌شود را متوقف کنیم (هوگو چاوز در سخنرانی در کاپاچو، ایالت تاچیرا، ۲۳ مه ۱۹۹۹)!^۱.

هوگو رافائل چاوز فریاس - رئیس اسبق جمهور ونزوئلا - به دلیل تحسین خود از تاریخ و برخی از شخصیت‌های آن شناخته شده است. بدون شک، او در سخنان خود به ما اجازه می‌دهد مشاهده کنیم که تاریخ می‌تواند ویژگی‌های گرایشی را ارائه دهد، بر اساس علائق از قبل ثبیت شده کار کند و مهمتر از همه، مردم می‌توانند انتخاب کنند که چه چیزی از گذشته به یادگار مانده یا فراموش خواهد شد. این بدان معناست که منافع زمان حال در فراموشی و یادآوری تاریخ تأثیر می‌گذارد. همانطور که گفته است، این مردم هستند که آن را به مصلحت فوری خود تفسیر می‌کنند یا نمی‌کنند. این به این دلیل است که تأثیر سوبژکتیویسم که به عنوان یک دوره علمی در علوم انسانی وجود دارد که نمی‌توان آن را نادیده گرفت. پیر رنووین، محقق تاریخ روابط بین الملل، از این نظریه دفاع کرد که تصمیمات دولتمردان در سیاست خارجی و داخلی همیشه از منطق عملگرایانه پیروی نمی‌کند. ارزش‌ها، علائق و ایدئولوژی‌های دولتمردان و سیاست گذاران در جهت گیری دولت-ملت‌ها اساسی است. این بدان معناست که باید احساسات ذهنی را نیز در

نظر گرفت و نه تنها عملگرایی منافع اقتصادی و سیاسی، در واقع اراده‌ها، امیال و ایدئولوژی‌های شخصی در طول تاریخ تأثیری داشته است. در مورد چاوز و ونزوئلا، حضور مدام سیمون بولیوار به عنوان شخصیت اصلی ایدئولوژیک حکومتش، بر تلاش برای مشروعت بخشیدن به اقدامات او و تغییرات ساختاری و نهادی اعمال شده در طول سیزده سال ریاست جمهوری او می‌افزاید. بحث‌هایی که در دهه‌های گذشته به عنوان یک تحلیل تاریخی، دیدگاهی نابهنگام و جایگزین تلقی می‌شد. از سوی دیگر، او دریافت که ایدئولوژیک می‌تواند برای گروهی از روشنفکران و سیاست‌گذاران آمریکایی «مرده» باشد. با این حال، برای اکثریت ونزوئلایی‌ها، به‌ویژه آن‌هایی که به فقیرترین اقسام تعلق دارند و نظامیان شرکت‌کننده در جنبش‌های بولیواری ایدئولوژیک «نموده بود».

مارکس (۱۹۷۷) در یکی از مطالعات خود عنوان کرد که برخی از مردان بزرگ تاریخ خود را می‌سازند، اما آن را دقیقاً آنطور که می‌خواهند نمی‌سازند. شرایط خاص لحظه‌ای وجود دارد که برخی رویدادها و ماندگاری برخی موقعیت‌ها یا گروه‌های سیاسی را قادر می‌کند تا هژمونیک عمل کنند. در مورد ونزوئلا، می‌تواند با شدت بیشتری در دوره‌های خاص منعکس شود، به‌ویژه زمانی که پیش از آن تغییرات ساختاری اجتناب‌ناپذیر است. دلیل آن این است که ونزوئلا در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ زمینه سیاسی داخلی تقابل سیاسی بین بخش‌های اجتماعی با منافع آشکارا متفاوت را پذیرا بود. این سناریو با انتخاب هوگو چاوز و سیاست رویارویی - چه در سیاست داخلی و چه در سیاست خارجی - با اقسام اجتماعی ناراضی دو چندان شد. در چارچوب ونزوئلا، تز پایان تاریخ و مرگ ایدئولوژی‌ها که فوکویاما (۱۹۸۸) عنوان نمود این کشور را به عنوان ضدی می‌توان در نظر گرفت و ایدئولوئیک چاویسم به راحتی این تز را رد کند. از نظر فوکویاما (۱۹۸۸)، پایان ایدئولوژی‌های تاریخ با پیکربندی کشورهای توسعه‌یافته، غربی و دموکراتیک یعنی

ایالات متحده آمریکا، نمایش داده می شود. سرنگونی سریع اتحاد جماهیر شوروی جهان را به مسیر پایان ایدئولوژی ها سوق خواهد داد و تأیید می کند که مفاهیمی با این ویژگی ها محکوم به شکست هستند و به طور فزینده ای کمتر توسط جامعه مدنی پذیرفته می شوند. با این حال، مثال ونزوئلا و مسیر تاریخی اخیر خود دقیقاً خلاف آن را ثابت می کند. در پایان قرن بیست و آغاز قرن بیست و یکم، هوگو رافائل چاوز فریاس به عنوان ریاست جمهوری برگزیده شد. بعد از آن ونزوئلایی که تا قبل از هوگو چاوز به عنوان یک کشور دموکراتیک از سوی کشورهای غربی معرفی می شد، تصویری دیگر از خود به نمایش گذاشت، عینک آفتابی، نور خورشید و ایراد سخرازایی های قاطع، این تصویر بعد از چاوز از ونزوئلا در اذهان غربی ها می باشد (Medeiros Arce, 2012).

چیستی چاویسم

چاویسم یک جریان ایدئولوژیک سوسیالیستی است که الهام گرفته از دولت و ایدئولوژی رهبر ونزوئلا هوگو چاوز فریاس است. عناصری از بولیواریسم، کمونیسم، سوسیالیسم و ناسیونالیسم را ترکیب می کند. چاویسم، به خودی خود، ایدئولوژی تلقی می شود، اگرچه عناصر دیگر ایدئولوژی های کلاسیک را ترکیب می کند. همچنین به عنوان سوسیالیسم قرن بیست و یکم شناخته شده است. بازتاب و تأثیر چاویسم و انقلاب بولیواری در ونزوئلا به قدری زیاد است که به عنوان الهام بخش دولت های سوسیالیستی بعدی در کشورهای دیگر مانند دولت او و مورالس در بولیوی، رافائل کورئا در اکوادور یا پپه موخیکا در اروگوئه بود. همچنین مخالفان زیادی نیز دارد. او خود را دشمن ایالات متحده و همچنین هر کشوری که بخواهد در ونزوئلا چه به طور مستقیم یا غیرمستقیم مداخله کند، می داند.

لازم به ذکر است که چاویسم فقط به دولت چاوز محدود نمی شود، بلکه تداومی که نیکلاس مادورو رئیس جمهور فعلی ونزوئلا در این کشور انجام داده

کاریزماتیک شد (Ramonet, 2018).

خاستگاه چاویسم

چاویسم از زمانی که او در انتخابات ۱۹۹۸ رئیس جمهور ونزوئلا شد، از دست فرمانده هوگو چاوز برخاست. این کشور آمریکای لاتین در وضعیت بحران سیاسی قرار داشت. رهبران آن به دلیل سطح بالای فسادی که در کشور اعمال می‌شد، مشروعیت زدایی شدند. قبل از سال ۱۹۹۲، برخی از سربازان، از جمله هوگو چاوز، کودتای نافرجامی را انجام دادند که با زندانی شدن او به پایان رسید. بعدها، در سال ۱۹۹۸، چاوز با سخنانی پوپولیستی و سوسیالیستی وارد انتخابات ریاست جمهوری شد که به کشور وعده پایان دادن به فساد و ارتقای کیفیت زندگی محروم ترین افراد را داد. از آن زمان به بعد، تمام اتفاقاتی که روی داد و سیاست چاوز را مشخص

کرد، ایدئولوژی چاویست را شکل داد.

ویژگی‌های چاویسم

چاویسم ابعاد مختلفی دارد: تاریخی، فلسفی و سیاسی. از دیدگاه ایدئولوژیک، چاویسم، همانطور که قبلاً گفته شد، کنش سیاسی هوگو چاوز و همچنین افکار سیاسی او، یعنی دکترینی را که از سخرازی‌ها و نوشته‌های او استنباط می‌شود، گردآوری و ترکیب می‌کند. چاویستا بودن یعنی چی؟ چاویستا بودن، بولیواری بودن است، به عنوان یک انتخاب زندگی، زیرا به معنای ضد امپریالیست، ضد استعمار و جمهوری خواه بودن است. همچنین به معنای زامورانو بودن و رایینسونی بودن است. به عبارت دیگر به اندیشه سیاسی بنیانگذاران جمهوری نزدیکتر می‌شود. چرا که "درخت سه ریشه" یک مفهوم سرمایه‌ای از چاویسم است. که چاوز به این صورت تعریف کرد: «اول ریشه بولیواری به دلیل رویکرد سیمون بولیوار به برابری و آزادی و به دلیل دیدگاه ژئوپلیتیک او از ادغام آمریکای لاتین است. سپس ریشه زاموران، توسط اسکیل زامورا، ژنرال مستقل که وی اتحاد مدنی-نظمی را مطرح نمود. سرانجام ریشه رایینسونی، توسط سیمون رودریگز، معلم بولیوار، «رایینسون»، مردی خردمند که آزادی و برابری را مطرح کرد. اگرچه چاوز به این سه ریشه، ریشه‌های دیگری نیز اضافه می‌کند: مثلاً میراندا و سوکره. و بعدها دیگرانی مانند خوزه مارتی، چه گوارا و فیدل کاسترو (Ramonet, 2018). چاویسم از ایدئولوژی‌های دیگری الهام گرفته است، به ویژه آنها یی که ماهیت چپ دارند. مرتبط ترین ویژگی‌هایی را که چاویسم را تعریف می‌کنند عبارتند از نظام اقتصادی سوسیالیستی، ملی شدن ابزار تولید، سلب مالکیت، بخشودگی بدھی‌ها، کارت‌های سهمیه و غیره. اینها برخی از اقداماتی است که چاوز در دوران مسئولیت خود اتخاذ کرد.

ناسیونالیسم: چاوز احساسات عمیق ناسیونالیستی و میهن پرستی داشت و منافع ونزوئلا را بالاتر از هر چیز دیگری قرار می‌داد.

رد سازمان‌های اقتصادی: هر سازمان اقتصادی بین‌المللی مانند صندوق

بین‌المللی پول یا بانک جهانی را رد کرد. او آنها را به گسترش سرمایه داری در سراسر ونزوئلا و عدم توجه به منافع شهروندانش متهم می‌نمود.

ضد امپریالیسم: او با سیاست ایالات متحده برای گسترش لیبرال دموکراسی در سراسر جهان و مداخله در سایر کشورها که این امر مستلزم آن است مخالف بود.

شخصیت‌سازی قوی: یکی دیگر از ویژگی‌های مرتبط، شخصیت‌سازی چاوز بود. بسیاری از مردم به او ارادت واقعی داشتند. شخصیت او پس از مرگش در سال ۲۰۱۳ اسطوره‌تر شد.

رابطه قوی با جمعیت: اتحاد بین دولت و جامعه مدنی بسیار قوی است. چاوز خود را فقط یک ونزوئلایی می‌دانست و مشارکت مردم در دولت را ترویج می‌کرد. مشروعیت آن را افزایش داد.

مسیحیت: او به شدت اعتقاد به مسیحیت داشت. این منبع الهام بود و او حتی اظهار داشت که سوسیالیسم پادشاهی خدا بر روی زمین است (García, 2021).

حاکمیت و استقلال ملی: رد سلطه هر ابرقدرت امپریالیستی، به ویژه ایالات متحده. چاوز در یکی از سخنرانی‌های خود با اشاره به این موضوع گفت: "کسی که نداند دشمن اصلی او امپریالیسم آمریکای شمالی است، نمی‌تواند کشور را در ک کند یا از آن دفاع کند."

نهادهای دولتی مستحکم، مانند نهادهای جمهوری که توسط قانون اساسی ۱۹۹۹ تأسیس شده است.

قوه مجریه قوی و شخصی سازی خاص سیاست برای مقابله با ناتوانی رژیم حزبی.

قدرت اجرایی قوی و باثبات که به رئیس جمهور نقش اصلی را می‌دهد.

رابطه مستقیم بین رهبر-رئیس جمهور و مردم که فراتر از نهادهای واسطه است،

به لطف یک مفهوم "مشارکتی" از دموکراسی، با توصل مکرر به همه پرسی و

انتخابات، و گفتگوی تعاملی رهبر-مردم از طریق استفاده منحصر به فرد از توده‌ها.

استقلال و عظمت ملی و نزوئلا

وحدت ملی همه نزوئلا - فراتر از اختلافات سنتی سیاسی یا منطقه‌ای که زمانی عامل تفرقه و انحطاط بود، در رابطه مستقیم بین رهبر و مردم، متحد شده توسط سیاست‌های اجتماعی شامل و عدالت اجتماعی.

احترام به اقتدار دولت.

تمایل عمیق به عدالت اجتماعی.

مدخله دولت در اقتصاد.

ادغام و اتحاد آمریکای لاتین به عنوان یک افق ثابت و الزام ایدئولوژیک که توسط سیمون بولیوار دیکته شده است و ایجاد نهادهای خاص برای ادغام (ALBA، TeleSUR، Petrocaribe، Celac، Unasur

تصور جهان چند قطبی بدون هژمونی.

دیپلماسی جنوب - جنوب با افزایش روابط با کشورهای جنوبی از طریق جنبش عدم تعهد و اتحادهای افقی: آمریکای جنوبی / آفریقا (ASA) و کشورهای عربی آمریکای جنوبی (ASPA). چاوز همچنین از گروه ب瑞کس (برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی) حمایت کرد و پیشنهاد اتحاد بین نزوئلا و آن گروه را برای تحکیم جهان چند قطبی داد.

همبستگی ملی بین شهروندان و سرزمین‌ها و همبستگی آمریکای لاتین.

احترام به ملت‌ها.

رد دکترین نولیرالیسم اقتصادی، و ترجیح یک اقتصاد مبتنی بر دولت با نگاه به توسعه داوطلبانه و ساختاری با پروره‌های عمومی، ملی کردن بخش‌های استراتژیک، حاکمیت غذایی و غیره.

حرکت به سمت گوشه گیری سرمایه داری (استثمار یک طبقه توسط طبقه دیگر) و تعریف سویالیسم بولیواری و اومانیستی، در دموکراسی و آزادی، که

علاوه بر اعطای حمایت اجتماعی پیشرفته به کارگران، آنها را با دسترسی به هر دو طبقه قدرت می‌بخشد.

یکی از اهداف اصلی چاویسم آشتی دادن و نزوئلاها با وطن، گرد هم آوردن آنها و ساختن کشوری با حاکمیت بیشتر، کارایی اداری بیشتر، عدالت بیشتر و برابری بیشتر است. یک طبقه سیاسی زمانی که در قدرت است، دست به هر کاری می‌زند تا از دست دادن قدرت خودداری کند و هر فضایی را برای مشارکت دیگر گروه‌ها می‌بندد. تلاش‌های ناموفق برای اصلاح دولت، عدم پیشبرد تمرکز زدایی و...، همگی نشان از نمایشی از عدم تحمل سیاسی گروه‌های سنتی سیاسی می‌باشد. به همین ترتیب، در مواجهه با گسترش نسلیبرالی، دستگاه سیاسی تمایل به ایدئولوژی زدایی و تبدیل شدن به نهادهای عملگرا دارد که تنها به کارکرد مناسب مکانیسم‌های بازار و چگونگی تضمین نظم اجتماعی توجه دارند. این امر در سال‌های ۱۹۵۸-۱۹۹۸ با تشکیل گروهی از تکنوقرات‌ها که پست‌های کلیدی در سازمان‌های دولتی را اشغال کردند مشاهده شد (Luzardo, 1996). در چارچوب فرآیند انقلابی به رهبری چاوز از سال ۱۹۹۹، سیاست چرخش به نفع محرومان، نه صرف اعطای قدرت سیاسی و اقتصادی بلکه به رسمیت شناختن نقش آنها و به نوعی ورود آنها به عرصه قدرت بود. از سخنرانی ریاست جمهوری، از طریق برنامه‌های مطالعاتی دانشگاه‌های جدید، هیئت فرهنگی و سایر هیئت‌های آموزشی، مرکز تاریخ ملی، رسانه‌های جدید، تلاش شده است تا نقش دانش عامه به رسمیت بشناسند. اکثریت جمعیتی که نه تنها از نظر اقتصادی و سیاسی، بلکه از نظر تاریخ به حاشیه رانده شدند (Pieretti, 2014). در واقع نزوئلایی‌ها از وضعیت خود در ساختار طبقات اجتماعی، نقش بورژوازی، طبقه متوسط و کارگران، رهبری دموکراسی و قدرت مردمی آگاه شدند. پیشرفت بزرگی در عزت و نزوئلا، در آگاهی اجتماعی و سیاسی به وجود آمد. در این مسیر کاریزمای چاوز، سخنان پرشور و صریح او،

عنصری به نفع ساخت فرآیندهای همذات پنداری و نزوئلا می‌باشد. چاوز به خودی خود وسیله ارتباطی بود که نمی‌توان آن را نادیده گرفت، صدای خوب، گفتار خوب و جذب مخاطب از ویژگی‌هایی مهم و از عوامل موفقیت او بود (Cañizález, 2018). اما چاوز و چاویسم فقط گفتار نیست، عمل و یک برنامه سیاسی برای ساخت سوسیالیسم است. هنگامی که هوگو چاوز در سال ۱۹۹۸ رئیس جمهور شد، دلایل اصلی که ناظران به آن اشاره کردند این بود که موفقیت انتخاباتی او دقیقاً در سخنرانی قاطع و انتقادی او نسبت به واقعیت اقتصادی و نزوئلا بود. بولیواریسم او که در ارتش شکل گرفت، شخصیت بولیوار را به کانون بحث‌های سیاسی آورد. این واقعیت نشان دهنده تغییر در دیدگاه سیاستمداران سنتی و نزوئلا و نخبگانی بود که در سال ۱۹۹۸ از او شکست خوردن. برای سال‌ها، بولیوار در برخی از بخش‌های نخبگان کنار گذاشته شد یا حتی فراموش شده بود. دیدگاه و نزوئلا قبل از چاوز به پونتو فیخو همانند نگاه چاوز به بولیوار در زمان خود است. لیراتادور یا آزادی‌بخش که یکی از القاب سیمون بولیوار می‌باشد، یک شخصیت دموکراتیک به حساب نمی‌آمد، بلکه یک رهبر اقتدار گرا بود که در قرن نوزدهم زندگی می‌کرد، به همین دلیل لیرال‌های قبل از چاوز، ترجیح دادند که او را در گذشته نگه دارند. با این حال، چاوز دقیقاً خلاف این را اعلام کرد و در طول سال‌ها در ونزوئلا به موفقیت انتخاباتی دست یافت و بولیوار را به عنوان نماد "قهرمان انتخاباتی" بزرگ خود داشت. با این حال، موفقیت چاوز پس از استفاده از بولیوار تنها به معنای انتخاباتی نبود. توسعه اجتماعی که پس از انجام ماموریت‌های اجتماعی با پول نفت و حمایت کوبا با اعزام متخصصان بهداشت به دست آمد، باعث شد تا مردم برنامه‌های اجتماعی برنامه ریزی شده در دولت چاوز را با شخصیت نمادین بولیوار مرتبط کنند. در نتیجه، دستاوردهای انتخاباتی برای چاوز و حزب سیاسی او ایجاد کرد. تفکرات چاوز همچنین شامل چه گوارا، آگوستو ساندینو، برناрدو اوهیگینز، ازکیل زامورا و دیگران است. همچنین تصور می‌شود که چاوز افکار بولیوار را مانند دولتش ضد

امپریالیستی و علیه نفوذ ایالات متحده در آمریکای لاتین می دانست (Medeiros, 2012). چاوز در یکی از سخنرانی های خود^۱ سیمون بولیوار را چنین معرفی می نماید:

"سیمون بولیوار، اگر نگوییم اولین، یکی از اولین ضد امپریالیست های این سرزمین بود، سیمون بولیوار آمد تا تهدید امپریالیستی از آمریکای شمالی را پیش بینی کند".

نتیجه گیری

در چند دهه اخیر در آمریکای لاتین اگر کسی سیاستمدار بود، چاوز بود، او همه چیز را به بحث سیاسی آورد. کمتر کسی در تاریخ این منطقه وجود دارد که به اندازه چاوز در تشکیل و سازماندهی سیاسی مردم مشارکت داشته باشد. چاوز خود را مارکسیست تعریف نکرد و بر عکس در سال ۲۰۰۷ از هوادارانش خواست تا از این جریان دور شوند. با این حال، علیرغم این فاصله گرفتن آشکار از مارکسیسم که به نظر بیشتر به دلیل ترس از واکنش ونزوئلایی ها به نظر می رسید، به ویژه از سال ۲۰۰۳، شاهد یک سیاست اجتماعی آشکارا طبقاتی هستیم که مبارزات طبقاتی را اثبات می کند، نقش طبقه کارگر، ضد امپریالیسم و ضد سرمایه داری. وقتی هوگو چاوز به قدرت رسید - در سال ۱۹۹۹ - او حزب بزرگی نداشت. او در رأس یک جنبش مردمی بسیار متنوع قرار می گیرد که شامل سربازان، چریک های سابق و جناح چپ بسیار متنوع است. او موفق می شود با یک سخنرانی بازنیاد، حمایت مردمی را به دست آورد: بنیادگذاری مجدد ونزوئلا، که اساس چاویسم است. زیرا در هسته سخت فلسفه چاویستا بازیابی مفهوم ملت و احیای و دفاع از غرور ملی را

^۱ DISCURSO DEL PRESIDENTE DE LA REPÚBLICA BOLIVARIANA DE VENEZUELA, HUGO CHÁVEZ FRÍAS, CON MOTIVO DEL FORO SOCIAL MUNDIAL "EL SUR, NORTE DE NUESTROS PUEBLOS

می یابیم. چاوز چیزی را برای ونزوئلا و آمریکای لاتین ابداع کرد که می توان آن را «سیاست رهایی» نامید، همانند «الهیات رهایی بخش». به گونه ای که چاویسم یک مسیر سیاسی نوآورانه آمریکای لاتین را تشکیل می دهد که خود را آزاد می کند و خود را از قیومیت مفهومی ابدی اروپایی رها می کند. از این نظر نیز چاویسم یک گزینه انقلابی است. این خلاقانه ترین و جسورانه ترین پروژه ای است که ونزوئلا از زمان سیمون بولیوار داشته است. می توان گفت چاویسم پروژه صلح، توسعه، عدالت و رفاه برای مردم ونزوئلا از سال ۱۸۱۰ است.

فهرست منابع

1. Blank, C. A. (2016). La política social formulada durante las gestiones presidenciales de Hugo Chávez: 1999-2012. Espacios públicos(45), 4 .
2. Cañizález, A. (2018). Periodismo y poder en la Revolución Bolivariana (1999-2001). Quórum Académico, 15(2), 93-107 .
3. Corridan, K. E. (2009). Hugo Chavez: Socialism and Dictatorship .
4. Ellner, S., & Hellinger, D. (2004). Venezuelan politics in the Chávez era: class, polarization, and conflict. Lynne Rienner Publishers .
5. García, A. M. (2021). Chavismo. <https://economipedia.com/>. <https://economipedia.com/definiciones/chavismo.html>
6. Gott, R. (2000). In the shadow of the liberator: Hugo Chávez and the transformation of Venezuela. Verso .
7. Jácome, F. (2014). El papel de la Fuerza Armada Nacional Bolivariana en el nuevo contexto político venezolano: implicaciones para la seguridad regional (2013). Friedrich-Ebert-Stiftung .
8. Luzzardo, G. P. (1996). Política neoliberal en Venezuela. Liberación de las tasas de interés. Cuadernos Latinoamericanos .(۱۴)
9. Medeiros Arce, A. (2012). Historia e ideología bajo Hugo Chávez. Diálogos Revista Electrónica de Historia, 13(2), 141-159 .
10. Méndez, A. I., & Aldana, E. M. (2001). La democracia

venezolana desde el discurso de los líderes tradicionales. Utopía y praxis latinoamericana: revista internacional de filosofía iberoamericana y teoría social(14), 9-39 .

11. Paula, V. M., Manuel, A. R., & Carlos, C. M. J. (2018). Hugo Chávez y los principios del Socialismo del Siglo XXI: una indagación discursiva (2005-2013). Izquierdas(42), 224-250 .
12. Pieretti, M .R. (2014). Venezuela a partir de Chávez: identidad cultural y política. Historia y comunicación social, 19, 55-65 .
13. Ramonet, I. (2018). ¿Qué es el chavismo ?
14. Ramos Pismataro, F. (2018). Los militares y el deterioro democrático en Venezuela. Estudios Políticos(53), 260-282 .
15. Rodríguez-Franco, X. (2006). Democracy in Uniform: The Military Power in Venezuela. Polis, 2(1), 245-272 .

مطالعه تطبیقی مراسم تولد خورشید در ایران و بولیوی

مهدی هنرجو^۱

دانشجوی دکترا تاریخ، فرهنگ و تمدن اسلامی، دانشگاه معارف اسلامی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۲۲ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۲/۲۲

چکیده

مطالعه ویژگی‌های مهم ادیان گوناگون در سراسر جهان به شیوه کاملا علمی و عینی جدای هیچ پیش داوری، بدون شک نتیجه‌های زیبایی به همراه خواهد داشت. کنجکاوی درباره عقاید و آداب و رسوم فرهنگی و تمدنی گوناگون در جهان، طی قرون متتمادی، همواره وجود داشته و هر روز که از عمر تاریخ پژوهی می‌گذرد، نتایج شگرف و شگفتی را ایجاد می‌کند. ممکن است دو منطقه فرهنگی از لحاظ جغرافیا و تاریخ و دیگر شاخصه‌ها با هم مغایر و متفاوت باشند و فاصله زیادی از هم داشته باشند، ولی در یک مورد خاص مطابق با هم باشند. تولد خورشید از جمله آن آداب و رسومی است که می‌تواند دو فرهنگ و تمدن را به هم پیوند دهد و موجب نزدیک شدن روابط فرهنگی دو کشور شود. مراسم تولد خورشید در منطقه آمریکای لاتین و در کشور بولیوی و توسط ایمره‌ها برگزار می‌شود و همچنین مراسم چله یا تولد خورشید در ایران و بر طبق آیین مهرپرستی و میترایسم انجام می‌شود. حال در مقاله حاضر، مطالعه‌ای به روش تطبیقی و مقایسه‌ای بین مراسم تولد خورشید در ایران و بولیوی صورت می‌گیرد تا بتوان از آن مشترکات فرهنگی

1. E-mail: mahdihonarjoo2790@gmail.com

این دو مراسم را بدست آورد. با توجه به مطالعات کتابخانه‌ای بدست می‌آید که اهمیت کشاورزی در پیشینه فرهنگی هر دو منطقه وجود فصل سرما و کاهش بهره مند شدن از نور خورشید، موجب شده تا مدت زمانی را برای تجلیل و تقدیر از خورشید داشته باشند که در ساختار تولد خورشید بروز کرده است.

واژگان کلیدی

تولد خورشید، ایران، بولیوی، دروازه خورشید، شب چله، اینکا.

مقدمه

همسانسازی‌ها میان فرهنگ و اقوام و ملیت‌های مختلف می‌توان به صورت‌ها و شیوه‌های متنوعی صورت پذیرد. این همسانسازی‌ها حد و مرز و یکسانی محدوده جغرافیایی را لازم ندارد، بلکه ممکن است به دلیل یک گزاره‌ای خاص، وجود مشترک و اختلاف میان دو فرهنگ ایجاد شود. مطالعه ویژگی‌های مهم ادیان گوناگون در سراسر جهان به شیوه کاملاً علمی و عینی و جدای هیچ پیش‌داوری، بدون شک نتیجه‌های زیبایی به همراه خواهد داشت. کنجدکاوی درباره عقاید و آداب و رسوم فرهنگی و تمدنی گوناگون در جهان، طی قرون متتمادی، همواره وجود داشته و هر روز که از عمر تاریخ پژوهی می‌گذرد، نتایج شگرف و شگفتی را ایجاد می‌کند. ممکن است دو منطقه فرهنگی از لحاظ جغرافیا و تاریخ و دیگر شاخصه‌ها با هم مغایر و متفاوت باشند و فاصله زیادی از هم داشته باشند، ولی در یک مورد خاص مطابق با هم باشند. تولد خورشید از جمله آن آداب و رسومی است که می‌تواند دو فرهنگ و تمدن را به هم پیوند دهد و موجب نزدیک شدن روابط فرهنگی دو کشور شود. مراسم تولد خورشید در منطقه آمریکای لاتین و در کشور بولیوی و توسط ایمه‌ها برگزار می‌شود و همچنین مراسم چله یا تولد خورشید در ایران و بر طبق آین مهرپرستی و میتراپرستی انجام می‌شود. لذا بررسی

فرهنگ اعتدال زمستانی میان این دو فرهنگ می‌تواند داده‌های مناسبی را از جهت شباهت و تفاوت به دست آورد.

ضرورت ایجاد این مقاله را می‌توان در ایجاد علقه میان دو فرهنگی دانست که کیلومترها با هم فاصله دارند ولی در یک جنبه با هم ساخت دارند و بررسی جنبه‌های مختلف فرهنگی آنها می‌تواند موجب نزدیک شدن این دو کشور شود. در عنوان حاضر پیشینه خاص وجود ندارد و تا جایی که بررسی صورت گرفت، مقاله‌ای در این زمینه ایجاد نشده، هرچند به صورت جداگانه، هم تولد خورشید و شب چله در ایران و همچنین تولد خورشید و دروازه خورشید در منطقه اینکا کارهایی ایجاد شده است.

اهمیت کشاورزی در دوران باستان

نیاز انسان از آغاز تا کنون عامل مهمی در پیشرفت و ایجاد تمدن بشری بوده است. گرچه کشف آتش پدیده شگرف در پیشرفت بشر بوده است ولی بنیاد مدنیت را باید از زمان یک جانشینی و پرداختن به کشاورزی دانست، روزگاری که در کوچ نشینی و شکار به یک جانشینی و تشکیل اجتماعات کوچک کشاورزی روی آورد، پله‌های ترقی را پیمود.

رالف لیتون در کتاب سیر تمدن در این باره میگوید: «پیدایش روش بار آوردن آذوقه دومین عصر بزرگ بشری را آغاز کرد و موجب آن شد که «انسان متفکر»، از حالت یکی از کم نفوس ترین انواع پستانداران روی زمین درآید. همچنین اختراع کشاورزی زمینه را برای ترقیات پرشتاب و شگفت انگیز تمدن آماده ساخت و این بی‌شک نتایج مهمی به بار آورد که عبارتند از: فزونی منابع اقتصادی، حاصل شدن فرصت بیشتر برای تفکر و چاره اندیشی و خلاصه، ازدیاد نفوس.

همه چیز حاکی از آن است که پیشرفت و توسعه تمدن قبل از هر چیز وابسته به مغزهای بزرگ و بالاتر از سطح متوسط است و چنین مغزهایی نیز نسبت به عده افراد جامعه کم است و جز معبدودی از آن برخوردار نیستند. نخستین محققان و متخصصان

تاریخ تمدن بشر تصور کردند که اهلی ساختن جانوران پیش از پیدایش کشاورزی معمول بوده است و چنین گفته اند پس از آن که مرد کارش شکار حیوانات بوده توانست طعمه را اسیر دام خود سازد، زن که خانه داری و گرد آوردن گیاهان را به عهده داشت به تدریج به ملایمت و آرامی به شیوه های دلپسند مرد را از این سو و آن سو رفتن برای پیدا کردن شکار منصرف ساخت و او را به استقرار در یک مکان و شخم زدن و کشت کار راضی کرد.^۱

البته فلات ایران بسیار حاصلخیز تر و برای کشاورزی بسیار مساعدتر از امروز بوده و پوشش گیاهی متنوعی داشته است. گرچه مردم این سرزمین در بیشتر نقاط با کمبود آب روبرو بوده اند اما همین کمبود موجب گردید تا آنان موفق به ایجاد قنات گردند. به هر حال فلات ایران آن قدر جذابیت داشته که کوچ نشین های آریایی پس از ترک سرزمین اولیه خود به داخل نجد ایران کوچ کنند. در این زمینه بهرام فره وشی در ایرانویج می گوید: میتوان تصور کرد ناحیه ای که جیحون آن را آیاری می کرده است و بسیار آبدان و حاصلخیز بوده است جایگاه اولیه ایرانیان خاستگاه آن هاست. در اثر سرد شدن ناگهانی هوا و یا به خاطر اقوام زرد پوستی که از سوی شمال به ایرانی ها فشار می آورند اینان جایگاه اصلی خود را ترک میکنند و یا به مهاجرت می پردازند و به سوی فلات ایران می آیند و این مهاجرت چندین بار و به صورت چندین موج صورت می گیرد.^۲

و همچنین در جای دیگر درباره موقعیت ایران می گوید: «آب و هوای فلات ایران در دوران های پیشین به کلی با امروز فرق داشته است و با بررسی متون تاریخی می توان پنداشت که در دوران هخامنشیان وضع از نظر آب و سرسیزی به گونه ای دیگر بوده است. بسیاری از جاهایی که امروز خشک و بیابان است، چمنزار

۱. لیلتون، والف، سهر تمدن ترجمه پرویز مرزبان، تهران، ۱۳۷۷، ص ۸۵، ص ۸۹

۲. فره وشی، بهرام، ایرانویج، تهران، ۱۳۷۹، ص ۲۱۸

و چنگل و بیشه بوده است و جنگلهای انبوه که بقایای آن هنوز دیده میشود و سیاحان و در سفر نامه های خود از آن یاد کرده اند، نواحی اطراف کویر را فرا گرفته بوده است، وجود این جنگل ها که بیشتر به دست ذغالگران نابود شدند، آب و هوای مناطق کویری را ملایم تر و مرطوب تر کرده است و در اطراف کویر آن جا که امروز هیچ روستا و آبادانی نیست، روزگار گذشته روستاهای سرسبز بوده است و مردمان بسیار در آنها زندگی می کردند که نمونه هایی از آن ها توسط باستان شناسان در شهداد در حاشیه کویر یافت شده است.^۱

اما این سرسبزی و حاصل خبزی که عنوان شد متعلق به قسمتی از ایران می باشد قسمتهای از ایران در آن زمان هنوز با کمبود آب و سبزی و خرمی مواجه بوده است و در این بخش ها مردم در واحدهای کوچک و دور از هم زندگی می کردند. در آن زمان آب به علت کمبودش برای مردم جنبه تقدس پیدا کرده بود و مردم به عبادت ایزدان آب می پرداختند و طلب آب و باران میکردند زیرا بیشتر مردم ایران کشاورز و دامدار بودند و آب برای آنان جنبه حیاتی داشت بهرام فرهوشی در این باره می گوید: کسی که در دشت های خشک و پهناور ایران سفر کرده است تقدس درخت و آب و گیاه را به خوبی می تواند احساس کنند. پس از فرسنگها راهپیمایی از فراز پشته ای و گردنه ای محیط کوچک سبزی پدیدار می شود که هم چون نگین بر پهنه دشت های خشک و سوخته نشسته است. این احساس از دیر باز در میان مردم ایران وجود دارد و در آن حالتی تقدس آمیز نسبت به گیاه و سبزه و درخت پدید آورده است.

قوم روستایی گله پرور ایرانی از هنگامی که پای بر این سرزمین گذاشت و جا به جا در این دشت گسترده در کنار واحدهای کوچک و بزرگ به زندگی پرداخت، به آب و درخت ارجی گران نهاد، زیرا آب و درخت در این سرزمین به آسانی و

فراوانی به دست نمی آید و درختی که شاخی بر می آورد و سایه ای می افکند گاه حاصل دسترنج چندین نسل گذشته است که فرسنگ ها در دل زمین قنات ایجاد کرده اند پیدا است که محصول چنین رنجی تقدس آمیز است. و در نتیجه اهمیت کشاورزی و تقدس آب و گیاه که در ایران وجود داشت، دهقانان هم از مقام شامخی برخوردار بودند. ذیبح الله صفا در کتاب حمامه سرایی در ایران این مسئله را چنین مطرح می کند: «دهقانان یکی از طبقات قدیم نجای ایران بوده اند، چنان که از بعضی اشارات کتب اسلامی بر می آید این طبقه صاحب ضیاع و مکنت و دارای نوعی از اشرافیت اراضی بوده‌اند و ظاهرها در ایام پیش از اسلام از طبقات ممتاز ایران شمرده شده اند این پادشاهان بدست اینان بوده از مطالعه در احوال این گروه چنین بر می آید که روایات ریادگارهای تاریخی ایران را با دقت و مراقبت فراوان حفظ می کرده اند و به همین مناسبت در مقدمه شاهنامه ابو منصوری چنین می خوانیم که این نامه را هر چه گزارش کنیم از گفتار دهقانان ریادآورد که این پادشاهی به دست ایشان بود و از کار و رفتار و از نیک و بد و از کم و بیش ایشان دانند پس ما را به گفتار ایشان باید پذیرفت. وجود دهقانان ایرانی نژاد و اصیل با ویژگیهای نژادی خویش موجب شد که ایرانیان پیش از مغول به جای ایرانی واقعی گاه کلمه دهقان را به کار بردند.^۱ البته این دهقانان که در اینجا عنوان شده مالکان اصلی زمین بوده اند و کشاورزان که بر روی زمین کار می کرده اند در اصل زیر دستان اینان بودند اما چون کشاورزی شغلی مقدس بود، در نتیجه این کشاورزان هم مورد احترام بوده اند دهقانان مالک، چون اصیل و نژاد بوده اند و با اقوام دیگر ترکیب نشده اند به عنوان ایرانیان اصلی ملقب شده اند و لغت دهقان با ایرانی نژاد هم معنی شده است.

ذیبح الله صفا در این باره می گوید:

۱. صفا ذیبح الله، حمامه سرایی در ایران، تهران، ۱۳۵۳، ص ۹۴

در این بیت فردوسی:

یکی پهلوان بود دهقان نژاد دلیر و بزرگ و خردمند و راد

دهقان به معنی طبقه دهقان تصور نمی شود، بلکه باید لاشک آن را «ایرانی» دانست و در این صورت معنی «دهقان نژاد»، ایرانی نژاد است. دهقانان مردمی صاحب مکنت و توانگر بودند. در تاریخ بخارا چند بار نام آنان آورده می شود که در هر جا با صفاتی که میان همین معانی است ذکر شده و حتی دهقانان و ملک زادگان با هم آمده‌اند.^۱

در خاتمه اضافه می نماید که یکی از دشواریهای این سرزمین همواره کمبود آب بوده است، چنانکه داریوش کبیر در کتیبه بیستون از اهور مزدا دو درخواست مهم طلب کرده است یکی کشور ایران را از خشکسالی نگه دارد و همچنین مردمان این کشور را از دروغ گفتن دور کند.^۲

بحث کشاورزی در بین قوم اینکا نیز دارای اهمیت زیادی است. کشاورزی نقش تعیین کننده و مهمی را در اقتصاد و جامعه امپراتوری اینکاها دارا بود. اینکاها در محیط های مختلف محصولات مختلفی مانند ذرت، سیب زمینی، کدو، گوجه فرنگی، بادام زمینی، کوکا، کاساوا و پنبه کشت می کردند.^۳ آنها همچنین حیواناتی مانند خوکچه هندی، اردک، لاما، آلپاکا و سگ را پرورش دادند.^۴ کشاورزی مورد تغذیه جمعیت زیادی است، همچنین در تأمین ارتش و حمایت از مراسم مذهبی در امپراتوری اینکاها نقش دارد.^۵

اینکاها کشاورزان جاه طلبی بودند و برای به حداقل رساندن تولید کشاورزی، چشم انداز را با تراس ها، کانال ها و شبکه های آبیاری تغییر دادند، در حالی که

۱. همان، ص ۹۷

۲. متن کامل کتیبه بیستون، خبرگزاری میراث فرهنگی، ۲۷ آوریل ۲۰۱۱، بازبینی شده در ۲۹ ژانویه ۲۰۱۴

3. https://en.wikipedia.org/wiki/Inca_Empire

4. <https://www.worldhistory.org/article/792/inca-food--agriculture/>

۵. همان

تالاب‌ها اغلب تخلیه می‌شدند تا برای کشاورزی مناسب شوند.^۱ اینکاها دستگاه کشاورزی عظیمی را ایجاد کردند که در آن محصولات و گلهای از مردمان تسخیر شده فرمان می‌گرفتند و خود مردم به طور دوره‌ای ملزم به کار در مزارع دولتی بودند. یک مزیت مثبت تر برای مردم محلی حکومت اینکاها، شبکه وسیعی از تأسیسات ذخیره سازی بود که آنها برای بیمه کردن در برابر زمان خشکسالی و بلایا ایجاد کردند. علاوه بر این، مواد غذایی اغلب توسط مقامات اینکا به عنوان هدایایی توزیع می‌شد که حاکمان امیدوار بودند محبوبیت آنها را افزایش دهد.^۲

اینکاها دانش و احترام زیادی نسبت به محیط خود داشتند و ارتباطات معنوی عمیقی با پاچاماما (زمین مادر) ایجاد کردند.^۳ اقتصاد اینکاها عمده‌تاً کشاورزی بود. این منجر به توسعه فناوری‌ها و روش‌های کشاورزی شد که به آن‌ها اجازه داد تا با نامالیمات آب و هوا و زمین آند سازگار شوند.^۴

پس چنین بدست آمد که هم در دوران باستان در ایران و بولیوی بحث کشاورزی و بدست آوردن غذا از زمین مورد اهمیت بوده و حتی در دعای پادشاه ایران باستان نیز اشاره به دور کردن خشکسالی شده است. در بولیوی و سرزمین اینکا نیز مراسمات عبادی نیز وابسته به محصولات کشاورزی و زمین بوده است.

تاریخچه و نحوه برگزاری مراسم چله - یلدای

در خلال دوره تحول و ترقی اجتماعی انسان در مراحل مختلف زندگی، از دوره شکار به زندگی چوپانی و از دوره چوپانی به دوره کشاورزی و از آن به دوره صنعتی شاهد تحولات افکار و عقاید و رسوم جوامع انسانی هستیم؛ مانند فضول و موقع کاشت و برداشت محصول که مورد علاقه کشاورزان بوده به همین سبب اعیاد

1. Inca Food & Agriculture - World History Encyclopedia

2. <https://academic.oup.com/edited-volume/34666/chapter/295365681>

3. <https://andeanlodges.com/en/the-importance-of-nature-and-agriculture-in-the-inca-civilization/>

4. <https://andeanlodges.com/en/the-importance-of-nature-and-agriculture-in-the-inca-civilization>

و جشن‌های کشاورزان با این واقعه‌ها مرتبط بوده است. آنها در طول سالیان با فضول و تضادهای طبیعی خو می‌گرفتند و فعالیتشان را براساس تغییر فصل، بلندی و کوتاهی روز و شب، جهت حرکت ستارگان، ماه و خورشید تنظیم می‌کردند. در نظرشان روشی روزه تابش خورشید و اعتدال هوا مظاهر نیک او موافق ایزدی و تاریکی شب و سرما از اعمال اهریمنی بود که این تفکر ذهنی در سراسر جهان اساساً یکسان است. ت. همچون مصریان که به خدای آفتاب اهمیت می‌دادند و چنین می‌پند پنداشتند که خدای آفتاب یا روشنایی همواره با خدای تاریکی در پیکار است و پیدایش شب و روز نتیجه این نبرد دائمی است و عقیده داشتند که خورشید پدر روشنایی و نور بوده و همسر خود را که الهه زمین است با اشعه نافذ و گرم خود باردار نموده.^۱ ایرانیان نیز خورشید را مظہر نور و مهر میدانستند همان گونه که در ضرب المثلشان نیز بیان می‌کنند: «پایان شب سیه سپید است بنابراین میتوان گفت از گذشته‌های دور تا به حال نبرد بین نور و تاریکی در تفکر آدمی اثری مستقیم داشته است. کنه طبق نظریه اشتروس می‌توان گفت: «انسانها نیاز دارند نظمی بر جهان تحمیل کنند. تصوراتی که در پشت چنین نظمی نهفته است، از نسلی به نسل دیگر فرد به ارث میرسد. فرد به عنوان اعضای وابسته به یک فرهنگ قواعدی را در مورد آنچه که عموماً پذیرفتنی یا ناپذیرفتنی است فرامی‌گیرد. در این روش، طبقه بندی پدیده‌های جهان پیرامون از بعد اخلاقی برخوردار است».^۲

ایرانیان شب چله را به ایزد مهر «میترا» پیوند زدند. در تحولات تاریخی و آیینی گاه مهر با خورشید مشابه و یکسان تلقی شده و گاه سیما و هیبت انسان گونه پیدا کرده است. همان گونه که در طاق بستان نزدیک به کرمانشاه در طرف چپ اردشیر دوم ساسانی ایستاده و دستاری بر سر بسته و بر گرد چهره او هاله‌ای از نور به چشم

۱. پازارگاد، تاریخ و فلسفه مذاهب جهان، ص ۴۲

۲. کولمن، واتسون، درآمدی به انسان شناسی، ترجمه محسن ثلاتی، ص ۱۳۳

می خورد. برای ملتی که از آغاز تاریخ علاقه مند به نور و از تاریکی متغیر بودند، مشاهده کردن این که هر روز از روز قبل اندکی کوتاه تر شده و در عوض بر طول شب افزوده می شود، در ذهن آنها ترس و دلهره ای به وجود آورد. این کوتاه شدن تدریجی روزها و طولانی شدن شبها به پنهان شدن یا نابودی مظہر روشنایی و سلط شب به عنوان مظہر تاریکی و اهربیمن مبدل نشود^۱ از این رو بود که این شب را به برگزاری مراسم و آدابی پرداختند.

نامگذاری شب چله

یلدا کلمه ای است سریانی به معنای میلاد ابوریحان آن را شب زادن ترجمه کرده است. چنانکه میدانیم یلدا با توئل اروپایی که در بیست و پنجم دسامبر برگزار می شود نزدیک است. بنابراین نوئل (moel) اروپایی همان شب یلدا یا شب چله ایرانی است. جشن تولد و تعمید مسیح روز ششم ژانویه برگزار می شود البته در برخی از فرقه های یلدا شب آغاز انقلاب شنی که فردایش آفتاب از برج قوس به برج جدی ن گردد، نزد ایرانیان نحس بود، زیرا علاوه بر سرمای سخت زمستانی، در این اهربیمن تاریکی ادامه می یافت و برای رفع نحوست آن، ایرانیان تا برآمدن خورشید به دور آتش شادی می کردند^۲ در فرهنگ مردم یلدا با نام های گوناگونی آمده است از جمله که در کاشمر اول دیماه را شوچله (SVCih) بزرگ می گویند.^۳

در خراسان نام شب چله به «چله زری» معروف است زیرا در این شب بین اهالی مرسوم است که از بین دختران باکره ده یکی را انتخاب کرده و اسم او را چله زری می گذارند و در بالای بام منزل تختی گذاشته و فرشی روی آن پهنه کرده تن دختر لباس عروس می پوشانند و اهالی دور او حلقه زده و اشعاری را می خوانند:

۱. رضی، جشن های آتش، مهرگان، ص ۷

۲. پناهی سمنانی، ترانه و ترانه سرایی در ایران سیری در ترانه های ملی ایران، ص ۲۴۷

۳. دیدگاه کریمی فروتفه، فرهنگیار

چله زری چله زری
امسال و سال دیگری
عروسوی کیه، عروسوی کیه
چله زری می باشد

سپس اهالی هر خانه ای یک شمع روشن را آورده و دور چله زری می چرخاند و تمام زن و مردهای آبادی دستشان را روی شمع ها می گیرند و بعد به صورتشان می مالند و می گویند: چله زری زردی ما از تو سرخی تو از ما، اللهم صل علی محمد و آل محمد و بعد از سوختن شمع ها نقل را روی چله زری می ریزند و تا پاسی از شب به رقص و شادی می گذرانند.^۱

در نهاوند به چله بزرگ امل Amel، به چله کوچک محل Mamel، به مادرشان Da می گویند و به هفته آخر چله بزرگ اهمن و به هفته اول چله کوچک بهمن با چارچار گویند که بر طبق این نامگذاری بیشتر افسانه هایشان نیز بر همین نام است.^۲

می توان بیان کرد که یکی از دلایل روشن کردن آتش آن است که آتش در بین زرتشیان مورد ستایش بوده است طبعاً جشنهای آتش نیز در ایران با شکوه برگزار می شده است. ژرفای این شکوه و بزرگداشت آن تا به حدی بوده که تا زمان حال هم، حتی در میان مسلمانان بقایای آثار آن را مشاهده میکنیم چنانکه دود کردن اسپند و بخورات در ایام متبرکه و یاد کردن نام خدا و درود فرستادن به پیغمبر در هنگام افروختن چراغ از مظاهر تقدس و حرمت دادن به آتش است که در ذهن بشر تداوم یافته است.^۳

ارتباط شب چله به بحث کشاورزی و تولد خورشید زمانی که نیروهای اهریمنی در راس نیرو ظاهر شدند... زمانی که روز طولانی تر می شود و شب کوتاهتر نشانه پیروزی خورشید بر تاریکی بود... در تمام طول شب

۱. دیدگاه فروع الزمان ضرغامی، فرهنگیار

۲. انجوی شیرازی، جشن ها و آداب و معتقدات زمستان، ج ۲، ص ۲۱۲

۳. پناهی سمنانی، ترانه و ترانه سرایی در ایران سیری در ترانه های ملی ایران، ص ۲۳۹

آتش در حال سوختن بود برای اطمینان از شکست نیروهای طیعت.... برای پیروزی مطلق خورشید که برای حمایت گیاهان زمستانی بسیار ضروری بود نماز به جای می آوردند.^۱

اولین روز دی آغاز طولانی شدن روز و کوتاه شدن شب است. در اسطوره های ایرانی، این روز، روز پیروزی نیروهای ایزدی بر نیروهای اهریمنی بود. « روز روشن که هنگام کشت و کار و تفریح بوده آفریده مزدا به شمار می رفت و شب پر اسرار و مرموز و ساکت که در پناه آن کشتارها و دزدیها و شبی خونها انجام می شود آفریده اهریمن بود.^۲

این شب را همچنین شب تولد میترا (مهر) میدانستند که حمایت کننده ی کشاورزان بوده و در این روز کشاورزان به نیایش میترا می پردازنند. این جشن جزء معبد جشنها بی است که تاکنون بر جای مانده است. انگیزه پایدار ماندن این جشن را میتوان چنین گفت: « ۱ زایش خورشید (مهر) است از باورهای کهن ۲ برداشت محصول صیفی و آغاز فصل استراحت در جامعه کشاورزی است. همه قشرها و گروه هایی که از فرآوردهای کشاورزی و تلاش کشاورزان بهره مندند، در جشن نخستین روز دی ماه برداشت محصول در شکوه شادی کشاورزان شرکت می کنند.»^۳

«به این اعتبار میتوان جشن شب یلدا را جشنی دهقانی نامید که با ریشه های همیشگی و کهنسال خود میتواند تاریخی هزاران ساله داشته باشد و شاید تاریخی قدیمی تر از میترا و مهرپرستی در حقیقت جشن شب یلدا جشن خانوادگی بهره برداری از برو بار کشتمان های خانوادگی و کشتمان های اربابی است .»^۴

1. price, festival of yalda.HTM,2001.

2. فره وشی جهان، فروری، ص ۱۱۴.

3. رضی، پژوهشی در گاهشماری و جشن های ایران باستان، ص ۵۵۳

4. روح الامینی، آین ها و جشن های کهن در ایران امروز. ص ۹۲

در نتیجه چون شب چله یا یلدا مربوط به کشاورزی است و خورشید و حضور آن به عنوان عنصر هستی بخش بخصوص برای کشاورزان است، لذا کوتاه شدن روزها و غروب کردن زود خورشید و عدم استقرار دائمی آن در طی روز، چنین گمانی را ایجاد می کرد که اهریمن و تاریخی به دنبال از بین بردن خورشید است و لذا در ایام طولانی شدن شب، کشاورزان برنامه ای را برای مبارزه با تاریکی انجام می دادند و زمانی که در ابتدای صبح خورشید طلوع می کرد، زایش و میلاد خورشید در نظر گرفته می شد.

تاریخچه و نحوه برگزاری مراسم جشن خورشید - اینتی رایمی
 جشن خورشید و تولدی که برای خورشید در منطقه قوم اینکا که به صورت خاص بولیوی است، انجام می شود، دارای ویژگی ها و خصوصیاتی است که می سزد مطالبی در این موارد بیان شود.

محل برگزاری مراسم_ تیاهوانا کو

تیاهوانا کو یک مکان باستان‌شناسی است که در آن می‌توانید با قیماندهای یک شهر باستانی را مشاهده کنید. این مکان در ارتفاعات بولیوی و در نزدیکی دریاچه معروف تیکاکا واقع شده است. فرض بر این است که در گذشته، این مکان باستان‌شناسی یک مرکز مهم برای تمدن تیاهوانا کو بود؛ که به کشاورزی مشغول بودند و در بخش‌هایی از پرو، بولیوی، شیلی و آرژانتین کنار طبیعت زندگی می‌کردند. فرهنگ باستانی تیاهوانا کو به خاطر معماری پیشرفته و پایدارش شناخته می‌شود و چنین تصور می‌شود که این معماری بر اقوام بومی بعدی تأثیرگذار بوده است. در این زمان، ابهام دوران ایجاد و تأسیس این فرهنگ باستانی مشخص شد. عده از محققان چنین باور دارند که این فرهنگ در سال ۱۰۰۰ یا ۱۵۰۰ قبل از میلاد شکل گرفت و تمدن‌های بومی بعدی مانند ماها از اینها پدیدار شد. در حالی که عده ای دیگر مدعی هستند تمدن این منطقه در سال‌های ۸۰۰ یا ۱۰۰۰ قبل از میلاد شکل گرفته و آن را به یک امپراتوری بزرگ در منطقه تبدیل می‌کند، که نمی‌توان آن را

به عنوان مادر سایر تمدن‌های آمریکایی در نظر گرفت. بدون در نظر گرفتن منشأ یا رونق تمدن، ثابت شده است که این مکان باستانی پایتخت یک امپراتوری مهم بود؛ که توانست بخش قابل توجهی از آمریکای جنوبی را تحت حاکمیت خود در آورد. فرض می‌شود که این تمدن حدود ۲۵۰ سال ادامه داشته است و در دوران حکومت خود، کشف و روش ساخت ابزار و تولید اشیاء بوسیله آن ابزار را آغاز کردند؛ و این کشفیات نقش زیادی در توسعه فناوری نظامی برای آنها داشت. خاک سفال و تولید خشت یک ابزار جذاب برای فرهنگ آنها بود که برای ساخت ظروف و اجسام خانگی از آن استفاده کردند.^۱

تنها چیزی که از تمدن باستانی باقی مانده است، درب مشهور دروازه خورشید از تیاهوانا^۲ است که به عنوان یک آثار ویران شده شناخته می‌شود و نشان دهنده درجه بالای دانشی است که از فرهنگ‌های آمریکایی باستان در زمینه معماری باقی مانده است. یکی از ویژگی‌های برجسته و بارز این بنا، یک تکه بودن سنگ تشکیل این بناست. در این زمان، این درب ورودی تنها مجسمه آن محدوده است، اما بعضی از تحقیقات در گذشته نشان می‌دهد که این مجسمه، ورودی ساختمانی باستانی در گذشته بوده است. این معبد مهمی است، زیرا مصالح ساخت دروازه در دیگر بناهای باستانی بولیوی نیز استفاده شده است. با توجه به تک بودن این سازه، محققان به دنبال بدست آوردن اطلاعاتی هستند که این سازه ساختمانی را به دیگر آثار آن منطقه مربوط کنند و منشا آنرا مشخص نمایند. قابل توجه ترین اثر، مربوط به یک مجسمه انسان نماست که نماد یک خدای باستانی است. این مجسمه نشان می‌دهد که پرتوهایی از مجسمه بیرون می‌ایند و نشاندهنده قدرت بزرگ آن است. براساس داستان‌های بومیان ایمره، اجداد آنها راز مهمی را درب خانه نگه می‌داشتند که نجات دهنده بشریت است. منشا و کاربرد این سازه را زی است که هنوز فاش

1. <https://www.boliviandando.com/es/atracciones/sitio-arqueologico-de-tiwanaku/>

نشده است.

دروازه خورشید در بولیوی به دلیل نقش برجسته های زیبای خود، به عنوان بنایی فرهنگی و تقریباً کامل در تیاهوانا کو در نظر گرفته می شود و همچنین گنجینه ای نمادین است که قدمت آن بیان گرستی در بولیوی مرتبط است.

دروازه خورشید

طبق مطالعات باستان شناسی، دروازه خورشید در بولیوی، بخشی از معبدی است که فرض می شود که جزئی از هرم یک فرهنگ آکاپانا یا هر معبد دیگری که در آن اطراف وجود داشته است. ممکن است به تمثیل معبد کالاساسایا نزدیک تر باشد. با توجه به ویژگی های آن، دروازه خورشید بولیوی بخشی از مجموعه باستان شناسی تیاهوانا کو محسوب می شود. این یک ساختار بسته است، یک اثر هنری با معنای باطنی و اجدادی و گذشته از یک فرهنگ که در ساخت آن به حفره ها پرداخته است. این اثر به خاطر حاشیه اش مشهور است، که در آن تصویر بسیار برجسته خدای خورشید را همراه با پرندگان مشاهده می شود. جالب است که چوب شاهی که نقش نور خورشید را با پرتوهای خورشید روی تصاویر مختلفی که از تصویر اصلی منتشر می شوند، ایفا می کند.^۱

1. <https://estaeslahistoria.com/c-bolivia/puerta-del-sol-bolivia/>

با توجه به گفته متخصصان باستان‌شناسی، قصد این افراد چنین بود که نشان داده شود خورشید زندگی است و درخشش‌هایش انسان و جانوران را حفظ و حمایت می‌کند. در این مفهوم، می‌توان تصاویر کوچکی از پرندگان، پوما و ... را دید که انسان را با خورشید نشان می‌دهند، که نشان‌دهنده ارتباط انسان-خدا است. تقریباً ۳۲ تصویر وجود دارد که در اطراف این اثر وجود دارد و انسان-عقاب، نمایانگر آزادی است.

این یک دروازه بزرگ است که حدود ۱۰ تن وزن دارد و بخشی از یک ساختمان بزرگ است و تنها این دروازه نمایانگر یک ساختار سنگی است. همچنین، دارای سوراخ‌های بسیار محکمی است که در آن حفره‌هایی با چوب تعییه شده و با استوانه‌هایی برای حمایت از ستون‌های سنگ آنذیت تقویت شده است. این دروازه بسیار وسیع و پهن است، ۴ متر عرض و ارتفاع آن ۳ متر است. دروازه خورشید با بررسی باستان‌شناسان نشان می‌دهد که نوعی تقویم بسیار خوب برای هدایتگری کشاورزان در زمان کاشت است. این اثر در صحنه آندس Antiplano قرار گرفته است، در پلتفرم کالاسایا که یک معبد مراسمی بسیار مهم برای مکان باستان‌شناسی تواناکو است. این ۲۰ کیلومتری جنوب غربی لاپاز در بولیوی است.^۱

مراسم تولد خورشید

فرهنگ اندیین، چه در امارا و چه در کویچوا، بر احترام به چرخه‌های کشاورزی پاچا به عنوان پایه فلسفی تکیه دارد. در این دیدگاه، مختلف جشن‌ها بر اساس فصول کشاورزی وجود دارند و مهمترین آن‌ها که به عنوان سال نو اندیین شناخته می‌شود، دارای نام‌های مختلفی است مانند: مارا تاقا (شکست سال)، ماچاق مارا (سال نو)، ویلکا کوتی (بازگشت خورشید) یا ایتنی رایمی (جشن خورشید). هر یک از این نام‌ها معنای خاص خود را دارند، اما همگی یک معنی یکتا را بیان می‌کنند:

1. <https://estaeslahistoria.com/c-bolivia/puerta-del-sol-bolivia/>

مارا تaca، اصطلاح ایمارا که به اسپانیایی ترجمه شده است، به معنای مارا (سال) و تaca (شکستن) است. ترجمه حرفی زیادی در مورد سال نو نمی‌گوید، اما یک تفسیر معنای می‌گوید که با شکستن یک چرخه، یک چرخه دیگر آغاز می‌شود که دقیقاً در تاریخ ۲۱ ژوئن آغاز می‌شود.

ویلکا کوتی، این اصطلاح ایمارا به معنای بازگشت یا بازگشت خورشید ویلکا، خورشید و کوتی، بازگشت است. درباره این نام گذاری، بین ایدئولوگ‌های ایمارا بسیار بحث و جدل وجود دارد، برخی ادعا می‌کنند که اصطلاح ویلکا به خورشید اشاره نمی‌کند، بلکه به یک کشیش اندیش اشاره دارد. از سوی دیگر، اگرچه خورشید به طور آشکار بازمی‌گردد، اما عبارت ویلکا کوتی ماهیت فلسفی بازگشت پاچا را نشان نمی‌دهد.

ماچاق مارا، این عبارت ایمارا از اسپانیایی می‌آید، یعنی عبارت "سال نو" به طور حرفه‌ای به زبان ایمارا ترجمه شده است، ماچاق به معنای جدید و مارا به معنای سال است. این منجر به تفسیر نادرست و ناقص می‌شود زیرا فقط یک ترجمه بسیار خاص است که به ماهیت فلسفی این جشن نمی‌رسد.

ایتنی رایمی، عبارت کچوایی است که از Inti (خورشید) و Raymi (جشن) می‌آید. این جشن در گزارش‌های اولیه جزویت‌ها که به این سرزمین‌ها رسیدند توصیف شده است، به عنوان مثال در "کرونیکای جدید و دولت خوب" فلیپ گوامان پوما د آیالا (۱۶۱۵) آمده است: "ژوئن. کوزکی کوئیا: در این ماه، جشن معتدل ایتنی رایمی را برگزار می‌کردند. بسیار هزینه می‌کردند و به خورشید قربانی می‌گذاشتند [گوسفندها] و قربانی به نام کاپاکوچا را دفن می‌کردند..."^۱

آماوتاس، دانشمندان آندو، در مراسم‌های آینی می‌توانند به گذشته هزاران ساله بازگردد و با واکاها، مکان‌های مقدس، صحبت کنند، اما در عین حال می‌توانند به

آینده مراجعه کرده و رویدادهای نزدیک آینده را بیینند. به این دلیل است که آماوتا در هماهنگی کامل با پاچا زندگی می‌کند.

در این معنا، پاچا وسیله‌ای است که می‌تواند ملموس و انتزاعی را یکپارچه کند. برای بهتر درک کردن این ادعا، به عمق مفهوم پاچا پردازیم. از دیدگاه آندو، نمی‌توانیم از زمان بدون جدا کردن آن از فضا صحبت کنیم. داخل پاچا دو نیرو وجود دارد، به همین دلیل پاچا به معنای "دو" و "نیرو" است، یعنی دو نیرو. این دو نیرو با هم تنیده، زمان و فضا هستند. این منطق در نماد چاکانا، J'achaqhana Pusi Wara Wara، نمایان است که از دیدگاه کاتولیک به عنوان صلیب آندین تفسیر شد. در همان زمان، داخل پاچا که به عنوان زمان و فضا درک می‌شود، دو مفهوم وجود دارد که در خودشان یک فلسفه عمیقی را که زمان و فضا را یکپارچه می‌کند، حاوی می‌باشند. این مفاهیم شامل Qhepha و Nayra (در زبان آیمارا) یا Nawpa (در زبان کچوا) هستند.

نایرا/ناوپا به گذشته اشاره می‌کند زمانی که درباره زمان صحبت می‌کنیم، با این حال، در فضای ملموس به معنای آینده است، زیرا به معنای آنچه در گذشته رخ داده و در آینده ملموس می‌شود. و قفا (آینده در زمان) که آینده‌ای است که در گذشته‌ای قبل از تجربه کرده‌ایم، را در فضا به عقب قرار می‌دهیم.

خلاصه‌اش، زمان حاضر شامل هم گذشته و هم آینده است، بنابراین، جایی برای زمان خطی و غیرقابل برگشت غرب وجود ندارد، این حالت به واسطه پاچاکوتی به طور مدام در زمان تجدید می‌شود.^۱

برخلاف دیدگاه خطی و پیشرفت محور غرب نسبت به زمان، دیدگاه آندین زمان را به عنوان بازگشت چرخه‌ها و دوره‌های زمانی می‌فهمد، به این معنا،

۱. مقاله سال نو آندین، نوشته کینیول کیثا تینتایا، ۲۰۲۲، آدرس:
<https://es.scribd.com/document/360328375/58032357-ano-nuevo-aymara-pdf>

پاچاکوتی به عنوان بازگشت زمان (پاچا/زمان و کوتی/بازگشت) در ک می‌شود که از این اصطلاح هم در زبان کچوا و هم در زبان آیمارا استفاده می‌شود.

حالا، این چرخه‌های کیهانی، مانند سال، ماه و روزها، مقیاسی در سطح بزرگ و کوچک دارند. بزرگ به سال‌ها، دوره‌ها و دوران‌ها اشاره دارد؛ در حالی که کوچک روزها، ماه‌ها، دوران‌های کشاورزی را نماینده می‌شود، به عبارت دیگر، پاچاکوتی در هر لحظه حاضر است.

ترتیب پاچاکوتی‌ها بر اساس ریتم‌های طبیعت و کیهان مشخص می‌شود، به

عنوان مثال:

- اورو (روز).

- پاکسی (ماه).

- مارا (سال).

- پاچا به مدت ۵۰۰ سال.

- خاچا پاچا به مدت ۱,۰۰۰ سال.

- جشن سال نو آندین - آمازونی

در گذشته، این جشن سه روز قبل از ۲۱ ژوئن آغاز می‌شد و تا سه روز بعد ادامه داشت، تاریخ دقیق توسط حکماء آندو (Amawt'as) تعیین می‌شد. گاهی اوقات جشن ممکن بود به تاخیر بیفتد یا جلوتر برود، اما هرگز بیش از سه روز و همیشه در اطراف ۲۱ ژوئن بود.^۱

در این تاریخ، در مراسم مذهبی به سوی Inti Tata (پدر خورشید)، اینکا یک لیوان چیچا را به افتخار او می‌نوشید، که بخش مهمی از فرهنگ اینکا بود.

اینکا لباس‌هایی که با طلا پوشانده شده بود را پوشیده بود، به این شکل و از طریق آن نور خورشید را نمایان می‌کرد. علاوه بر این، در امپراتوری اینکایی یک

معبد مخصوص خورشید به نام Coricancha وجود داشت که دیوارهای آن با ورقه‌های طلا پوشیده بود و در وسط آن یک دیسک خورشیدی وجود داشت که به عنوان یک تقویم عمل می‌کرد.

این جشن از شب قبل از روز ۲۱ شروع می‌شد. در این موقعیت، اشیاء و لباس‌های قدیمی به آتش می‌کشیدند تا به این شکل همه چیز قدیمی همراه با سال گذشته دور شود. امروزه این مراسم به جشن سن خوان تصاحب شده است، بنابراین، این واقعه یک منطق فلسفی آندهin دارد.

مراسم اینتی رایمی در امپراتوری اینکائی در دوران استعمار توسط کشیش‌ها که در حال حاضر به عنوان پاکسازان از بت‌پرستی شناخته می‌شوند، منسخ شد و یک تاریخ جدید برای سال نو بر اساس تقویم میلادی تعیین شد که ۱ ژانویه بود و هست. با این حال، در دهه ۸۰ این جشن در Tiawanaku بازسازی شد.^۱

برپایی مجدد سال جدید آند آمازون

مراسم Inti Raymi که در دوران استعمار سرکوب شد، در دهه ۸۰ به لطف اولین ایندیانیستها و کاتاریستها بازسازی شد و تمام ارزش‌های فرهنگ آند اعم از سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، نمادین و معنوی رانجات داد. توسط مورخ "اینکا ژرمن چوکوهوانکا (۲۰۰۲)، در مقاله خود برای مجله "La Voz del Condor"^۲ از دهه ۸۰، با گذشت زمان، جشن رشد کرد و شرکت کنندگان در معنویت آند افزایش یافت. امروزه، برپایی مجدد و بزرگ‌گذاشت تعطیلات ۲۱ ژوئن جشنی است که در بسیاری از جوامع و همچنین در مراکز شهری گسترش یافته است و این روز را به عنوان یک تعطیلات ملی غیر منقول در زمان دولت اوو مورالس اعلام کرده است.^۲

۱. مقاله سال نو آندهin، نوشه کینیول کیشا تینتایا، ۲۰۲۲، آدرس:

<https://es.scribd.com/document/360328375/58032357-ano-nuevo-aymara-pdf>

۲. مقاله سال نو آندهin، نوشه کینیول کیشا تینتایا، ۲۰۲۲، آدرس:

<https://es.scribd.com/document/360328375/58032357-ano-nuevo-aymara-pdf>

شرح مراسم سال نو آند

در حال حاضر تاریخ مشخصی برای برگزاری این جشنواره در نظر گرفته شده است که ۲۱ جولای برابر با ۳۱ خداداد ماه است. این روز کوتاه ترین و سردترین سال است. درخشندگی خورشید نیز ضعیف است و به همین دلیل است که وقتی به آن نگاه می‌کنید، اشعه‌های آن برینایی شما تأثیر نمی‌گذارد.

دین و معنویت تفاوت‌های آشکاری دارند. دین مبتنی بر آموزه‌ای است که جزمی نیز هست، یعنی نمی‌توان آن را رد کرد. از سوی دیگر، معنویت نه دکترینی دارد که باید از آن پیروی کرد و نه دگم‌هایی وجود دارد. از این نظر، قابل قبول ترین رویکرد برای اعمال آینینی آیینی آیمارا در معنویت محدود می‌شود. از این نظر، مناسک روش ثابتی برای پیروی ندارد، هر آموطه روش خاصی برای انجام هر مناسکی دارد.

با این حال، ما یک شکل تقریباً متعارف را ارائه می‌دهیم که در آین سال نو آند دنبال می‌شود:

این مراسم در سحرگاه ۲۱ ژوئن آغاز می‌شود و عمدتاً بر روی استقبال از گرگ و میش خورشید مرکز است. مراسم تشریفاتی توسط یک آماوطعه متخصص شروع می‌شود و شروع به تهیه لقطه می‌کند - نذری با عناصر مختلف به شکل یک سفره تشریفاتی که از ویژگی‌های آن پیچیده تر و تشریفاتی تر از بقیه است - همانطور که در ۲۱ ژوئن است. یک تاریخ مهم سزاوار یک میز بزرگتر برای برگزاری است.

این آین که برای تاتا اینتی در نظر گرفته شده است باید سفید باشد، در حالی که رنگ سفید مربوط به آلاکسپاچا یا کیهان است، یعنی عناصر سفره مانند پشم لاما، اسرار، t'ikas (شیرینی‌های مربعی شکل)، چینوس. (شیرینی‌های گره‌ای) و غیره باید سفید باشند. زیرا رنگ سفید نیز رنگ uywiris (خدایان محافظ) قسمت نر آلاکسپاچا است که خورشید در آن قرار دارد.

همچنین در زمان‌های اخیر جریان زیست محیطی بیشتری در میان امotive‌ها وجود دارد، این جریان به احترام بیشتری به زندگی نگاه می‌کند، به همین دلیل در تهیه لقطه از مواد حیوانی پرهیز کرده و گونه‌های گیاهی را جایگزین آنها کرده‌اند. اصل و نسب.

عناصر تشکیل دهنده لقطه عبارتند از:

- برای تشکیل خطوط میز از پشم سفید استفاده می‌شود.
- ویرا قووا، گیاهی بسیار معطر است که در ارتفاعات می‌روید، از ساقه و برگ آن برای چاشنی سفره استفاده می‌شود.
- Llamp'u، چربی شعله، برای انرژی بخشیدن به میز استفاده می‌شود؛ برای این منظور، فیگورهای زئومورفیک عموماً با دستکاری چربی شکل می‌گیرند.
- کوکا، اینالاما می‌باشد که در هیچ آین آند نمی‌توان از آن غافل شد؛ آن را به عنوان راهی برای تعجیل خواسته‌های شرکت کنندگان در لوقتا قرار می‌دهد.
- شیرینی، اشیایی هستند که با شکر درست می‌شوند، شکل و نام‌های مختلفی دارند. کورمی، رنگین کمان؛ چینو، شیرینی به شکل گره؛ تیکاها (به شکل مربع هستند و پایه چیدمان سفره تشریفات هستند).
- اسرار نمایشی از بتن در قالب شمايل هستند، در فرهنگ آند آنها کار کرد ایلا را انجام می‌دهند (نمایندگی خواسته‌هایی که انتظار می‌رود به دست آید).
- تیتی، موی گریه کوهستانی وحشی، برای ثروت در لوقتا قرار می‌گیرد.
- چیوچی، جزایر کوچکی هستند که با توجه به شکلی که ارائه می‌دهند، معانی مختلفی دارند.
- سولو، جنین لاما است، این غذایی است که آچاچیلا و پاچاماما ترجیح بیشتری برای آن دارند.

الکل نماد بخش مردانه است و شراب بخش زنانه را تشکیل می دهد، هر دو نشان دهنده منطق دوگانه جهان بینی آند هستند.

در فرآیند این آین رعایت نشانه هایی که ارائه می دهد و اماوطه برای مردم و جامعه تفسیر می کند مهم است، در حالی که از این تعبیر نشانه هایی برای بهره وری مزارع به دست می آید. سال خوبی است یا نه، اما سرنوشت جامعه نیز تفسیر می شود. گفته می شود که در انقلاب سال ۱۴۹۲، تاریخ تهاجم اسپانیا، تاتا اینتی ها آنجا را ترک نکردند، این نشان دهنده یک فال بد برای اینکاهای بود، زیرا در آن سال تخریب فرهنگ آنها آغاز شد.

ابراهایی که جلوی دید خورشید را می گیرند نشانه دیگری است که سال سختی را نشان می دهد. در کنار این شکل از پیش آگاهی ها، آماوطع ها از عناصر دیگری مانند کوکا برای تفسیر چرخه ای که آغاز می شود، استفاده می کنند.

پس از انجام مراسم، با شروع سحر، مردم با دستان دراز به سمت بالا و رو به گرگ و میش منتظر اولین پرتوهای خورشید هستند تا انرژی خورشید از طریق دستان آنها به بدن انسان برسد. این مهمترین لحظه است، یعنی لحظه دقیق طعقا که در آن زمان می شکند، در آن لحظه چرخه قبلی از چرخه جدید جدا می شود. نام Mara T'aqa از اینجاست. در طول روز، مردم جوامع خود را وقف مشاهده نشانه ها و نشانه های پاچاماما (زمین مادر) می کنند، زیرا طبق تصور آندها، این رفتار پاچا را در طول سال تعیین می کند.^۱

موسیقی این جشن

موسیقی در این جشن مهم است. در مفهوم آند، هر ساز موسیقی زمان مشخصی برای اجرا دارد. ۲۱ ژوئن در فصل Juypi Pacha (فصل سردی که در آن برداشت آغاز می‌شود) است.

در این مدت سیکوها، سیکوهای جاچا، کنا کنا، لاکیتاس و غیره اجرا می‌شوند. Sikus تداعی کننده Wayra (باد) هستند، زیرا این هوا خشک است و کاملاً با فصل مطابقت دارد. کنا کنا سازی است که با قواس (چرم اوتورونکو یا ببر) اجرا می‌شود و پرتوهای خورشید را فرا می‌خواند، رقص کنا نیز اجرا می‌شود که در قدیم شخصیتی جنگجو داشته است، به همین دلیل یک رقص کنا است. نمایش آتش، که با آین تکمیل می‌شود زمانی که آتش پیشکشی را که برای تاتا اینتی در نظر گرفته شده است می‌سوزاند. این کار در پایان روز، هنگام غروب خورشید، زمانی که جشن در حال پایان است، انجام می‌شود، زیرا تا غروب خورشید ادامه دارد. به گفته برخی از وقایع نگاران اسپانیایی، این جشنواره می‌تواند تا یک هفته کامل ادامه یابد. با در نظر گرفتن تمام این خصوصیات، آنچه واقعاً در مورد این واقعیت فرهنگی مهم است این است که در ۲۱ ژوئن پاچا باز می‌گردد، اما به شکلی تازه، یعنی یک ماجراجویی (بازگشت یک پاچای جدید).^۱

۱. مقاله سال نو آندین، نوشته کینیول کیثا تینتایا، ۲۰۲۲، آدرس:

<https://es.scribd.com/document/360328375/58032357-ano-nuevo-aymara-pdf>

نتیجه گیری

با بررسی شب چله و مراسم تولد خورشید در قوم اینکا بدست می آید که این دو مراسم شباhtت ها و افتراق هایی را دارد که در ابتدا شباhtت های این دو مراسم بیان می شود:

شباhtتها

اولین مورد آن است که هر دو مراسم مصادف با انقلاب زمستانی است. لذا در ایران در ۳۰ آذر ماه مراسم شب چله و یلدا برگزار می شود و مراسم تولد خورشید در بین اینکاها نیز در ۲۱ مارس هر سال برگزار می شود که در فصل زمستان در نیمکره چنوبی است.

مورد دوم اینکه هر دو مراسم مرتبط با کشاورزی است. خورشید نقش مهمی را در بین کشاورزان دارد و لذا مدت زمان حضور و عدم حضور خورشید نقش تاثیرگذاری در روند فعالیت کشاورزان خواهد داشت.

سومین گزینه این است که تولد خورشید محور این دو جشن است، بدین صورت که در بین کشاورزان ایرانی قدیم، با طلوع خورشید هدف بیداری و مراسم جشن شب گذشته صورت می پذیرد و همچنین در بین اینکاها، اصل برنامه در زمان طلوع خورشید و به معنای تولد خورشید است.

گزینه چهارم این است که اگر شب چله، یلدا نامیده شود، مرتبط با تولد خورشید است و وجه مناسبتری برای یکی دانستند جشن تولد خورشید در ایران و بین اینکاها پیدا می کند.

افتراق ها

بعد از مشخص شدن موارد شباhtت شب چله و تولد خورشید در اینکا، مواردی را نیز برای بخش افتراق در نظر گرفته می شود که در ادامه آورده می شود:

اولین مورد آن است که در قوم اینکا این روز را اول سال و ورود به سال جدید خود می دانند. یعنی ۲۱ مارس هر سال آغاز سال اینکاهاست. اما در مورد شب چله،

آغاز فصل زمستان است و سال جدید در پیشینه تاریخی این مراسم دیده نمی شود. مورد دوم که بسیار قابل توجه است، استفاده از عناوین ریز و جزئی در مراسم اینکاها است. هر بخش یا لوازم مورد استفاده در این مراسم، دارای نام خاصی است و هنوز هم تقييد به استفاده از آن وجود دارد.

سومین مورد عهده داری بزرگان دینی در مراسم اینکا است. در حالی که مراسم چله مختص کشاورزان بوده و بزرگان دینی در نحوه برگزاری و انجام آن دخل و تصرفی نداشتند.

فهرست منابع

- ۱- انجوی شیرازی، ابوالقاسم، جشن ها و آداب و معتقدات زمستان، نشر امیرکبیر، تهران، ۱۳۷۹، ۲، ج
- ۲- پازارگاد، بهاء الدین، تاریخ و فلسفه مذاهب جهان، نشر اشرفی، تهران، ۱۳۴۶
- ۳- پناهی سمنانی، محمد، ترانه و ترانه سرایی در ایران سیری در ترانه های ملی ایران، نشر سروش، تهران، ۱۳۷۶
- ۴- رضی، هاشم، جشن های آتش، مهرگان، نشر بهجهت، تهران، ۱۳۸۳
- ۵- _____، پژوهشی در گاهشماری و جشن های ایران باستان، نشر بهجهت، تهران، ۱۳۹۲
- ۶- روح الامینی، محمود، آیین ها و جشن های کهن در ایران امروز، نشر آگاه، تهران، ۱۳۷۶
- ۷- صفا ذیح الله، حمامه سرایی در ایران: از قدیمیترین عهد تاریخی تا قرن چهاردهم هجری، تهران، ۱۳۵۲، چاپ سوم
- ۸- فرهوشی، بهرام، ایرانویج، نشر موسسه چاپ و انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۷۹، چاپ پنجم
- ۹- کولمن، سایمون؛ واتسون، هلن، درآمدی به انسان شناسی، ترجمه محسن ثلاتی، نشر سیمرغ، تهران، ۱۳۷۲

- ۱۰- لیلتون، والف، سیر تمدن، ترجمه پرویز مرزبان، نشر دانش، تهران ۱۳۳۷
- ۱۱- متن کامل کتیبه بیستون، خبرگزاری میراث فرهنگی، ۲۷ آوریل ۲۰۱۱، بازبینی شده در ۲۹ ژانویه ۲۰۱۴
- ۱۲- مقاله سال نو آندین به زبان اسپانیایی، نوشته کینیول کیثا تینتایا، ۲۰۲۲، آدرس:
<https://es.scribd.com/document/360328375/58032357-ano-nuevo-aymara-pdf>

سایت های مورد استفاده:

1. https://en.wikipedia.org/wiki/Inca_Empire
2. <https://www.worldhistory.org/article/792/inca-food--agriculture/>
3. <https://academic.oup.com/edited-volume/34666/chapter/295365681>
4. <https://andeanlodges.com/en/the-importance-of-nature-and-agriculture-in-the-inca-civilization/>
5. <https://www.boliviandando.com/es/atraccciones/sitio-arqueologico-de-tiwanaku/>
6. <https://estaeslahistoria.com/c-bolivia/puerta-del-sol-bolivia/>

ارزش‌های فرهنگی مشترک ایران و آمریکای لاتین

محمد حسن ذارع^۱

مدرس و طلبه سطح چهار حوزه علمیه

سخنوار اینو خوسا کلین

لیسانس مدیریت اجرایی از مکریک، استاد زبان اسپانیایی دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۹/۱۹ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۱/۱۱

چکیده

ایران و کشورهای آمریکای لاتین، با وجود تفاوت‌های زیادی در زمینه‌های مختلف مانند زبان، تاریخ، و موقعیت جغرافیایی، برخی ارزش‌های فرهنگی مشترک با هم دارند. این ارزش‌ها می‌توانند در زمینه‌هایی مانند هنر، موسیقی، ادبیات، مذهب، و ارزش‌های اجتماعی مشاهده شوند. هر دو فرهنگ بر احترام به خانواده تأکید زیادی دارند. در ایران و کشورهای آمریکای لاتین، خانواده یکی از بزرگ‌ترین ارزش‌های اجتماعی است و نقش مهمی در زندگی افراد دارد. مردم ایران و آمریکای لاتین به مهمان‌نوازی شهرت دارند. این ارزش فرهنگی در هر دو فرهنگ به شدت مورد تأکید قرار گرفته است و میزانی از دیگران به عنوان یک فرضیه اجتماعی مهم در نظر گرفته می‌شود. هر دو فرهنگ علاقه زیادی به موسیقی و رقص دارند. در ایران، موسیقی سنتی و رقص‌های محلی بخش مهمی از فرهنگ را تشکیل می‌دهند. در آمریکای لاتین نیز، موسیقی و رقص‌هایی مانند سالسا، تانگو، و رومبا بخش بزرگی از فرهنگ را تشکیل می‌دهند. هر دو فرهنگ ادبیات غنی و پرباری دارند که بر ارزش‌های انسانی تأکید می‌کند. شعر و داستان‌نویسی در هر دو فرهنگ مورد توجه

1. E-mail: joserezareza@gmail.com

و احترام قرار گرفته است. اگرچه اکثریت مردم ایران مسلمان هستند و مردم آمریکای لاتین بیشتر کاتولیک هستند، اما هر دو فرهنگ بر اهمیت مذهب در زندگی روزمره تأکید دارند. این تأکید بر مذهب می‌تواند در تقویت ارتباطات اجتماعی و ایجاد احساس همبستگی در جامعه نقش داشته باشد. هر دو فرهنگ ارزش زیادی برای تاریخ و باستان‌شناسی قائل هستند. ایران با تمدن‌های باستانی مانند مادها، ساسانی، هخامنشی و تمدن اسلامی صفویه و آمریکای لاتین با تمدن‌هایی مانند مایا، آزتك، اینکا و اولمک هر دو به تاریخ و باستان‌شناسی اهمیت می‌دهند. با این حال، باید توجه داشت که هر فرهنگ دارای تفاوت‌ها و تنوع‌های خاص خود هستند و این ارزش‌های مشترک نباید به معنای تطابق کامل بین دو فرهنگ درک شوند.

ارزش‌های فرهنگی مشترک ایران و آمریکای لاتین می‌تواند زمینه‌ای برای همکاری و تعامل بیشتر بین دو فرهنگ باشد. این ارزش‌های مشترک می‌تواند به افزایش تفاهem و همدلی بین مردم دو فرهنگ کمک کند.

واژگان کلیدی فرهنگ، ارزش فرهنگی.

مقدمه

فرهنگ یک مفهوم گسترده است که شامل باورها، ارزش‌ها، و رفتارهایی است که مطابق ارزش‌های اجتماعی و هنجارهای موجود در جوامع بشری مطرح شده‌اند.^۱ فرهنگ را می‌توان به عنوان باورها، ارزشها، آداب و رسوم، رفتارها و مصنوعات مشترک تعریف کرد که مشخصه یک گروه یا جامعه خاص است، جنبه‌های مختلف زندگی انسان، از جمله زبان، دین، هنر، موسیقی، غذا، لباس و هنجارهای

اجتماعی را شامل می شود، فرهنگ پویا است و به دلیل عواملی مانند جهانی شدن، مهاجرت و پیشرفت های تکنولوژیکی می تواند در طول زمان تغییر کند، در ک و احترام به فرهنگ های مختلف برای ارتقای توع، فراگیر بودن و ارتباطات بین فرهنگی ضروری است، تفاوت های فرهنگی می تواند منجر به سوء تفاهem ها و درگیری ها شود، اما همچنین فرصت هایی برای یادگیری و رشد را فراهم می کند، منابع برای در ک فرهنگ شامل مقالات پژوهشی دانشگاهی، کتاب ها، مطالعات قوم نگاری و برنامه های تبادل فرهنگی است، انسان شناسی و جامعه شناسی رشته هایی هستند که فرهنگ را مطالعه می کنند و بینش های ارزشمندی را در ابعاد مختلف آن ارائه می دهند، پلتفرم های آنلاین، موزه ها و رویدادهای فرهنگی نیز به عنوان منابعی برای کاوش و تجربه فرهنگ های مختلف عمل می کنند.

شوارتز^۱ ارزش های فرهنگی را از نوع انگیزشی تعریف می کند که در آن هر ارزش منعکس کننده اهدافی است که باید به آن دست یافت. از نظر شوارتز، ارزش های فرهنگی به جهت گیری فردگرایانه (ارزش هایی که به عنوان قدرت، دستاوردهای لذت گرایی، تحریک و خود هدایتی گفته می شود)، جمع گرایانه (خیرخواهی، سنت و مطابقت) یا ترکیبی (امنیت و جهان شمولی) مربوط می شوند.^۲ ارزش ها و ابعاد فرهنگی^۳ طیف وسیعی از پدیده ها و اشیاء با ماهیت معنوی و مادی را دربر می گیرد و در زمینه های گوناگون مانند فلسفه، فرهنگ، اخلاق و قانون مورد استفاده قرار می گیرند.^۴

۱. دیوید جوزف شوارتز، جونیور (به انگلیسی:) David J. Schwartz (۲۳ مارس ۱۹۷۶ - ۶ دسامبر ۱۹۸۷) نویسنده و مربی انگیزشی آمریکایی بود، که بیشتر به خاطر نوشتن کتاب جادوی فکر بزرگ در سال ۱۹۵۹ شناخته شد، وی استاد بازاریابی، رئیس گروه و رئیس امور مالی مصرف کننده در دانشگاه ایالتی جورجیا بود.

2. Thao, N., Le. (2011). Life Satisfaction, Openness Value, Self-Transcendence, and Wisdom. Journal of Happiness Studies, 12(2), 171-182. doi:10.1007/S10902-010-9182-1

3. Geert, Hofstede. (2001). Culture's Consequences: Comparing Values, Behaviors, Institutions and Organizations Across Nations.

4. 01 Jan 2022-Visnik Mariupol's'kogo deržavnogo universitetu (Visnik Mariupol's'kogo deržavnogo universitetu)-Vol. 12, Iss: 23-24, pp 191-200

ارزش‌های فرهنگی آمریکای لاتین

برخی از ارزش‌های فرهنگی مهم احصاء شده آمریکای لاتین عبارتند از:

Familismo، Personalismo، Respect، Religiosity، Fatalismo، Dignidad.^۱

۱. خانواده گرایی (Familismo)

خانواده گرایی یک ایدئولوژی است که خانواده را در اولویت قرار می‌دهد. اصطلاح خانواده گرایی به طور خاص برای حمایت از یک سیستم رفاهی استفاده شده است که در آن فرض بر این است که خانواده‌ها مسئولیت مراقبت از اعضای خود را به جای سپردن این مسئولیت به دولت بر عهده دارند. واژه خانواده گرایی بیشتر به ارزش‌های خانوادگی مربوط می‌شود.^۲ این می‌تواند به صورت اولویت دادن به نیازهای خانواده بالاتر از نیازهای افراد آشکار شود.

خانواده در آمریکای لاتین معمولاً گسترده و متعدد است. اعضای خانواده به یکدیگر کمک می‌کنند و در موضع بحران حمایت می‌کنند. افراد معمولاً با والدین، برادران و خواهران، عموها و خاله‌ها و گاهی اوقات با بزرگترهای خانواده زندگی می‌کنند.^۳

افراد در آمریکای لاتین دوست دارند با دیگران ارتباط برقرار کنند و از زندگی لذت ببرند. آن‌ها مهمان‌نوازی را یک فرهنگ و احسان می‌دانند و به مهمان‌های خود با محبت و صمیمیت رفتار می‌کنند. آن‌ها همچنین از مشارکت در جشن‌ها، مراسم‌ها، موسیقی و رقص لذت می‌برند.^۴

1. 2022 .(The Impact of Latin American Cultural Values, Attitudes, and Preferences on Palliative Cancer Care. doi: 10.1093/med/9780197551349.003.0033

2. Emiko Ochiai; Leo Aoi Hosoya (2014). Transformation of the Intimate and the Public in Asian Modernity. The Intimate and the Public in Asian and Global Perspectives. BRILL. pp. 20–21. ISBN 9789004264359.

3. آمریکای لاتین - ویکی‌педیا، دانشنامه آزاد.

4. آمریکای لاتین - انسان‌شناسی و فرهنگ.

۴ شخصی سازی (Personalismo)

کیش شخصیتی است که حول محور رهبران سیاسی آمریکای لاتین و آفریقا ساخته شده است. این اغلب مستلزم تسليم کردن منافع احزاب سیاسی، ایدئولوژی ها و حکومت قانون اساسی در برابر وفاداری به یک رهبر است.^۱ در پرسونالیسم، مرسوم است که کاریزمای شخصی دیکتاتور مهمتر از دستاوردهای سیاسی در نظر گرفته شود.^۲

بسیاری از احزاب سیاسی در منطقه از حامیان شخصی یک رهبر خاص تشکیل شده اند، همانطور که از اسمی محاوره ای اعضای آنها پیداست. به عنوان مثال، در آرژانتین، طبق گفته خوان پرون^۳، طرفداران Partido Justicialista معمولاً تنها به عنوان "Peronists" شناخته می شوند و در کوبا، حامیان فیدل کاسترو "Fidelistas" هستند. اگرچه شخص گرایی در طول تاریخ آمریکای لاتین بسیار رایج است، اما بخش خاصی از نظام های سیاسی جمهوری دومینیکن و اکوادور بوده است.^۴ ارتباط تنگاتنگی با پدیده caudilismo آمریکای لاتین دارد، جایی که دولت ها تحت سلطه رهبران (caudillos) هستند که قدرتشان بر خشونت و از سوی دیگر، کاریزمای شخصی است.^۵ Caudillos به ویژه در ایالات تازه استقلال

1. personalismo. (2009). In Encyclopædia Britannica. Retrieved July 02, 2009, from Encyclopædia Britannica Online: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/452992/personalismo>

2. Harding, Robert C. (2006). The History of Panama. Greenwood Press. ISBN 978-0-313-03898-3.

۳. خوآن دومینیکو پرون یک ژنرال و سیاستمدار آرژانتینی بود که پس از خدمت در مشاغل مختلف دولتی، از جمله وزیر کار و معاون رئیس جمهور، سه بار به عنوان رئیس جمهور آرژانتین انتخاب شد. او طی یک کودتای نظامی در سال ۱۹۵۵ از کار بر کنار شد. ویکی پدیدای

4. personalismo. (2009). In Encyclopædia Britannica. Retrieved July 02, 2009, from Encyclopædia Britannica Online: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/452992/personalismo>

۵. نوعی رهبر شخصی است که دارای قدرت نظامی و سیاسی است. هیچ ترجمه دقیق انگلیسی از caudillo وجود ندارد، اگرچه اغلب به جای «جنگسالار» و «مرد قوی» استفاده می شود. این اصطلاح از نظر تاریخی با اسپانیا و آمریکای اسپانیایی تبار پس از اینکه تقریباً تمام منطقه در اوایل قرن نوزدهم استقلال یافتند مرتبط است.

یافته آمریکای لاتین در اوایل قرن ۱۹ رایج بود. با این حال، caudilismo تا قرن ۲۰ میلادی یک پدیده رایج باقی ماند، چه به عنوان جنبش‌های پوپولیستی مشابه پرونیسم یا به عنوان دیکتاتوری مستقیم نظامی.^۱

۱ احترام (Respect)، یک احساس مثبت یا اقدام احترام آمیز است که نسبت به کسی یا چیزی که مهم تلقی می‌شود یا مورد احترام یا احترام بالای قرار می‌گیرد نشان داده می‌شود. حس تحسین از ویژگی‌های خوب یا ارزشمند را منتقل می‌کند. همچنین فرآیند تکریم شخصی با نشان دادن مراقبت، نگرانی یا توجه به نیازها یا احساسات اوست.^۲

افراد در آمریکای لاتین به کشور و منطقه خود افتخار می‌کنند و به آن‌ها وفادار هستند. آن‌ها به تاریخ، فرهنگ، زبان و پرچم خود احترام می‌گذارند و به دفاع از حقوق و منافع خود می‌پردازند. آن‌ها همچنین از تنوع و ثروت طبیعی منطقه خود آگاه هستند و برای حفظ آن تلاش می‌کنند.

۲ دینداری (Religiosity) محققان مختلف این مفهوم را به طور کلی در مورد جهت گیری‌های مذهبی و درجات دخالت یا تعهد می‌دانند.^۳

بیشتر مردم در آمریکای لاتین مسیحی و اکثراً کاتولیک هستند، مذهب برای آن‌ها یک منبع امید، هدایت و تسلی است. آن‌ها به کلیسا می‌روند، به دعا می‌پردازند و به مقدسات و معجزات اعتقاد دارند. برخی از آن‌ها همچنین به عناصر مذهبی سنتی و بومی مثل نذر احترام می‌گذارند.

نذرورات در آمریکای لاتین به وفور دیده می‌شوند. این نذورات معمولاً مرتبط با اعتقادات مذهبی و فرهنگی مردم این مناطق هستند. نذورات می‌توانند به شکل‌های

1 .personalismo. (2009). In Encyclopædia Britannica. Retrieved July 02, 2009, from Encyclopædia Britannica Online: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/452992/personalismo>

2. "respect". Merriam Webster. Retrieved December 13, 2017.

"respect". Cambridge Dictionary. Retrieved December 14, 2017.

3. Holdcroft, Barbara (September 2006). "What is Religiosity?". Catholic Education: A Journal of Inquiry and Practice. 10 (1): 89–103.

مختلفی باشند، مانند روشن کردن شمع، پوشیدن لباس خاص، رفتن به مکان مقدس، صدقه دادن، روزه گرفتن، یا حتی قربانی کردن حیوان. این کارها را معمولاً به عنوان نشانه‌ای از شکرگزاری، تقدیم، توبه، یا درخواست از خدا انجام می‌دهند^۱، در زیر، به برخی از آنها اشاره می‌شود.

۱. سنتواریو (Santuário): یک مکان مقدس که در آن افراد نذورات خود را ارائه می‌دهند. مثلاً در بربازیل، سنتواریو بوم خسوس (Santuário do Bom Jesus) یکی از مشهورترین مقاصد زیارتی است که هر سال میلیون‌ها زائر را جذب می‌کند.^۲
۲. رتابلو (Retablo): یک تابلو یا جعبه کوچک که تصویر یا مجسمه‌ای از یک مقدس یا یک صحنه معجزه را نشان می‌دهد. این تابلوها را معمولاً به عنوان نذری به کلیساها یا مکان‌های مقدس می‌برند. مثلاً در مکزیک، رتابلوهایی که از جنس چوب، فلز، یا کاغذ ساخته می‌شوند، بسیار رایج هستند.^۳

۳. اکس ووتو (Ex-voto): یک نوع نذری که به شکل یک تابلو، یک تصویر، یک شکل، یا یک نوشته است که شرح می‌دهد که چگونه خدا یا مقدسی یک فرد را از یک بیماری، تصادف، یا خطر نجات داده است. این نذرها را معمولاً در کنار تصویر یا مجسمه‌ای از مقدس مربوطه قرار می‌دهند. مثلاً در آرژانتین، اکس ووتوهایی که از جنس شمع، پارچه، یا فلز هستند، بسیار محبوب هستند.^۴

۴. نذر ماریا (Promesa a la Virgen María)

در جوامع کاتولیک آمریکای لاتین، افراد برای نجات از مشکلات، شفای بیماری‌ها، یا به مناسبت‌های خاصی نذر می‌دهند. این نذورات به مریم مقدس اختصاص دارند و معمولاً با مراسم دینی همراه هستند.

1. https://daneshyari.com/isi/articles/latin_america
2. Santuário do Bom Jesus - Wikipedia
3. Retablo - Wikipedia
4. Ex-voto - Wikipedia

۵. نذر به مقدسات بومی (Promesas a las Deidades Indígenas)

در برخی جوامع بومی آمریکای لاتین، افراد به خدایان بومی و ارواح محلی نذر می‌دهند. این نذورات ممکن است به تقالید قدیمی و ارتباط با طبیعت و محیط زیست مرتبط باشند.

۶. نذر خدمت به فقرا (Promesa de Servicio a los Pobres)

بسیاری از مردم در آمریکای لاتین نذور به خدمت به فقرا و نیازمندان را می‌دهند. این نذورات به عنوان یک وظیفه مذهبی و انسانی تلقی می‌شوند.

۷. نذورات به مقدسات محلی (Promesas a Santos Locales)

در آمریکای لاتین، نذورات به سنت‌ها و مقدسات محلی نیز رایج هستند. این نذورات ممکن است به مناسبت‌های مذهبی خاص یا محدوده جغرافیایی خاص مربوط شوند.

۱. جبرگرایی (Fatalismo). اصطلاح فتالیسم (برگرفته از ریشه لاتین *fatum* که به معنی «سرنوشت» است) و مشتق آن «fatalistic» اعتقاد به ضرورتی است که با انکار آزادی، به طور غیرقابل جبرانی بر انسان تحمیل می‌شود. در معنای معمولی، جبرگرایی به اعتقاد به جبر و قایع است که توسط علل مستقل از اراده انسان هدایت می‌شود، این جبر از نیروهای ماوراء طبیعی مانند خدایان، قوانین طبیعی، محیط و یا تجربیات اکتسابی در گذشته ناشی می‌شود.

این مفهوم تقدیرگرایی، چه در زبان عادی و چه در زبان فلسفی، بار معنایی منفی دارد. در عوض، موضع جبرگرایی که الحق رویدادها را بر اساس اصل منطقی

علیت فرض می‌کند، غالب شده است.^۱

1. <https://es.wikipedia.org/wiki/Fatalismo>

۱ کرامت یا «کیفیت شایستگی» (Dignidad) (از لاتین dignitas که به «عالی، عظمت» ترجمه می‌شود)^۱ به ارزش ذاتی هر انسان خاص برای این واقعیت ساده یکی بودن {منحصر به فرد بودن}، به عنوان موجودی دارای آزادی اشاره دارد.^۲ این یک ویژگی نیست که کسی داده باشد، بلکه ذاتی انسان است.^۳ به هیچ نوع شرطی شدن یا تفاوت قومی، جنسیتی، اجتماعی یا هر نوع تفاوت دیگری بستگی ندارد.^۴ این کرامت هستی‌شناختی است با کرامت اکتسابی متفاوت است و مفهوم اخیر شبیه سرافت است.^۵

جوامع آمریکای لاتین به همان اندازه جوامع کنفوشیوس شرق آسیا بر ارزش‌های جمع گرایانه تأکید دارند و بر اکثر اشکال خودتفسیر مستقل به اندازه جوامع غربی تأکید دارند. این فرض را به چالش می‌کشد که ارزش‌های جمع‌گرا با خودتعبیر وابسته به یکدیگر مرتبط هستند.^۶ کارآفرینان آمریکای لاتین منافع شخصی و عاطفی را بر کسب و کار اولویت می‌دهند، از ریسک گریزان هستند.^۷

احترام، خانواده و مذهب مهم‌ترین ارزش‌هایی هستند که مادران به دنبال انتقال آن به فرزندان خود هستند. احترام در حوزه‌های مختلفی از جمله اطاعت ازبزرگتر، احترام، آراستگی و رفتار عمومی آشکار می‌شود. اینها پیام‌های اجتماعی‌سازی هستند که مادران لاتین از آنها برای آموزش به کودکان خود استفاده می‌کنند و چارچوبی فرهنگی از نحوه ارتباط این پیام‌ها با رشد کودک را ارائه می‌دهند.^۸

1. Real Academia Española. «dignidad». Diccionario de la lengua española (23.ª edición). Consultado el 21 de diciembre de 2014.

2. Castilla de Cortázar, 2015, p. 76.

3. Castilla de Cortázar, 2015, p. 75.

4. Castilla de Cortázar, 2015, p. 76.

5. Castilla de Cortázar, 2015, p. 78.

6. Joscimar, Souza, Silva. (2018). Valores e crise da representação na América Latina: podemos antever um personalismo político?.

7. Seymour, Martin, Lipset. (2017). Values and Entrepreneurship in the Americas. Social Science Research Network, doi: 10.4324/9781315128627-3

8. Esther, J., Calzada., Yenny, Fernandez., Dhama, E., Cortés. (2010). Incorporating the cultural value of respeto into a framework of Latino parenting.. Cultural Diversity & Ethnic Minority Psychology, 16(1), 77-86. doi: 10.1037/A0016071

منطقه آمریکای لاتین تحت تأثیر تاریخ، جغرافیا، زبان، دین، هنر، موسیقی و اقوام مختلف قرار گرفته است.

تمدن‌های مهم در آمریکای لاتین

آمریکای لاتین تاریخ غنی و متنوعی از تمدن‌ها و فرهنگ‌های مختلف را در خود جای داده است. تمدن‌های مهم در آمریکای لاتین شامل تمدن‌های بومی، تمدن‌های قدیمی، و تمدن‌های تأثیرگذار تاریخی و فرهنگی می‌شوند. در زیر به برخی از تمدن‌های مهم در این منطقه اشاره شده است.

۱. تمدن آزتک (Aztec Civilization)

تمدن آزتک یکی از تمدن‌های بومی مهم قبل از حضور اروپاییان در مکزیک بود. آزتک‌ها سازندگان شهرهای بزرگی بودند و در زراعت، هنر، و معماری پیشرفت‌های قابل توجهی داشتند.^۱

تمدن آزتک که در آمریکای پیش از کلمب وجود داشت، جامعه‌ای بسیار توسعه یافه بود که به دلیل پیشرفت‌های معماری چشمگیر و ایجاد پایتخت مکزیکو-تنوچیتلان شناخته می‌شد. آب نقش مهمی در فرهنگ آنها داشت و خدای آب تلالوک به اندازه خدای اصلی آنها [Huitzilopochtli] مهم بود.^۲ آزتک‌ها ارتباط قوی بین دین و جنگ داشتند و جنگ را به عنوان یک عمل مقدس انجام شده در خدمت خدایان می‌دانستند. هویت جنگجوی آنها عمیقاً در سیستم اعتقاد و فعالیت‌های روزمره آنها تعییه شده بود.^۳ سقوط تمدن آزتک تحت تأثیر عواملی چون استعمار اسپانیا و تجاوز فرهنگی خشونت‌آمیزی که رخ داد بر ساختار

۱ .Aztecs: An Interpretation" نوشته Inga Clendinnen. – The Aztecs" Michael E. Smith. ۲ Jose, A., Raynal-Villasenor. (2020). Hydrologic and Hydraulic Works of the Aztec Civilization. 237-254. doi: 10.1007/978-3-030-40686-8_13

۳ .Caroline, Dodds, Pennock. (۲۰۲۲). A warlike culture? Religion and war in the Aztec world. History and Anthropology, ۳۴(۱), ۱۲۲-۹۹. doi: ۰۲۷۵۷۲۰۶.۲۰۲۲.۲۰۶۰۲۱۵/۱۰.۱۰۸۰

اجتماعی آنان تأثیر گذاشت.^۱ آزتك ها دارای کدهای فرهنگی حاکم بر فعالیت های روزانه بودند، از جمله قوانین علیه خواب بیش از حد.^۲ امروزه تأثیرات فتوحات اروپایی ها بر فرهنگ و جامعه آزتك مورد بحث قرار گرفته است، همراه با نگرانی های معاصر مانند محیط زیست و کشاورزی.^۳

۲. تمدن اینکا (Inca Civilization)

تمدن اینکا یکی دیگر از تمدن های بزرگ بومی آمریکا بوده است. اینکاهای در قسمت های مختلف آمریکای جنوبی فعالیت می کردند و سامانه پیچیده ای از مزارع، شهرها و جاده ها را ایجاد کردند.^۴

تمدن اینکا امپراتوری قدرتمندی بود که در دوران پیش از کلمب در منطقه آند ظهرور کرد. آنها بر اساس دستاوردهای فرهنگ های قبلی ساخته شده بودند و بر کشاورزی کارآمد در آند مرکزی تمرکز کردند. امپراتوری آنها با تکنیک های پیشرفته کشاورزی مانند سیستم های آبیاری و اسکان مجدد جمعیت ها مشخص می شدند. امپراتوری اینکا از نظر تنوع محصول و بهره وری به اوچ خود رسید، اما پس از تهاجم اسپانیایی ها کاهش یافت. اینکا هیچ سیستم نوشتاری باقی نگذاشت، بنابراین دانش ما از آنها از سوابق باستان شناسی و نوشه های اسپانیایی ها حاصل می شود. چندین کتاب و منبع موجود است که اطلاعات جامعی در مورد تمدن اینکا، از جمله سکونتگاه ها، فرهنگ، جامعه و دستاوردهای آنها را به ما نشان می دهد.^۵

1 .Rodrigo, Ramos-Zúñiga., Jorge, Alberto, González-Rios., Isabel, Martín-Monzón. (۲۰۲۱). Traumatic brain injury and the fall of the Aztec empire: ۵۰۰ years of head injury diagnosis.. Surgical Neurology International, ۱۲, ۵۳۶–۵۳۶. doi: ۱۰.۲۵۲۵۹/SNI_۹۰۶_۲۰۲۱

2 .Rodrigo, Ramos-Zúñiga., Jorge, Alberto, González-Rios., Isabel, Martín-Monzón. (۲۰۲۱). Traumatic brain injury and the fall of the Aztec empire: ۵۰۰ years of head injury diagnosis.. Surgical Neurology International, ۱۲, ۵۳۶–۵۳۶. doi: ۱۰.۲۵۲۵۹/SNI_۹۰۶_۲۰۲۱

3 .Edgar, S., Osuna. (۲۰۱۵). The Aztec, Maya, and Inca Civilizations. ۵۹–۵۵. doi: ۱-۲۰۸۹-۴۹۳۹-۱-۹۷۸/۱۰.۱۰۰۷_۹

4 .The Incas" نوشته Craig Morris و Adriana von Hagen. – The Complete Illustrated History of the Inca Empire" نوشته David M. Jones.

5 .Christopher, Heaney. (۲۰۲۲). The Inca: Lost Civilizations. Hahr-hispanic American Historical Review, ۱۰۳(۲), ۳۲۲–۳۲۱. doi: ۱۰.۳۶۸۹۵۹-۰۰۱۸۲۱۶۸/۱۰.۱۲۱۵

۳. تمدن مایا (Maya Civilization)

تمدن مایا در مناطق مرکزی آمریکا شکوفا گرفت و به ساختارهای شهری پیچیده، سیستم نگارشی و تقویم معروف خود شهرت داشت.^۳

تمدن مایا یک جامعه منحصر به فرد و پیشرفته در مزو-آمریکا^۴ بود که به دلیل اقتصاد مبتنی بر کشاورزی، توسعه تجارت، نوشتن، هنر، علم، دین و دولت شناخته شده بود. آنها شهرهای بزرگی با بنای‌های تاریخی، کاخ‌ها، معابد و اهرام ساختند و به منزلت فکری بی نظیری در نیمکره غربی رسیدند. با این حال، زوال و سقوط تمدن مایا را می‌توان به مجموعه پیچیده‌ای از شرایط نسبت داد. اینها شامل سوء استفاده زیست محیطی، استثمار از جمعیت شاغل، سوء مدیریت، نظامی گری، آب و هوای بد، قحطی و همه گیری^۵ است. مردم مایا روش متفاوتی برای درک زمان داشتند، با اعتقاد به تکرار چرخه و نابودی و نوسازی کیهان؛^۶ روابط بین جامعه مایا، طبیعت و مردان توسط عقلانیت برگرفته از رویکرد زیست محیطی و فرهنگی هدایت می‌شد،^۷ رویکرد منطقه فرهنگی، که نشان می‌دهد نوآوری فرهنگی

1 R., Alan, Covey. (۲۰۲۳).:The Inca: Lost Civilizations. Journal of Anthropological Research, ۷۹(۱), ۱۴۱–۱۴۰. doi: ۷۲۳۰۸۳/۱۰.۱۰۸۶

2 Doris, Kurella. (۲۰۲۲). Die Inka: Ein Verwobenes Imperium. ۴۹۶–۴۵۱. doi: -۹۷۸/۱۰.۱۰۰۷ ۲-۳۴۰۰۳-۶۵۸-۳_۱۹

3 .The Complete Gods and Goddesses of Ancient Maya" نوشته Richard A. Carrasco. – The Maya" نوشته Michael D. Coe.

یک منطقه و دوره فرهنگی در (Mesoamérica)، اسپانیایی: (Mesoamerica). آمریکای میانه انگلیسی:^۴ قاره آمریکا است، این مکان تقریباً مکزیک مرکزی، بیلز، گواتمالا، السالوادور، هندوراس، نیکاراگوئه و کاستاریکا را در بر می‌گیرد، در این مکان تعداد زیادی از فرهنگ‌های پیشاکلمبی پیش از اینکه اسپانیایی‌ها به این مکان برسند وجود داشتند.

5 .Manuel, Alberto, Morales, Damián. (۲۰۱۲). Maya's civilization ideas about the cyclic renewal of the universe..

6 .Robert, J., Sharer. (۱۹۹۶). Daily life in Maya civilization.

7 .Miguel, Ángel, Hernández, García. (۲۰۰۴). La civilización maya de las tierras bajas: los límites de una forma social de explotación. ۱۱(۳۲), ۴۲-۹

اجتماعی به عنوان یک پاسخ موضعی به شرایط محلی رخ می دهد، به طور کامل توسط شواهد باستان شناسی از سایت هایی مانند^۱ [Cerros]^۲ پشتیبانی نمی شود.

۴. تمدن های آند (Andean Civilizations)

تمدن های آند شامل انبوهی از تمدن های بومی آمریکا می شود که در منطقه کوهستانی آند شامل شیلی، اکوادور، و پرو واقع شده اند. این تمدن ها شامل تمدن های نازکا، موچیکا، چافین، و تیاوانا کو بوده اند.^۳

تمدن های آند، مانند چاوین و اینکا، موضوع مطالعه در انسان شناسی بوده اند.

فرهنگ چاوین که از ۲۵۰۰ قبل از میلاد تا ۵۰۰ پیش از میلاد وجود داشت، به خاطر تسلط بر سنگ و جلوه های هنری چشمگیر، به ویژه در سرامیک شناخته می شود.^۴ از سوی دیگر تمدن اینکا به دلیل عدم وجود سیستم نوشتاری، که به طور معمول به عنوان مشخصه تعیین کننده تمدن ها دیده می شود، یک استثناء در میان تمدن های بکر محسوب می شود.^۵ با این حال، تحقیقات اخیر نشان می دهد که اینکا دارای سیستم های پردازش اطلاعات پیشرفته ای بودند، مانند استفاده از ثبت رشته های گره

۱. سروس یک سایت باستانی مایاهای دشت شرقی در شمال بلیز است که از دوره پیش کلاسیک پسین تا دوره پسا کلاسیک فعالیت می کرد. این سایت در دوران پر کلاسیک پسین مزوامیریکایی به اوج خود رسید و در اوج خود، جمعیتی حدود ۱۰۸۹ نفر را در خود جای داده بود. این سایت از نظر استراتژیک در شبه جزیره ای در دهانه رودخانه نیو، جایی که به خلیج Chetumal در ساحل دریای کارائیب می ریزد، واقع شده است. به این ترتیب، این سایت به مسیر تجاری ساحلی که شبه جزیره یوکاتان و جوامع داخلی را دور می زد، دسترسی داشت و به عنوان یک رابط میانی عمل می کرد. ساکنان سروس یک سیستم کانالی گسترده ساختند و از کشاورزی در مزرعه های مرتفع استفاده کردند.

2. David, A., Freidel. (۱۹۷۹). Culture Areas and Interaction Spheres: Contrasting Approaches to the Emergence of Civilization in the Maya Lowlands. *American Antiquity*, ۴۴(۱), ۵۴-۳۶. doi: ۲۷۹۱۸۸/۱۰.۲۳۰۷

3. "The Art of the Andes" توشته Rebecca R. Stone. – Ancient Civilizations of the Andes" توشته Michael A. Malpass.

4. Lázaro, Rodríguez., Keyla, Baslit. (۲۰۱۹). La cultura Chavín.

5. Henry, Tantaleán. (۲۰۱۹). Reciprocity and Redistribution in Andean Civilizations: The ۱۹۶۹ Lewis Henry Morgan Lectures. JOHN MURRA, prepared by FREDA YANCI WOLF and HEATHER LECHTMAN. ۲۰۱۷. Hau Books, Chicago. ۹۴pp. ۴۰.۰۰ \$(paper), ISBN ۹۷۸-۰-۹۹۷۳۶۷۵۵۳.. Latin American Antiquity, ۳۰(۲), ۴۵۸-۴۵۷. doi: ۱۰.۱۰۱۷/LAQ.۲۰۱۹.۳۳

دار به نام *khipu*، اداره اعشاری، و زیرساخت های پیچیده لجستیکی و اداری.^۱ این اشکال منحصر به فرد پردازش اطلاعات، اینکا را قادر به دستیابی به گسترش انفجاری امپریالیستی^۲ کرد. به طور کلی، مطالعه تمدن های آند هم مشترکات و هم ویژگی های منحصر به فردی را نشان داده است که به درک ما از ظهور تمدن در جوامع اولیه بشری کمک می کند.^۳

۵. تمدن اولمک (olmeca Civilizations)

فرهنگ اولمک تمدنی بود که در طول دوره پیش کلاسیک مزوآمریکا در بخشی از قلمروهای فعلی مکزیک توسعه یافت. اگرچه بقایای حضور آنها در مناطق وسیعی از آمریکای شمالی یافت شده است، منطقه فرنگی اولمک - منطقه شهری - بخش جنوب شرقی ایالت وراکروز مکزیک و غرب تاباسکو را در بر می گیرد.

تمدن اولمک اولین تمدن شناخته شده در مزوآمریکا بود و «فرهنگ مادر» منطقه محسوب می شود. آنها یک سبک هنری منحصر به فرد ایجاد کردند و سراهای پرتره سنگی یادبود حاکمان خود را ایجاد کردند.^۴ اولمک ها از انتخاب استراتژیک سنگ ها برای خلاقیت های هنری خود استفاده کردند که نشان دهنده علاقه واضح به انتشار یک پیام ایدئولوژیک^۵ است. آنها همچنین روابط تجاری گسترده ای داشتند و مواد عجیب و غریب از مناطق دور مانند سنگ آهن، مواد معدنی و سنگ

1. Lázaro, Rodríguez., Keyla, Baslit. (۲۰۱۹). La cultura Chavín.

2. Tom, D., Dillehay, Jack, Rossen., Patricia, J., Netherly. (۲۰۱۶). The Nanchoc Tradition: The Beginnings of Andean Civilization Seven thousand years ago, in northern Peru, the processing of lime, most likely for use with coca, launched a community toward social complexity.

3. Carter, Meland. (۲۰۲۲). Explosive Expansion, Sociotechnical Diversity, and Fragile Sovereignty in the Domain of the Inka. ۳(۱), ۷۴–۵۷. doi: ۱۰.۲۳۹۱۹/jsc.۲۰۲۱.۰۰۱۹

4. Octavio, Quesada, García. (۲۰۱۹). Unidad cultural de Mesoamérica: el problema iconográfico jaguares o serpientes en la cultura olmeca fundacional. Cadernos Prolam/USP, ۱۸(۳۵), ۳۲–۱۳. doi: ۱۰.۱۱۶۰.۶/ISSN.۶۲۸۸–۱۶۷۶.PROLAM.۲۰۱۹.۱۶۳۷۸.

5. Rubén, B., Morante, López. (۲۰۲۲). Materias primas del arte olmeca: De los recursos naturales a los símbolos. Escena. Revista de las artes, ۲۱۸–۱۸۷. doi: ۱۰.۱۵۵۱۷/es.v۸۲i1.۵۲۰۰۲

را برای مجسمه‌ها و مصنوعات خود وارد می‌کردند.^۱ با وجود فقدان سوابق کتبی، فرهنگ اولمک به طور گستردۀ مورد مطالعه قرار گرفته است، شواهد اخیر نشان می‌دهد که اولمک ارتباط قوی با جگوار^۲ داشتند، اما مار نیز نقش محوری در شیوه های مذهبی آنها ایفا می‌کرد.^۳ به طور کلی، تمدن اولمک فرهنگی قابل توجه و تأثیرگذار در مزوآمریکا بود و شبکه های تجاری آنها تأثیری پایدار بر تمدن‌های بعدی گذاشت.

ارزش‌های فرهنگی ایرانیان

مؤلفه‌های هویتی مفاهیمی عام، انتزاعی و کلی هستند چراکه اساساً تغییر و تحول هویتی حرکتی تدریجی و البته آرام در نظر گرفته می‌شود. با لحاظ نمودن این مبنای در سیاست هویتی، مؤلفه‌های اصلی هویت و ارزش‌های فرهنگی ایرانیان را ۵ حوزه ذیل تحلیل می‌شود:

دیانت، زبان، جغرافیای فرهنگی، تاریخ و حافظه فرهنگی و نظام اجتماعی.

حوزه‌های پنجگانه هویت فرهنگی ایرانیان در ۱۵ مولفه زیر تقسیم بندی می‌شوند:

۱. ارزش‌های بنیادین انسانی: این ارزش‌ها شامل مفاهیمی مانند احترام به حقوق بشر، عدالت، صداقت، و مهربانی است.

۱.Kathleen, Berrin., Virginia, M., Fields. (۲۰۱۰). Olmec: colossal masterworks of ancient Mexico.

۲. جگوار یا پلنگ آمریکایی یک گونه از رده پلنگ‌مانندها و بزرگ‌ترین جانور از تیره گربه‌سانان در قاره آمریکا به شمار می‌آید. جگوار پس از ببر و شیر سومین گربه بزرگ جهان محسوب می‌شود. جگوار، شکارچی رأس هرم غذایی است و از ۸۷ گونه مختلف تغذیه می‌نماید.

۳.David, Cheetham. (۲۰۰۹). Book Review Essay. The Olmecs: America's First Civilization by Richard A. Diehl. Thames & Hudson, London, ۲۰۰۴. ۲۰App., ۱۵۲figures, bibliography, index. ۳۹.۹۵\$(cloth) ۲۲.۵۰\$(paper) Olmec Archaeology and Early Mesoamerica by Christopher A. Pool. Cambridge University Press, Cambridge. ۲۰۰۷. ۳۵۴pp., ۷۰figures, ۵ tables, bibliography, index. ۷۵.۰۰\$(cloth) ۲۹.۹۹\$(paper). Latin American Antiquity, ۲۰(۰۱), ۲۶۳–۲۶۰. doi: ۱۰.۱۰۱۷/S1۰۴۵۶۶۳۵۰۰۰۲۶۰۱

۲. اهمیت دادن به خانواده، مهمان‌نوازی، و احترام به بزرگتر.^{۲۳۱}
۳. زبان فارسی: زبان مشترک و بیانگر فرهنگ و ادبیات ایرانی.^{۲۳۲} زبان فارسی (زبان دری) و گویش‌ها و لهجه‌های آن یکی از عناصر مهم فرهنگ ایرانی است.^۵
۴. جشن‌های ملی و مراسم آئینی: نوروز، شب یلدای عزاداری‌های مذهبی.^۷
۵. موسیقی سنتی ایران: موسیقی سنتی ایران نیز یکی از بخش‌های مهم فرهنگ ایرانی است.^۸
۶. هویت ملی: احساس تعلق و افتخار به کشور و ملت خود.^۹
۷. پیشینه تمدنی: ارتباط با ریشه‌های تاریخی و فرهنگی ایران.^{۱۰}
۸. علم: احترام و ترویج دانش و علم در جامعه.^{۱۱}
۹. مفاحر ملی: شناخت و قدردانی از شخصیت‌ها و اندیشمندان بر جسته ایرانی.^{۱۲}
۱۰. میراث فرهنگی: حفظ و ارزش‌گذاری بر روی آثار و آیین‌های فرهنگی ایرانی،^{۱۳} از جمله معماری ایرانی و خوراک ایرانی.^{۱۴}

1. <https://ensani.ir/fa/article/412991/>
2. https://journals.iau.ir/article_512227.html
3. https://journals.ui.ac.ir/article_18400.html

۴. مولفه‌های قدرت نرم ایران در سند مولفه‌های هویت
<http://ensani.ir/fa/article/367494>
۵. فرهنگ ایرانی - ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد.
<https://fa.wikipedia.org/wiki/>
۶. همان
۷. مقاله هویت فرهنگی ایرانیان و مولفه‌های آن.
<https://bing.com>
۸. فرهنگ ایرانی - ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد.
<https://fa.wikipedia.org/wiki/>
۹. مولفه‌های قدرت نرم ایران در سند مولفه‌های هویت .
https://www.spba.ir/article_45006.html
۱۰. همان
۱۱. همان
۱۲. همان
۱۳. مولفه‌های قدرت نرم ایران در سند مولفه‌های هویت .
https://www.spba.ir/article_45006.html
۱۴. فرهنگ ایرانی - ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد.
<https://fa.wikipedia.org/wiki/>

۱۱. سنت های حسنہ: رعایت و انجام اعمال و رسوم خوب و مورد پسند اسلامی،^۱ مثل تعارف کردن که یک سنت فرهنگی ایرانی است و در بین تمام اقوشار جامعه هم چنان پابرجاست.^۲

۱۲. مساجد: مکان های عبادت و مرکز فعالیت های دینی و اجتماعی.^۳

۱۳. اخلاق گرایی: رعایت اصول و معیارهای اخلاقی در رفتار و روابط انسانی.^۴

۱۴. ایدئولوژی: باور به خداوند یکتا و مبانی اعتقادی اسلام و پیروی از آموزه ها و ارزش های اسلامی.^۵

۱۵. ندورات

نذورات ایرانیان به کارهای خیر یا مذهبی اطلاق می شود که به منظور تقرب به خدا انجام می دهنند. نذورات می تواند شامل اهدای پول، غذا، لباس، حیوانات، گل، شمع و غیره باشد. نذورات معمولاً در روزهای خاصی مانند جشن ها، مراسم ها، سالگرد ها، روزهای مقدس و یا در زمان های بحرانی مانند بیماری، خطر، آرزو و یا شکرگزاری انجام می شود. برخی از نمونه های نذورات ایرانیان عبارتند از:

- اهدای نذورات به موسسات خیریه.

- اهدای نذورات به موزه ها، بنیادها، مدارس و حوزه های علمیه

- اهدای نذورات به اماکن مقدس مانند حرم ها، مساجد، مقبره ها، آرامگاه ها.

- اهدای نذورات به امامزاده ها، شهداء، علماء، شاعران و شخصیت های تاریخی و فرهنگی ایرانی که به عنوان الگوها و معلم های مردم شناخته می شوند.

۱. مقاله هویت فرهنگی ایرانیان و مولفه های آن. <https://bing.com>.

۲. ۱۰ سنت فرهنگی مختص ایرانی ها - الی گشت. <https://www.eligasht.com/Blog/travelguide/>.

۳. مقاله هویت فرهنگی ایرانیان و مولفه های آن. <https://bing.com>.

۴. همان

۵. همان

- اهدای نذورات به مردم نیازمند، فقیر، بیمار، یتیم، بی خانمان و یا مظلومان که به عنوان برادران و خواهران ایمانی تلقی می شوند.

تمدن های مهم در ایران

ایران در طول تاریخ، خانه چندین تمدن مهم بوده است که مهمترین آنها عبارتند از:
تمدن ایلام: یکی از قدیمی ترین تمدن های ایرانی که در شمال خوزستان واقع شده بود و یکی از اولین تمدن های ایرانی محسوب می شود^۱؛ این تمدن از حدود ۲۷۰۰ پیش از میلاد تا ۵۳۹ پیش از میلاد به وجود ماند و با هخامنشیان همسایگی داشت. آثار مهم این تمدن شامل سنگ نگاره ها، تندیس ها، کتیبه ها و معماری است.^۲
تمدن هخامنشی: بزرگ ترین امپراتوری ایرانی که از ۵۵۰ پیش از میلاد تا ۳۳۰ پیش از میلاد حکومت کرد. این تمدن شامل بیش از ۲۰ ملت و فرهنگ مختلف بود و به دلیل عدالت و برابری شهرت داشت. آثار مهم این تمدن شامل کاخ ها، تخت ها، ستون ها، سکه ها، کتیبه ها و هنر های مختلف است.^۳

تمدن ساسانی: آخرین امپراتوری ایرانی قبل از اسلام که از ۲۲۴ میلادی تا ۶۵۱ میلادی حکومت کرد. به دلیل مرکز فکری خود در جندیشاپور و مشارکتش در زمینه هایی مانند فلسفه، نجوم، داروسازی و پژوهشی شناخته شد^۴ این تمدن با روم و بعداً با بیزانس رقابت داشت و به دلیل پیشرفت های علمی، فرهنگی و هنری شهرت داشت. آثار مهم این تمدن شامل تاج ها، زیور آلات، ظروف، سنگ نگاره ها، معماری و کتاب های پهلوی است.^۵ نفوذ فرهنگی ایران از مدیترانه تا اقیانوس هند و در امتداد جاده های ابریشم گسترش یافت.

1. Seyede, Zahra, Ojagh., Zarrin, Zardar. (۲۰۲۰). Iran: From the ancient world of Elam to modern science communication. doi: ۱۰.۲۲۴۵۹/CS.۲۰۲۰.۱۷

2. تاریخ ایران - ویکی پدیده دانشنامه آزاد/

3. مقاله هویت فرهنگی ایرانیان و مولفه های آن

4. Seyede, Zahra, Ojagh., Zarrin, Zardar. (۲۰۲۰). Iran: From the ancient world of Elam to modern science communication. doi: ۱۰.۲۲۴۵۹/CS.۲۰۲۰.۱۷

5. تاریخ ایران - ویکی پدیده، دانشنامه آزاد.

تمدن صفوی: که از قرن شانزدهم تا هجدهم بر ایران حکومت می کرد، تأثیر قابل توجهی بر تاریخ ایران از نظر سیاست، جامعه، دین و فرهنگ داشت.^۱ مولفه های فرهنگی صفوی مانند سکه ها، کتیبه ها و معماری بینش هایی را در مورد نقش شیعه و پادشاهی در ایدئولوژی صفوی ارائه می دهد.^۲ سلسله صفوی از تکنیک های پیشرفته تشکیل فلز برای ایجاد شمشیرهای منحنی با ریز ساختارهای خاص استفاده کردند.^۳ قدرت سیاسی حاکمان صفوی بر هنر و معماری دوره تأثیر گذاشت و مکتب فکری اصفهان نقش محوری در شکل دهی به طراحی شهرها و باغها داشت.^۴ جمهوری اسلامی ایران که در سال ۱۹۷۹ تأسیس شد، نشان دهنده ادامه میراث فرهنگی غنی ایران است.^۵

مقایسه تطبیقی ارزش های فرهنگی ایران و آمریکای لاتین

ارزش های فرهنگی ایرانیان عبارت بودند از:

دیانت، زبان، جغرافیای فرهنگی، تاریخ و حافظه فرهنگی و نظام اجتماعی.

ارزش های فرهنگی آمریکای لاتین عبارت بودند از:

(خانواده گرایی) Familismo

(شخصی سازی، کیش شخصیت) Personalismo

(احترام) Respect

(دینداری) Religiosity

(جبه گرایی) Fatalismo

(کرامت انسانی) Dignidad

1. Pouye, Khoshkhoosani. (۲۰۲۱). Written Representation of Temporal Power in Safavid Material Culture. *Iranian Studies*, doi: ۰۰۲۱۰۸۶۲.۲۰۱۹.۱۶۴۷۰۹۶/۱۰.۱۰۸.

2. Ladan, Rahbari. (۲۰۱۸). “Their Beastly Manner”: Discourses of Non-Binary Gender and Sexuality in Shi’ite Safavid Persia. doi: ۱۰.۱۵۱۵/CULTURE-۰۰۶۸-۲۰۱۸

3. Ghasem, Dini. (۲۰۱۸). An Archaeometallurgical Investigation of a Steel Sword from the Safavid Dynasty. *JOM*, doi: ۱۰.۱۰۰۷/S۹-۲۶۹۶-۰۱۷-۱۱۸۳۷

4. Shaham, Asadi. (۲۰۲۳). Power discourse: reflecting Shah Abbas I’s political thoughts on Safavid architecture and urban development (Isfahan’s Baghshahr Utopia). *Arts & humanities open access journal*, doi: ۱۰.۱۵۴۰۶/ahoaj.۲۰۲۳.۰۵.۰۰۱۸۴

5. Richard, Foltz. (۲۰۱۵). *Iran in World History*. OUP Catalogue,

- ﴿ دیانت و Religiosity دو ارزش مشترک بین دو فرهنگ هستند. مردم هر دو فرهنگ عمدتاً دیندار هستند و به آموزه های دینی احترام می گذارند. ﴾ خانواده گرایی زیر مجموعه ارزش فرهنگی «نظام اجتماعی» قرار می گیرد و با ارزش فرهنگی Familismo اشتراک دارد و اشاره دارد که در هر دو فرهنگ، خانواده از احترام و جایگاه خاصی برخوردار است.
- ﴿ در فرهنگ ایرانیان زیر مجموعه «جغرافیای فرهنگی»، «احترام» نهفته است و نمونه آن در ورزش باستانی ایران جلوه گر شده است که هر چه فرد مسن تر و پیرتر می شود از ارزش و جایگاه بیشتری برخوردار می شود و همچنین پدر، مادر، اساتید، دانشمندان و افراد مسن جایگاه ویژه ای دارند؛ در منابع دینی هم سفارش به احترام به همه اینها شده است^۱، بنابراین با ارزش فرهنگی Respect تشابه و شراکت وجود دارد.

﴿ در مورد ارزش فرهنگی { شخصی سازی و کیش شخصیت } بخاطر اینکه مردم آمریکای لاتین از تعالیم وحی دور افتادند این صفت و ویژگی عالی انسانی به انحراف رفته است، در حالیکه همه انسانها در مقابل انسانی بزرگ که دارای شایستگی های زیادی است سر تعظیم فرود می آورند و برایش احترم قائلند، همچنانکه ایرانیان برای ائمه علمی السلام احترامی ویژه قائلند بخاطر اینکه آنها

۱. امام رضا علیه السلام: وَقُرُوا كِيَارَكُمْ وَأَرْحَمُوا صِغَارَكُمْ وَصِلُوا أَرْحَامَكُمْ؛ به بزرگترهایتان احترام بگذارید و با کوچکترها مهربان باشید و صله رحم نمایید. (عيون اخبار الرضا ۲۶۵/۲).

شخصی نزد رسول اکرم ﷺ آمد و عرض کرد: ای رسول خدا ﷺ! من بسیار مشتاق جهاد و جنگ هستم. پیامبر ﷺ فرمود: در راه خدا جهاد کن که اگر کشته شوی زنده خواهی بود و نزد خدا روزی می خوری و اگر بمیری اجر تو بر خدا خواهد بود و اگر از جبهه سالم بازگردی، گناهات آمرزیده می شود مانند روزی که از مادر متولد شده باشی. آن شخص گفت: ای پیامبر خدا ﷺ! پدر و مادر پیری دارم که با من انس گرفته اند و اگر آنها را ترک کنم ناراحت می شوند! حضرت فرمود: پس نزد آنان برگرد به خدا سوگند، انس آنها به تو در یک شبانه روز از یک سال جهاد در راه خدا بهتر است. مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۶۷.

ویزگیها و صفاتی فوق بشر را دارا هستند.^۱ بنابراین در این ارزش فرهنگی که نمودش در «جغرافیای فرهنگی» ایرانیان تبلور یافته است اشتراک وجود دارد.^۲

♦ در مورد ارزش فرهنگی جبرگرایی (Fatalismo) در هر دو فرهنگ اشتراک نظر وجود دارد، با این تفاوت که در فرهنگ ایرانیان این موضوع از طریق قرآن و راهنمایی صحیح اهل بیت به مجرای صحیح و درست کشانده شده و وارد موضوعات قضاء و قدر و ارتباط آن با اعمال درست یا ناشایست انسان دانسته شده^۳ و مسیر تکاملی و پیشرفت را برای انسان هموار نموده؛ اما در جوامع دیگر از جمله آمریکای لاتین بخاطر تهی بودن جامعه از منابع غنی وحی و تعالیم گرانبهای ائمه، معنای غلط و ناصحیح جبر تاریخ ریشه دوانیده و بجای اینکه عاملی برای پیشرفت و تعالی جامعه شود عاملی برای خمودی و سرخوردگی جوامع شده؛ این ارزش فرهنگی مشابه و اشتراک دارد با تاریخ و حافظه فرهنگی ایرانیان.

♦ در مورد ارزش فرهنگی کرامت یا «کیفیت شایستگی» (Dignidad) به کرامت ذاتی انسان اشاره دارد و این مفهوم بسیار شبیه مفهومی است که در قرآن به آن اشاره شده که «وَلَقَدْ كَرَّمَنَا يَبْنَى آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيَّابَاتِ وَفَضَّلَنَا هُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا» این ارزش فرهنگی در فرهنگ ایرانیان زیر مجموعه دیانت تعریف می شود اما در آمریکای لاتین این ارزش فرهنگی در مجموعه ارزش‌های دینی تعریف نمی شود بلکه این ارزش ذاتاً یک ارزش فرهنگی در محسوب می شود.

-
۱. لا تَسْجُوْرُوا بِنَا الْمُبُودَيْةَ، ثُمَّ قُولُوا مَا شِئْتُمْ وَلَنْ يَتَلَغَّوْرُ.
به ما اهل بیت ﷺ خدا نگویید و ما را از مرحله عبودیت خارج نکنید، آنگاه هرچه در مورد مقامات و فضائل ما می خواهید، بگویید. بحار الانوار، جلد ۲۵، صفحه ۲۷۴
۲. از این ارزش فرهنگی متعالی که به انحراف رفته؛ می توان در تبلیغ دین در آمریکای لاتین به بهترین نحو استفاده کردم.

3 .<https://makarem.ir/maaref/fa/article/index>

نتیجه گیری

فرهنگ یک مفهوم گسترده است که شامل باورها، ارزش‌ها، و رفتارهایی است که مطابق ارزش‌های اجتماعی و هنجارهای موجود در جوامع بشری مطرح شده‌اند، برخی از ارزش‌های فرهنگی مهم احصاء شده آمریکای لاتین عبارتند از:

Familismo (خانواده‌گرایی)

Personalismo (شخصی‌سازی، کیش شخصیت)

Respect (احترام) Religiosity (دینداری)

Fatalismo (جرگرایی)

Dignidad (کرامت انسانی)

بیشتر مردم در آمریکای لاتین مسیحی و اکثر آن‌ها کاتولیک هستند، مذهب برای آن‌ها یک منبع امید، هدایت و تسلی است. آن‌ها به کلیسا می‌روند، به دعا می‌پردازند و به مقدسات و معجزات اعتقاد دارند. برخی از آن‌ها همچنین به عناصر مذهبی سنتی و بومی مثل نذر احترام می‌گذارند. آمریکای لاتین تاریخ غنی و متنوعی از تمدن‌ها و فرهنگ‌های مختلف را در خود جای داده است. تمدن‌های مهم در آمریکای لاتین شامل تمدن‌های بومی، تمدن‌های قدیمی، و تمدن‌های تأثیرگذار تاریخی و فرهنگی می‌شود. برخی از تمدن‌های مهم این منطقه عبارتند از: تمدن آزتک، تمدن اینکا، تمدن مایا، تمدن‌های آند و تمدن اولمک؛ مؤلفه‌های اصلی هویت و ارزش‌های فرهنگی ایرانیان در ۵ حوزه تحلیل می‌شود: دیانت، زبان، جغرافیای فرهنگی، تاریخ و حافظه فرهنگی و نظام اجتماعی.

حوزه‌های پنجگانه هویت فرهنگی ایرانیان در ۱۵ مؤلفه تقسیم بندی می‌شوند. نزدیکات در بین ایرانیان به عنوان یک عنصر قوی فرهنگی شناخته می‌شود. ایران در طول تاریخ، خانه چندین تمدن مهم بوده است که مهمترین آنها عبارتند از: تمدن ایلام، هخامنشی، ساسانی و صفوی. جمهوری اسلامی ایران که در سال ۱۹۷۹ تأسیس شد، نشان دهنده ادامه میراث فرهنگی غنی ایران است. در مقایسه تطبیقی

ارزش‌های فرهنگی ایران و آمریکای لاتین به این نتیجه می‌رسیم که هر دو جامعه مورد مطالعه، علی‌رغم فاصله سرزمینی بسیار زیاد و تقاویت‌های فرهنگی، در اشتراکات فرهنگی عمیقی هستند که برخی از این اشتراکات ریشه در دیانت و مذهب دارد و برخی ریشه در تاریخ، حافظه فرهنگی و زیست بوم آنها دارد که با تکیه بر این اشتراکات و مطالعه بیشتر، می‌توان نقشه راه بلند مدتی را برای نزدیکی بیشتر هر دو ملت طراحی کرد.

فهرست منابع

قرآن کریم

۱. ابن‌بابویه، محمد بن علی، و لاجوردی، مهدی. بدون تاریخ. *عيون أخبار الرضا*. ۲ ج. تهران - ایران: جهان.

۲. مجلسی، محمدباقر بن محمد تقی، مستر حمی، هدایت الله، غفاری، علی‌اکبر، بهبودی، محمدباقر، مصباح‌یزدی، محمد تقی، محمودی، محمدباقر، خرسان، محمد‌مهدی، و دیگران. ۱۴۰۳-۱۳۶۸. بحار الأنوار. ۱۱۱ ج. بیروت - لبنان: دار إحياء التراث العربي.

۳. Ancient Civilizations of the Andes" نوشته Michael A. Malpass. ABC -CLIO (۳۰ ۲۰۰۶) (ژانویه)

۴. Caroline, Dodds, Pennock. (۲۰۲۲). A warlike culture? Religion and war in the Aztec world. *History and Anthropology*, ۳۴(1), ۱۲۲-۹۹. doi: ۰.۲۷۵۷۲۰۶.۲۰۲۲.۲۰۶۰۲۱۵/۱۰.۱۰۸۰

۵. Carter, Meland. (۲۰۲۲). Explosive Expansion, Sociotechnical Diversity, and Fragile Sovereignty in the Domain of the Inka. ۳(1), ۷۴-۵۷. doi: ۱۰.۲۳۹۱۹/jsc.۲۰۲۱.۰۰۱۶

۶. Castilla de Cortázar, 2015

۷. Christopher, Heaney. (۲۰۲۳). The Inca: Lost Civilizations. Hahn-hispanic American Historical Review, ۱۰۳(2), ۳۲۲-۳۲۱. doi: ۱۰.۳۶۸۹۵۹-۰۰۱۸۲۱۶۸/۱۰.۱۲۱۵

۸. David, A., Freidel. (۱۹۷۹). Culture Areas and Interaction Spheres: Contrasting Approaches to the Emergence of Civilization in the Maya Lowlands. *American Antiquity*, ۴۴(1), ۵۴-۳۶. doi: ۲۷۹۱۸۸/۱۰.۲۳۰۷

۹. David, Cheetham. (۲۰۰۹). Book Review Essay. *The Olmecs: America's First Civilization* by Richard A. Diehl. Thames & Hudson, London, ۲۰۰۴. ۲۰۸pp., ۱۵۲figures, bibliography, index. ۳۹.۹۵\$(cloth) ۲۲.۵۰\$(paper) *Olmec Archaeology and Early Mesoamerica* by Christopher A. Pool.

- Cambridge University Press, Cambridge. ۲۰۰۷. ۳۵۴pp., ۷۰ figures, ۶tables, bibliography, index. ۷۵.۰۰\$(cloth) ۲۹.۹۹\$(paper). Latin American Antiquity, ۲۰(۱), ۲۶۳–۲۶۰. doi: ۱۰.۱۰۱۷/S1۰۴۵۶۶۳۵۰۰۰۰۲۶۰۱
10. Doris, Kurella. (۲۰۲۲). Die Inka: Ein Verwobenes Imperium. ۴۹۶–۴۵۱. doi: ۲-۳۴۰-۳-۶۵۸-۳-۹۷۸/۱۰.۱۰۰۷_۱۹
 11. Edgar, S., Osuna. (۲۰۱۵). The Aztec, Maya, and Inca Civilizations. -۵۵ ۵۹. doi: ۱-۲۰۸۹-۴۹۳۹-۱-۹۷۸/۱۰.۱۰۰۷_۹
 12. Emiko Ochiai; Leo Aoi Hosoya (2014). Transformation of the Intimate and the Public in Asian Modernity. The Intimate and the Public in Asian and Global Perspectives. BRILL. pp. 20–21. ISBN 9789004264359.
 13. Esther, J., Calzada., Yenny, Fernandez., Dharma, E., Cortés. (2010). Incorporating the cultural value of respeto into a framework of Latino parenting.. Cultural Diversity & Ethnic Minority Psychology, 16(1), 77-86. doi: 10.1037/A0016071
 14. Ex-voto - Wikipedia
 15. Harding, Robert C. (2006). The History of Panama. Greenwood Press. ISBN 978-0-313-03898-3.
 16. Henry, Tantaleán. (۲۰۱۹). Reciprocity and Redistribution in Andean Civilizations: The ۱۹۶۹ Lewis Henry Morgan Lectures. JOHN MURRA, prepared by FREDA YANCI WOLF and HEATHER LECHTMAN. ۲۰۱۷. Hau Books, Chicago. ۹۴pp. ۴...\$(paper), ISBN ۹۷۸-۹۹۷۳-۶۷۵۵۳.. Latin American Antiquity, ۳۰(۲), ۴۵۸–۴۵۷. doi: ۱۰.۱۰۱۷/LAQ.۲۰۱۹.۳۳
 17. Holdcroft, Barbara (September 2006). "What is Religiosity?". Catholic Education: A Journal of Inquiry and Practice. 10 (1): 89–103.
 - 18.. https://daneshyari.com/isi/articles/latin_america
 19. <https://ensani.ir/fa/article/412991/>
 20. <https://es.wikipedia.org/wiki/Fatalismo>
 21. https://journals.iau.ir/article_512227.html
 22. https://journals.ui.ac.ir/article_18400.html
 23. Joscimar, Souza, Silva. (2018). Valores e crise da representação na américa latina: podemos antever um personalismo político?.
 24. Jose, A., Raynal-Villasenor. (2020). Hydrologic and Hydraulic Works of the Aztec Civilization. 237-254. doi: 10.1007/978-3-030-40686-8_13
 25. Kathleen, Berrin., Virginia, M., Fields. (۲۰۱۰). Olmec: colossal masterworks of ancient Mexico.
 26. Ladan, Rahbari. (۲۰۱۸). “Their Beastly Manner”: Discourses of Non-Binary Gender and Sexuality in Shi’ite Safavid Persia. doi: ۱۰.۱۵۱۵/CULTURE-۰۰۶۸-۲۰۱۸
 27. Lázaro, Rodríguez., Keyla, Baslit. (۲۰۱۹). La cultura Chavín.

28. Manuel, Alberto, Morales, Damián. (۲۰۱۲). Maya's civilization ideas about the cyclic renewal of the universe..
29. Miguel, Ángel, Hernández, García. (۲۰۰۴). La civilización maya de las tierras bajas: los límites de una forma social de explotación. ۱۱(۳۲), .۴۲-۹
30. Octavio, Quesada, García. (۲۰۱۹). Unidad cultural de Mesoamérica: el problema iconográfico jaguares o serpientes en la cultura olmeca fundacional. Cadernos Prolam/USP, ۱۸(۳۵), ۲۲-۱۳. doi: ۱۰.۱۱۶۰.۶/ISSN.۶۲۸۸-۱۶۷۶.PROLAM.۲۰۱۹.۱۶۳۷۷.
31. personalismo. (2009). In Encyclopædia Britannica. Retrieved July 02, 2009, from Encyclopædia Britannica Online: <http://www.britannica.com>
32. Pouye, Khoshkhoosani. (۲۰۲۱). Written Representation of Temporal Power in Safavid Material Culture. Iranian Studies, doi: ۰۰۲۱.۸۶۲۲.۲۰۱۹.۱۶۴۷.۹۶/۱.۱.۸۶
33. R., Alan, Covey. (۲۰۲۲).:The Inca: Lost Civilizations. Journal of Anthropological Research, ۷۹(1), ۱۴۱-۱۴۰. doi: ۷۲۳۰.۸۳/۱۰.۱.۸۶
34. Real Academia Española. «dignidad». Diccionario de la lengua española (23.ª edición). Consultado el 21 de diciembre de 2014.
35. Retablo - Wikipedia
36. Richard, Foltz. (۲۰۱۵). Iran in World History. OUP Catalogue,
37. Robert, J., Sharer. (۱۹۹۶). Daily life in Maya civilization. Publisher : Greenwood; First Edition (September 9, 1996) Language : English
38. Rodrigo, Ramos-Zúñiga., Jorge, Alberto, González-Rios., Isabel, Martín-Monzón. (۲۰۲۱). Traumatic brain injury and the fall of the Aztec empire: ۵۰۰ years of head injury diagnosis.. Surgical Neurology International, ۱۲, ۵۳۶-۵۳۶. doi: ۱۰.۲۵۲۵۹/SNI_۹.۶_۲۰۲۱
39. Rodrigo, Ramos-Zúñiga., Jorge, Alberto, González-Rios., Isabel, Martín-Monzón. (۲۰۲۱). Traumatic brain injury and the fall of the Aztec empire: ۵۰۰ years of head injury diagnosis.. Surgical Neurology International, ۱۲, ۵۳۶-۵۳۶. doi: ۱۰.۲۵۲۵۹/SNI_۹.۶_۲۰۲۱
40. Rubén, B., Morante, López. (۲۰۲۲). Materias primas del arte olmeca: De los recursos naturales a los símbolos. Escena. Revista de las artes, -۱۸۷ ۲۱۸. doi: ۱۰.۱۵۵۱۷/es.v۸۲i۱.۵۲۰۰۲
41. Santuário do Bom Jesus - Wikipedia
42. Seyedeh, Zahra, Ojagh., Zarrin, Zardar. (۲۰۲۰). Iran: From the ancient world of Elam to modern science communication. doi: ۱۰.۲۲۴۵۹/CS.۲۰۲۰.۱۷
43. Seymour, Martin, Lipset. (2017). Values and Entrepreneurship in the Americas. Social Science Research Network, doi:10.4324/9781315128627-3
44. Shaham, Asadi. (۲۰۲۳). Power discourse: reflecting Shah Abbas I's political thoughts on Safavid architecture and urban development (Isfahan's

- Baghshahr Utopia). Arts & humanities open access journal, doi: ۱۰.۱۵۴۰۶/ahoaj.۲۰۲۳.۰۵.۰۰۱۸۴
45. .Thao, N., Le. (2011). Life Satisfaction, Openness Value, Self-Transcendence, and Wisdom. *Journal of Happiness Studies*, 12(2), 171-182. doi: 10.1007/S10902-010-9182-1
46. .The Art of the Andes" نوشه Rebecca R. Stone. Thames and Hudson سال انتشار 2002: موضوع History Of Art
47. .The Complete Gods and Goddesses of Ancient Maya" نوشه Richard A. Carrasco.
48. .Tom, D., Dillehay., Jack, Rossen., Patricia, J., Netherly. (۲۰۱۶). The Nanchoc Tradition: The Beginnings of Andean Civilization Seven thousand years ago, in northern Peru, the processing of lime, most likely for use with coca, launched a community toward social complexity.
49. .Ghasem, Dini. (۲۰۱۸). An Archaeometallurgical Investigation of a Steel Sword from the Safavid Dynasty. *JOM*, doi: ۱۰.۱۰۰۷/S۹-۲۶۹۶-۰۱۷-۱۱۸۳۷
50. Aztecs: An Interpretation" نوشه Inga Clendinnen. Publisher : Cambridge University Press; Reissue edition (May ۱۵, ۲۰۱۴)
51. Cambridge Dictionary. Retrieved December 14, 2017.
52. Geert, Hofstede. (2001). Culture's Consequences: Comparing Values, Behaviors, Institutions and Organizations Across Nations.
53. <http://www.mortezamotahari.com>
54. <https://fa.wikipedia.org/wiki>
55. <https://makarem.ir>
56. <https://www.eligasht.com/Blog/travelguide>
57. Merriam Webster. Retrieved December 13, 2017.
58. The Aztecs" نوشه Michael E. Smith. Publisher : Wiley-Blackwell; ۳rd edition (December ۲۷, ۲۰۱۱)
59. The Complete Illustrated History of the Inca Empire" نوشه David M. Jones. Publisher : Lorenz Books (July ۱۶, ۲۰۱۲) Language : English
60. The Impact of Latin American Cultural Values, Attitudes, and Preferences on Palliative Cancer Care. doi: 10.1093/med/9780197551349.003.0033
61. The Incas" نوشه Craig Morris و Adriana von Hagen ، Publisher : Thames & Hudson (February 6, 2012) Language : English
62. The Maya" نوشه Michael D. Coe. Publisher : Thames & Hudson; Tenth edition (November ۲۹, ۲۰۲۲) Language : English
63. Visnik Mariupol's'kogo deržavnogo universitetu (Visnik Mariupol's'kogo deržavnogo universitetu)-Vol. 12, Iss: 23-24, pp 191-200

۶۵. آمریکای لاتین - ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد.
۶۶. تاریخ ایران - ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد. / <https://fa.wikipedia.org/wiki/آزاد>
۶۷. فرهنگ ایرانی - ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد. / <https://fa.wikipedia.org/wiki/آزاد>
۶۸. مقاله هویت فرهنگی ایرانیان و مولفه‌های آن. <https://bing.com>
۶۹. مولفه‌های قدرت نرم ایران در سند مولفه‌های هویت
<http://ensani.ir/fa/article/367494>
۷۰. مولفه‌های قدرت نرم ایران در سند مولفه‌های هویت
https://www.spba.ir/article_45006.html.

تحليل ثقافة المقاومة من وجهة نظر الإسلام

عبدالقادر أميني^١

أستاذ همکار و مدیر گروه زبان و فرهنگ شناسی عربی، مجتمع آموزش عالی زبان، ادبیات و فرهنگ شناسی

سعید العبری^٢

استادیار و مدیر گروه مطالعات اسلامی به زبان عربی، مجتمع آموزش عالی زبان، ادبیات و فرهنگ شناسی

تاریخ دریافت: ١٤٠٢/١١/١٢ | تاریخ پذیرش: ١٤٠٢/١١/١٥

الملخص

منذ بداية التاريخ، كان هناك صراع بين الحق والباطل. أحياناً يبدو أن الحق ينتصر، وأحياناً أخرى يظهر الباطل ويتباهى بسلطته؛ ولكن القرآن الكريم يؤكد أن النصر النهائي للحق على الباطل هو قانون ثابت ومصير لا مفر منه في تاريخ البشرية، بحيث لا يبقى أثر للباطل. على الرغم من الوعود الحاسمة للرب في انتصار الحق على الباطل، عندما تواجه جبهة الحق قلة العدد والعدة، فإن القلق والارتباك ينشأ في قلوب بعض أتباع الحق حول ما إذا كان المقاومة والصمود في وجه تيار الباطل رغم تفوقه الظاهري يمكن أن يكون مثمرًا، أم يجب عليهم إخضاع رؤوسهم للعدو والخضوع لرغباته. هذا السؤال الذي غالباً ما يُطرح من قبل المنافقين والضعفاء في الإيمان، ثم ينتشر على نطاق واسع في المجتمع، كان موضع اهتمام القادة الثوريين في كل عصر، وحفزهم على اتخاذ نهج عقلاني ومنطقي. القرآن الكريم يعتبر العزة الحقيقة لله

1. E-mail: qaderamini1@gmail.com

2. E-mail: ghasedak_1010@yahoo.com

رسوله والمؤمنين، ويبين سبل الوصول إلى عزة الدنيا والآخرة في الصمود والثبات في وجه العدو، وينهى بشدة عن المساومة مع الباطل. في كل عصر، كان هذا السؤال الذي غالباً ما يطرحه المنافقون والضعفاء في الإيمان وينشر على نطاق واسع في المجتمع، محل اهتمام القادة الثوريين، مما دفعهم إلى اتخاذ نهج عقلاني ومنطقي. ويؤكد القرآن الكريم أن العزة الحقيقية هي لله ورسوله والمؤمنين، وأن سبيل الوصول إلى عزة الدنيا والآخرة هو المقاومة والصمود في وجه العدو، ويحذر بشدة عن المساومة مع الباطل. لقد كان موضوع المقاومة والاستسلام محل اهتمام المفكرين الإسلاميين طيلة الأعصار؛ ولكن ما يزيد على أهمية هذا النزاع اليوم؛ هو اصطفاف أعداء الإسلام ضد الحق من جهة وتشكيل محور المقاومة ضد الاستكبار العالمي من جهة أخرى. وبناء على ذلك فإن هذا البحث يبيّن نتيجة المقاومة والتسليم من منظور القرآن الكريم، بعد البحث عن المفاهيم ونظرة مختصرة على المقاومة والتسليم وحيل العدو في هذا المجال وآثار كل منها من منظور القرآن الكريم؛ لأنّ معرفة هذه الأمور في المجتمع الإسلامي دوراً كبيراً في اختيار أحد طريقي المقاومة أو المساومة.

كلمات المفتاحية

ثقافة، مقاومة، وجهة نظر الإسلام.

مقدمة

إنَّ الصراع بين الحق والباطل مستمر منذ بداية التاريخ حتى اليوم. فأحياناً يغلب الحق على الباطل، وأحياناً يغلب الباطل ويأخذ السلطة؛ ولكن القرآن الكريم يؤكِّد أن النصر النهائي للحق على الباطل هو قانون ثابت ومصير لا مفر منه في تاريخ البشرية، بحيث لا يبقى أثر للباطل.

على الرغم من الوعود القطعية لله في انتصار الحق على الباطل، عندما تواجه جبهة الحق قلة العدد والعدة، فإن القلق والارتباك ينشأ في قلوب بعض أتباع الحق حول ما

إذا كان المقاومة والوقف في وجه الباطل هل يمكن أن يكون مثمرًا، أم يجب عليهم إخضاع رؤوسهم للعدو والتسليم لرغباته.

هذا السؤال الذي غالباً ما يُطرح من قبل المنافقين والضعفاء في الإيمان، ثم ينتشر على نطاق واسع في المجتمع، كان موضع اهتمام القادة الثوريين في كل عصر، وحفزهم على اتخاذ نهج عقلاني ومنطقي. يعتبر القرآن الكريم العزة الحقيقة لله ورسوله والمؤمنين، وبين سبل الوصول إلى عزة الدنيا والآخرة في الصمود والثبات في وجه الباطل، وينهى بشدة عن المساومة مع الباطل.

في كل عصر، كان هذا السؤال الذي غالباً ما يطرحه المنافقون والضعفاء في الإيمان وينشر على نطاق واسع في المجتمع، محل اهتمام القادة الثوريين، مما دفعهم إلى اتخاذ نهج عقلاني ومنطقي. ويؤكد القرآن الكريم أن العزة الحقيقة هي الله ورسوله والمؤمنين، وأن سبيل الوصول إلى عزة الدنيا والآخرة هو المقاومة والصمود في وجه العدو، ويحذر بشدة عن المساومة مع الباطل.

لقد كان موضوع المقاومة والتسليم محل اهتمام المفكرين الإسلاميين طيلة الأعصار؛ ولكن ما يزيد على أهمية هذا النزاع اليوم؛ هو اصطفاف أعداء الإسلام ضد الحق من جهة وتشكيل محور المقاومة ضد الاستكبار العالمي من جهة أخرى. وبناء على ذلك فإن هذا البحث يبيّن نتيجة المقاومة والتسليم من منظور القرآن الكريم، بعد البحث عن المفاهيم ونظرة مختصرة على المقاومة والتسليم وحيل العدو في هذا المجال وآثار كل منها من منظور القرآن الكريم؛ لأنّ معرفة هذه الأمور في المجتمع الإسلامي دوراً كبيراً في اختيار أحد طريقي المقاومة أو المساومة.

مفهوم المقاومة

المقاومة هي اسم مصدر بمعنى الصمود والمساواة والصمود والاستقرار^١.

لم يستخدم هذا المصطلح في القرآن الكريم، ولكن تم استخدام مشتقات كلمة

ق و م " في هذا المفهوم مثل "الاستقامة".

بناءً على أن المقاومة مصدر باب المفاعة و هو بمعنى مشاركة الطرفين في الفعل بحيث يكون كلاهما فاعلاً و مفعولاً و نظراً إلى أنَّ معنى الأساس في هذه المادة القيام بالعمل فتكون المقاومة بمعنى الصمود في كل من جوانب الفاعلية والمفعولية.

يقول المرشد الأعلى في تبيين معنى المقاومة: "المقاومة تعني أن يختار الإنسان طریقاً یعتبره طریق الحق، و یعتبره طریق الصحيح، و یبدأ في السیر في هذا الطریق ولا تستطع العوائق أن تشیء عن السیر في هذا الطریق وتوقفه^١".

معانٍ لغوية لكلمة الاستقامة تأتي من جذر "ق - م" ، حيث تفسر بمعانٍ متعددة مثل الاعتدال، والثبات، والاستمرار، والدؤام، والثبات، والوقوف، والصواب، ووضع القيمة. ويظهر أن معنى الاعتدال هو الأكثر شهرة. بعض الناس يقولون: إن الاستقامة هي نفس الاقامة، ولكن إضافة الحرفين "س" و "ت" تؤكد المعنى. بشكل عام، يمكن القول بأن الجوهر الأساسي في هذا المفهوم هو مفهوم مقابل للقعود، والمعنى الأساسي هو القيام بالأفعال. ونظراً إلى معنى الطلب في باب الاستفعال، فالاستقامة، بمعنى طلب القيام والاستمرار والثبات والدؤام وما شابه ذلك من جوانب المعنى الأساسي.

الاستقامة في القرآن

لقد قدّم المفسرون آراء مختلفة حول معنى الاستقامة في القرآن؛ حيث ذكر الشيخ الطوسي والطبرسي أن الاستقامة هي الاستمرار في اتجاه واحد، دون أن ينحرف إلى اليمين أو اليسار.^٢

بينما يفسّر الآلوسي الاستقامة بكونها الالتزام بالطريق المستقيم بعيداً عن التطرف

١. (كلمة سماحة الإمام الخامنئي في احتفال الذكرى الثلاثين لوفاة الإمام الخميني رحمه الله؛ ١٤٩٨/٠٣/١٤)

٢. طوسي، محمد بن حسن، التبيان في تفسير القرآن، ج٦، ص٧٨ و طبرسي، فضل بن حسن، مجمع البيان، ج٥: ص٣٠٣

والتفريط في العلم والعمل والأخلاق.^١

وأنا عالمة طباطبائي فيعتقد أن "القيام" و "الإقامة" و "الاستقامة" يأتي من مادة "قام" واتّخذ من حالة قيام الإنسان؛ حيث يجعل الإنسان أكثر سيطرة على كل أفعاله. و﴿تَسْعَارُ الْإِقَامَةِ﴾ في القرآن للتعبير عن أكثر حالة توازن لكل شيء. والإقامة بمعنى تأدية كل شيء بحيث يترتب عليه جميع آثاره ولا يبقى أي آثار أو خصائص مخفية، مثل إقامة العدل. والاستقامة بمعنى طلب القيام من كل شيء والاستدعاء لظهور جميع آثاره وفوائده.^٢

وعرف "استقامة الطريق" في الآية ١٦ من سورة الجن بأن يكون الطريق متصفاً بالوصف الذي هو الغرض من الطريق نفسه، وهو أن يكون الطريق أقصر وأوضح بحيث لا يثير الشكوك لدينا. كما أن استقامة الإنسان في عمل ما، هي أن يطلب من نفسه أن تصلح تصرفاتها في أمره بحيث لا يصل إليها الفساد والنقص، بل يصل إلى درجة الكمال.^٣

بناء على ما ذكره المفسرون، يمكن القول بأن الاستقامة بمعنى طلب الثبات والاستمرار في الصراط المستقيم دون أي تطرف أو تفريط، مما يؤدي إلى ظهور جميع النتائج والفوائد المرتبطة به.

لقد بحث القرآن الكريم موارد عديدة حول الاستقامة، مثل:

- ١- الاستمرار في الوفاء بالعهد من قبل المسلمين مقابل جماعة معينة من المشركين
- ٢- الثبات في نشر التوحيد مقابل المشركين وعدم اتباع طريقتهم
- ٣- الثبات في الاستمرار على أداء المهام الإلهية وفقاً للمأمور به
- ٤- الاستقامة في إقناع المشركين بإيمانهم بوحدانية الله تعالى

١. آلوسي، ١٤١٥ق، ج ٦: ص ٣٤

٢. طباطبائي، ١٣٩٠ق، ج ١١: ص ٤٧

٣. همان

- ٤- الثبات للاستمرار في الإيمان بالربوبية
- ٥- ثبات القدم والاستقامة الخاصة للنبي في الاستمرار على المهمة الإلهية
- ٦- الثبات في الاستمرار على سلوك طريق الإسلام
- ٧- الثبات في الاستمرار على طلب الصراط المستقيم^١

مع أن الاستقامة في القرآن والمصادر الإسلامية بمعنى عام تشمل أداء الواجبات وتحمل المسؤوليات، "فاستقم كما أمرت"^٢ إلا أن أحد أبرز أمثلة الاستقامة كواجب هو الجهاد، ونظرًا إلى أن الجهاد من الواجبات الهامة والمؤكدة في الشريعة، فإن الاستقامة فيه أيضًا أكثر تأكيداً وتفضيلاً.^٣

آثار ونتائج الاستقامة

استقامة المؤمنين في سبيل الحق، يحمل آثاراً بعضها يرجع إلى الأمور الدنيوية وبعضها الآخر له تأثير في الأمور الأخروية، وقد حاولنا هنا توضيحها من وجهة نظر القرآن:

١. توسيعة الرزق

لقد وعد الله تعالى في سورة الجن أنه إذا ثبت الجن والإنس على طريقة الإسلام، فرزقهم رزقاً كثيراً: "وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَا شَقَّيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقَاً"، حيث أن "ماءً غَدَقَاً" بمعنى الماء الكثير، ولا يبعد أن يراد بجملة "لَا شَقَّيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقَاً" مثلاً للتتوسع في الرزق.^٤

وربما كان المقصود بـ"الماء" معنى شامل؛ إذ يعتبر الماء الجسماني مصدر الحياة للجسم والطبيعة المادية، وماء الرحمة الذي يتدفق من ينبع النعمة الإلهية هو مصدر

١. إمامي، ١٣٨٩، ج ١: ص ١٦٢-١٥٩

٢. (هود: ١١٣)

٣. عمید زنجانی، ١٣٨٩، ج ١: ص ١٦١-١٦٠

٤. جن: ١٦

٥. طباطبایی، محمدحسین، ج ٢٠: ص ٧١

حياة لقلب الإنسان الميت، ومكان لظهور القلب الذي يتمتع بالصلابة والاستقامة والثبات في طريق التوحيد والإيمان والتقوى. فمن يسعى لشرب ماء الرحمة والمعرفة وحب الله، يجب أن يكون إيمانه مصحوباً بالصلابة والاستقامة والثبات. ويفسر "لَا سَقَيْنَاهُمْ ماءً غَدَقاً" في حديث عن الإمام علي عليه السلام بملء القلوب بالإيمان: "لَا شَرِبْنَا قُلُوبَهُمُ الْإِيمَانَ"، وفي حديث الإمام الصادق عليه السلام بالعلم الواسع الذي يتعلم من الأئمة: "مَعْنَاهُ لَأَفْدَنَاهُمْ عِلْمًا كَثِيرًا يَتَعَلَّمُونَهُ مِنَ الْأَئِمَّةِ".

٢. النصرة من الله

نظيرية المقاومة، نشأت من نصوص الإسلام الأصيل. وطيلة الأعصار، تجلّت المقاومة من خلال قيادة الزعماء الدينيين وعلى رأسهم النبي محمد والأئمة الأطهار عليهم السلام. وبناءً على ذلك، عندما قام أتباع الحق بالاستقامة في مواجهة الباطل والاستكبار العالمي، ونصروا الحق، فإن الله يظهر نصره لهم: "وَلَيَئْسِرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَتَصْرُّهُ".^١

كلمة "نصرة" تشير إلى جلب الخير من مادة (ن، ص، ر)، وعندما يقال إن الله نصر المسلمين؛ فهذا بمعنى أنهم حققوا النصر على أعدائهم.^٢

من وعود الله الثابتة، هي نصرة الأنبياء وجندوه الإلهية، كما جاء في آيات ١٧٣-١٧١ من سورة صافات: "وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمُمْضُورُونَ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ". والمراد من "كلمة الله تعالى للعباد"، الحكم الذي تم إصداره بشأنهم. والمراد من "سبقت كلمتنا" إما أن تكون العهد مقدماً أو أن تكون النفوذ والغلبة متقدماً، وحرف "لام" في الجملة "لهم" يدل على المنفعة، (طباطبائي، ١٣٧٤، ج ١٧: ص ٢٦٩). وكلمة "جند" تعني مجتمعاً كثيفاً ومتراكاً، والمقصود من "جندنا" هو جماعة تكون حاكمة بأمر الله وتجاهد في سبيل الله.

وفي موضع آخر، اختصت النصرة القطعية في الدنيا والآخرة لرسله والمؤمنين: "إِنَّا

لَتُنْصُرُ رُسُلًا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ^١ والمراد من النصرة لرسل الله والمؤمنين في الدنيا أنهم منصورون بالحجج والأدلة وأيضاً يتتصرون على أعدائهم، أو أن الله يدعمهم ليهزموا أعداءهم، أو أنه ينتقم منهم (همان). ونصرة الله في يوم القيمة تعني أيضاً أنه لن يخزي رسوله والمؤمنين: "يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيًّا وَالَّذِينَ آمَنُوا" (سورة التحرير: ٨). وبالتالي، الأنبياء والمؤمنون الحقيقيون لن يكونوا مذلين في الحياة الدنيا والآخرة.

٣. النيل إلى المحبة من الله

المحبة هي إحدى الغرائز الفطرية للإنسان، وقد جعلها الله في الإنسان منذ خلقه. نشأ أصل المحبة من الكمال وحب الجمال، ونظرًا إلى أن المؤمنين يجدون جميع صفات الكمال والجمال في الله تبارك وتعالي، فإنهم أشد حبًا لله. وفي بعض الآيات، ترتبط المحبة لله بطاعة الرسول والمحبة الإلهية، حيث يقول: "فُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبِّكُمُ اللَّهُ". وتشير آية أخرى إلى العلاقة بين المحبة والصبر والإيمان، حيث يصبح الصبر والاستقامة سبباً في أن يكون الإنسان محبوبًا عند الله. ودائماً ما كانوا يتضرعون ويطلبون الغفران والثبات والنصر والمساعدة ضد الكافرين من الله تعالى.

يعتقد بعض المفسرين إن الصراع مع النفس ليس محور هذه الآية، بل المحور هي النية وداعي الصراع وكيفية المواجهة للعدو.^٢ وآخرون يرون حب الله الذي ينبع من رحمته للعباد مرتبطاً بنية خالصة في سبيل الله وإقامة الحق وإزالة الباطل وتعزيز كلمة الله ورفض كلام الشيطان وسيادة الدين في العالم بأسره، وإذا تدخلت دوافع غير إلهية مثل التعصبات القومية والعشائرية أو المصالح الشخصية في ذلك، فإن حب الله لن يكون موجوداً. وعندما يعطي الحب للعبد، فهذا بمعنى السعي للقرب من الله، وحب الله للعبد يعني إعطاء النعمة لهم: "إِنْ حَبَّ اللَّهُ لِلْعَبْدِ إِنْعَامَهُ عَلَيْهِ، وَحُبُّ الْعَبْدِ لَهُ طَلْبٌ

١. سورة غافر: ٥١

٢. مكارم شيرازی، ناصر، تفسیر نمونه، ج ٢٤: ص ٦٣

الزلفي لديه." ويصف القرآن الكريم الذين يكونون متواضعين للمؤمنين وأشداء على الكافرين ويجهدون دائمًا في سبيل الله ولا يخافون من لومة لائم في كل الأوقات بأنهم الذين يحبهم الله ويحبونه: "سَيَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يَحْبِبُهُمْ وَيُحَبُّهُنَّ" وتأتي نتيجة حب الله في مغفرة الذنوب ودخول ضوء ولایة الله: "إِنَّ اللَّهَ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ".

٤. العزة

العزّة والكرامة التي يصفها القرآن والسنة النبوية هي قابلة للتحقيق في ظل ثقافة المقاومة.

تكون العزة في اللغة بمعنى القوة والغلبة من مادة عزز. وهو مأخوذ من "عازز" وُطلق على الأرض الصلبة والمنيعة "أرض عازز".

وفي المصطلح، العزة هي الحالة التي تمنع الإنسان من الهزيمة وتحافظ على عدم غلبة أعدائه عليه. يُشير القرآن إلى نوعين من العزة؛ العزة المحمودة التي تخص الله ورسوله والمؤمنين: «وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ» (منافقون: ٨) والعزة المذمومة التي تعني عدم الثبات في طريق الحق ورفض الحقائق؛ وقد وصفت هذه العزة في الواقع بالذل. يقول القرآن الكريم: "بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشَفَاقٍ" (ص: ٢)

بناءً على آيات القرآن، تكون العزة في الأصل من عند الله تعالى، وإذا كان النبي والمؤمنون يتمتعون بالعزّة، فإن العزة لهم تبعاً وإعطاءً من الله، ومن يطلب العزة يجب أن يطلبها من الله تعالى، حيث إن كل العزة لله: "مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعاً"؛ لأن كل شخص غير الله عز وجل، فإنه فقير في جوهره، وذليل في ذاته، ولا يملك شيئاً ما لم يرحمه الله ويمنحه العزة. وبناءً على هذا الأساس، يذم الأشخاص الذين يطلبون العزة بسبب التحالف مع الكفار وقبول ولائهم، حيث يقول: "الَّذِينَ يَتَحَدُّثُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءُ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْتَعْنُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً". وفي الرد على الذين كانوا يهددون النبي وأتباعه بأنهم "أذل"، يؤكّد على أن العزة هي لله والمؤمنين فقط، وأنه لا يعترف بشيء سوى الذل لغيرهم، ويعتقد بأن هذا الإدعاء الزائف من

جهلهم: "وَلِلّهِ الْعَزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكُنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ".

في الروايات الشيعة، يعتبر الجهاد كوسيلة لعزّة الإسلام والمسلمين. لقد قال أمير المؤمنين عليه السلام في حكمة تشرعـيـجـهـادـهـ: "فَرَضَ اللّهُ ... وَالْجِهَادُ عِزًّا لِلإِسْلَامِ"^١، حيث جعلـجـهـادـسـبـيـاـ لـرـفـعـةـالـإـسـلـامـ. وفي خطبة له عليهـالـسـلـامـ، عندما كانـيـجـنـدـ جـيـشـاـلـلـقـتـالـضـدـأـهـلـالـشـامـ، وجـهـ الكـوـفـيـنـ بالـقولـ: "... هـلـ رـضـيـتـ بـالـحـيـاةـ الدـنـيـاـ مـنـ الآـخـرـةـ بـدـلـاـ، وـبـالـذـلـ وـالـهـوـانـ مـنـ العـزـةـ وـالـكـرـامـةـ خـلـفـاـ، ..." ^٢

لـذـلـكـ، يـصـلـ المـؤـمـنـونـ إـلـىـ العـزـةـ الـحـقـيقـيـةـ فـيـ الـدـنـيـاـ وـهـيـ إـحـدـىـ عـطـاـيـاـ اللـهـ، بـسـبـبـ الـثـبـاتـ عـلـىـ طـرـيـقـ الـحـقـ وـعـدـمـ التـسـلـيمـ لـأـعـدـاءـ اللـهـ. إـنـ هـؤـلـاءـ الـذـينـ يـبـعـونـ أـنـفـسـهـمـ وـأـمـوـالـهـمـ مـنـ أـجـلـ تـحـقـيقـ أـهـدـافـهـمـ الـإـلهـيـةـ وـالـمـقـدـسـةـ (التـوـبـةـ: ١١١) لـقـدـ يـصـلـوـنـ إـلـىـ النـجـاحـ وـالـسـعـادـةـ وـالـعـزـةـ الـحـقـيقـيـةـ فـيـ الـآـخـرـةـ، وـهـذـاـ هـوـ الـفـلاحـ وـالـنـجـاحـ وـالـعـزـةـ الـحـقـيقـيـةـ.

(الصف: ١٠-١٢)

٥. غـلـبـةـ الـإـسـلـامـ عـلـىـ جـمـيعـ الـأـدـيـانـ

تشـكـيلـ الحـضـارـةـ الـإـسـلـامـيـةـ الـعـالـمـيـةـ فـيـ الـفـكـرـ الـمـهـدوـيـ الـذـيـ يـسـتـنـدـ إـلـىـ إـزـالـةـ كـلـ ظـلـمـ وـانتـشارـ العـدـلـ فـيـ الـعـالـمـ، لـنـ يـكـوـنـ مـمـكـنـاـ بـدـوـنـ الـمـقاـوـمـةـ. مـنـ مـنـظـورـ الـمـنـتـظـرـيـنـ الـحـقـيقـيـ، لـاـ مـجـالـ لـلـمـساـوـةـ وـالـتـسـلـيمـ قـبـالـ الـاسـتكـبـارـ الـعـالـمـيـ وـالـطـوـاغـيـتـ، وـيـعـتـبـرـ هـذـاـ، إـعـانـةـ الـظـلـمـ وـالـجـوـرـ، وـتـكـوـنـ الـمـقاـوـمـةـ الـمـسـتـمـرـةـ هـيـ الـتـيـ سـتـمـهـدـ الـطـرـيـقـ لـتـحـقـيقـ وـعـدـ الـإـلـهـيـ باـسـتـقـرارـ حـكـومـةـ صـالـحةـ، خـالـيـةـ مـنـ الـظـلـمـ وـعـدـمـ الـأـمـنـ، وـسـتـوـفـرـ بـيـثـةـ مـنـاسـبـةـ للـعبـادـةـ.

لـقـدـ يـحـثـ الـقـرـآنـ الـكـرـيمـ الـمـؤـمـنـيـنـ فـيـ آـيـاتـ عـدـيـدةـ عـلـىـ مـحـارـبـةـ أـعـدـاءـ اللـهـ لـلـحـفـاظـ عـلـىـ دـيـنـ اللـهـ وـإـزـالـةـ الـفـتـنـ؛ "وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّهِ" ^٣، إـذـ قـدـ

١. شـرـيفـ رـضـىـ، نـهـجـ الـبـلـاغـةـ، صـ ٥١٢

٢. شـرـيفـ رـضـىـ، نـهـجـ الـبـلـاغـةـ، خطـبـةـ ٣٤

٣. الـبـقـرةـ: ١٩٣

أراد الله أن ينتشر دين الإسلام كدين منتخب في عالم البشرية في حكومة المهدوي، وهذا يتطلب الجهاد والمساعي لإزالة العوامل التي تحاول إطفاء نور الله؛ "يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ ... " ^١، ليتم القضاء عليها ويكمel الله نوره: "وَاللَّهُ مُتَمِّنُ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهُ الْكَافِرُونَ" ، وسيتم الله إكمال نوره.

من جهة أخرى، قد أراد الله أن يغلب الإسلام على سائر الأديان؛ لذا يجب على المسلمين تفسير أي فتنة تحدث في جهة نصرة الإسلام، ولا يجوز لهم أن يظهروا الضعف أو القلق ويتراجعوا في مسألة القتال، بل ينبغي عليهم أن يعلموا أنه إذا كانوا مؤمنين، يرفعهم الله: "هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينُ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ" فعليه الشرط الوحد ل لتحقيق وعد الله وغبة دينه هو المقاومة والثبات في جميع مجالات الحياة.

تشكيل خطاب المقاومة في إيران

حققت الثورة الإسلامية الإيرانية في عام ١٣٥٧ تشكيل هوية جديدة للبلاد في الساحتين الداخلية والدولية، هوية اعتمدت بنيتها الأساسية على المعايير المستمدّة من الثقافة الإيرانية-الإسلامية. وبناءً على الهوية "الثورية-الإسلامية" التي شكلت لجمهورية إيران الإسلامية، تم تحديد معايير مختلفة لـ "الذات" و "الآخرين" في مجال الهوية الوطنية والدولية، حيث تم رسم حدود جديدة بناءً على هذه المعايير بين الأصدقاء والأعداء، وتم تفسير الأحداث الخارجية (مثل قضية العرب وفلسطين) وفقًا لهذه المعايير.^٢

من ناحية أخرى، بعد الثورة، أصبح تداخل وتقارب إسرائيل مع الولايات المتحدة، اللذان كانا في عهد البهلوية عاملين في تقارب البلدين، أحد أهم عوامل التصادم بين إيران وإسرائيل كممثل للعامل المدعوم بشكل خاص من الغرب، خاصة الولايات المتحدة. وبالتالي، تم التعرف على نظام إسرائيل في فكر الثورة الإسلامية بقيادة الإمام

٨. الصف:

2. Moshirzadeh , Domestic Ideational of Iran 's Foreign Policy, p156.

الخميني (ره)، و تم التركيز على إزالة و تدمير إسرائيل كهدف رئيسي للثورة الإسلامية. وبهذه الطريقة، تحولت العلاقات بين طهران وتل أبيب، التي كانت توسع بشكل متزايد بين عامي ١٩٧٩ و ١٩٥٣، إلى توتر متزايد^١.

تأتي مواجهة إيران مع إسرائيل في ظروف تقسم بوزن كبير لإيران في معادلات القدرة في المنطقة نتيجة للموقع الجغرافي والسياسي وحتى الاقتصادي لإيران، مما يسهل تشكيل نظام أمني جديد في الشرق الأوسط. وخاصة مع تسلط الضوء على الأهداف والمعايير والقيم التي شكلت هوية الثورة الإسلامية بناءً على أفكار عاشورائية، التي لم تشمل فقط الشيعة والعالم الإسلامي وأمة المسلمين بل جميع المظلومين والمستضعفين في العالم. وقد تحول هذا الفكر بين الشعوب المظلومة في المنطقة مثل سوريا ولبنان وفلسطين والعراق إلى خطاب سائد بعنوان خطاب المقاومة، مما جعل جمهورية إيران الإسلامية تظهر بقوة وطنية في بيئة أمنية لمنطقة الشرق الأوسط ومعادلات الأمن تغيرت ضررًا بأمن إسرائيل، مما جعل وجودها غرفة للشك والتهديد.

وفقاً لذلك، تم تشكيل حركات المقاومة مثل حزب الله في حدود إسرائيل وتعزيز وتشكيل تيارات المقاومة داخل الأراضي المحتلة مثل الجهاد الإسلامي وحماس التي نشأت من أفكار الثورة الإسلامية والدعم المادي والمعنوي من جمهورية إيران الإسلامية، حيث جعلتها تواجه أنها وبقاوتها بمواجهة خطر جدي.

من ناحية أخرى، كان الاتحاد مع سوريا دائمًا ضمن أولويات السياسة الخارجية لجمهورية إيران الإسلامية لتعزيز محور المقاومة وضعف أمن إسرائيل. فقد كانت سوريا، كواحدة من الدول الرئيسية في جبهة المواجهة مع إسرائيل، تحظى دائمًا بأهمية كبيرة في منطقة الشرق الأوسط وصراع العرب وإسرائيل. ولذلك، بجانب دور

1. Takeyh, R (2006). Iran, Israel and the Politics of Terrorism. Survival: Global Politics and Strategy. p: 83-84.

سوريا في منع تشكيل جبهة عربية ضد إيران خلال الحرب التحميلية، كانت تعزيز هذه الدولة (كواحدة من جوانب محور المقاومة) أمام النظام الصهيوني، أحد أهداف التحالف الاستراتيجي بين إيران وسوريا.

في الحقيقة، أدى تشكيل تيارات المقاومة التي كانت متخذة من شعارات الثورة الإسلامية وتعني الصمود والمقاومة ضد القوى الطماعية لتحقيق حقوقها، إلى توفير فرص تجربة عملية للمقاومات الأخرى في المنطقة، خاصة ضدّ الكيان الصهيوني. على سبيل المثال، قدم مقاومة حزب الله أمام الاحتلال الإسرائيلي في عام ٢٠٠٠ وأثناء الحرب البالغة ٣٣ يوماً (٢٠٠٦) نموذجاً للشعب الفلسطيني، حيث أظهرت نتائجه في الحرب البالغة ٢٢ يوماً (٢٠٠٧-٢٠٠٨). مواجهة وانتصار مقاومة حزب الله وحماس ضد إسرائيل وصلتهما القوية بالثورة الإسلامية، جعلت ظاهرة المقاومة تكون كلاعب مهم في المشهد المنطقة والدولي.

من ناحية أخرى، مع مضي الزمان، تجاوز التحالف بين أعضاء محور المقاومة (إيران، سوريا، حزب الله وغيرهم) حدود التحالف التكتيكي ليصبح استراتيجياً أيضاً. في السنوات الأخيرة، ومع سياسات إيران في المنطقة، خاصة بعد دعمها للشعب الفلسطيني في حروب استمرت ٢٢ يوماً ضد غزة و ٣٣ يوماً ضد حزب الله وعدم تحقيق نظام الاحتلال الصهيوني نتائج إيجابية في هذه الهجمات، ازدادت شعبية إيران بين الرأي العام في سوريا ولبنان. هذا بلا شك ساهم في تعزيز محور المقاومة بقيادة الجمهورية الإسلامية الإيرانية وزيادة تأثيرها بين شعوب المنطقة. وقد كانت دعم القضية الفلسطينية في المنطقة والحفاظ على كرامة وعزّة شعوب

المسلمين والمحرومين في المنطقة؛ دائمًا ما محور اهتمام هذا التحالف.^١

١. پارسای، رضا و مطهرنیا، مهدی، «اثر گذاری محور ایران، سوریه و حزب الله بر منافع آمریکا در خاورمیانه، ص ١٢٣.

كلمات آية الله خامنئي حول مسألة المقاومة

يحتل موضوع المقاومة ضد العدو مكانة خاصة في فكر آية الله الخامنئي. هنا، نشير إلى مقتطفات من كلمات الزعيم الثورة حول أهمية وفوائد وأمثلة المقاومة:

"كلما قاومنا، حصلنا على النتيجة"

"المقاومة، رد فعل طبيعي لأي أمة حرة وشريفة ضد التسلط والقسوة."^١

"الخوف من العدو هو أولى بؤسا".

"أسوأ حالة لدولة هي أن يخاف مسؤولوها من غضب وتهديد وشر العدو؛ إذا خافوا، فإنهم في الواقع يفتحون الباب لدخوله واقتحامه واعتدائه." يجب أن يتم العمل بعقل ومنطق وحكمة، ليس هناك شك في ذلك، ولكن يجب القيام بذلك بشجاعة؛ إنّ الخوف، والقلق، وتحت تأثير شرور وسوء أخلاق وغضب وتهديدات حكام القوى العظمى في العالم وأن تكون تحت تأثير هذه الأمور، هذا هو بداية البؤس. فالشخص الذي يريد أن يخاف، فليخاف ولكن لا يخاف من الشعب؛ لا يخاف من جانب الشعب. الأمة قائمة. ٣٠/١/١٣٩٦.

المقاومة تعني اختيار الإنسان لطريق يعتبره صحيحاً وصائباً، والبدء في السير في هذا الطريق دون أن تستطيع العقبات أن تثنيه عن المضي فيه وتوقفه؛ هذا هو معنى المقاومة.

المقاومة الثقافية أمر مهم! عندما يذكر المقاومة، يتadar إلى الذهن فوراً مقاومة عسكرية وأمنية وما شابه ذلك. نعم، هذا بالتأكيد مقاومة، ولكن فوق ذلك، المقاومة الثقافية. فإذا كانت الحواجز الثقافية، والتحسين الثقافي في البلاد ضعيفة، ستفقد كل شيء... جذور هذا العمل هي بالضبط ما جعل إيماناً الدين، جذور هذا هي، القرآن يبشر جبهة المقاومة بالنصر النهائي. يعد الله تعالى في آيات متكررة من القرآن بأن

١. خامنئي، سيد علي. (١٤٠٣/١٣٩٨). بيانات در مراسم سى امين سالگرد رحلت امام خمینى(ره)، برگرفته از: پايگاه اطلاع رسانى دفتر حفظ و نشر آثار آيت الله خامنئي، 194697 <https://b2n.ir/a94697>

أهل الحق، أتباع الحق، سيتصرون في النهاية... «أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ» الآية الأخرى: «وَنَرِيدُ أَن نَمَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضْعَفُوا فِي الْأَرْضِ» حتى نهاية الآية. والآية الأخرى «إِن تَنْصُرُوا اللَّهُ يَنْصُرُكُمْ وَيُبَيِّنُ أَقْدَامَكُمْ» القرآن يبشر بالنصر لمن ينصره. الآيات العديدة في القرآن تبشر بهذه النتيجة لأولئك الذين يقفون في طريق المقاومة. المقاومة تزيل الخوف والحزن. الخوف والحزن هما آفات كبيرة على أمة، على جماعة، على إنسان... إذا مارست المقاومة... سيتم التخلص من هاتين الآفتين: «إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَشَرَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلِئَكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْرَبُوا»؛ المقاومة هكذا. إذا أردتم أن لا تشعروا بالخوف، لا تشعروا بالحزن، ضعوا المقاومة والاستقامة كدليل لأعمالكم؛ في ذلك الوقت لن تشعروا بالخوف، ولن تشعروا بالحزن؛ هذه هي العبارات القرآنية.

صعوبة التسلیم، تفوق على المقاومة

المقاومة يأتي مع صعوبات، ليس الأمر سهلاً؛ ولكن التسلیم يحمل صعوبات أكبر؛ الفرق هو أنك على طريق الصمود والمقاومة، كلما تحملت صعوبة، سيمتحك الله أجرًا: إِلَكِ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ طَمَّاً وَلَا نَصْبٌ وَلَا مَحْمَصَةٌ فِي سَيِّلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئِشُونَ مَوْطِئًا يَغْيِظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَتَالُونَ مِنْ عَذَّوْ نَيَالًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَلِحٌ. كل صعوبة تحملها تعتبر عملاً صالحًا؛ بينما إذا استسلمت للعدو، فصعوباتك لن تجلب لك أجرًا أمام الله، بل قد تؤدي إلى عقوبة للظلم. يأمر القرآن بعدم الظلم وعدم التساهل تحت الظلم.^١

عرف الإمام الخميني الشعب الإيراني بمفهوم المقاومة. من أهم مساهمات الإمام هو تعريف الشعب بمفهوم المقاومة. في العديد من الحالات، يكون الناس يسعون لهدف معين ولكن لا يمتلكون قوة المقاومة؛ عندما يتعرضون للضغط، ينسحبون.

١. خامنه ای، سیدعلی. (۱۳۹۸/۰۸/۲۴). بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه ای، <https://b2n.ir/k09423>

الإمام جعل الشعب الإيراني يتمتع بهذه القوة، وزاد من قوتهم؛ زرع في هذا الشعب روح المقاومة والصمود؛ لذا أصبح الشعب الإيراني اليوم شعراً مقاوِماً تماماً وقوياً تماماً. تروّجوا نظرية المقاومة ضد العدو القوي. أود أن أوجه بعض التوجيهات إلى الشباب الأعزاء... قوموا بترويج نظرية المقاومة ضد العدو القوي، وتعزيزها. لا تعتقدوا أنه يجب علينا التراجع لأن العدو يمتلك قنابل وصواريخ وأجهزة إعلامية وما إلى ذلك؛ بل، نظرية المقاومة هي نظرية أصلية وصحيحة؛ سواء من الناحية النظرية أو العملية؛ يجب تعزيزها من كلا الجانبين. المعنى النظري هو أن توضحوا هذا النظرية... من الناحية العملية، نحن نعتبر حركة المقاومة حقاً للشباب؛ شباب العراق، شباب سوريا، شباب لبنان، شباب في شمال أفريقيا، شباب في مناطق الشرق الأوسط والمناطق المجاورة، هؤلاء الشباب الذين يقاومون أمريكا، يقفون صامدين؛ هذا حقهم، نحن نعتبرهم حقاً لهم، تعزيز هذه الحركات يعني تعزيز نظرية المقاومة.^١

مسجد هو نواة المقاومة. إن المسجد هو قاعدة كبرى للتنظيم الثقافي والحركة الثقافية... إن هذه الجلسات التلاوة الحسينية، وجلسات الوعظ والخطبة، وجلسات متنوعة تعد أموراً هامة جداً؛ يجب عدم التقليل من أهميتها، فهي أكثر تأثيراً من الشبكات الاجتماعية، وأكثر تأثيراً من وسائل الإعلام، ولكن نطاقها محدود؛ إذا عملت هذه السلسلة الضخمة، وهذه التنظيمات الضخمة بشكل جيد وفي كل مكان، ستكون تأثيراتها فوق كل هذه الأمور ويمكنك أن تمنح هذا الشاب، هذا المستمع، الحماية الحقيقية ويمكنك حمايته من هذه الجرائم والفيروسات التي تتسلل بشكل دائم نحو هذا البلد وهذا النظام وتطعميه. لذلك [المسجد] هو نواة المقاومة، ولكن المقاومة بكل أشكالها؛ مقاومة ثقافية، مقاومة سياسية، وأيضاً مقاومة أمنية وعسكرية.

^١. خامنه‌ای، سیدعلی. ۱۳۹۷/۸/۱۲. بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای.

في مكانها؛ كما كان الحال في المساجد [هكذا كانت].^١

كلّما قاومنا، حصلنا على النتيجة. تظهر تجربتنا في الجمهورية الإسلامية أن المقاومة ضد العدو تعطي نتائج؛ حيثما مارست المقاومة، حصلنا على النتيجة: في الدفاع المقدس، وفي المجالات المختلفة، وفي التحركات الأمنية التي كانت تستهدفنا، وفي المسائل الاقتصادية. في يوم من الأيام كانت إيراداتنا السُّلطُونية من النفط خلال السنة - حيث كان النفط هو الوسيلة الوحيدة للحصول على إيرادات - حوالي ستة مليارات؛ هل كان هناك شيء أصعب من ذلك؟ بالطبع، في ذلك الوقت كان عدد سكان البلاد أقل بكثير من الوقت الحالي، ومع ذلك، لم تكن ستة مليارات وخمسة مليارات إيرادات كافية للبلاد؛ تمكنا من الصمود، مارستنا المقاومة، وقام الناس بالوقوف. لم يكن الأمر صعباً جداً، الصمود لم يكن بالقدر الذي يبدو صعباً؛ المقاومة في المجال العسكري شيء، وفي المجال الاقتصادي شيء آخر. في المجال الاقتصادي، المقاومة تعني... تعني تعزيز الاقتصاد المحلي، تعزيز القواعد، التعامل مع المسائل الجدية، متابعة المسائل.

١٣٩٨/٢/٢٤

ختاماً واستنتاجاً، يظهر استعراض آيات القرآن الكريم ما يلي

- ١- الأساس الأول في علاقة المسلمين مع الكفار والمرتكبين في مختلف المجالات هو السلام والعلاقات الودية على أساس احترام متبادل والتزام بالعهد والميثاق.
- ٢- إذا وضع الكفار والمرتكبون أساس على الخيانة وانتهاك الميثاق وجعلوا عداءهم واضحاً؛ فإن التسليم والمصالحة معهم ممنوعة والصمود والمقاومة ضدهم ضروري.
- ٣- حيلة المستكبرين في إجبار الناس على الطاعة وتتضمن الاستغلال والاستخفاف والسخرية والتهديد بالقتل والتعذيب والطرد من الأرض وحصار اقتصادي.

١. خامنه‌ای، سیدعلی. ١٣٩٥/٥/٣١. بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای.

- ٤- تكلفة ونتائج المصالحة والتسليم أمام الأعداء أعلى بكثير من الصمود والمقاومة ضدهم، وفقاً لآيات القرآن الكريم، فنتيجة المصالحة والتسليم هي الردة والضلال والذلة وسيطرة الكفار على المسلمين.
- ٥- من وجهة نظر القرآن، فإن نتيجة الصمود والمقاومة تتضمن توسيع رزق الله، ونرول الملائكة، وكون الشخص محبوبًا لله، والنصرة من الله، والعزة وغلبة الإسلام على جميع الأديان.
- ٦- إن المقاومة في جميع المجالات الاجتماعية والثقافية والسياسية والاقتصادية من أجل تحقيق حضارة إسلامية جديدة تحت قيادة إلهية؛ ضروري جدًا.

المصادر

١. ابن فارس، احمد بن فارس، معجم مقاييس اللغة، مصحح: هارون عبد السلام محمد، ٦ جلد، چاپ: اول، قم، ناشر: مکتب الاعلام الاسلامی، ١٤٠٤ق.
٢. ابن عاشور، محمد طاهر، تفسیر التحریر و التنویر المعروف بتفسير ابن عاشور، ٣ جلد، چاپ: اول، بیروت، مؤسسه التاريخ العربي، ١٤٢٠ق.
٣. ازهري، محمد بن احمد، تهذیب اللغة، چاپ: اول، ١٥ جلد، بیروت، دار احیاء التراث العربي، ١٤٢١ ق.
٤. امامی، عبدالنبي، فرهنگ قرآن، اخلاق حمیده، ٣ جلد، چاپ: اول، قم، مطبوعات دینی، ١٣٨٩
٥. امین، نصرت ییگم، تفسیر مخزن العرفان در علوم قرآن، ١٥ جلد، [بی نا]، چاپ: ١، [بی جا]، [بی جا]
٦. آلوysi، محمود بن عبدالله، روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم و السبع المثانی، ١٦ جلد، دار الكتب العلمیة، منشورات محمد علي بيضون - لبنان - بیروت، چاپ: اول، ١٤١٥ق.
٧. بحرانی، هاشم بن سلیمان، البرهان فی تفسیر القرآن، ٥ جلد، چاپ: ١، قم، موسسه البعلة، قسم الدراسات الإسلامية، ١٤١٥ق.

۸. جوهری، اسماعیل بن حماد، *الصحاح*، مصحح: عطار، احمد عبد الغفور، چاپ: اول، بیروت، ۱۳۷۶ق.

۹. حوزی، عبدالعلی بن جمعه، *تفسیر نور الثقلین*، ۵ جلد، چاپ: ۴، قم، اسماعیلیان، ۱۴۱۵ق.

۱۰. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۳۷۶/۰۶/۲۴). دیدار مسئولان مرکز جهانی علوم اسلامی با رهبر انقلاب، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای، <https://b2n.ir/r02905>

۱۱. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۳۸۴/۰۵/۱۲). بیانات در مراسم تغیییر حکم ریاست جمهوری، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای، <https://b2n.ir/x53202>

۱۲. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۳۸۴/۰۶/۰۸). بیانات در دیدار رئیس جمهور و اعضای هیأت دولت، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای، <https://b2n.ir/d47718>

۱۳. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۳۸۷/۰۵/۲۷). بیانات در دیدار افسار مختلف مردم در روز نیمه شعبان، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای، <https://b2n.ir/t45065>

۱۴. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۳۹۱/۰۳/۱۴). بیانات در مراسم بیست و سومین سالگرد رحلت امام خمینی(ره)، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای، <https://b2n.ir/h23423>

۱۵. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۳۹۱/۰۷/۲۳). بیانات در دیدار جوانان استان خراسان شمالی، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای، <https://b2n.ir/s90845>

۱۶. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۳۹۱/۰۸/۲۳). بیانات در چهارمین نشست اندیشه‌های اسلامی، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای <https://b2n.ir/x29082>

۱۷. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۳۹۳/۱۱/۲۷). بیانات در دیدار اعضای ستادهای «کنگره شهدای امور تربیتی»، «کنگره شهدای دانشجو»، و «کنگره شهدای هنرمند» برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای، <https://b2n.ir/h19878>

۱۸. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۳۹۴/۰۳/۱۴). بیانات در مراسم بیست و ششمین سالگرد رحلت

- امام خمینی(ره)، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای،
<https://b2n.ir/m99230>
۱۹. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۴/۰۳/۱۳۹۸). بیانات در مراسم سی امین سالگرد رحلت امام خمینی(ره)، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای،
<https://b2n.ir/a94697>
۲۰. خامنه‌ای، سیدعلی. (۲۴/۰۸/۱۳۹۸). بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای،
<https://b2n.ir/k09423>
۲۱. خامنه‌ای، سیدعلی. (۱۸/۱۰/۱۳۹۸). بیانات در جمع مردم قم: برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای،
<https://b2n.ir/p27610>
۲۲. خامنه‌ای، سیدعلی. (۲۷/۱۰/۱۳۹۸). خطبه‌های نماز جمعه تهران: برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای
<https://b2n.ir/r78087>
۲۳. خامنه‌ای، سیدعلی. (۲۱/۰۱/۱۳۹۹). سخنرانی تلویزیونی به مناسبت ولادت حضرت امام زمان(عج). برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای
<https://b2n.ir/r28003>
۲۴. خامنه‌ای، سیدعلی. (۲۶/۰۹/۱۳۹۹). بیانات در دیدار دست اندکاران مراسم سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی و خانواده شهید سلیمانی، برگرفته از: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله خامنه‌ای،
<https://b2n.ir/b13443>
۲۵. دهخدا، علی اکبر، *لغت نامه دهخدا*، چاپ اول، تهران، مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، ۱۳۷۳
۲۶. راغب اصفهانی، حسین بن محمد، *مفردات الفاظ القرآن*، چاپ: اول، بیروت، ۱۴۱۲ق.
۲۷. شریف الرضی، محمد بن حسین، *نهج البلاغة (للبصیر صالح)*، چاپ: اول، قم، ۱۴۱۴ق.
۲۸. صاحب، اسماعیل بن عباد، *المحيط في اللغة*، مصحح: آل یاسین، محمد حسن، چاپ: اول، بیروت، ناشر عالم الکتب، ۱۴۱۴ق.
۲۹. طباطبائی، محمدحسین، *المیزان فی تفسیر القرآن*، ۲۰ جلد، چاپ: دوم، بیروت، مؤسسه

الأعلمي للمطبوعات، ١٣٩٠ق.

٣٠. طباطبایی، محمدحسین، ترجمه تفسیر المیزان، ٢٠ جلد، چاپ: ٥، قم، دفتر انتشارات اسلامی، ١٣٧٤ش.
 ٣١. طرسی، فضل بن حسن، مجمع البيان فی تفسیر القرآن، ١٠ جلد، چاپ: ٣، تهران، ناصر خسرو، ١٣٧٢
 ٣٢. طوسی، محمد بن حسن، التبیان فی تفسیر القرآن، ١٠ جلد، چاپ: ١. بیروت، دار إحياء التراث العربي،
 ٣٣. عمید زنجانی، عباسعلی، تدوین و تنظیم: موسی زاده، ابراهیم، دانشنامه فقه سیاسی (مشتمل بر واژگان فقهی و حقوق عمومی) ٢ جلدی، چاپ اول، تهران، مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران، ١٣٨٩
 ٣٤. فضل الله، محمد حسین، من وحی القرآن، ٢٥ جلد، چاپ: ١، بیروت، دار الملک، ١٤١٩ق.
 ٣٥. فولادوند، محمدمهری، ترجمه قرآن (فولادوند)، ١ جلد، دفتر مطالعات تاریخ و معارف اسلامی، چاپ: ٣، ایران - تهران، ١٤١٨ق.
 ٣٦. مراغی، احمد مصطفی، تفسیر المراغی، ٣٠ جلد، چاپ: ١، بیروت، دار الفکر، بی تا
 ٣٧. مصطفوی، حسن، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، چاپ: سوم، بیروت-قاهره-لندن، دارالكتب العلمیه، ١٤٣٠ق.
 ٣٨. مکارم شیرازی، ناصر و همکاران، تفسیر نمونه، ٢٨ جلد، دارالكتب الإسلامية، چاپ: ١، تهران، ١٣٧١
39. Moshirzadeh , H (2010). Domestic Ideational of Iran 's Foreign Policy. Iranian Review of Foreign Affairs. Vol. 1- No. 1-
40. Takeyh, R (2006). Iran, Israel and the Politics of Terrorism. Survival: Global Politics and Strategy. Vol. 48- No. 4

چکیده مقالات به انگلیسی

**English translation of
articles' abstracts**

Analysis of the Culture of Resistance from an Islamic Perspective

Abd-al-Qader Amini¹

Director of the Arabic Language and Philology Department, Higher Education Complex
for Language, Literature and Culturology

Saeid Abiri²

Assistant Prof. and director of department of Islamic Studies in Arabic. Higher
Education Complex for Language, Literature and Culturology

Received: 2024/02/01 | Accepted: 2024/02/04

Abstract

One of the most prominent and important issues in Islamic jurisprudence is the issue of resistance and steadfastness. This meaning came under the title of (defense) in contrast to (jihad), and these are two well-known chapters in Islamic jurisprudence among all Islamic sects and schools of thought. The consequences of the ominous marriage between the systems of political tyranny in the Islamic world and the systems of global arrogance in the West, political, economic and military dependency, scientific and academic inability in many regions of the Islamic world, the cancellation of people's will in their political destiny, the crowding of prisons with young people, the physical liquidations that included many of the sons of this nation, orphanhood and bereavement, ignorance, illiteracy, poverty, economic inability, cultural and scientific backwardness, and... all of these unfortunate cases require resistance, (resistance awareness), (preparation and readiness for resistance), and the dissemination of (resistance culture), positive resistance, negative resistance, popular resistance and armed resistance. It is (resistance) the appropriate tool that is not used other than it in confronting political tyranny from within, and military occupation and political influence from abroad. Accordingly, this article presents a cultural analysis of resistance from the Islamic point of view in order to shed more light on this subject than before, and to be a beacon for the resistance and to weaken the plans of the arrogant.

Keyword: culture, resistance, Islam, revolution, arrogance.

Common Cultural Values of Iran and Latin America

Mohammad Hassan Zare'¹

Seminary school, level 4

Sujey Hinojosa Colín

Bachelor of Executive Management from Mexico, Professor of Spanish at
the University of Tehran

Received: 2023/12/09 | Accepted: 2024/01/31

Abstract

Iran and Latin American countries, despite many differences in various linguistic, historical and geographical areas, have common social and cultural values in areas such as art, music, literature and religion. Both cultures place great emphasis on respecting the family. In Iran and Latin American countries, family is one of the greatest social values and plays an important role in people's lives. The people of Iran and Latin America are known for their hospitality. This cultural value is strongly emphasized in both cultures and hosting others is considered as an important social hypothesis. Both cultures are very fond of music and dance. In Iran, traditional music and local dances form an important part of the culture. In Latin America as well, music and dances also form a large part of the culture. Both cultures have rich literature that emphasizes human values. Poetry and story writing have been given attention and respect in both of them. Most of the people of Iran are Muslim and majority of Latin American people are Catholic; Both cultures emphasize the importance of religion in everyday life. This emphasis on religion can play a role in strengthening social connections and creating a sense of solidarity in society. Both cultures value history and archeology. Iran with ancient civilizations such as the Achaemenids, Sassanids and Safavids Islamic civilizations and Latin America with civilizations such as the Maya, Aztec, Inca and Olmec, give importance to history and archeology. However, it should be noted that each culture has its own differences and variations, and these shared values should not be understood as a complete match between the two cultures. Therefore, the common cultural values of Iran and Latin America can be a basis for cooperation and mutual cultural interaction and help to increase understanding and empathy between people of two cultures.

Keywords: Iran, Latin America, culture, cultural values.

1. E-mail: joserezarea@gmail.com

A Comparative Study of the Birth Ceremony of the Sun in Iran and Bolivia

Mahdi Honarjoo¹

PhD student in Islamic History, Culture and Civilization, University of Islamic Sciences

Received: 2024/03/04 | Accepted: 2024/03/12

Abstract

Studying the important features of various religions around the world in a completely scientific and objective manner, free from any prejudice, will undoubtedly bring beautiful results. Curiosity about the beliefs, customs and traditions of various cultures and civilizations in the world has always existed for centuries, and every day that passes in the life of historical research, it produces amazing and surprising results. Two cultural regions may be different and contradictory in terms of geography, history and other characteristics and be far apart, but in a specific case they are in harmony with each other. The birth of the sun is one of those customs and traditions that can connect two cultures and civilizations and bring the cultural relations of the two countries closer. The birth of the sun ceremony is held in the Latin American region and in the country of Bolivia by the Imres, and the Cheleh or birth of the sun ceremony is also performed in Iran and is performed according to the Mehr worship and Mithraism rituals. Now, in the present article, a comparative study is conducted between the Sun's Birthday ceremonies in Iran and Bolivia in order to find out the cultural commonalities of these two ceremonies. According to library studies, it is found that the importance of agriculture in the cultural background of both regions and the existence of the cold season and the reduction in the use of sunlight have caused them to have a period of time to celebrate and appreciate the sun, which is reflected in the structure of the Sun's Birthday.

Keywords: Birth of the Sun, Iran, Bolivia, Gate of the Sun, Night of Chele, Inca.

An Ideological and Political Study of Chavism

Mohammad Hossein Zare¹

Master in Regional studies, American studies, Tehran Central Azad University

Ahmad Assadzadeh²

PhD in Strategic Management; Islamic Azad University, Central Tehran

Received: 2024/03/02 | Accepted: 2024/04/06

Abstract

Hugo Chavez, President of the Bolivarian Republic of Venezuela from 1999 to 2013, emerged on the national and international political scene as a promoter of the political discourse of Chavism, which created an image of this theory in front of society. Hugo Chavez left behind a historical political career that led to the formation of staunch supporters as well as domestic and regional opponents. This article seeks to analyze the process of formation of Chavism or Bolivarianism as a political ideology. To do this, a brief historical review of the ideological formation of the late Venezuelan President Hugo Chavez, his views and the consolidation of his leadership will be carried out. The origins and characteristics of this political theory will also be examined. One of the prominent features of this theory was the revolution and complete change in the political foundation of this country. Therefore, Chavez's behavior with politics and the kind of view he had towards other political movements, especially socialism and Marxism, as well as the role of Chavism in the process of strengthening the sense of identification with Venezuelans and bringing the working classes and anti-capitalist behaviors to the fore will also be examined.

Keywords: Bolivarianism, Chavism/Chavezism, ideological review, Venezuela, anti-capitalist.

1. E-mail: zaremh1370@gmail.com
2. E-mail: zaremh1370@gmail.com m

Bolivarianism and Its Impact on the Foreign Policy of Latin American Countries Between 2005 and 2012

Salaheddin Harsani¹

Lecturer at College for Law and Political Sciences, Mazandaran University and Farhangian University, Noshahr

Received: 2024/11/26 | Accepted: 2024/01/30

Abstract

Bolivarianism is a movement that was formed by Simón Bolívar in Venezuela. The driving force of the Bolivarianism movement was socialism and nationalism, which led to the struggle and liberation revolutions and finally the independence of Latin America from Spanish colonialism. The countries of Venezuela, Cuba, Bolivia, Colombia, Ecuador, Brazil and Argentina are considered the heirs of Bolivarianism in South American countries. Among the leaders of Latin American countries, Hugo Chavez should be considered the leader of the left movement of the Bolivarian revolution and the most important political manifestation of Bolivarianism. From the beginning of his presidency, he called himself a Bolivarian patriot and applied his interpretation of several Bolivarian ideals in the mechanisms of the Venezuelan political system. The main function of the Bolivarian movement is to challenge the system of domination, independence and liberation from the capitalist system. In view of the subject, the concern and purpose of the present study is to describe the legacy of Bolivarianism and its directions, and to evaluate the effects and results of this school of thought on the directions and directions of foreign policy of Latin American countries between 2005 and 2012. The analysis of the research data has shown that: Bolivarianism in South America between 2005 and 2012, through self-help and pursuing the strategy of integration, led to the independence of these countries, non-dependence, radical leftism, and confrontation in order to challenge the hegemony of the United States. It should be noted that the type of research is based on the purpose: applied. From the perspective of data analysis: qualitative and in terms of the nature of the research, descriptive-analytical. as well as searching electronic and Internet networks. From a theoretical perspective, the present study has used the theoretical model of the balance of threat.

Keywords: Bolivarianism, Latin America, socialism, nationalism, independence.

1. E-mail: S.Harsani.k@gmail.com

The Common Horizons, Goals and Approaches of the Islamic Revolution and Latin American Revolutions

Khosrow Aram¹

PhD in Political Science; Researcher and lecturer at Hamedan University, Secretary of the Academic Elite Assembly of Markazi Province

Received: 2024/11/24 | Accepted: 2024/01/31

Abstract

The Islamic Revolution of Iran, as the starting point of the Islamic awakening, heralded the beginning of a new era of the emergence of Islam with a political approach for the Islamic world, and the victory of the most prominent Islamic movement in this period spurred other Islamic movements in the Islamic world to action. The driving force behind the Iranian Revolution was Islamic ideology, whose goal was to free itself from dependence, independence, and challenge the system of domination. In parallel with the Islamic Revolution, movements such as the Bolivarian Revolution were formed, especially in Venezuela, whose driving force was socialism and nationalism. The goal and approach of revolutionary movements in Latin America was to free themselves from dependence, achieve independence, and ultimately challenge the system of domination, and above all, to challenge and bring down the power of the United States of America. With regard to the subject, the goal and concern of the present study is to explain the common horizons, goals, and approaches of the Islamic Revolution and the Latin American revolutions. Research findings have shown that: The Islamic Revolution and the Latin American revolutions have commonalities in horizons, goals, and approaches, which can be examined in categories such as: revolutionary identity, seeking justice, freedom from dependence, independence, and consequently challenging the system of domination and hegemony. It should be noted that the type of research is applied based on the purpose. From the perspective of data analysis: qualitative and in terms of the nature of the research, descriptive-analytical. The method of collecting data and information in this research is documents that have been carried out by referring to the library and article archives, as well as searching electronic and Internet networks. From a theoretical perspective, the present research has used the theoretical model of constructivism.

Keywords: Islamic Revolution, Latin American Revolutions, Ideology, Dominance System, Independence.

1. E-mail: Khosroaram.40@gmail.com

A Comparative Evaluation of Combating Oppression Model from the Roman Catholic Church and Latin American Liberation Theology's Perspective

Seyed Mohammad Reza Mir Yousefi¹

Imam Khomeini Educational and Research Institute

Received: 2024/04/14 | Accepted: 2024/04/15

Abstract

In Latin American countries during the 1960s and 1970s, a theological movement emerged in the Catholic Church, which was called liberation theology due to its orientation. This theological movement offered a religious model for fighting oppression and supporting the poor. However, the liberation struggle model was not approved by the Roman Catholic Church. The aim of this article is to explain the relationship between liberation theology and the Roman Catholic Church in order to understand the commonalities and differences between these two Christian readings of struggle. In this article, we have examined the model of fighting oppression from the perspective of the Roman Catholic Church and Latin American liberation theology with an analytical and comparative approach, using the method of content analysis and with the help of library resources. The result is that liberation theology has many things in common with the Roman Catholic Church in the areas of the foundations of "belief in: legislative and creational guidance, the divinity of man, human dignity, punishment and reward in the afterlife, rational goodness and ugliness, combating oppression as a value", and the goals of "creating security, laying the groundwork for the realization of the kingdom of God, bringing the world to perfection, the right to equality and freedom, justice, love, the common good, solidarity". However, the fundamental differences of liberation theology in the areas of the foundations of "exclusive emphasis on combating oppression, the view of God's absolute favoritism towards the poor, supporting the poor as a duty" and the method of "using the Marxist method as a tool, theology as a basis, and a hard struggle to achieve the goal" have caused its fundamental distinction from the Catholic Church and, as a result, the Roman Catholic Church has not accepted the liberation discourse.

Keywords: comparative study, model of struggle, Roman Catholic Church, liberation theology, Latin America.

Liberation Philosophy or Latin American Philosophy

Hadi Zarghami¹

Master of Arts in Moral Philosophy, University of Qom

Received: 2024/04/11 | Accepted: 2024/04/16

Abstract

Liberation philosophy is crucial in both theoretical and practical aspects in the Latin American region, therefore, as an independent school of thought, it is of great importance for further study. The aim of this research is to understand liberatory philosophy, which is introduced as a lesser-known philosophy in our scientific communities. The main basis of this philosophy is proxy and the issue of justice, and the specific approach of this Latin American philosophical thought is in support of the deprived, workers, victims of racism, women, and in general all the oppressed and oppressed. On the other hand, in contrast to classical philosophy, the issue of globalization, capitalism, imperialism, and neocolonialism is placed. In liberatory philosophy, a type of discourse is raised that is concerned with the (other) as a damaged and deprived individual. The concern of liberatory philosophers is to get out of philosophical debates and theoretical and ideological discourses. In fact, liberation philosophy can be described as a transcendent, pragmatic discursive thought with a transformative and revolutionary approach to social life. This philosophical thought, aligned with the liberation church, which represents liberation theology, are two important branches of liberation thought, the fruit of which is the emergence of liberation revolutions. This article, by describing liberation philosophy and introducing its ethical, political, and economic branches, proves the importance of the study and will in some way pave the way for subsequent comparative studies in this field and can share many common points with Islamic justice-oriented thought and the struggle against oppression.

Keywords: liberation philosophy, globalization, Latin American philosophy, proxy, neocolonialism.

1. E-mail: 21lavidadivina@gmail.com

The Flow of Mysticism in Latin America

Hasan Ardeshtiri Lajimi¹

PhD in Islamic mysticism and Sufism, lecturer, researcher, and writer in the fields of history, astronomy, mysticism, and Islamic topics

Received: 2024/04/12 | Accepted: 2024/04/15

Abstract

The present era has been called the era of spirituality, which modern humanity has taken refuge in to escape the boredom and extreme fatigue of the modern world. Humans are naturally seeking spirituality; therefore, spiritual movements have emerged in different ways in the world. However, in mystical research, spiritual movements are divided in different ways. They have been studied from the perspective of history, geography, secularism, functionalism, psychology, religions and sociology, contentism, teleology, source studies and truthfulness. However, due to political tendencies and the desire for power in spiritual movements, they have been formed in the form of sects. And the further they have moved away from belief in God, the more they have sunk into sectarian behavior. Therefore, by studying their flow, we can understand the effects of those sects and the realities and positive and creative causes and their expansion. When we look at the spiritual world in the geographical valley, there are sects operating under the spiritual thoughts of Native Americans, secularism, literature, etc., which have become famous as Latin American mystics. But with all the pretentious faces they have, and they have used strong media languages such as fiction, psychology, film, etc. to spread themselves, and with the emergence of famous figures such as Paulo Coelho and Castaneda, they have been able to go beyond their homeland and have manifested many abnormalities such as witchcraft, anti-religion, promotion of secularism, etc .

Keywords: Indian mysticism, Don Juan, Castaneda, Paulo Coelho, Latin America.

The Communication Model of the Islamic Republic of Iran in the Republic of Argentina

Masumeh Moradiani¹

PhD student in Communication Sciences, Central University of Tehran

Jalal Ghaffari²

Associate Professor of Culture and Communications, Faculty of Social and Cultural Sciences,
Imam Hussein University

Peyman Jebelli³

Assistant Professor of Culture and Communication, Department of Communication, IRIB
University

Akbar Nasrollahi⁴

Assistant Professor of Media Management, Faculty of Social Sciences, Culture and Media,
Islamic Azad University, Central Tehran Branch and Dean of the Faculties of Arts and Media,
Islamic Azad University

Received: 2024/03/02 | Accepted: 2024/03/12

Abstract

In the past, relations between countries were often focused on official diplomacy, but with the expansion of international relations, a profound institutional transformation was created and other dimensions of social influence and relations between states-nations emerged and manifested. The level and quality of the 120-year-old official relations between Iran and Argentina should be examined in two parts before and after the explosion of the Argentine Jewish Association known as AMIA in Buenos Aires in 1994. The issue of the present research is to achieve an appropriate communication model for the effective growth and development of relations between the Islamic Republic of Iran and the Republic of Argentina. The conceptual literature of this research is development relations and emerging powers; and the research method is documentary study and grounded theory. By referring to books, articles and authoritative reports of regional and international organizations, as well as conducting in-depth semi-structured interviews with 12 elites, 514 themes, 128 level one categories, 42 level two categories and 10 categories were counted. Based on the results, Argentina's behavioral model in the international system is economically oriented but unstable and highly influenced by global conditions, domestic pressure groups, and the political approach of the ruling party; therefore, it is necessary for the Islamic Republic of Iran to employ a stable and supranational strategy with variable tactics commensurate with changes in the target society in dealing with traditional and new media, society, civil society institutions, and the Argentine government. Also, given the dominant anti-Iranian discourse in the country's media and support for international Zionism, the Islamic Republic of Iran should activate the capacities that drive public diplomacy by focusing on media diplomacy, cultural diplomacy, and exchange diplomacy.

Key words: communication model, emerging power, Islamic Republic of Iran, Republic of Argentina, Argentine Jewish Association (AMIA).

1. E-mail: Sienta112@gmail.com

2. E-mail: Jalalghafari@gmail.com

3. E-mail: Jebelli@irib.ir

4. E-mail: Akbar.nasrollahi@gmail.com

Visions for Scientific and Research Cooperation Between Iran and Latin America

Mohammad Hossein Tavakkolian¹

PhD of Islamic Civilization, Faculty member of Farhangian University, Alborz

Received: 2024/03/04 | Accepted: 2024/04/06

Abstract

The history of economic relations between Iran and Latin America dates back to the distant past, however, scientific cooperation between Iran and Latin America does not have much history and this cooperation has been signed in the form of joint memorandums of understanding by the parties. The level of scientific cooperation in some fields such as medicine, engineering, chemistry and materials science is higher, and in some other sciences such as various branches of humanities, geology, cosmology, etc., it needs to be strengthened. Today, organizations are in a volatile, uncertain, complex and ambiguous environment, which is referred to as the VUCA environment. This word is an abbreviation of the four words volatile, uncertain, complex and ambiguous. The word volatile reflects the speed and volatility of environmental changes. Due to the increasing complexity of activities and the rapidly changing and turbulent environment of today's world, managers have realized that traditional planning will no longer solve their problems. On the other hand, their slightest negligence will have irreparable consequences. Therefore, having strategic management is considered a necessity in organizations, and managers seek to find the right direction to guide their organizations in today's turbulent environment by using it. Strategic planning is carried out in line with the vision. The vision describes an ideal framework for the future of the organization. The present study is organized with a descriptive-analytical approach and aims to examine the visions, strategies, and goals of these collaborations. The conclusion of this study is that Iran can outline its vision at two levels: short-term and long-term goals with strategic insight.

Keywords: Iran, Latin America, vision, strategy, goal.

A Comparative Study of the Fight Against Colonialism in Iran and Cuba

Alireza Baba'ei¹

Visiting Lecturer at Higher Education Complex for Language, Literature and Culturology

Seyed Hossein Sajed²

PhD in Management, Jurisprudence and Principles; Head of the Higher Education Complex for Language, Literature and Culturology

Received: 2024/03/03 | Accepted: 2024/04/06

Abstract

The twentieth century has been the stage for the formation of various political and social transformations in various countries, and the emergence of numerous revolutions can be considered as prominent examples of this transformation. Some of these revolutions were not only effective in domestic and national measurements, but also profoundly changed global politics and the geographical order of the world. The Cuban Revolution in 1957, led by Fidel Castro, and the Islamic Revolution in Iran in 1978, led by Imam Khomeini, are two important revolutions in this century. Since these two revolutions emerged from popular uprisings and led to the overthrow of the ruling regime and a change in the status quo, they have similarities and, of course, differences with each other; hence, examining the causes and nature of these two political and social revolutions in the twentieth century has been one of the topics worth considering that has attracted the attention of researchers and enthusiasts. The present article explores the similarities and differences between these two revolutions using a descriptive-analytical method and reliable library resources and computer software. The aim of this research is to create a correct understanding and analysis of the issues of the two revolutions for scientists, politicians and decision-makers and to prevent strategic errors when comparing the two revolutions. The anti-colonial movement, the anti-dictatorship ideal, the confrontation of the United States of America are among the similarities between the two revolutions and the causes of their occurrence, ideology, leadership personality, independence and reliance on popular power or external factors, the level of public presence, recklessness or fear of confronting the colonial policies of the United States of America and the extent of the revolution's effects in the world are among its important differences.

Keywords: Colonialism, Revolution, Iran, Cuba, America, Fidel Castro, Imam Khomeini.

1. E-mail: a.babaei.pr@miu.ac.ir
2. E-mail: samir201333@yahoo.com

Table of Contents

A Comparative Study of the Fight Against Colonialism in Iran and Cuba	11
Alireza Baba'ei \ Seyed Hossein Sajed	
Visions for Scientific and Research Cooperation Between Iran and Latin America	12
Mohammad Hossein Tavakkolian	
The Communication Model of the Islamic Republic of Iran in the Republic of Argentina.....	13
Masumeh Moradjani \ Jalal Ghaffari \ Peyman Jebelli \ Akbar Nasrollahi	
The Flow of Mysticism in Latin America.....	14
Hasan Ardestiri Lajimi	
Liberation Philosophy or Latin American Philosophy	15
Hadi Zarghami	
A Comparative Evaluation of Combating Oppression Model from the Roman Catholic Church and Latin American Liberation Theology's Perspective	16
Seyed Mohammad Reza Mir Yousefi	
The Common Horizons, Goals and Approaches of the Islamic Revolution and Latin American Revolutions	17
Khosrow Aram	
Bolivarianism and Its Impact on the Foreign Policy of Latin American Countries Between 2005 and 2012	18
Salaheddin Harsani	
An Ideological and Political Study of Chavism	19
Mohammad Hossein Zare' \ Ahmad Assadzadeh	
A Comparative Study of the Birth Ceremony of the Sun in Iran and Bolivia.....	20
Mahdi Honarjoo	
Common Cultural Values of Iran and Latin America.....	21
Mohammad Hassan Zare' \ Sujey Hinojosa Colín	
Analysis of the Culture of Resistance from an Islamic Perspective.....	22
Abd-al-Qader Amini \ Saeid Abiri	

The Editor's Word

Given the significance of culture and its undeniable place in Islam and other religions, it can be said that there is an integral and permanent correlation between the category of religion and culture. In other words, as religion assumes the responsibility in human civilizational and cultural domains, culture contributes in having an appropriate and accurate conduct and manner in material and spiritual environments, and perhaps leads influentially to human development and progress. On the other hand, lingual aspects of an ethnicity and nation locates among the most central and fundamental elements of the culture. Anyone at any level who wants to connect with other nations and religions, first and foremost is in need of understanding their language and culture precisely. This issue has been recognized and emphasized in Islam. It has been mentioned that Islamic realities and rulings should be clarified to each nation by its own language. The Holy Quran says, "We haven't dispatched any messenger but by his nation's tongue; in order him to unveil the realities for them."

Due to such compulsion, the Language, Literature and Cultural Studies Higher Education Complex (affiliated by Al-Mustafa International University) considering the importance of focusing on cultural research through international approach along with studying customs, traditions, language, literature and culture of nations, and also recognizing impressive cultural currents in different countries, has initiated a multilingual scholarly journal called, "Language and Culture of Nations" and seeks to publish research papers written by this discipline's scientists and experts. It makes its endeavor to depict cultural, lingual and interactional status of nations and cultures in a clear picture.

Finally, executives in charge of this journal invite all domestic and international prominent scholars from different cultural and academic centers and backgrounds to submit their scholarly papers to this journal via <http://lcn.journals.miu.ac.ir> in order to publicize their academic research and scholarly opinions and theories to the elites who are addressed by this magazine.

Suggestions and critics by honorable scholars are highly welcomed.

- Orthography and punctuation of the manuscripts should be with adherence to the latest style of Academy of Persian Language and Literature.
- Manuscripts should be typed in Word, Font B zar/13 and uploaded via the online submission system of the journal.
- Dear authors note that the submitted manuscript should not contain the author(s)' name. Full name of the author(s) in order, academic ranking, affiliation, telephone No., postal address, and email address should be typed in a separate Word file and uploaded via the online submission system of the journal.
- Abstract (including 200-250 words) should be written in both Persian and English along with 5-7 keywords. It should contain main elements of the study including statement of the problem, objectives of the study, research method, and a short statement of the results.
- Journal refuses to accept manuscripts which exceed 20 (A4 size) pages in length (8000 words).
- English equivalent for foreign terms and names as well as archaic words should be mentioned next to them.
- Referential footnotes are placed in the manuscript's index after conclusion.
- For in-text citation, rather than bringing the references in footnote they should be mentioned after every direct or indirect quotation as follows: (Motahhari, 1368, Vol. 1:25)/ (Surname, Year of publication, Vol.: Page No.)
- References at the end of the article are sorted alphabetically based on the initial letter of the authors' surnames as follows:

Book: Surname, First name. (Year of publication). Title of book in Italics, Translator/Editor. Ordinal edition Number for Publication. Place of Publication: Publisher.

Example: Zarrinkoob, Abd ol-Hossein. (1353 SH). *The Value of Sufism Heritage (Arzesh-e Miras-e Sufieh)*. 2nd ed. Tehran: Amir Kabir.

Journals: Surname, First name. (Year of Publication). “Title of the Article”. Journal name in Italic. Vol. Issue. pp.

Example: Payandeh, Hossein. (1386 SH). “What is Postmodern Novel?”. *Annual Journal of Literary Research*. Vol. 1 Issue 2. pp. 11-47.

Manuscript Preparation Guidelines and Acceptance Conditions

- Biannual Journal of “Language and Culture of Nations” invites all scholars and researchers in seminaries and universities to submit their research papers through electronic portal of the journal at: **icn.journals.miu.ac.ir** with special attention to the following points.
- Every research article in which scientific and academic requirement are observed and falls within the subject of the journal in the realm of nations’ language and culture is reviewed, refereed, and likely published in this journal.
- Submitted articles by the author(s) should contain innovative views and not have already been published in another journal or conference. Dear author(s) should submit their translated manuscript along with their main manuscript.
- The editorial board is free to accept or reject, and also revise manuscripts.
- The date priority for manuscripts’ publication is reviewed and confirmed by the editorial board.
- Author(s) are fully responsible for the accuracy of their manuscript’s content.
- Biannual Journal of “Language and Culture of Nations” reserves exclusive right for the publication of the articles after giving acceptance to the author(s), and author(s) are not allowed to publish their manuscripts elsewhere.
- Full body of the manuscript should include abstract, keywords, introduction, literature review, discussion, analysis, and conclusion.

Editorial Board

Mohammad Fouladi	Associate Professor, University of Qom, Iran
Hamid Reza Yousefi	Full Professor, University of Potsdam, Saarland University, Germany
Harald Seubert	Full professor, Basel University, Switzerland
Peter Gerdzen	Full professor, Hamburg University, Germany
Nematullah Safari Foroushani	(Full) Professor. Al-Mustafa International University
Hussein Abdul Mohammadi Bonchenari	Associate Professor. Al-Mustafa International University
Mohammad-Ali Mir-Ali Bidakhvidi	Associate Professor. Al-Mustafa International University
Mohammad Reza Yousefi	Associate Professor, University of Qom, Iran
Hassan Kheiri	Associate professor and head of Qom Islamic Azad University

Scientific Advisors of this Issue:

Seyed Hossein Sajed, Hamid Reza Tousi, Rasoul Abdollahi, Sa' id Abiri,
Mohammad Ghorbanpour Delavar, Sadegh Aktash, Ali Tavana, Mohammad Reza
Yousefi, Mostafa Motahhari, Mohsen Ghanbari, Mohammad Rouhani.

Electronic Portal for registration and article submission: lcn.journals.miu.ac.ir

Email: p.ilcs@miu.ac.ir

Printed ISSN: 2645-7210

Printing and Binding: Al-Mustafa International University

Number of Editions: 100

Price: 1,500,000 Rial

Address: Higher Education Complex for Language, Literature and Culturology,
Shahidan Shahroudi blvd., Golzar Shohada intersection, Qom, Iran.

Tel.: 025-37048105

**Scientific Biannual Journal of
Language and Culture of Nations**

**Special Issue on Cultural and Scientific Capacities of Iran and Latin America
(Persian and Arabic articles)**

Volume 7, Issue 13, July 2024

Published by: Al-Mustafa International University (AIU)

- **Biannual Journal of “Language and Culture of Nations”** is published based on certificate No. 82328 issued on 7/2/2018 by the journalistic and information deputy of the Ministry of Culture and Islamic Guidance.
- The journal is approved by Al-Mustafa International University based on certificate No. D/507/11158 issued on 6/30/2016.
- The journal is the outcome of scientific activity by the “Higher Education Complex for Language Literature and Culture Studies” in AIU.

Director-in-Chief: Dr Seyed Hossein Sajed

Editor-in-Chief: Dr Mohammad Fouladi

Scientific Secretary and Executive Director: Dr Mohammad Ghorbanpour Delavar

Production manager: Mohammad Mehdi Pirooz Mofrad

Senior Editor: Seyed Mehdi Ghafelehbashi

English Translator and Editor: Muhammad Nasser Vaezi